

Sadržaj

II. *Nezakonodavni akti*

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

- ★ Odluka Vijeća (EU) 2017/1792 od 29. svibnja 2017. o potpisivanju, u ime Unije, i privremenoj primjeni Bilateralnog sporazuma između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država o bonitetnim mjerama za osiguranje i reosiguranje 1
- ★ Odluka Vijeća (EU) 2017/1793 od 15. rujna 2017. o izmjeni Odluke (EU) 2017/1792 o potpisivanju, u ime Unije, i privremenoj primjeni Bilateralnog sporazuma između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država o bonitetnim mjerama za osiguranje i reosiguranje 3
- Bilateralni sporazum između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država o bonitetnim mjerama za osiguranje i reosiguranje 4

UREDBE

- ★ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/1794 od 5. listopada 2017. o određivanju kamatnih stopa za izračun troškova financiranja interventnih mjera koje se sastoje od otkupa, skladištenja i prodaje za obračunsku godinu EFJP-a 2018. 22
- ★ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/1795 od 5. listopada 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine te o završetku ispitnog postupka u vezi s uvozom određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Srbije 24
- Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/1796 od 5. listopada 2017. o utvrđivanju koeficijenta dodjele koji se primjenjuje na zahtjeve za izvozne dozvole za sir koji se izvozi u Sjedinjene Američke Države u 2018. u okviru kvota iz Uredbe (EZ) br. 1187/2009 124

ODLUKE

- ★ Odluka Komisije (EU) 2017/1797 od 23. svibnja 2017. o programima potpore SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N) koji je Njemačka provela za određene krajnje potrošače (smanjena dodatna pristojba za kogeneraciju) i SA.47887 (2017/N) koji Njemačka namjerava provesti kako bi proširila program potpore za kogeneraciju u pogledu kogeneracijskih postrojenja koja se upotrebljavaju u zatvorenim mrežama (*priopćeno pod brojem dokumenta C(2017) 3400*)⁽¹⁾ 127

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

II.

(Nezakonodavni akti)

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

ODLUKA VIJEĆA (EU) 2017/1792

od 29. svibnja 2017.

o potpisivanju, u ime Unije, i privremenoj primjeni Bilateralnog sporazuma između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država o bonitetnim mjerama za osiguranje i reosiguranje

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114. u vezi s člankom 218. stavkom 5.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Vijeće je 21. travnja 2015. ovlastilo Komisiju za otvaranje pregovora sa Sjedinjenim Američkim Državama o sporazumu o reosiguranju. Pregovori su uspješno zaključeni 12. siječnja 2017. razmjenom pisama između glavnih pregovarača.
- (2) Bilateralni sporazum između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država o bonitetnim mjerama za osiguranje i reosiguranje („Sporazum”) trebalo bi potpisati.
- (3) S ciljem omogućivanja osnivanja Zajedničkog odbora predviđenog Sporazumom, koji će za Uniju i Sjedinjene Američke Države biti forum za razmjenu informacija o pravilnoj provedbi Sporazuma, i kako bi se nadzornim tijelima u Uniji omogućila provedba usklađenih praksi u pogledu nadzora grupe koje su već moguće u skladu s postojećim pravnim okvirom Unije u tom području, članke 4. i 7. Sporazuma trebalo bi privremeno primjenjivati, do završetka postupaka potrebnih za sklapanje Sporazuma,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Odobrava se potpisivanje u ime Unije Bilateralnog sporazuma između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država o bonitetnim mjerama za osiguranje i reosiguranje, podložno sklapanju navedenog Sporazuma.

Tekst Sporazuma priložen je ovoj Odluci.

Članak 2.

Predsjednika Vijeća ovlašćuje se da odredi jednu ili više osoba ovlaštenih za potpisivanje Sporazuma u ime Unije.

Članak 3.

Članci 4. i 7. Sporazuma privremeno se primjenjuju u skladu s člancima 9. i 10. Sporazuma ⁽¹⁾, do završetka postupaka potrebnih za sklapanje Sporazuma.

Članak 4.

Komisija predstavlja Uniju u okviru Zajedničkog odbora predviđenoga u članku 7. Sporazuma, nakon što dobije stajalište Radne skupine Vijeća za financijske usluge, i obavještuje tu radnu skupinu o napretku ostvarenom u provedbi Sporazuma kad god je to primjereno, a najmanje jednom godišnje.

Članak 5.

Sva stajališta koja treba izraziti u ime Unije donose se u skladu s Ugovorima, odnosno donosi ih Vijeće kako je predviđeno u članku 16. stavku 1. Ugovora o Europskoj uniji ili članku 218. stavku 9. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Članak 6.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Bruxellesu 29. svibnja 2017.

Za Vijeće
Predsjednik
C. CARDONA

⁽¹⁾ Glavno tajništvo Vijeća objavit će datum od kojega će se Sporazum privremeno primjenjivati u *Službenom listu Europske unije*.

ODLUKA VIJEĆA (EU) 2017/1793**od 15. rujna 2017.****o izmjeni Odluke (EU) 2017/1792 o potpisivanju, u ime Unije, i privremenoj primjeni Bilateralnog sporazuma između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država o bonitetnim mjerama za osiguranje i reosiguranje**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114. u vezi s člankom 218. stavkom 5.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Vijeće je 21. travnja 2015. ovlastilo Komisiju za otvaranje pregovora sa Sjedinjenim Američkim Državama o sporazumu o reosiguranju. Pregovori su uspješno zaključeni razmjenom pisama između glavnih pregovarača 12. siječnja 2017.
- (2) Sporazum bi u ime Europske unije trebalo potpisati na engleskom jeziku, podložno njegovu kasnijem sklapanju. U tu svrhu Odluku (EU) 2017/1792 ⁽¹⁾ trebalo bi na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Odluka (EU) 2017/1792 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Predsjednika Vijeća ovlašćuje se da odredi jednu ili više osoba ovlaštenih za potpisivanje Sporazuma u ime Unije kao i razmjene pisama između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država u vezi s jezičnim aranžmanima. Potpisivanje Sporazuma održat će se zajedno s potpisivanjem razmjene pisama.”

2. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 3.a

Sporazum se potpisuje na engleskom jeziku. U skladu s pravom Unije, Unija Sporazum sastavlja i na bugarskom, češkom, danskom, estonskom, finskom, francuskom, grčkom, hrvatskom, latvijskom, litavskom, mađarskom, malteškom, nizozemskom, njemačkom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, slovačkom, slovenskom, španjolskom, švedskom i talijanskom jeziku. Te dodatne jezične verzije trebalo bi utvrditi kao vjerodostojne razmjenom diplomatskih nota između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država. Sve verzije čija je vjerodostojnost utvrđena imaju jednaku vrijednost.”

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. rujna 2017.

*Za Vijeće**Predsjednik*

M. MAASIKAS

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (EU) 2017/1792 od 29. svibnja 2017. o potpisivanju, u ime Unije, i privremenoj primjeni Bilateralnog sporazuma između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država o bonitetnim mjerama za osiguranje i reosiguranje (vidjeti stranicu 1. ovoga Službenog lista).

PRIJEVOD

BILATERALNI SPORAZUM**između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država o bonitetnim mjerama za osiguranje i reosiguranje**

Preambula

Europska unija (EU) i Sjedinjene Američke Države (Sjedinjene Države ili SAD), stranke ovog Sporazuma,

dijeleći cilj pružanja zaštite ugovarateljima osiguranja i reosiguranja i drugim potrošačima, te poštujući pritom sustav nadzora osiguranja i reosiguranja i propise o osiguranju i reosiguranju svake od stranaka,

potvrđujući da se, iz perspektive Sjedinjenih Država, bonitetnim mjerama koje se primjenjuju u Europskoj uniji te zahtjevima i obvezama predviđenima u ovom Sporazumu u odnosu na ustupanja obveza reosiguranja i nadzor grupe postiže razina zaštite ugovaratelja osiguranja i drugih potrošača koja je usklađena sa zahtjevima iz Zakona o saveznom uredu za osiguranje iz 2010. (*Federal Insurance Office Act of 2010*),

priznavajući rastuću potrebu za suradnjom između nadzornih tijela EU-a i SAD-a, uključujući razmjenu povjerljivih informacija, a zbog sve veće globalizacije tržišta osiguranja i reosiguranja,

uzimajući u obzir činjenicu da su praktični aranžmani za prekograničnu suradnju ključni za nadzor osiguratelja i reosiguratelja i u razdoblju stabilnosti i u razdoblju krize,

uzimajući u obzir razmijenjene informacije o regulatornim okvirima svake od stranaka i nakon pozornog razmatranja tih okvira,

vodeći računa o prednostima koje povećanjem regulatorne sigurnosti prilikom primjene regulatornih okvira za osiguranje i reosiguranje ostvaruju osiguratelji i reosiguratelji koji posluju na području svake od stranaka,

priznavajući da se ugovorima o reosiguranju smanjuju rizici u prekograničnom kontekstu, pod uvjetom da su ispunjeni važeći bonitetni zahtjevi i vodeći računa o zaštiti ugovaratelja osiguranja i drugih potrošača,

priznavajući da nadzor grupe osiguratelja i reosiguratelja nadzornim tijelima omogućuje donošenje pravilne procjene financijskog položaja tih grupa,

priznavajući potrebu za zahtjevom u vezi s kapitalom grupe ili za procjenom kapitala grupe za osiguratelje i reosiguratelje koji su dio grupe koja posluje na području obiju stranaka te činjenicu da se zahtjev u vezi s kapitalom grupe ili procjena kapitala grupe može, na razini glavnog matičnog društva, temeljiti na pristupu matične stranke,

potvrđujući važnost koje specifikacije za zahtjev u vezi s kapitalom grupe ili procjenu kapitala grupe imaju za nadzor grupe te važnost primjene korektivnih mjera, preventivnih mjera ili drugih mjera reakcije koje, prema potrebi, poduzima nadzorno tijelo na temelju tog zahtjeva ili procjene, te

potičući razmjenu informacija među nadzornim tijelima radi provedbe nadzora nad osigurateljima i reosigurateljima u interesu ugovaratelja osiguranja i drugih potrošača,

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

Ciljevi

Ovim se Sporazumom uređuje sljedeće:

- (a) ukidanje, pod određenim uvjetima, zahtjeva za lokalnom prisutnošću koje su stranka ili njezina nadzorna tijela uvela za reosiguratelja preuzimatelja koji ima sjedište ili domicil u drugoj stranci kao uvjeta za sklapanje ugovora o reosiguranju s osigurateljem ustupiteljem koji ima sjedište ili domicil na njezinu području ili za odobrenje osiguratelju ustupitelju da knjiži potraživanja za reosiguranje ili potraživanja za učinke smanjenja rizika na temelju takvog ugovora o reosiguranju;

- (b) ukidanje, pod određenim uvjetima, zahtjevâ za kolateralom koje su stranka ili njezina nadzorna tijela uvela za reosiguratelja preuzimatelju koji ima sjedište ili domicil u drugoj stranci kao uvjeta za sklapanje ugovora o reosiguranju s osigurateljem ustupiteljem koji ima sjedište ili domicil na njezinu području ili za odobrenje osiguratelju ustupitelju da knjiži potraživanja za reosiguranje ili potraživanja za učinke smanjenja rizika na temelju takvog ugovora o reosiguranju;
- (c) uloga nadzornih tijela domaćina i matičnih nadzornih tijela u pogledu bonitetnog nadzora grupe nad grupom osiguratelja ili reosiguratelja čije se glavno matično društvo nalazi u matičnoj stranci, uključujući, pod određenim uvjetima, i. ukidanje bonitetnih zahtjeva koji se odnose na solventnost, kapital i upravljanje te zahtjeva u vezi s izvješćivanjem na razini glavnog matičnog društva stranke domaćina te ii. dogovor o tome da će matično nadzorno tijelo, a ne nadzorno tijelo domaćin, provoditi globalni bonitetni nadzor grupe za osiguranje, ne dovodeći u pitanje nadzor grupe koji stranka domaćin na svojem području provodi nad grupom osiguratelja ili reosiguratelja na razini matičnog društva; te
- (d) uzajamna potpora stranaka za razmjenu informacija između nadzornih tijela svake od stranaka te preporučene prakse za tu razmjenu.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ovog Sporazuma primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „osiguratelj ustupitelj” znači osiguratelj ili reosiguratelj koji je s reosigurateljem preuzimateljem sklopio ugovor o reosiguranju;
- (b) „kolateral” znači imovina, kao što su gotovina i akreditivi, koju reosiguratelj daje u korist osiguratelja ustupitelja ili reosiguratelja ustupitelja kao jamstvo ili osiguranje za obveze reosiguratelja preuzimatelja prema osiguratelju ustupitelju koje proizlaze iz ugovora o reosiguranju;
- (c) „potraživanja za reosiguranje ili potraživanja za učinke smanjenja rizika na temelju ugovorâ o reosiguranju” znači pravo osiguratelja ustupitelja da na temelju bonitetnog regulatornog okvira knjiži kao imovinu, odnosno smanjenja obveza, iznose koje duguju reosiguratelji preuzimatelji, a koji su povezani s podmirenim i nepodmirenim gubicima od ustupljenih rizika;
- (d) „grupa” znači dva ili više društava, od kojih je najmanje jedno društvo za osiguranje ili reosiguranje, pri čemu jedno od njih ima kontrolu nad jednim društvom za osiguranje ili reosiguranje ili više njih ili nad drugim nereguliranim društvom;
- (e) „nadzor grupe” znači regulatorni i bonitetni nadzor koji nadzorno tijelo provodi nad grupom osiguratelja ili reosiguratelja, među ostalim i radi zaštite ugovaratelja osiguranja i drugih potrošača te radi promicanja financijske stabilnosti i globalnog djelovanja;
- (f) „matična stranka” znači stranka na čijem području glavno matično društvo grupe osiguratelja ili reosiguratelja ili društva za osiguranje ili reosiguranje ima sjedište ili domicil;
- (g) „matično nadzorno tijelo” znači nadzorno tijelo iz matične stranke;
- (h) „stranka domaćin” znači stranka u kojoj grupa osiguratelja ili reosiguratelja ili društvo za osiguranje ili reosiguranje posluje, ali nije područje na kojem glavno matično društvo grupe osiguratelja ili reosiguratelja ili društva za osiguranje ili reosiguranje ima sjedište ili domicil;
- (i) „nadzorno tijelo domaćin” znači nadzorno tijelo iz stranke domaćina;
- (j) „osiguratelj” znači društvo koje ima odobrenje ili dozvolu za pokretanje poslova izravnog ili primarnog osiguranja ili za bavljenje tim poslovima;
- (k) „matično društvo” znači regulirano ili neregulirano društvo koje izravno ili neizravno ima u vlasništvu ili kontrolira drugo društvo;
- (l) „osobni podaci” znači sve informacije koje se odnose na identificiranu fizičku osobu ili fizičku osobu koju se može identificirati;
- (m) „reosiguratelj” znači društvo koje ima odobrenje ili dozvolu za pokretanje poslova reosiguranja ili za bavljenje tim poslovima;

- (n) „djelatnosti reosiguranja” znači poslovi koje se sastoje od prihvaćanja rizika koje je ustupio osiguratelj ili drugi reosiguratelj;
- (o) „ugovor o reosiguranju” znači ugovor kojim je reosiguratelj preuzimatelj prihvatio rizike koje je ustupio osiguratelj ili reosiguratelj;
- (p) „nadzorno tijelo” znači svaki nadzornik poslova osiguranja i reosiguranja u Europskoj uniji ili u Sjedinjenim Državama;
- (q) „društvo” znači subjekt koji se bavi gospodarskom djelatnošću;
- (r) „država SAD-a” znači svaka država, zajednica država, područje ili posjed Sjedinjenih Država, Okrug Kolumbija, Zajednica Portoriko, Zajednica Sjevernomarijanskih otoka, Američka Samoa, Guam ili Američki Djevičanski otoci;
- (s) „globalno” znači svo poslovanje ili sve djelatnosti grupe bez obzira na mjesto njihova obavljanja; te
- (t) „glavno matično društvo” znači matično društvo koje se nalazi na čelu grupe.

Članak 3.

Reosiguranje

1. Podložno uvjetima iz stavka 4., stranke ne zadržavaju niti donose te osiguravaju da njihova nadzorna tijela ili sva ostala nadležna tijela ne zadržavaju niti donose, kao uvjet za odobrenje reosiguratelju preuzimatelju koji ima sjedište ili domicil na području druge stranke (dalje u tekstu, za potrebe članka 3. „reosiguratelj preuzimatelj matične stranke”) za sklapanje ugovora o reosiguranju s osigurateljem ustupiteljem koji ima sjedište ili domicil na njezinu državnom području (dalje u tekstu, za potrebe članka 3. „osiguratelj ustupitelj stranke domaćina”):

- (a) bilo kakve zahtjeve za polaganje kolaterala u vezi s ustupanjima osiguratelja ustupitelja stranke domaćina reosiguratelju preuzimatelju matične stranke ili bilo kakve s time povezane zahtjeve u vezi s izvješćivanjem, koji se mogu pripisati tom ukinutom kolateralu ili
- (b) bilo kakve nove zahtjeve koji bi imali u bitnome isti regulatorni utjecaj na reosiguratelja preuzimatelja matične stranke kao i zahtjevi za kolateralom koji se ovim Sporazumom ukidaju ili bilo kakve zahtjeve u vezi s izvješćivanjem, koji se mogu pripisati tom ukinutom kolateralu,

što bi, u slučaju navedenom pod (a) ili (b) dovelo do postupanja prema reosigurateljima preuzimateljima matične stranke koje je nepovoljnije od postupanja prema reosigurateljima preuzimateljima koji imaju sjedište ili domicil na području istog nadzornog tijela kao i osiguratelj ustupitelj stranke domaćina. Ovim stavkom stranci na čijem području osiguratelj ustupitelj ima sjedište ili domicil (dalje u tekstu, za potrebe članka 3. „stranka domaćin”) ili njezinim nadzornim tijelima ne zabranjuje se primjena zahtjeva kao uvjeta za odobrenje reosiguratelju preuzimatelju matične stranke za sklapanje ugovora o reosiguranju s osigurateljem ustupiteljem stranke domaćina ako se isti zahtjevi primjenjuju na ugovore o reosiguranju između osiguratelja ustupitelja i reosiguratelja preuzimatelja koji imaju sjedište ili domicil na području istog nadzornog tijela.

2. Podložno uvjetima iz stavka 4., stranka domaćin ne zadržava niti donosi te osigurava da njezina nadzorna tijela ili sva ostala nadležna tijela ne zadržavaju niti donose, kao uvjet za odobrenje osiguratelju ustupitelju stranke domaćina za knjiženje potraživanja za reosiguranje ili učinke smanjenja rizika na temelju ugovora o reosiguranju sklopljenih s reosigurateljem preuzimateljem matične stranke:

- (a) bilo kakve zahtjeve za polaganje kolaterala u vezi s ustupanjima osiguratelja ustupitelja stranke domaćina reosiguratelju preuzimatelju matične stranke ili bilo kakve s time povezane zahtjeve u vezi s izvješćivanjem, koji se mogu pripisati tom ukinutom kolateralu ili
- (b) bilo kakve nove zahtjeve koji bi imali u bitnome isti regulatorni utjecaj na reosiguratelja preuzimatelja matične stranke kao i zahtjevi za kolateralom koji se ovim Sporazumom ukidaju ili bilo kakve zahtjeve u vezi s izvješćivanjem, koji se mogu pripisati tom ukinutom kolateralu,

što bi, u slučaju navedenom pod (a) ili (b) dovelo do postupanja prema reosigurateljima preuzimateljima matične stranke koje je nepovoljnije od postupanja prema reosigurateljima preuzimateljima koji imaju sjedište ili domicil na području istog nadzornog tijela kao i osiguratelj ustupitelj stranke domaćina. Ovim stavkom stranci domaćinu ili njezinim nadzornim tijelima ne zabranjuje se primjena zahtjeva kao uvjeta za odobrenje osiguratelju ustupitelju stranke

domaćina za knjiženje potraživanja za reosiguranje ili učinke smanjenja rizika na temelju ugovora o reosiguranju sklopljenih s reosigurateljem preuzimateljem matične stranke ako se isti zahtjevi primjenjuju na ugovore o reosiguranju između osiguratelja ustupitelja i reosiguratelja preuzimatelja koji imaju sjedište ili domicil na području istog nadzornog tijela.

3. Podložno uvjetima iz stavka 4., stranka domaćin ne zadržava niti donosi te osigurava da njezina nadzorna tijela ili sva ostala nadležna tijela, kako je primjenjivo, ne zadržavaju niti donose, kao uvjet za sklapanje ugovora o reosiguranju s osigurateljem ustupiteljem stranke domaćina ili kao uvjet za odobrenje osiguratelju ustupitelju stranke domaćina za knjiženje potraživanja za to reosiguranje ili potraživanja za učinke smanjenja rizika na temelju tog ugovora o reosiguranju:

- (a) bilo kakve zahtjeve za lokalnom prisutnošću reosiguratelja preuzimatelja matične stranke ili
- (b) bilo kakve nove zahtjeve koji bi imali u bitnome isti regulatorni utjecaj na reosiguratelja preuzimatelja matične stranke kao i zahtjev za lokalnom prisutnošću,

što bi, u slučaju navedenom pod (a) ili (b) dovelo do postupanja prema reosiguratelju preuzimatelju matične stranke koje je nepovoljnije od postupanja prema reosigurateljima preuzimateljima koji imaju sjedište ili domicil na području nadzornog tijela osiguratelja ustupitelja stranke domaćina ili imaju dozvolu ili dopuštenje za rad na području nadzornog tijela osiguratelja ustupitelja stranke domaćina. Za državu SAD-a, „imaju dopuštenje za rad” za potrebe ove odredbe znači im je odobren rad u toj državi.

4. Stavci od 1. do 3. primjenjuju se podložno sljedećim uvjetima:

(a) reosiguratelj preuzimatelj u svakom trenutku raspolaže

i. s najmanje 226 milijuna EUR, kada osiguratelj ustupitelj ima sjedište u EU-u, ili 250 milijuna USD, kada osiguratelj ustupitelj ima domicil u Sjedinjenim Državama, vlastitih sredstava ili kapitala i viška, izračunano u skladu s metodologijom njegove matične jurisdikcije; ili

ii. ako je reosiguratelj preuzimatelj udruga kojoj pripadaju registrirani i individualni neregistrirani osiguratelji:

(A) s ekvivalentima minimalnog kapitala i viška (bez obveza) ili vlastitim sredstvima, izračunano u skladu s metodologijom koja se primjenjuje u njegovoj matičnoj jurisdikciji, od najmanje 226 milijuna EUR, kada osiguratelj ustupitelj ima sjedište u EU-u, ili 250 milijuna USD, kada osiguratelj ustupitelj ima domicil u Sjedinjenim Državama; te

(B) sa središnjim fondom čiji je saldo najmanje 226 milijuna EUR, kada osiguratelj ustupitelj ima sjedište u EU-u, ili 250 milijuna USD, kada osiguratelj ustupitelj ima domicil u Sjedinjenim Državama;

(b) reosiguratelj preuzimatelj u svakom trenutku

i. ima stopu solventnosti od 100 posto potrebnog solventnog kapitala („SCR”) u skladu s Direktivom Solventnost II ili kapital zasnovan na rizicima („RBC”) od 300 posto razine ovlaštene kontrole (*Authorized Control Level*), kako je primjenjivo na području na kojem reosiguratelj preuzimatelj ima sjedište ili domicil; ili

ii. ako je reosiguratelj preuzimatelj udruga kojoj pripadaju registrirani i individualni neregistrirani osiguratelji, ima stopu solventnosti od 100 posto SCR-a u skladu s Direktivom Solventnost II ili RBC od 300 posto razine ovlaštene kontrole (*Authorized Control Level*), kako je primjenjivo na području na kojem reosiguratelj preuzimatelj ima sjedište ili domicil;

(c) reosiguratelj preuzimatelj obvezuje se nadzornom tijelu na području osiguratelja ustupitelja odmah dostaviti pisanu obavijest i obrazloženje:

i. ako njegov minimalni kapital i višak ili vlastita sredstva, kako je primjenjivo, padnu ispod razine utvrđene u točki (a) ili ako njegova stopa solventnosti ili kapitala, kako je primjenjivo, padne ispod razine utvrđene u točki (b); ili

ii. ako se protiv njega poduzme bilo koja regulatorna mjera zbog ozbiljnog kršenja primjenjivog prava;

- (d) reosiguratelj preuzimatelj dostavlja nadzornom tijelu domaćinu pisanu potvrdu o prihvatu nadležnosti sudova područja na kojem osiguratelj ustupitelj ima sjedište ili domicil, u skladu s primjenjivim zahtjevima tog područja za dostavu tog prihvaća. Ničim u ovom Sporazumu ne ograničava se niti se na bilo koji način mijenja mogućnost za stranke ugovora o reosiguranju da dogovore alternativne mehanizme rješavanja sporova;
- (e) ako je to primjenjivo za potrebe „dostave postupovnih akata”, reosiguratelj preuzimatelj dostavlja nadzornom tijelu domaćinu pisanu potvrdu o suglasnosti za imenovanje tog nadzornog tijela punomoćnikom za dostavu postupovnih akata. Nadzorno tijelo domaćin može zahtijevati da mu se takva suglasnost dostavi i da je seuključiti u svaki ugovor o reosiguranju koji je u njegovoj nadležnosti;
- (f) reosiguratelj preuzimatelj u pisanom obliku prihvaća da će podmiriti troškove svih pravomoćnih presuda koje je ishodio osiguratelj ustupitelj, neovisno o tome gdje se zahtijeva izvršenje, i koje su proglašene izvršivima na području na kojem je presuda donesena;
- (g) reosiguratelj preuzimatelj obvezuje se u svakom ugovoru o reosiguranju koji podliježe ovom Sporazumu osigurati kolateral u visini od 100 posto obveza reosiguratelja preuzimatelja koje se mogu pripisati reosiguranju koje je ustupljeno u skladu s tim ugovorom ako se reosiguratelj preuzimatelj usprotivi izvršenju pravomoćne presude koja je izvršiva u skladu s pravom područja na kojem je donesena ili uredno izvršivog arbitražnog pravorijeka, neovisno o tome je li ih ishodio osiguratelj ustupitelj ili osoba ovlaštena za njegovo zastupanje u postupku sanacije, ako je to primjenjivo.
- (h) reosiguratelj preuzimatelj, njegov pravni prednik ili sljednik, ako je to primjenjivo, nadzornom tijelu domaćinu na zahtjev tog nadzornog tijela dostavljaju sljedeću dokumentaciju:
- za razdoblje od dvije godine prije sklapanja ugovora o reosiguranju, a zatim jedanput godišnje, svoje revidirane godišnje financijske izvještaje, u skladu s primjenjivim pravom područja na kojem se nalazi njihovo sjedište, uključujući izvješće vanjskog revizora;
 - za razdoblje od dvije godine prije sklapanja ugovora o reosiguranju, izvješće o solventnosti i financijskom stanju ili mišljenje aktuara, ako je dostavljeno nadzornom tijelu reosiguratelja preuzimatelja;
 - prije sklapanja ugovora o reosiguranju, a zatim najviše svakih šest mjeseci, ažurirani popis svih osporenih i nenamirenih odštetnih zahtjeva iz reosiguranja koji nisu plaćeni 90 ili više dana i koji se odnose na reosiguranje preuzeto od osiguratelja ustupitelja iz jurisdikcije osiguratelja ustupitelja; te
 - prije sklapanja ugovora o reosiguranju, a zatim najviše svakih šest mjeseci, informacije o reosiguranju koje je društvo ustupitelj preuzelo od reosiguratelja preuzimatelja, reosiguranju koje je reosiguratelj preuzimatelj ustupio te reosiguranju koje reosiguratelj preuzimatelj može naplatiti iz plaćenih i neplaćenih gubitaka, kako bi se omogućila evaluacija kriterija utvrđenih u stavku 4. podtočki i.;
- (i) reosiguratelj preuzimatelj održava praksu brzog plaćanja odštetnih zahtjeva u skladu s ugovorima o reosiguranju. Izostanak brzog plaćanja bit će dokazan ako je ispunjen jedan od sljedećih kriterija:
- više od 15 posto potraživanja naplativih iz reosiguranja nije namireno i predmet su spora, prema izvješćima nadzornom tijelu;
 - više od 15 posto reosigurateljevih osiguratelja ustupitelja ili reosiguratelja ustupitelja imaju potraživanja naplativa iz reosiguranja na plaćene gubitke koji nisu predmet spora, a koja su nepodmirena 90 ili više dana, i koja za svakog osiguratelja ustupitelja premašuju 90 400 EUR, kada reosiguratelj preuzimatelj ima sjedište u EU-u, ili 100 000 USD, kada reosiguratelj preuzimatelj ima domicil u Sjedinjenim Državama; ili
 - ukupni iznos potraživanja naplativih iz reosiguranja na plaćene gubitke koji nisu predmet spora, ali nisu podmirena 90 ili više dana, premašuje 45 200 000 EUR, kada reosiguratelj preuzimatelj ima sjedište u EU-u, ili 50 000 000 USD, kada reosiguratelj preuzimatelj ima domicil u Sjedinjenim Državama;
- (j) reosiguratelj preuzimatelj potvrđuje da trenutačno ne sudjeluje ni u jednom postupku reorganizacije (*solvent scheme of arrangement*) u kojem sudjeluju osiguratelji ustupitelji stranke domaćina i obvezuje se da će u slučaju svog sudjelovanja u takvom postupku o tome obavijestiti osiguratelja ustupitelja i njegovo nadzorno tijelo te da će osiguratelju ustupitelju osigurati 100-postotni kolateral u skladu s uvjetima tog postupka;

(k) u slučaju pravnog postupka sanacije, prinudne uprave ili postupka likvidacije, kako je primjenjivo, osiguratelj ustupitelj ili njegov zastupnik može zatražiti te, ako sud pred kojim se vodi postupak sanacije, prinudne uprave ili likvidacije to smatra primjerenim, može ishoditi nalog kojim se od reosiguratelja preuzimatelja zahtijeva polaganje kolaterala za sve nepodmirene ustupljene obveze; te

(l) matično nadzorno tijelo reosiguratelja preuzimatelja jedanput godišnje potvrđuje nadzornom tijelu stranke domaćina da se reosiguratelj preuzimatelj pridržava točke (b).

5. Ničim u ovom Sporazumu ne sprečava se reosiguratelja preuzimatelja da dobrovoljno dostavlja informacije nadzornim tijelima.

6. Kada nadzorno tijelo domaćin utvrdi da reosiguratelj preuzimatelj matične stranke više ne ispunjava jedan od uvjeta navedenih u stavku 4. svaka stranka u pogledu svojih nadzornih tijela, a u svojstvu stranke domaćina, osigurava da nadzorno tijelo domaćin uvede bilo koji od zahtjeva navedenih u stavcima 1. do 3. samo ako to nadzorno tijelo domaćin postupka u skladu s postupkom utvrđenim u točkama (a) do (c):

(a) prije uvođenja takvih zahtjeva nadzorno tijelo domaćin obraća se reosiguratelju preuzimatelju te mu, osim u iznimnim okolnostima u kojima je kraće razdoblje potrebno radi zaštite ugovaratelja osiguranja i drugih potrošača, daje rok od 30 dana od prvog obraćanja za podnošenje plana za otklanjanje nedostatka i rok od 90 dana od prvog obraćanja za otklanjanje nedostatka te obavješćuje matično nadzorno tijelo;

(b) samo ako nakon isteka tog roka od 90 dana ili, u iznimnim okolnostima navedenima u točki (a) kraćeg roka, nadzorno tijelo domaćin smatra da reosiguratelj preuzimatelj nije poduzelo nikakve mjere ili da je poduzeo nedostatne mjere, nadzorno tijelo domaćin može uvesti bilo koji od zahtjeva kako su navedeni u stavcima od 1. do 3.; te

(c) uvođenje bilo kojeg od zahtjeva navedenih u stavcima od 1. do 3. obrazlaže se u pisanom obliku te se to obrazloženje dostavlja dotičnom reosiguratelju preuzimatelju.

7. Podložno primjenjivom pravu i uvjetima ovog Sporazuma, ničim u ovom članku ne ograničava se niti se na bilo koji način mijenja mogućnost za stranke ugovora o reosiguranju da se dogovore o zahtjevima za kolateralom ili drugim uvjetima u tom ugovoru o reosiguranju.

8. Ovaj Sporazum primjenjuje se samo na ugovore o reosiguranju sklopljene, izmijenjene ili obnovljene na datum na koji mjera kojom se kolateral smanjuje u skladu s ovim člankom počinje proizvoditi učinke i samo u odnosu na gubitke koji su nastali i pričuve koje su iskazane na i nakon kasnijeg od sljedećih datuma: i. datuma uvođenja mjere ili ii. datuma na koji takv novi ugovor o reosiguranju, njegova izmjena ili obnova počnu proizvoditi učinke, ovisno o tome što nastupi kasnije. Ničim u ovom Sporazumu ne ograničava se niti se na bilo koji način mijenja mogućnost za stranke bilo kojeg ugovora o reosiguranju da u pregovorima ponovno dogovore takav ugovor o reosiguranju.

9. Radi veće jasnoće, u slučaju otkaza ovog Sporazuma, ničim u ovom Sporazumu ne sprečava se nadzorna tijela ni druga nadležna tijela da u vezi s obvezama iz ugovora o reosiguranju koji su opisani u ovom Sporazumu zahtijevaju lokalnu prisutnost reosiguratelja preuzimatelja stranke domaćina ili da zahtijevaju polaganje kolaterala i ispunjavanje s time povezanih zahtjeva ili usklađenost s drugim odredbama primjenjivog prava.

Članak 4.

Nadzor grupe

Za potrebe članaka 9. i 10. stranke uspostavljaju sljedeće prakse nadzora grupe:

(a) Ne dovodeći u pitanje točke od (c) do (h) i sudjelovanje u kolegijima nadzornih tijela, grupa za osiguranje ili reosiguranje iz matične stranke podliježe samo globalnom bonitetnom nadzoru grupe za osiguranje, uključujući globalno upravljanje grupom, solventnost i kapital te izvješćivanje, kako je primjenjivo, koji provode njezina matična nadzorna tijela, i ne podliježe nadzoru grupe na razini glavnog matičnog društva grupe za osiguranje ili reosiguranje koji provodi bilo koje nadzorno tijelo domaćin.

- (b) Neovisno o točki (a), nadzorna tijela domaćini mogu provoditi nadzor nad grupom za osiguranje ili reosiguranje iz matične stranke kako je utvrđeno u točkama od (c) do (h). Nadzorna tijela domaćini mogu, prema potrebi, provoditi nadzor grupe nad grupom za osiguranje ili reosiguranje iz matične stranke na razini matičnog društva na svojem području. Nadzorna tijela domaćini inače ne provode globalni nadzor grupe nad grupom za osiguranje ili reosiguranje iz matične stranke, ne dovodeći u pitanje nadzor grupe nad grupom za osiguranje ili reosiguranje na razini matičnog društva na području stranke domaćina.
- (c) Kada se u skladu s primjenjivim pravom na grupu za osiguranje ili reosiguranje iz matične stranke primjenjuje globalni sustav upravljanja rizicima, koji je potvrđen podnošenjem globalne vlastite procjene rizika i solventnosti (*Own Risk and Solvency Assessment – ORSA*) za grupu, matično nadzorno tijelo koje zahtijeva provedbu ORSA-e dostavlja sažetak globalne ORSA-e za grupu:
- nadzornim tijelima domaćinima, bez odgode, ako su ona članovi kolegija nadzornih tijela grupe za osiguranje ili reosiguranje; te
 - nadzornim tijelima značajnih društava kćeri ili podružnica te grupe u stranci domaćinu, na zahtjev tih nadzornih tijela.

Kada se u skladu s primjenjivim pravom na grupu za osiguranje ili reosiguranje iz matične stranke ne primjenjuje takva globalna ORSA za grupu, relevantno nadzorno tijelo države SAD-a ili države članice EU-a dostavlja istovrijednu dokumentaciju izrađenu u skladu s primjenjivim pravom matičnog nadzornog tijela kako je prethodno navedeno u podtočkama i. i ii.

- (d) Sažetak globalne ORSA-e za grupu ili istovrijedna dokumentacija kako je navedena u točki (c) sadržava sljedeće elemente:
- opis okvira za upravljanje rizicima grupe za osiguranje ili reosiguranje;
 - procjenu izloženosti rizicima grupe za osiguranje ili reosiguranje; te
 - procjenu rizičnog kapitala grupe i procjenu očekivane solventnosti.
- (e) Neovisno o točki (a), ako sažetak globalne ORSA-e za grupu ili, ako je to primjenjivo, istovrijedna dokumentacija kako je navedena u točki (c) otkriva bilo kakvu ozbiljnu prijetnju zaštiti ugovaratelja osiguranja ili financijskoj stabilnosti na području nadzornog tijela domaćina, to nadzorno tijelo domaćin može u odnosu na osiguratelje ili reosiguratelje u stranci domaćinu uvesti preventivne mjere, korektivne mjere ili druge mjere reakcije.

Prije uvođenja takvih mjera nadzorno tijelo domaćin savjetuje se s relevantnim matičnim nadzornim tijelom grupe za osiguranje ili reosiguranje. Stranke potiču nadzorna tijela da pitanja bonitetnog nadzora grupe za osiguranje nastave razmatrati u okviru kolegijâ nadzornih tijela.

- (f) Zahtjevi u vezi s izvješćivanjem o bonitetnom nadzoru grupe za osiguranje utvrđeni u primjenjivom pravu na području stranke domaćina ne primjenjuju se na razini glavnog matičnog društva grupe za osiguranje ili reosiguranje, osim ako se izravno odnose na rizik ozbiljnog utjecaja na sposobnost društava u okviru grupe za osiguranje ili reosiguranje za plaćanje odštetnih zahtjeva na području stranke domaćina.
- (g) Nadzorno tijelo domaćin zadržava mogućnost da za potrebe bonitetnog nadzora grupe za osiguranje zatraži i dobije informacije od osiguratelja ili reosiguratelja koji posluje na njegovu području čije glavno matično društvo ima sjedište na području matične stranke, ako nadzorno tijelo domaćin smatra da su te informacije potrebne radi zaštite od ozbiljne štete za ugovaratelje osiguranja ili ozbiljne prijetnje financijskoj stabilnosti ili ozbiljnog utjecaja na sposobnost osiguratelja ili reosiguratelja za plaćanje njihovih odštetnih zahtjeva na području nadzornog tijela domaćina. Nadzorno tijelo domaćin taj zahtjev za informacije temelji na kriterijima bonitetnog nadzora i kadgod je to moguće izbjegava zahtjeve koji su opterećujući ili se dupliciraju. Nadzorno tijelo podnositelj zahtjeva obavješćuje kolegij nadzornih tijela o takvom zahtjevu.

Neovisno o točki (a), zbog nepostupanja osiguratelja ili reosiguratelja u skladu s takvim zahtjevom za informacije može dovesti do uvođenja preventivnih mjera, korektivnih mjera ili drugih mjera reakcije na području nadzornog tijela domaćina.

- (h) U pogledu grupe za osiguranje ili reosiguranje iz matične stranke koja posluje u stranci domaćinu i koja podliježe procjeni kapitala grupe u matičnoj stranci koja ispunjava sljedeće uvjete:
- i. procjena kapitala grupe uključuje izračun globalnog kapitala grupe kojim je obuhvaćen rizik na razini cijele grupe, uključujući glavno matično društvo grupe za osiguranje ili reosiguranje, koji može utjecati na poslovanje i djelatnosti osiguranja ili reosiguranja koje se odvijaju na području druge stranke; te
 - ii. nadzorno tijelo na području stranke na kojem se provodi procjena kapitala grupe kako je prethodno navedeno u podtočki i. ima ovlast na temelju procjene uvesti preventivne mjere, korektivne mjere ili druge mjere reakcije te, prema potrebi, zahtijevati mjere u vezi s kapitalom;

nadzorno tijelo domaćin ne uvodi procjenu kapitala grupe ili zahtjev u vezi s kapitalom grupe na razini glavnog matičnog društva grupe za osiguranje ili reosiguranje u skladu s pravom primjenjivim na njegovu području.

Ako osiguratelj ili reosiguratelj iz matične stranke podliježe zahtjevu u vezi s kapitalom grupe na području matične stranke, nadzorno tijelo domaćin ne uvodi zahtjev u vezi s kapitalom grupe ili procjenu kapitala grupe na razini glavnog matičnog društva grupe za osiguranje ili reosiguranje.

- (i) Neovisno o odredbama ovog Sporazuma, ovim se Sporazumom ne ograničava i ne namjerava se ograničiti sposobnost nadzornih tijela EU-a da izvršavaju nadzorne ili regulatorne ovlasti nad subjektima ili grupama koji imaju u vlasništvu ili kontroliraju kreditne institucije u EU-u, koji posluje u području bankarstva u EU-u ili za koje je utvrđeno da bi njihove znatne financijske poteškoće ili priroda, opseg, veličina, važnost, koncentracija, međusobna povezanost ili kombinacija djelatnosti mogli predstavljati prijetnju financijskoj stabilnosti EU-a, među ostalim izvršavanjem Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (CRD IV.), Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (CRR), Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća, Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni

Uredbe (EU) br. 1093/2010 i Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija ili drugih povezanih zakona i propisa.

Neovisno o odredbama ovog Sporazuma, ovim se Sporazumom ne ograničava i ne namjerava se ograničiti sposobnost mjerodavnog nadzornog tijela SAD-a da izvršava nadzorne ili regulatorne ovlasti nad subjektima ili grupama koji imaju u vlasništvu ili kontroliraju depozitne institucije u Sjedinjenim Državama, koji posluje u području bankarstva u Sjedinjenim Državama ili za koje je utvrđeno da bi njihove znatne financijske poteškoće ili priroda, opseg, veličina, važnost, koncentracija, međusobna povezanost ili kombinacija djelatnosti mogli predstavljati prijetnju financijskoj stabilnosti Sjedinjenih Država, među ostalim izvršavanjem ovlasti na temelju Zakona o bankarskom holdingu (*Bank Holding Company Act*, 12 U.S.C., članak 1841. i dalje), Zakona o stambenim kreditima (*Home Owners' Loan Act*, 12 U.S.C., članak 1461. i dalje), Zakona o međunarodnom bankarstvu (*International Banking Act*, 12 U.S.C., članak 3101. i dalje), Dodd-Frankova zakona o reformi Wall Streeta i zaštiti potrošača (12 U.S.C., članak 5301. i dalje) ili drugih povezanih zakona ili propisa.

Članak 5.

Razmjena informacija

1. Stranke u svojim jurisdikcijama potiču nadzorna tijela na suradnju u razmjeni informacija u skladu s praksama utvrđenima u Prilogu. Stranke su suglasne da će se primjenom takvih praksi poboljšati suradnja i razmjena informacija, poštujući visoki standard zaštite povjerljivosti.

2. Ništa u ovom Sporazumu ne odnosi se na zahtjeve koji se mogu primijeniti na razmjenu osobnih podataka među nadzornim tijelima.

Članak 6.

Prilog

Prilog ovom Sporazumu njegov je sastavni dio.

Članak 7.

Zajednički odbor

1. Stranke osnivaju Zajednički odbor koji se sastoji od predstavnika Sjedinjenih Država i predstavnika Europske unije i koji strankama služi kao forum za savjetovanje i razmjenu informacija o upravljanju Sporazumom i njegovoj pravilnoj provedbi.
2. Stranke se savjetuju u okviru Zajedničkog odbora u vezi s ovim Sporazumom:
 - (a) na temelju uzajamne suglasnosti stranaka ako jedna od stranaka predloži savjetovanje;
 - (b) barem jedanput u 180 dana nakon dana stupanja na snagu ili početka privremene primjene ovog Sporazuma, ovisno o tome što nastupi ranije, i nakon toga jedanput godišnje, osim ako stranke odluče drukčije;
 - (c) ako jedna od stranaka u pisanom obliku zatraži obvezno savjetovanje; te
 - (d) ako jedna od stranaka u pisanom obliku obavijesti o namjeri otkazivanja ovog Sporazuma.
3. Zajednički odbor može razmatrati sljedeće:
 - (a) pitanja koja su povezana s provedbom Sporazuma;
 - (b) učinke Sporazuma u jurisdikcijama stranaka na potrošače proizvoda osiguranja i reosiguranja te na poslovanje osiguratelj i reosiguratelj;
 - (c) sve izmjene ovog Sporazuma koje predloži jedna od stranaka;
 - (d) svako pitanje koje iziskuje obvezno savjetovanje;
 - (e) obavijest o namjeri otkazivanja ovog Sporazuma; te
 - (f) ostala pitanja o kojima mogu odlučiti stranke.
4. Zajednički odbor može donijeti poslovnik.
5. Stranke predsjedaju Zajedničkim odborom naizmjenice, po jednu godinu, osim ako odluče drukčije. Predsjednik Zajedničkog odbora može sazvati sastanak Zajedničkog odbora u vrijeme i na način o kojima mogu odlučiti stranke.
6. Zajednički odbor može sazvati radne skupine koje će mu pomagati u radu.

Članak 8.

Stupanje na snagu

Ovaj Sporazum stupa na snagu sedam dana nakon datuma na koji stranke razmijene pisane obavijesti kojima se potvrđuje da su ispunile svoje interne zahtjeve i dovršile svoje interne postupke ili na drugi dan o kojem se stranke dogovore.

Članak 9.

Provedba Sporazuma

1. Od dana stupanja na snagu ili početka privremene primjene ovog Sporazuma, ovisno o tome što nastupi ranije, stranke potiču relevantna tijela da se suzdrže od poduzimanja mjera koje nisu u skladu s bilo kojim od uvjeta ili bilo kojom od obveza iz Sporazuma, među ostalim u vezi s ukidanjem zahtjeva za kolateralom i lokalnom prisutnošću iz članka 3. To može uključivati, prema potrebi, razmjenu pisama među relevantnim tijelima o pitanjima koja se odnose na ovaj Sporazum.

2. Od dana stupanja na snagu ili početka privremene primjene ovog Sporazuma, ovisno o tome što nastupi ranije, stranke što je prije moguće u skladu s člankom 10. poduzimaju sve primjerene mjere radi provedbe i primjene ovog Sporazuma.

3. Od dana stupanja na snagu ili početka privremene primjene ovog Sporazuma, ovisno o tome što nastupi ranije, Sjedinjene Države potiču svaku državu SAD-a da žurno donese sljedeće mjere:

- (a) u svakoj godini nakon dana stupanja na snagu ili početka privremene primjene ovog Sporazuma smanjenje iznosa kolaterala koji svaka država zahtijeva kako bi dopustila potraživanje za reosiguranje u punom iznosu i to za 20 % iznosa kolaterala koji je određena država SAD-a zahtijevala na dan 1. siječnja prije potpisivanja ovog Sporazuma; te
- (b) provedbu zakona i propisa dotične države SAD-a o potraživanjima za reosiguranje u skladu s člankom 3., kao način za donošenja mjera u skladu sa stavcima 1. i 2. tog članka.

4. Pod uvjetom da ovaj Sporazum stupi na snagu, Sjedinjene Države najkasnije prvi dan u mjesecu 42 mjeseca nakon dana potpisivanja ovog Sporazuma započinju na temelju svojih zakona i propisa evaluirati moguću nadređenost ovog Sporazuma u odnosu na mjere osiguranja bilo koje države SAD-a za koje Sjedinjene Države utvrde da nisu u skladu s ovim Sporazumom i koje dovode do toga da je postupanje prema osiguratelju ili reosiguratelju iz EU-a nepovoljnije od postupanja prema osiguratelju ili reosiguratelju iz SAD-a koji ima domicil, dozvolu ili drugo odobrenje za rad u toj državi SAD-a. Pod uvjetom da ovaj Sporazum stupi na snagu, Sjedinjene Države najkasnije prvi dan u mjesecu 60 mjeseci nakon dana potpisivanja ovog Sporazuma dovršavaju svaki, na temelju svojih zakona i propisa potreban, postupak utvrđivanja nadređenosti ovog Sporazuma u odnosu na mjere osiguranja bilo koje države SAD-a koje su predmet takve evaluacije. Za potrebe ovog stavka, Sjedinjene Države u svrhu odluke o mogućoj nadređenosti daju prednost državama s najvećim opsegom bruto ustupljenog reosiguranja.

Članak 10.

Primjena Sporazuma

1. Osim ako je drukčije utvrđeno, ovaj Sporazum primjenjuje se od dana stupanja na snagu ili 60 mjeseci od dana potpisivanja ovog Sporazuma, ovisno o tome što nastupi kasnije.

2. Neovisno o članku 8. i stavku 1. ovog članka:

- (a) Europska unija privremeno primjenjuje članak 4. ovog Sporazuma do dana stupanja na snagu ovog Sporazuma, a nakon toga primjenjuje članak 4. osiguravajući da nadzorna tijela i druga nadležna tijela poštuju praksu utvrđenu u tom članku od sedmog dana u mjesecu koji slijedi nakon datuma na koji su se stranke međusobno obavijestile o ispunjenju svojih internih zahtjeva i dovršetku svojih internih postupaka potrebnih za privremenu primjenu ovog Sporazuma.

Sjedinjene Države privremeno primjenjuju članak 4. ovog Sporazuma do dana stupanja na snagu ovog Sporazuma, a nakon toga primjenjuju članak 4. poduzimajući sve što mogu i potičući nadzorna tijela i druga nadležna tijela da poštuju praksu utvrđenu u tom članku od sedmog dana u mjesecu koji slijedi nakon datuma na koji su se stranke međusobno obavijestile o ispunjenju svojih internih zahtjeva i dovršetku svojih internih postupaka potrebnih za privremenu primjenu ovog Sporazuma;

- (b) na dan stupanja na snagu ovog Sporazuma ili 60 mjeseci nakon potpisivanja ovog Sporazuma, ovisno o tome što nastupi kasnije:

- i. obveze stranke utvrđene u članku 3. stavcima 1. i 2. te članku 9. primjenjuju se samo ako i sve dok nadzorna tijela druge stranke provode nadzor kako je utvrđeno u članku 4. i ispunjavaju obveze utvrđene u članku 3. stavku 3.;
- ii. prakse stranke utvrđene u članku 4. i obveze utvrđene u članku 3. stavku 3. primjenjuju se samo ako i sve dok nadzorna tijela druge stranke ispunjavaju obveze utvrđene u članku 3. stavcima 1. i 2.; te
- iii. obveze stranke utvrđene u članku 3. stavku 3. primjenjuju se samo ako i sve dok nadzorna tijela druge stranke provode nadzor kako je utvrđeno u članku 4. i ispunjavaju obveze utvrđene u članku 3. stavcima 1. i 2.;

- (c) ako na temelju članka 4. podtočke i. nadležna nadzorna tijela SAD-a primjenjuju mjere izvan državnog područja Sjedinjenih Država na grupu za osiguranje ili reosiguranje iz EU-a, a Vijeće za nadzor financijske stabilnosti

(Financial Stability Oversight Council) primjenom Dodd-Frankova zakona o reformi Wall Streeta i zaštiti potrošača (12 U.S.C., članak 5301. i dalje) utvrdi da bi financijske poteškoće ili djelatnosti te grupe mogle predstavljati prijetnju financijskoj stabilnosti Sjedinjenih Država, svaka od stranaka može otkazati ovaj Sporazum u okviru postupka ubrzanog obveznog savjetovanja i otkaza. Ako na temelju članka 4. podtočke i. nadzorno tijelo EU-a izvan područja Europske unije na grupu za osiguranje ili reosiguranje iz SAD-a primjenjuje mjere povezane s prijetnjom financijskoj stabilnosti EU-a, svaka od stranaka može otkazati ovaj Sporazum u okviru postupka ubrzanog obveznog savjetovanja i otkaza;

- (d) do datuma utvrđenog u podtočki (b) i ne dovodeći u pitanje u njoj utvrđene mehanizme, odredbe o reosiguranju iz članka 3. stavaka 1. i 2. primjenjuju se na reosiguratelja iz EU-a u državi SAD-a na raniji od sljedećih datuma:
 - i. datum donošenja, od strane države SAD-a, mjere u skladu s člankom 3. stavcima 1. i 2.; ili
 - ii. datum stupanja na snagu odluke Sjedinjenih Država na temelju svojih zakona i propisa o podređenosti takve mjere osiguranja u državi SAD-a zbog njezine neusklađenosti s ovim Sporazumom i zbog toga što dovodi do postupanja prema osiguratelju ili reosiguratelju iz EU-a koje je nepovoljnije od postupanja prema osiguratelju ili reosiguratelju iz SAD-a koji ima domicil, dozvolu ili drugo odobrenje za rad u toj državi SAD-a;
 - (e) od dana početka privremene primjene kako je utvrđeno u podtočki (a) i 60 mjeseci nakon tog dana pri primjeni članka 4. podtočke (h) nadzorna tijela u Europskoj uniji ne uvide grupi za osiguranje ili reosiguranje iz SAD-a koja posluje u Europskoj uniji zahtjev u vezi s kapitalom grupe na razini glavnog matičnog društva grupe za osiguranje ili reosiguranje;
 - (f) od dana potpisivanja ovog Sporazuma i tijekom razdoblja od 60 mjeseci iz podtočke (b), ako stranka ne ispunjava obveze iz članka 3. u pogledu zahtjeva za lokalnom prisutnošću, nadzorna tijela druge stranke mogu, nakon obveznog savjetovanja, uvesti procjenu kapitala grupe ili zahtjev u vezi s kapitalom grupe na razini glavnog matičnog društva grupe za osiguranje ili reosiguranje koja ima sjedište ili domicil u drugoj stranci;
 - (g) Članak 3. stavak 3. provodi se i primjenjuje na području EU-a najkasnije 24 mjeseca od dana potpisivanja ovog Sporazuma, pod uvjetom da se Sporazum privremeno primjenjivao ili da je stupio na snagu;
 - (h) podložno točkama (b) i (d), članak 3. stavci 1. i 2. provode se i u cijelosti primjenjuju na čitavom području obje stranaka najkasnije 60 mjeseci od dana kada obje stranke potpišu ovaj Sporazum, pod uvjetom da je Sporazum stupio na snagu; te
 - (i) od dana stupanja na snagu ili početka privremene primjene ovog Sporazuma, ovisno o tome što nastupi ranije, obje stranke primjenjuju članke 7., 11. i 12.
3. Ako stranka ne poštuje odredbe iz stavka 2. do datuma utvrđenih u tom stavku, druga stranka može zatražiti obvezno savjetovanje putem Zajedničkog odbora.

Članak 11.

Otkaz i obvezno savjetovanje

1. Nakon obveznog savjetovanja svaka stranka može u bilo kojem trenutku otkazati ovaj Sporazum pisanom obavješću drugoj stranci, podložno postupcima iz ovog članka. Osim ako su se stranke drukčije dogovorile u pisanom obliku, otkaz počinje proizvoditi učinke 180 dana nakon datuma takve obavijesti, odnosno 90 dana nakon datuma takve obavijesti u slučaju otkaza opisanog u članku 10. stavku 2. točki (c). Posebice, stranke mogu otkazati ovaj Sporazum ako bilo koja od stranaka nije ispunila svoje obveze iz ovog Sporazuma ili je poduzela mjere koje nisu u skladu s ciljevima ovog Sporazuma.
2. Prije slanja odluke o otkazu ovog Sporazuma, među ostalim u vezi s odredbama članka 10., stranka o tome obavješćuje predsjednika Zajedničkog odbora.
3. Stranke poduzimaju potrebne korake kako bi obavijestile zainteresirane strane o učincima otkaza Sporazuma na osiguratelje i reosiguratelje u u njihovim jurisdikcijama.
4. Obvezno savjetovanje putem Zajedničkog odbora potrebno je ako ga od predsjednika Zajedničkog odbora zahtijeva bilo koja od stranaka te započinje najkasnije 30 dana ili, ako se zahtijeva kako je opisano u članku 10.

stavku 2. točki (c), sedam dana nakon takvog zahtjeva, osim ako se stranke dogovore drukčije. Stranka koja zahtijeva obvezno savjetovanje u pisanom obliku navodi razloge za obvezno savjetovanje. Stranke mogu odrediti mjesto održavanja obveznog savjetovanja, a ako se o tome ne mogu dogovoriti, stranka koja zahtijeva obvezno savjetovanje predlaže tri neutralna mjesta izvan područja stranaka, a druga stranka odabire jedno od njih.

5. Obvezno savjetovanje potrebno je prije otkaza ovog Sporazuma, među ostalim u vezi s odredbama članka 10.
6. Ako stranka odbije sudjelovati u obveznom savjetovanju kako je predviđeno u ovom članku, stranka koja želi otkazati ovaj Sporazum može ga otkazati kako je predviđeno u stavku 1. ovog članka.

Članak 12.

Izmjene

1. Stranke se mogu u pisanom obliku dogovoriti da izmijene ovaj Sporazum.
2. Ako stranka želi izmijeniti ovaj Sporazum, ona drugoj stranci u pisanom obliku šalje zahtjev za početak pregovora o izmjeni Sporazuma.
3. Zahtjev za početak pregovora o izmjeni Sporazuma šalje se Zajedničkom odboru.

Done at Washington on the twenty second day of September in the year two thousand and seventeen.

PRILOG

Model Memoranduma o razumijevanju o razmjeni informacija među nadzornim tijelima

Članak 1.

Cilj

1. Tijela potpisnici ovog Memoranduma o razumijevanju, nadzorno tijelo (države SAD-a) i nacionalno nadzorno tijelo (države članice EU-a), prepoznaju potrebu za suradnjom u razmjeni informacija.
2. Tijela prepoznaju da su praktični aranžmani za prekograničnu suradnju i razmjenu informacija ključni i za krizne situacije i za svakodnevni nadzor.
3. Svrha je ovog Memoranduma o razumijevanju olakšavanje suradnje u razmjeni informacija među tijelima u mjeri u kojoj je to dopušteno primjenjivim pravom te u skladu s nadzornim i regulatornim potrebama.
4. Tijela prepoznaju da se ničim u ovom Memorandumu o razumijevanju ne razmatraju zahtjevi koji bi se mogli primjenjivati na razmjenu osobnih podataka od strane nadzornih tijela.
5. Na području tijela postoji primjenjivo pravo o razmjeni i zaštiti povjerljivih informacija s ciljem zaštite povjerljivosti podataka koje nadležna tijela razmjenjuju na temelju ovog Memoranduma o razumijevanju. Među ostalim, primjenjivim pravom nastoji se osigurati sljedeće:
 - (a) razmjena povjerljivih informacija samo za potrebe izravno povezane s ispunjavanjem nadzornih funkcija tijela; te
 - (c) sve osobe koje tijekom ispunjavanja svojih dužnosti dobiju pristup tim povjerljivim informacijama, čuvaju povjerljivost tih informacija, osim u određenim definiranim okolnostima utvrđenima u članku 7.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ovog Memoranduma o razumijevanju primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „primjenjivo pravo” znači zakoni, propisi, administrativne odredbe ili druga pravna praksa koji se primjenjuju u jurisdikciji nekog tijela i koji se odnose na nadzor osiguranja i reosiguranja, razmjenu informacija u području nadzora, zaštitu povjerljivosti te obradu i otkrivanje informacija;
- (b) „povjerljive informacije” znači sve dostavljene informacije koje se u jurisdikciji tijela primatelja zahtjeva smatraju povjerljivima;
- (c) „osiguratelj” znači društvo koje ima odobrenje ili dozvolu za pokretanje poslova izravnog ili primarnog osiguranja ili za bavljenje tim poslovima;
- (d) „osoba” znači fizička osoba, pravni subjekt, partnerstvo ili neregistrirana udruga;
- (e) „osobni podaci” znači sve informacija koje se odnose na identificiranu fizičku osobu ili fizičku osobu koju se može identificirati;
- (f) „dostavljene informacije” znači sve informacije koje je tijelo primatelj zahtjeva dostavilo tijelu podnositelju zahtjeva kao odgovor na zahtjev za informacije;
- (g) „regulirani subjekt” znači osiguratelj ili reosiguratelj koji ima odobrenje za obavljanje poslova ili koji nadzire nadzorno tijelo Europske unije ili Sjedinjenih Država;
- (h) „reosiguratelj” znači društvo koje ima odobrenje ili dozvolu za pokretanje poslova reosiguranja ili za bavljenje tim poslovima;
- (i) „tijelo primatelj zahtjeva” znači tijelo koje prima zahtjev za informacije;
- (j) „tijelo podnositelj zahtjeva” znači tijelo koje podnosi zahtjev za informacije;
- (k) „nadzorno tijelo” znači nadzorno tijelo za poslove osiguranja i reosiguranja u Europskoj uniji ili u Sjedinjenim Državama; te
- (l) „društvo” znači subjekt koji se bavi gospodarskom djelatnošću.

Članak 3.**Suradnja**

1. Podložno primjenjivom pravu, tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi ozbiljno razmotriti zahtjeve tijela podnositelja zahtjeva i na njih pravodobno odgovoriti. Ono bi tijelu podnositelju zahtjeva trebalo dostaviti najcjelovitiji mogući odgovor na zahtjev za informacije u skladu sa svojim regulatornim funkcijama.
2. Podložno primjenjivom pravu, i tijela primatelji zahtjeva i tijela podnositelji zahtjeva trebali bi s informacijama o postojanju svih zahtjeva za informacije i njihovim sadržajem postupati kao s povjerljivim informacijama, osim ako se oba tijela dogovore drukčije.

Članak 4.**Upotreba dostavljenih informacija**

1. Tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi podnijeti zahtjev za informacije samo onda kada za zahtjev postoji opravdana regulatorna ili nadzorna svrha koja je izravno relevantna za zakoniti nadzor tijela podnositelja zahtjeva nad reguliranim subjektom. Traženje informacija o fizičkim osobama u načelu se ne smatra opravdanom regulatornom ili nadzornom svrhom za tijelo podnositelja zahtjeva, osim ako je zahtjev izravno relevantan za ispunjavanje nadzornih funkcija.
2. Tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi upotrebljavati dostavljene informacije samo u zakonite svrhe povezane sa svojim regulatornim i nadzornim funkcijama te funkcijama koje se odnose na financijsku stabilnost i nadzor provedbe bonitetnih zahtjeva.
3. Podložno primjenjivom pravu, sve razmijenjene informacije u vlasništvu su tijela primatelja zahtjeva i ostaju u njegovu vlasništvu.

Članak 5.**Zahtjev za informacije**

1. Zahtjevi za informacije tijela podnositelja zahtjeva trebali bi biti u pisanom obliku ili, kada je riječ o hitnim zahtjevima, u skladu sa stavkom 2., te bi trebali sadržavati sljedeće elemente:
 - (a) uključena tijela, područje predmetnog nadzora i svrhu za koju se informacije traže;
 - (b) ime predmetne osobe ili reguliranog subjekta;
 - (c) pojedinosti zahtjeva, koje mogu uključivati opis činjenica na kojima se temelji zahtjev, konkretna pitanja koja se istražuju i eventualnu naznaku osjetljive prirode zahtjeva;
 - (d) zatražene informacije;
 - (e) datum do kojeg se informacije zahtijevaju i eventualne relevantne pravne rokove; te
 - (f) ako je to relevantno, navod o tome smiju li se, na koji način i kome proslijediti neke informacije, u skladu s člankom 7.
2. U hitnim slučajevima zahtjev se može podnijeti usmeno, a zatim bi ga bez odgode trebalo potvrditi u pisanom obliku.
3. Tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi zahtjev obraditi na sljedeći način:
 - (a) Tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi potvrditi primitak zahtjeva.
 - (b) Tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi ocijeniti svaki zahtjev pojedinačno radi utvrđivanja maksimalnog opsega informacija koje se mogu dostaviti na temelju ovog Memoranduma o razumijevanju i na temelju postupaka koji se primjenjuju u jurisdikciji tijela primatelja zahtjeva. Pri odlučivanju hoće li i u kojoj mjeri ispuniti zahtjev tijelo primatelj zahtjeva može uzeti u obzir sljedeće:
 - i. usklađenost zahtjeva s Memorandumom o razumijevanju;
 - ii. pitanje bi li postupanje u skladu sa zahtjevom moglo predstavljati opterećenje kojim se ometa pravilno obavljanje funkcija tijela primatelja zahtjeva;
 - iii. pitanje bi li dostavljanje zatraženih informacija na drugi način moglo biti protivno ključnim interesima jurisdikcije tijela primatelja zahtjeva;

- iv. sva ostala pitanja utvrđena primjenjivim pravom jurisdikcije tijela primatelja zahtjeva (osobito ona koja se odnose na povjerljivost i poslovnu tajnu, zaštitu podataka i privatnost te postupovnu pravednost); te
 - v. pitanje bi li se postupanjem u skladu sa zahtjevom moglo na drugi način dovesti u pitanje obavljanje funkcija tijela primatelja zahtjeva.
- (c) Ako tijelo primatelj zahtjeva odbije dostaviti ili ne može dostaviti sve zatražene informacije ili dio njih, tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi objasniti, u mjeri u kojoj je to, podložno primjenjivom pravu, praktično i primjereno, razloge nedostavljanja informacija i razmotriti moguće alternativne načine za ostvarivanje cilja nadzora tijela podnositelja zahtjeva. Tijelo primatelj zahtjeva može odbiti zahtjev za informacije osobito onda kada se njime od tijela primatelja zahtjeva traži da postupi na način kojim bi se prekršilo njegovo primjenjivo pravo.

Članak 6.

Postupanje s povjerljivim informacijama

1. Općenito bi se sa svim informacijama zaprimljenima na temelju ovog Memoranduma o razumijevanju trebalo postupati kao s povjerljivim informacijama, osim ako je drukčije navedeno.
2. Tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi poduzeti sve zakonite i razumno izvedive mjere kako bi zaštitilo povjerljivost povjerljivih informacija.
3. Podložno članku 7. i primjenjivom pravu, tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi pristup povjerljivim informacijama koje mu je dostavilo tijelo primatelj zahtjeva ograničiti samo na osobe koje rade za tijelo podnositelja zahtjeva ili djeluju u njegovo ime:
 - (a) koje podliježu obvezama tijela podnositelja zahtjeva u njegovoj jurisdikciji kojima se sprečava neovlašteno otkrivanje povjerljivih informacija;
 - (b) koje su pod nadzorom i kontrolom tijela podnositelja zahtjeva;
 - (c) kojima su te informacije potrebne zbog razloga koji su u skladu sa zakonitom regulatornom ili nadzornom svrhom i s njom su izravno povezani; te
 - (d) koje nakon što napuste tijelo podnositelja zahtjeva i dalje podliježu obvezi čuvanja povjerljivosti.

Članak 7.

Prosljeđivanje dostavljenih informacija

1. Osim kako je predviđeno u članku 7. stavku 2., tijelo podnositelj zahtjeva ne bi trebalo informacije koje je primilo od tijela primatelja zahtjeva prosljeđivati trećim osobama, osim u sljedećim slučajevima:
 - (a) tijelo primatelj zahtjeva prethodno je dalo tijelu podnositelju zahtjeva pisanu suglasnost za prosljeđivanje tih informacija, osim kada je riječ o hitnim slučajevima u kojima se zahtjev može podnijeti usmeno, a zatim ga se bez odgode potvrđuje u pisanom obliku; te
 - (b) treća osoba obvezala se da će poštovati ograničenja kojima se održava u bitnome slična razina povjerljivosti kao ona kojoj podliježe tijelo podnositelj zahtjeva kako je utvrđeno u ovom Memorandumu o razumijevanju.
2. Podložno primjenjivom pravu, ako je tijelo podnositelj zahtjeva na temelju prava dužno ili po zakonu obvezno otkriti dostavljene informacije, tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi unaprijed, koliko je to razumno izvedivo, obavijestiti tijelo primatelja zahtjeva o takvom zahtjevu i svim s time povezanim postupcima kako bi se moglo intervenirati i zaštititi povjerljivost. Ako tijelo primatelj zahtjeva nije dalo suglasnost za iznošenje dostavljenih informacija, tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi, prema potrebi, poduzeti sve razumne korake kako bi spriječilo otkrivanje, među ostalim i korištenjem pravnih sredstava kako bi se spriječilo takvo otkrivanje, te zahtijevati zaštitu i zaštititi povjerljivost svih povjerljivih informacija koje podliježu eventualnom otkrivanju.

PRIJEVOD

Bruxelles, 18. rujna 2017.

Uvaženi veleposlanik Lighthizer
Predstavnik SAD-a za trgovinu
Ured predstavnika SAD-a za trgovinu
600 17th Street NW
Washington, DC 20508
SAD

Poštovani veleposlaniče Lighthizer,

drago mi je što možemo potpisati bilateralni sporazum između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država o bonitetnim mjerama za osiguranje i reosiguranje („Sporazum”) koji se nalazi u Prilogu ovom pismu. O konačnom pravnom tekstu na engleskom jeziku predstavnici Sjedinjenih Država i Europske unije dogovor su postigli 12. siječnja 2017.

Stranke su dovršile sve unutarnje postupke potrebne za potpisivanje Sporazuma. Stranke priznaju jezično uređenje Europske unije. Europska komisija primila je na znanje izjavu u Odluci Vijeća donesenoj 15. rujna 2017., kojom se opisuje Sporazum:

Ovaj Sporazum potpisuje se na engleskom jeziku. U skladu s pravom Unije, Unija ovaj Sporazum sastavlja i na bugarskom, češkom, danskom, estonskom, finskom, francuskom, grčkom, hrvatskom, latvijskom, litavskom, mađarskom, malteškom, nizozemskom, njemačkom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, slovačkom, slovenskom, španjolskom, švedskom i talijanskom jeziku. Te dodatne jezične verzije trebalo bi ovjeriti razmjenom diplomatskih nota između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država. Sve ovjerene verzije jednako su vjerodostojne.

Sjedinjene Američke Države potvrđuju predanost suradnji s Europskom unijom, s obzirom na Odluku Vijeća, kako bi se odgovorilo na zahtjeve za ovjeru dodatnih jezičnih verzija Sporazuma.

Drago mi je što možemo potvrditi da je potpisivanje Sporazuma na engleskom jeziku temelj za razmjenu pisama stranaka kako bi se započelo s privremenom primjenom. Postupci za stupanje Sporazuma na snagu, poput postupaka za privremenu primjenu nakon potpisivanja, ne ovise o ovjeri drugih jezičnih verzija.

Europska unija objavit će ovu razmjenu pisama zajedno s tekstom Sporazuma.

Isto sam pismo poslao ministru Mnuchinu.

S poštovanjem

Valdis DOMBROVSKIS
potpredsjednik Europske komisije

Bruxelles, 18. rujna 2017.

Steven Mnuchin
Ministar financija SAD-a
1500 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, DC 20220

Poštovani ministre Mnuchin,

drago mi je što možemo potpisati bilateralni sporazum između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država o bonitetnim mjerama za osiguranje i reosiguranje („Sporazum”) koji se nalazi u Prilogu ovom pismu. O konačnom pravnom tekstu na engleskom jeziku predstavnici Sjedinjenih Država i Europske unije dogovor su postigli 12. siječnja 2017.

Stranke su dovršile sve unutarnje postupke potrebne za potpisivanje Sporazuma. Stranke priznaju jezično uređenje Europske unije. Europska komisija primila je na znanje izjavu u Odluci Vijeća donesenu 15. rujna 2017., kojom se opisuje Sporazum:

Ovaj Sporazum potpisuje se na engleskom jeziku. U skladu s pravom Unije, Unija ovaj Sporazum sastavlja i na bugarskom, češkom, danskom, estonskom, finskom, francuskom, grčkom, hrvatskom, latvijskom, litavskom, mađarskom, malteškom, nizozemskom, njemačkom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, slovačkom, slovenskom, španjolskom, švedskom i talijanskom jeziku. Te dodatne jezične verzije trebalo bi ovjeriti razmjenom diplomatskih nota između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država. Sve ovjerene verzije jednako su vjerodostojne.

Sjedinjene Američke Države potvrđuju predanost suradnji s Europskom unijom, s obzirom na Odluku Vijeća, kako bi se odgovorilo na zahtjeve za ovjeru dodatnih jezičnih verzija Sporazuma.

Drago mi je što možemo potvrditi da je potpisivanje Sporazuma na engleskom jeziku temelj za razmjenu pisama stranaka kako bi se započelo s privremenom primjenom. Postupci za stupanje Sporazuma na snagu, poput postupaka za privremenu primjenu nakon potpisivanja, ne ovise o ovjeri drugih jezičnih verzija.

Europska unija objavit će ovu razmjenu pisama zajedno s tekstom Sporazuma.

Isto sam pismo poslao veleposlaniku Lighthizeru.

S poštovanjem

Valdis DOMBROVSKIS
potpredsjednik Europske komisije

22. rujna 2017.

Valdis Dombrovskis
Potpredsjednik
Europska komisija
Bruxelles, Belgija

Dragi potpredsjedniče Dombrovskis,

drago nam je što možemo potpisati bilateralni sporazum između Sjedinjenih Američkih Država i Europske unije o bonitetnim mjerama za osiguranje i reosiguranje („Sporazum”) koji se nalazi u Prilogu ovom pismu. O konačnom pravnom tekstu na engleskom jeziku predstavnici Sjedinjenih Država i Europske unije dogovor su postigli 12. siječnja 2017.

Stranke su dovršile sve unutarnje postupke potrebne za potpisivanje Sporazuma. Stranke priznaju jezično uređenje Europske unije. Europska komisija primila je na znanje izjavu u Odluci Vijeća donesenoj 15. rujna 2017., kojom se opisuje Sporazum:

Ovaj Sporazum potpisuje se na engleskom jeziku. U skladu s pravom Unije, Unija ovaj Sporazum sastavlja i na bugarskom, češkom, danskom, estonskom, finskom, francuskom, grčkom, hrvatskom, latvijskom, litavskom, mađarskom, malteškom, nizozemskom, njemačkom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, slovačkom, slovenskom, španjolskom, švedskom i talijanskom jeziku. Te dodatne jezične verzije trebalo bi ovjeriti razmjenom diplomatskih nota između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država. Sve ovjerene verzije jednako su vjerodostojne.

Sjedinjene Američke Države potvrđuju predanost suradnji s Europskom unijom, s obzirom na Odluku Vijeća, kako bi se odgovorilo na zahtjeve za ovjeru dodatnih jezičnih verzija Sporazuma.

Drago nam je što možemo potvrditi da je potpisivanje Sporazuma na engleskom jeziku temelj za razmjenu pisama stranaka kako bi se započelo s privremenom primjenom. Postupci za stupanje Sporazuma na snagu, poput postupaka za privremenu primjenu nakon potpisivanja, ne ovise o ovjeri drugih jezičnih verzija.

Europska unija objavit će ovu razmjenu pisama zajedno s tekstem Sporazuma.

S poštovanjem

ministar Steven T. MNUCHIN
Ministarstvo financija SAD-a

veleposlanik Robert E. LIGHTHIZER
predstavnik SAD-a za trgovinu

UREDBE

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/1794

od 5. listopada 2017.

o određivanju kamatnih stopa za izračun troškova financiranja interventnih mjera koje se sastoje od otkupa, skladištenja i prodaje za obračunsku godinu EFJP-a 2018.

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) br. 485/2008 ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 20. stavke 1. i 4.,

nakon savjetovanja s Odborom za poljoprivredne fondove,

budući da:

- (1) Člankom 3. stavkom 1. točkom (a) Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 906/2014 ⁽²⁾ predviđeno je da se rashodi povezani s troškovima financiranja koje su države članice imale zbog aktiviranja sredstava iz fonda radi otkupa proizvoda trebaju utvrditi u skladu s metodama iz Priloga I. tog uredbi.
- (2) U dijelu I. točki 1. Priloga I. Delegiranoj uredbi (EU) br. 906/2014 predviđeno je da se predmetni troškovi financiranja izračunavaju na temelju jedinstvene kamatne stope za Uniju koju Komisija određuje početkom svake obračunske godine. Ta kamatna stopa odgovara prosjeku kamatnih stopa EURIBOR za tromjesečni i dvanaestomjesečni terminski tečaj zabilježenih tijekom šestomjesečnog referentnog razdoblja koje utvrđuje Komisija i koje prethodi obavijesti država članica koja je predviđena u dijelu I. točki 2. prvom stavku tog Priloga, s ponderiranjem od jedne trećine odnosno dvije trećine.
- (3) Radi određivanja kamatnih stopa koje se primjenjuju na odgovarajuću obračunsku godinu, dijelom I. točkom 2. prvim stavkom Priloga I. Delegiranoj uredbi (EU) br. 906/2014 propisano je da države članice obavješćuju Komisiju, na njezin zahtjev, o prosječnoj kamatnoj stopi koju su stvarno snosile tijekom referentnog razdoblja iz dijela I. točke 1. tog Priloga najkasnije do roka navedenoga u tom zahtjevu.
- (4) Nadalje, u skladu s dijelom I. točkom 2. drugim stavkom Priloga I. Delegiranoj uredbi (EU) br. 906/2014, u nedostatku obavijesti od strane države članice, u obliku i u roku iz prvog stavka te točke, smatra se da kamatna stopa koju snosi država članica iznosi 0 %. Ako država članica prijavi da nije snosila nikakve troškove kamata jer tijekom referentnog razdoblja nije imala javno skladištene poljoprivredne proizvode, Komisija određuje tu kamatnu stopu u skladu s trećim stavkom te točke.
- (5) U skladu s dijelom I. točkom 3. Priloga I. Delegiranoj uredbi (EU) br. 906/2014, kamatna stopa utvrđena na temelju dijela I. točke 2. tog Priloga uspoređuje se s jedinstvenom kamatnom stopom utvrđenom na temelju dijela I. točke 1. tog Priloga. Za svaku državu članicu mora se primijeniti niža od tih dviju kamatnih stopa. Međutim, negativne kamatne stope ne mogu se uzeti u obzir za potrebe nadoknade izdataka država članica.
- (6) Kamatne stope koje će se primjenjivati za obračunsku godinu EFJP-a 2018. trebalo bi odrediti uzimajući u obzir te razne čimbenike.
- (7) Kako bi se izbjegla pravna praznina u pogledu kamatne stope koja se primjenjuje za izračun troškova financiranja interventnih mjera, primjereno je da se nova stopa primjenjuje retroaktivno od 1. listopada 2017.,

⁽¹⁾ SL L 347, 20.12.2013., str. 549.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 906/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu rashoda za javne intervencije (SL L 255, 28.8.2014., str. 1.).

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Za rashode povezane s troškovima financiranja koje su države članice imale zbog aktiviranja sredstava iz fonda radi otkupa proizvoda kojima se može teretiti obračunska godina Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) 2018., kamatne stope predviđene u Prilogu I. Delegiranoj uredbi (EU) br. 906/2014 u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) te uredbe utvrđuju se na stopu od 0 %.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuju se od 1. listopada 2017.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 5. listopada 2017.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/1795**od 5. listopada 2017.**

o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine te o završetku ispitnog postupka u vezi s uvozom određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Srbije

EUROPSKA KOMISIJA,

Uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 9. stavak 4.,

nakon savjetovanja s državama članicama,

budući da:

1. POSTUPAK**1.1 Pokretanje postupka**

- (1) Europska komisija („Komisija”) pokrenula je 7. srpnja 2016. antidampinški ispitni postupak u vezi s uvozom u Uniju određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije, Srbije i Ukrajine („predmetne zemlje”) na temelju članka 5. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća („osnovna uredba”). Objavila je Obavijest o pokretanju postupka u *Službenom listu Europske unije* ⁽²⁾ („Obavijest o pokretanju postupka”).
- (2) Ispitni postupak pokrenut je nakon što je Europska federacija proizvođača željeza i čelika („Eurofer” ili „podnositelj pritužbe”) 23. svibnja 2016. podnijela pritužbu u ime proizvođača koji čine više od 90 % ukupne proizvodnje određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika u Uniji.

1.2 Zainteresirane strane

- (3) Komisija je u Obavijesti o pokretanju postupka pozvala zainteresirane strane da joj se jave radi sudjelovanja u ispitnom postupku. O pokretanju ispitnog postupka posebno je obavijestila podnositelja pritužbe, druge poznate proizvođače iz Unije, poznate proizvođače izvoznike, nadležna tijela predmetnih zemalja, poznate uvoznike, dobavljače, korisnike, trgovce i udruženja za koja se zna da se postupak na njih odnosi, te ih je pozvala na sudjelovanje.
- (4) Zainteresirane strane dobile su priliku iznijeti svoja stajališta u pisanom obliku i zatražiti saslušanje pred Komisijom i/ili službenikom za saslušanje u trgovinskim postupcima. Saslušanje je odobreno svim zainteresiranim stranama koje su to zatražile i dokazale da postoje posebni razlozi da ih se sasluša.

1.3 Odabir uzorka

- (5) U Obavijesti o pokretanju postupka Komisija je navela da bi mogla provesti odabir uzorka zainteresiranih strana u skladu s člankom 17. osnovne uredbe.

⁽¹⁾ SL L 176, 30.6.2016., str. 21.

⁽²⁾ Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka povezanog s uvozom određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije, Srbije i Ukrajine (SL C 246, 7.7.2016., str. 7.).

(a) Odabir uzorka proizvođača iz Unije

- (6) Komisija je u Obavijesti o pokretanju postupka navela da je odabrala privremeni uzorak proizvođača iz Unije. Komisija je uzorak odabrala na temelju najvećeg reprezentativnog obujma proizvodnje i prodaje, pri čemu je osigurala geografsku pokrivenost. Komisija je pozvala zainteresirane strane da dostave primjedbe o privremenom uzorku, no nije zaprimila nikakve primjedbe.
- (7) Kao rezultat toga, konačni uzorak sastojao se od šest proizvođača iz Unije koji se nalaze u pet različitih država članica. Konačni uzorak čini više od 45 % proizvodnje u Uniji.

(b) Odabir uzorka nepovezanih uvoznika

- (8) Komisija je od nepovezanih uvoznika zatražila da dostave informacije određene u Obavijesti o pokretanju postupka kako bi odlučila je li uzorak potreban i ako jest, kako bi ga odabrala. Svih sedam uvoznika koji su se javili bili su članovi konzorcija pod nazivom „Consortium for Imports of Hot-Rolled Flats” („Konzorcij”). Taj je Konzorcij za potrebe ispitnog postupka *ad hoc* osnovalo više od 30 korisnika i nepovezanih uvoznika koji se uglavnom, ali ne i isključivo, nalaze u Italiji. Uglavnom ga čine MSP-ovi.
- (9) Stemcor London Ltd, član Konzorcija, dobrovoljno se javio za punu suradnju i dostavio odgovor na upitnik. Taj je nepovezani uvoznik iz Londona, u Ujedinjenoj Kraljevini, a tijekom razdoblja ispitnog postupka trgovao je predmetnim proizvodom u vrijednosti višoj od 30 milijuna GBP. Obavljen je posjet tom nepovezanom uvozniku na licu mjesta.

(c) Odabir uzorka proizvođača izvoznika

- (10) S obzirom na mali broj poznatih proizvođača izvoznika u Iranu, Rusiji, Srbiji i Ukrajini za te zemlje nije predviđen odabir uzorka.
- (11) S obzirom na potencijalno velik broj proizvođača izvoznika u Brazilu, Komisija je od svih proizvođača izvoznika u Brazilu zatražila da dostave informacije navedene u Obavijesti o pokretanju postupka kako bi odlučila je li uzorak potreban i ako jest, kako bi ga odabrala. Osim toga, Komisija je zatražila od Misije Brazila u Europskoj uniji da utvrdi ostale proizvođače izvoznike, ako postoje, koji bi mogli biti zainteresirani za sudjelovanje u ispitnom postupku i/ili da stupi u kontakt s njima.
- (12) Pet proizvođača dostavilo je zatražene informacije i pristalo da ih se uključi u uzorak. Komisija je utvrdila da su dva od tih društava povezana i stoga ih se smatralo jednom skupinom proizvođača izvoznika.
- (13) U skladu s člankom 17. stavkom 1. osnovne uredbe Komisija je odabrala uzorak od tri proizvođača izvoznika na temelju najvećeg reprezentativnog obujma izvoza u Uniju koji se razumno može ispitati u raspoloživom vremenu. U skladu s člankom 17. stavkom 2. osnovne uredbe provedeno je savjetovanje o odabiru uzorka sa svim poznatim proizvođačima izvoznicima te s brazilskim nadležnim tijelima. Nisu zaprimljene nikakve primjedbe.
- (14) Odabrani uzorak čini 97,3 % ukupnog izvoza Brazila u Uniju, kako je prijavilo četvero proizvođača izvoznika koji surađuju.

1.4 Odgovori na upitnik

- (15) Komisija je upitnike poslala podnositelju pritužbe, svim proizvođačima iz Unije u uzorku, svim poznatim proizvođačima izvoznicima u Iranu, Rusiji, Srbiji i Ukrajini, trima proizvođačima u uzorku u Brazilu, korisnicima i uvoznicima koji su se javili u rokovima navedenima u Obavijesti o pokretanju postupka.
- (16) Odgovore na upitnik dostavili su Eurofer, šest proizvođača iz Unije u uzorku i njihovi povezani servisni centri za čelik, jedan korisnik u ime Konzorcija, jedan nepovezani uvoznik u uzorku i devet skupina proizvođača izvoznika u predmetnim zemljama.
- (17) Nadalje, Konzorcij je dostavio primjedbe nakon pokretanja ovog postupka. Osim toga, nakon pokretanja postupka primjedbe je podnijelo i nekoliko drugih korisnika, uglavnom iz Poljske i baltičkih država, Konfederacija poslodavaca Latvije te Udruženje strojarских i metaloprerađivačkih industrija Latvije.

1.5 Posjeti radi provjere

- (18) Komisija je zatražila i provjerila sve informacije koje je smatrala potrebnima za utvrđivanje dampinga, nastale štete i interesa Unije. Posjeti radi provjere u skladu s člankom 16. osnovne uredbe obavljani su u prostorima sljedećih društava:

proizvođači iz Unije:

- ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Njemačka,
- Tata Steel IJmuiden BV, Velsen-Noord, Nizozemska,
- Tata Steel UK Limited, Port Talbot, South Wales, Ujedinjena Kraljevina,
- ArcelorMittal Mediterranée SAS, Fos-sur-Mer, Francuska,
- ArcelorMittal Atlantique Et Lorraine, Dunkerque, Francuska,
- ArcelorMittal España SA, Gozón, Španjolska;

korisnik:

- Marcegaglia Carbon Steel Spa, Gazoldo degli Ippoliti, Italija;

nepovezani uvoznik:

- Stencor London Ltd, London, Ujedinjena Kraljevina;

proizvođač izvoznik u Iranu:

- Mobarakeh Steel Company, Mobarakeh, Esfahan, Iran;

povezani trgovac u Uniji:

- Tara Steel Trading GmbH, Düsseldorf, Njemačka;

proizvođači izvoznici u Rusiji:

- „Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works” („PJSC MMK” ili „MMK”), Magnitogorsk,
- Novolipetsk Steel (u nastavku: „NLMK”), Lipetsk,
- PAO Severstal („Severstal”) Cherepovets.

povezani servisni centar za čelik/trgovac/uvoznik u Uniji:

- SIA Severstal Distribution, Riga, Latvija;

povezani trgovci/uvoznici izvan Unije:

- NOVEX Trading (Swiss) SA („Novex”), Lugano, Švicarska,
- MMK Steel Trade AG, Lugano, Švicarska,
- Severstal Export GmbH („SSE”), Lugano, Švicarska;

proizvođač izvoznik u Srbiji:

- Železara Smederevo d.o.o., Smederevo, Srbija;

povezani uvoznik u Uniji:

- Pikaro, s.r.o., Košice, Slovačka;

proizvođači izvoznici u Ukrajini:

Metinvest Group

- Integrated Iron and Steel Works „Zaporizhstal”, PJSC, Zaporozhje, Ukrajina,
- Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol, PJSC, Mariupol, Ukrajina (provjera na daljinu iz ureda društva Metinvest International SA, Ženeva, Švicarska);

povezani trgovac u Ukrajini:

- Limited Liability Company Metinvest-SMC, LLC, Kijev, Ukrajina;

povezani trgovac izvan Unije:

- Metinvest International SA, Ženeva, Švicarska;

povezani uvoznik u Uniji:

— Ferriera Valsider S.p.A, Vallese di Oppeano VR, Italija;

proizvođači izvoznici u Brazilu:

— ArcelorMittal Brasil S.A, Serra, Brazil

— Companhia Siderúrgica Nacional, São Paulo, Brazil,

— Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A., Belo Horizonte, Brazil;

povezani servisni centar za čelik/trgovac/uvoznik u Uniji:

— Lusosider Aços Planos S.A, Lisabon, Portugal.

1.6 Razdoblje ispitnog postupka i razmatrano razdoblje

- (19) Ispitnim postupkom u vezi s dampingom i štetom obuhvaćeno je razdoblje od 1. srpnja 2015. do 30. lipnja 2016. („razdoblje ispitnog postupka”). Ispitivanjem kretanja relevantnih za procjenu štete obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2013. do kraja razdoblja ispitnog postupka („razmatrano razdoblje”).

1.7 Evidentiranje uvoza

- (20) Podnositelj pritužbe podnio je 11. listopada 2016. zahtjev za evidentiranje uvoza određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika iz predmetnih zemalja u skladu s člankom 14. stavkom 5. osnovne uredbe. Podnositelj pritužbe dostavio je 21. studenoga 2016. ažurirane podatke o uvozu koji se odnose na njegov zahtjev za evidentiranje. Nakon pažljivog analiziranja zahtjeva i popratnih podataka Komisija je zaključila da su uvjeti za evidentiranje ispunjeni samo u pogledu uvoza iz Brazila i Rusije.
- (21) U skladu s tim Komisija je 6. siječnja 2017. objavila Provedbenu uredbu Komisije o nametanju obveze evidentiranja uvoza određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili ostalih legiranih čelika podrijetlom iz Rusije i Brazila ⁽¹⁾ od 6. siječnja 2017. nadalje.

1.8 Naknadni postupak

- (22) Komisija je 4. travnja 2017. u okviru dokumenta s informacijama („dokument s informacijama”) sve zainteresirane strane obavijestila da će nastaviti ispitni postupak bez uvođenja privremenih mjera na uvoz u Uniju predmetnog proizvoda podrijetlom iz predmetnih zemalja. Dokument s informacijama sadržavao je bitne činjenice i razmatranja na temelju kojih je Komisija odlučila nastaviti ispitni postupak bez uvođenja privremenih mjera.
- (23) Nakon objave dokumenta s informacijama zainteresirane strane dostavile su pisane podneske s primjedbama na objavljene informacije i nalaze. Zainteresiranim stranama koje su zatražile saslušanje to je i omogućeno.
- (24) Saslušanje podnositelja pritužbe održano je 4. svibnja 2017. u prisutnosti službenika za saslušanje u trgovinskim postupcima. Saslušanje dvaju ruskih proizvođača izvoznika, odnosno društava MMK i PAO Severstal održano je 15. svibnja 2017. Saslušanje Konzorcija održano je 1. lipnja 2017. Drugo saslušanje podnositelja pritužbe održano je 8. lipnja 2017. Nadalje, saslušanje ukrajinskog proizvođača izvoznika Metinvest Group održano je 13. lipnja 2017.
- (25) Prije donošenja konačne odluke Komisija je razmotrila sve usmene i pisane primjedbe na dokument s informacijama koje su dostavile zainteresirane strane. Te se primjedbe razmatraju u ovoj Uredbi.
- (26) Osim toga, Komisija je od korisnika koji su se javili u fazi pokretanja postupka zatražila da dostave više podataka o sektoru strojarstva i drugim sektorima kako bi točnije procijenila mogući učinak mjera na sektore na kraju proizvodnog lanca, osim sektora cijevi. Pozvala je i zainteresirane strane da dostave moguće primjedbe u pogledu primjerenog oblika mjera.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/5 od 5. siječnja 2017. o nametanju obveze evidentiranja uvoza određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili ostalih legiranih čelika podrijetlom iz Rusije i Brazila (SL L 3, 6.1.2017., str. 1.).

- (27) Nakon objave dokumenta s informacijama dodatnih 18 korisnika javilo se i zatražilo da ih se evidentira kao zainteresirane strane. Od tih 18 korisnika 17 ih se moglo evidentirati kao zainteresirane strane. Sedam od tih 18 korisnika zatražilo je anonimnost zbog straha od odmazde. Taj je zahtjev odobren za šest od sedam korisnika. Preostali korisnik nije evidentiran kao zainteresirana strana jer, iako mu je poslano nekoliko podsjetnika, nije opravdao svoj zahtjev za anonimnost.
- (28) Nadalje, Komisija je nastavila tražiti i provjeravati sve informacije koje je smatrala potrebnima za donošenje konačnih nalaza. U tu je svrhu poslala dodatne upitnike o razdoblju nakon razdoblja ispitnog postupka („razdoblje nakon RIP-a”) na adrese šest proizvođača iz Unije u uzorku, 74 korisnika (uključujući članove Konzorcija) i 12 udruženja korisnika.
- (29) Odgovore na upitnik o razdoblju nakon razdoblja ispitnog postupka dostavili su svih šest proizvođača iz Unije i 23 korisnika. Osim toga, dva od 12 udruženja korisnika dostavila su dodatne informacije. Nadalje, podnositelj pritužbe, jedan proizvođač iz Unije ⁽¹⁾ i odabrani korisnici (uglavnom ⁽²⁾) na temelju geografske pokrivenosti obaviješteni su da će službe Komisije doći provjeriti relevantne podatke na licu mjesta.
- (30) Nakon toga, pet dodatnih posjeta radi provjere obavljeno je u razdoblju od 29. svibnja do 9. lipnja 2017. u prostorima sljedećih zainteresiranih strana u Europskoj uniji:
- ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Njemačka (proizvođač iz Unije),
 - HUS Ltd, Plovdiv, Bugarska (korisnik, član „Konzorcija”, kako je navedeno u uvodnoj izjavi (8).),
 - Technotubi SpA, Alfianello, Italija (korisnik, član Konzorcija),
 - talijanski korisnik; nije član Konzorcija i zatražio je anonimnost,
 - Eurofer.
- (31) Sve su strane obaviještene o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih je Komisija namjeravala uvesti konačne antidampinške mjere. Nakon te konačne objave odobreno im je i razdoblje unutar kojeg su mogle iznijeti prigovore.
- (32) Nakon konačne objave 17. srpnja 2017. („konačna objava”) u prisutnosti službenika za saslušanje u trgovinskim postupcima 27. srpnja 2017. održano je još jedno saslušanje podnositelja pritužbe. Na tom je saslušanju Eurofer istaknuo nekoliko postupovnih i materijalnih točaka.
- (33) U tom pogledu naveo je da Komisija nije provela preporuke službenika za saslušanje u trgovinskim postupcima koje je isti izdao nakon saslušanja održanog 4. svibnja 2017. (vidjeti uvodnu izjavu (24).). U svojem izvješću od 23. lipnja 2017. službenik za saslušanje iznio je mišljenje da bi službe trebale objaviti marže dampinga i štete prije provedbe ispitivanja interesa Unije „bez stvarnih podataka upotrijebljenih u izračunima” ⁽³⁾. Nadalje, pozvao je službe Komisije „da pravodobno objave konačni dokument zainteresiranim stranama osiguravajući dovoljno vremena za primjedbe, najmanje 30 dana umjesto uobičajenih 10 dana” ⁽⁴⁾.
- (34) Komisija je napomenula da je zaprimila preporuke službenika za saslušanje 23. lipnja 2017., što je blizu datuma konačne objave (17. srpnja 2017.). Kad je riječ o marži štete, odlučila je da nije svrsishodno krajem lipnja objaviti neobrađene podatke bez odgovarajućih izračuna kao dodatan korak ako će se zainteresiranim stranama ionako u potpunom i konačnom obliku objaviti cjelokupni izračuni marže štete u okviru potpune konačne objave. Na saslušanju održanom 27. srpnja 2017. Eurofer je zaista potvrdio da je zaprimio sveobuhvatne informacije o marži štete uz dokument o općoj objavi te da to pitanje više nije relevantno. Kad je riječ o roku za dostavu primjedbi nakon konačne objave, člankom 20. stavkom 5. osnovne uredbe predviđeno je da se prigovore uzima u obzir samo ako su primljeni „unutar razdoblja koje je odredila Komisija za svaki pojedinačni slučaj, a koje nije kraće od deset dana”. Konačna objava dostavljena je zainteresiranim stranama 17. srpnja 2017. s rokom za

⁽¹⁾ Taj je proizvođač iz Unije odabran jer je on bio jedan od proizvođača iz Unije u uzorku koji su tvrdili da u kratkom vremenu mogu povećati svoj kapacitet.

⁽²⁾ Nadalje, dva korisnika, koji su članovi Konzorcija, bila su protiv uvođenja mjera. Međutim, drugi talijanski korisnik, koji se javio u kasnijoj fazi procesa, zagovarao je uvođenje mjera.

⁽³⁾ Izvješće sa saslušanja službenika za saslušanje u trgovinskim postupcima, 23. lipnja 2017., HO/AK ju-ca-11.ho(2017)3604029, str. 3.

⁽⁴⁾ Izvješće sa saslušanja službenika za saslušanje u trgovinskim postupcima, 23. lipnja 2017., HO/AK ju-ca-11.ho(2017)3604029, str. 4.

dostavu primjedbi do 7. kolovoza 2017., odnosno tri tjedna. Iako je taj rok kraći od roka od 30 dana koji je preporučio službenik za saslušanje, njime je ipak osigurano dvostruko više vremena nego što je zakonom propisano kao minimum. Komisija je stoga smatrala da je ispunila bit preporuke službenika za saslušanje, odnosno da je osigurala „dovoljno” vremena za dostavu korisnih primjedbi na dokument u kojem su u velikoj mjeri ponovljene informacije koje je Komisija već podijelila sa stranama u dokumentu s informacijama od 4. travnja (vidjeti uvodnu izjavu (22)).

- (35) U odnosu na važna pitanja istaknuta pred službenikom za saslušanje Komisija je odlučila rješavati ih u okviru relevantnih dijelova ove Uredbe u nastavku jer su ponovno istaknuta u pisanim primjedbama zaprimljenima nakon konačne objave.
- (36) Saslušanje iranskog proizvođača izvoznika, odnosno društva Mobarakeh Steel Company, održano je 3. kolovoza 2017. Taj iranski proizvođač izvoznik na saslušanju je istaknuo administrativnu pogrešku do koje je došlo u njegovu izračunu dampinga. Taj proizvođač izvoznik pojasnio je da su određene vrijednosti pogrešno zaokružene, vjerojatno zbog duljine.
- (37) Komisija je analizirala tu tvrdnju i zaključila da je doista došlo do administrativne pogreške u izračunu dampinga iranskog proizvođača izvoznika te da ju je potrebno ispraviti. Zbog toga je trebalo ponovno izračunati damping i izračune temeljene na dampingu sa sljedećim ishodom: revidirana dampinška marža i stopa antidampinške pristojbe za Mobarakeh Steel Company iznosila je 17,9 %, a slijedom toga revidirana najniža uvozna cijena prilagođena zbog povećanja cijena sirovina iznosila je 468,49 EUR po toni.
- (38) Sve su strane na odgovarajući način obaviještene o toj reviziji dodatnom konačnom objavom od 4. kolovoza 2017. te su pozvane da dostave primjedbe na nju.
- (39) Prije donošenja konačne odluke Komisija je razmotrila sve usmene i pisane primjedbe na konačnu objavu i dodatnu konačnu objavu koje su dostavile zainteresirane strane. Te se primjedbe razmatraju u ovoj Uredbi, a prema potrebi nalazi su izmijenjeni na odgovarajući način.

2. PREDMETNI PROIZVOD I ISTOVJETNI PROIZVOD

2.1 Predmetni proizvod

- (40) Toplovaljani plosnati proizvodi od čelika proizvode se toplim valjanjem; to je postupak oblikovanja metala pri kojem se topli metal povlači kroz jedan ili više parova toplih valjaka kako bi mu se smanjila debljina i kako bi se debljina učinila jednolikom, pri čemu je temperatura metala iznad njegove temperature rekristalizacije. Isporučiti se mogu u različitim oblicima: u kolutima (podmazani ili nepodmazani, dekapirani ili ne), rezani u limene ploče ili uske trake.
- (41) Dva su glavna načina upotrebe toplovaljanih plosnatih proizvoda od čelika. Prvo, oni su osnovni materijal za proizvodnju raznih proizvoda od čelika na kraju proizvodnog lanca koji imaju dodanu vrijednost, počevši od hladnovaljanih ⁽¹⁾ plosnatih i prevučenih proizvoda od čelika. Drugo, industrijski proizvedene toplovaljane plosnate proizvode krajnji korisnici kupuju za razne primjene, među ostalim za građevinarstvo (proizvodnja čeličnih cijevi), brodogradnju, plinske spremnike, automobile, tlačne posude i energetske vodove.
- (42) Komisija je alatni čelik i brzorezni čelik isključila iz opsega proizvoda u okviru antidampinškog postupka povezanog s uvozom određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine ⁽²⁾.
- (43) Budući da nisu dostavljene primjedbe u pogledu opsega proizvoda i istovjetnog proizvoda tijekom tog konkretnog ispitnog postupka te kako bi imala isti opseg proizvoda u različitim postupcima povezanim s određenim toplovaljanim plosnatim proizvodima od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika, Komisija je odlučila isključiti alatni čelik i brzorezni čelik iz opsega proizvoda i u ovom predmetu.
- (44) Zainteresirane strane obaviještene su o tim isključenjima u okviru dokumenta s informacijama. Komisija u tom pogledu nije zaprimila nikakve primjedbe.

⁽¹⁾ Postupak hladnog valjanja definira se kao povlačenje limene ploče ili trake, prethodno toplovaljane i dekapirane, kroz hladne valjke, odnosno na temperaturi nižoj od one na kojoj se metal omekšava.

⁽²⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1778 od 6. listopada 2016. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 272, 7.10.2016., str. 33.).

- (45) Predmetni proizvod („toplovaljani plosnati proizvodi”) stoga je definiran kao određeni plosnati valjani proizvodi od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika, neovisno jesu li u kolutima ili ne (uključujući proizvode koji su odrezani na određenu dužinu i „uske trake”), samo toplovaljani i dalje neobrađeni, koji nisu platirani niti prevučeni, podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine.

Predmetni proizvod ne uključuje:

- proizvode od nehrđajućeg čelika i silicijskog elektročelika s orijentiranim kristalima,
- proizvode od alatnog čelika i brzoreznog čelika,
- proizvode, koji nisu u kolutima, bez reljefnih uzoraka, debljine veće od 10 mm i širine 600 mm ili veće, i
- proizvode, koji nisu u kolutima, bez reljefnih uzoraka, debljine veće od 4,75 mm ili veće, no ne veće od 10 mm, te širine 2 050 mm ili veće.

Predmetni je proizvod trenutačno obuhvaćen oznakama KN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10, 7225 30 90, ex 7225 40 60, 7225 40 90, ex 7226 19 10, 7226 91 91 i 7226 91 99.

2.2 Istovjetni proizvod

- (46) Ispitnim postupkom pokazalo se da sljedeći proizvodi imaju ista osnovna fizička svojstva te iste osnovne namjene:
- (a) predmetni proizvod;
 - (b) proizvod koji se proizvodi i prodaje na domaćem tržištu predmetnih zemalja;
 - (c) proizvod koji u Uniji proizvodi i prodaje industrija Unije.
- (47) Budući da nije zaprimila nikakve primjedbe, Komisija je potvrdila da su predmetni proizvod koji se proizvodi i prodaje u predmetnim zemljama te proizvod koji proizvodi i prodaje industrija Unije istovjetni proizvodi u smislu članka 1. stavka 4. osnovne uredbe.

3. DAMPING

3.1 Opća metodologija

- (48) Komisija je u ovom odjeljku utvrdila opću metodologiju koju je upotrijebila za izračune dampinga. Ako je bilo opravdano, sva pitanja utvrđena za određenu zemlju i društvo koja su relevantna za te izračune razmotrena su u odjeljcima koji se odnose na pojedinu zemlju u nastavku.

3.1.1 Uobičajena vrijednost

- (49) Komisija je najprije ispitala je li ukupni obujam domaće prodaje svakog proizvođača izvoznika koji surađuje bio reprezentativan u skladu s člankom 2. stavkom 2. osnovne uredbe. Domaća je prodaja reprezentativna ako ukupni obujam domaće prodaje istovjetnog proizvoda nezavisnim kupcima na domaćem tržištu po proizvođaču izvozniku čini najmanje 5 % njegova ukupnog obujma izvozne prodaje predmetnog proizvoda u Uniji tijekom razdoblja ispitnog postupka.

Uobičajena vrijednost za nereprezentativne vrste (tj. vrste čija je domaća prodaja činila manje od 5 % izvozne prodaje u Uniju ili koje se uopće nisu prodavale na domaćem tržištu) izračunana je na temelju troška proizvodnje po vrsti proizvoda uvećanog za iznos troškova prodaje, općih i administrativnih troškova i iznos dobiti. Za domaću prodaju u uobičajenom tijeku trgovine upotrijebljena je dobit po vrsti proizvoda za predmetne vrste proizvoda. Za sve ostale transakcije koje nisu izvršene u uobičajenom tijeku trgovine upotrijebljena je prosječna dobit.

Komisija je naknadno utvrdila vrste proizvoda koje se prodaju na domaćem tržištu i koje su identične ili usporedive s vrstama proizvoda koje se prodaju radi izvoza u Uniju te ispitala je li domaća prodaja svakog proizvođača izvoznika koji surađuje reprezentativna za svaku vrstu proizvoda u skladu s člankom 2. stavkom 2. osnovne uredbe. Domaća prodaja vrste proizvoda reprezentativna je ako ukupni obujam domaće prodaje te vrste proizvoda nezavisnim kupcima tijekom razdoblja ispitnog postupka čini najmanje 5 % ukupnog obujma izvozne prodaje identične ili usporedive vrste proizvoda u Uniji.

- (50) Komisija je zatim za svaku vrstu proizvoda definirala udio profitabilne prodaje nezavisnim kupcima na domaćem tržištu tijekom razdoblja ispitnog postupka kako bi odlučila hoće li za izračun uobičajene vrijednosti u skladu s člankom 2. stavkom 4. osnovne uredbe upotrebljavati stvarne domaće prodajne cijene.
- (51) Uobičajena vrijednost temeljila se na stvarnoj domaćoj cijeni po vrsti proizvoda bez obzira na to je li ta prodaja bila profitabilna ili nije:
- (d) ako je obujam prodaje vrste proizvoda prodanog po neto prodajnoj cijeni jednakoj izračunanom trošku proizvodnje ili višoj od tog troška činio više od 80 % ukupnog obujma prodaje te vrste proizvoda i
- (e) ako je ponderirana prosječna prodajna cijena te vrste proizvoda jednaka jediničnom trošku proizvodnje ili viša od njega.
- (52) U ovom je slučaju uobičajena vrijednost bila ponderirani prosjek cijena ukupne domaće prodaje te vrste proizvoda tijekom razdoblja ispitnog postupka.
- (53) Uobičajena vrijednost temeljila se na stvarnoj domaćoj cijeni po vrsti proizvoda isključivo profitabilne domaće prodaje predmetnih vrsta proizvoda tijekom razdoblja ispitnog postupka:
- (a) ako obujam profitabilne prodaje vrste proizvoda čini 80 % ukupnog obujma prodaje te vrste proizvoda ili manje ili
- (b) ako je ponderirana prosječna cijena te vrste proizvoda niža od jediničnog troška proizvodnje.
- (54) Kad nije bilo prodaje vrste istovjetnog proizvoda u uobičajenom tijeku trgovine ili ona nije bila dostatna ili ako se vrsta proizvoda nije prodavala u reprezentativnim količinama na domaćem tržištu, Komisija je izračunala uobičajenu vrijednost u skladu s člankom 2. stavcima 3. i 6. osnovne uredbe.
- (55) Uobičajena vrijednost izračunana je dodavanjem sljedećih vrijednosti prosječnom trošku proizvodnje istovjetnog proizvoda svakog proizvođača izvoznika koji surađuje tijekom razdoblja ispitnog postupka:
- (a) ponderiranih prosječnih troškova prodaje te općih i administrativnih troškova koje je svaki proizvođač izvoznik koji surađuje imao u pogledu domaće prodaje istovjetnog proizvoda u uobičajenom tijeku trgovine tijekom razdoblja ispitnog postupka i
- (b) ponderirane prosječne dobiti koju je svaki proizvođač izvoznik koji surađuje ostvario od domaće prodaje istovjetnog proizvoda u uobičajenom tijeku trgovine tijekom razdoblja ispitnog postupka.

3.1.2 Izvozna cijena

- (56) Proizvođači izvoznici izvozili su u Uniju izravno nezavisnim kupcima ili preko povezanih društava koja djeluju kao trgovci i/ili uvoznici.
- (57) Kad je proizvođač izvoznik predmetni proizvod izvezio izravno nezavisnim kupcima u Uniji, uključujući preko trgovaca, izvozna cijena utvrđena je na temelju cijene koja je stvarno plaćena ili plativa za predmetni proizvod pri prodaji za izvoz u Uniju, u skladu s člankom 2. stavkom 8. osnovne uredbe.
- (58) Kad su proizvođači izvoznici predmetni proizvod izvozili u Uniju preko povezanog društva koje djeluje kao uvoznik, izvozna cijena izračunana je na temelju cijene po kojoj je uvezeni proizvod prvi put preprodan nezavisnim kupcima u Uniji, u skladu s člankom 2. stavkom 9. osnovne uredbe. U skladu s istim člankom izvozna cijena izračunana je i kad predmetni proizvod nije preprodan u stanju u kojem je uvezen. U tim je slučajevima cijena prilagođena za sve troškove nastale između uvoza i preprodaje, uključujući troškove prodaje, opće i administrativne troškove te za dobit.

3.1.3 Usporedba

- (59) Komisija je usporedila uobičajenu vrijednost i izvoznu cijenu proizvođača izvoznika na temelju cijena franko tvornica.

- (60) U slučajevima u kojima je to bilo potrebno kako bi se osigurala primjerena usporedba Komisija je prilagodila uobičajenu vrijednost i/ili izvoznu cijenu za razlike koje utječu na cijene i usporedivost cijena, u skladu s člankom 2. stavkom 10. osnovne uredbe.

3.2 Brazil

- (61) Tijekom razdoblja ispitnog postupka u Brazilu je bilo pet proizvođača izvoznika. Nakon odabira uzorka jedno društvo izvoznik, Aperam Inox América do Sul S.A., objasnilo je Komisiji da je pogrešno prijavilo prodaju u Afriku koja je bila samo u provozu kroz Uniju kao izvoznju prodaju u Uniju. Stoga tijekom razdoblja ispitnog postupka nije izvršilo izvoz predmetnog proizvoda u Uniju. Objasnilo je i da ima zajedničke dioničare s društvom ArcelorMittal Brasil S.A. („AMB”). Na temelju toga Komisija je odlučila ta dva društva smatrati povezanim društvima.

Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. („Usiminas”) i Companhia Siderúrgica Nacional („CSN”) isto tako imaju zajedničke dioničare. Usiminas je tvrdio da bi ih trebalo smatrati nepovezanim društvima jer se pred brazilskim tijelima nadležnima za tržišno natjecanje trenutačno vodi postupak zbog kojeg CSN ne smije ostvarivati nikakva prava u pogledu društva Usiminas. Komisija je provjerila tu tvrdnju i dokaze koje je dostavio Usiminas te zaključila da CSN ne može ostvarivati svoja prava u pogledu društva Usiminas. Komisija je prihvatila tu tvrdnju i ta društva smatrala nepovezanim. Ni jedno od tih društava nije podnijelo prigovor kad je Komisija svoju odluku objavila u dokumentu kojim društva obavješćuje o neuvođenju privremenih mjera. Odluka o tome jesu li ta dva društva povezana može se promijeniti u naknadnim revizijama ako brazilsko tijelo nadležno za tržišno natjecanje u budućnosti donese drukčiju odluku.

- (62) Na domaćem su tržištu svi proizvođači izvoznici istovjetni proizvod prodavali izravno te preko povezanih i nepovezanih trgovaca. Većina prodanog istovjetnog proizvoda dalje se obrađivala u proizvod koji je ostao istovjetni proizvod ili koji je postao drugi proizvod na kraju proizvodnog lanca.
- (63) Usiminas je predmetni proizvod u Uniji izvezio izravno nezavisnim kupcima. Druga dva proizvođača izvoznika uglavnom su u Uniju izvozila neobrađene (neprerezane) kolutove koje je preprodavalo ili dalje obrađivalo njihovo povezano društvo u Uniji.

3.2.1 Uobičajena vrijednost

- (64) Uobičajena vrijednost za ta tri proizvođača izvoznika utvrđena je u skladu s općom metodologijom iz prethodnog odjeljka 3.1.1.
- (65) Za ta tri proizvođača izvoznika uobičajena vrijednost temeljila se na domaćoj cijeni za 14 %, 35 % odnosno 91 % vrsta proizvoda izvezenih u Uniju koje su činile 54 %, 78 % odnosno 99 % izvezenog obujma prodaje u Uniji. Uobičajena vrijednost za preostale vrste proizvoda utvrđena je kako je određeno u uvodnim izjavama (54). i (55).
- (66) Nakon objave dokumenta s informacijama Usiminas je tvrdio da iznos troškova prodaje te općih i administrativnih troškova nije izračunan na razini franko tvornica i da se određeni troškovi nisu odnosili na predmetni proizvod te da ih je stoga trebalo isključiti iz iznosa troškova prodaje te općih i administrativnih troškova.
- (67) Komisija je prihvatila tu tvrdnju i u skladu s tim ispravila iznos troškova prodaje te općih i administrativnih troškova.
- (68) Nakon objave dokumenta s informacijama CSN je tvrdio da je posljednju verziju tablice s troškovima prodaje te općim i administrativnim troškovima koja je dostavljena tijekom posjeta radi provjere trebalo upotrijebiti za utvrđivanje iznosa troškova prodaje te općih i administrativnih troškova. Smatrao je da bi ta verzija bila točnija jer su određeni troškovi koji se odnose na izvoz dodijeljeni samo izvoznjoj, ali ne i domaćoj prodaji.
- (69) Komisija je odbila tu tvrdnju jer se metoda dodjele iz posljednje verzije tablice s troškovima prodaje te općim i administrativnim troškovima koju je dostavilo to društvo nije mogla provjeriti jer je dostavljena na kraju posjeta radi provjere. Umjesto toga, Komisija je izračunala iznos troškova prodaje te općih i administrativnih troškova na temelju prethodne verzije koja je dostavljena tijekom posjeta radi provjere i koja se mogla provjeriti. Međutim, ta je verzija sadržavala neke pogreške koje je Komisija ručno ispravila i objavila CSN-u. CSN nije dostavio dodatne primjedbe na tu objavu. U tom izračunu Komisija nije dodijelila trošak izvoza domaćoj prodaji. CSN nije osporavao metodu dodjele koju je upotrijebila Komisija.

3.2.2 Izvozna cijena

- (70) Izvozna cijena za ta tri proizvođača izvoznika utvrđena je u skladu s općom metodologijom iz prethodnog odjeljka 3.1.2.
- (71) Za Usiminas, koji je predmetni proizvod u Uniji prodavao izravno nezavisnim kupcima, izvozna cijena utvrđena je u skladu s člankom 2. stavkom 8. osnovne uredbe.
- (72) Druga dva proizvođača izvoznika prodavala su predmetni proizvod u Uniji preko povezanih strana. Neovisno o tome, i za te je proizvođače izvoznike izvozna cijena utvrđena u skladu s člankom 2. stavkom 8. osnovne uredbe jer je Komisija mogla provjeriti jesu li cijene između povezanih strana nepristrane i jesu li održavale tržišne cijene.

3.2.3 Usporedba

- (73) Komisija je usporedila uobičajenu vrijednost i izvoznju cijenu proizvođača izvoznika na temelju cijena franko tvornica.
- (74) U slučajevima u kojima je to bilo potrebno kako bi se osigurala primjerena usporedba Komisija je prilagodila uobičajenu vrijednost i/ili izvoznju cijenu za razlike koje utječu na usporedivost cijena, u skladu s člankom 2. stavkom 10. osnovne uredbe. Provedene su prilagodbe za troškove prijevoza, osiguranja, manipuliranja, utovara i popratne troškove (u rasponu između 3,4 % i 4,6 %, izražene u neto prometu), popuste, rabate i količine (u rasponu između 0,2 % i 3,5 %, izražene u neto prometu) i troškove kredita (u rasponu između 1,8 % i 2,3 %, izražene u neto prometu).
- (75) Svi su proizvođači izvoznici u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (b) osnovne uredbe podnijeli zahtjev za prilagodbu povrata carina, tvrdeći da bi postojanje programa povrata carina za određene sirovine podrazumijevao da njihova ukupna domaća prodaja uključuje neizravni porez u usporedbi s izvoznom prodajom.
- (76) Međutim, proizvođači izvoznici nisu mogli dokazati da bi se samim postojanjem programa povrata carina utjecalo na usporedivost cijena. Osim toga, tijekom posjeta radi provjere proizvođači izvoznici potvrdili su da se programom povrata carina ne utječe na prodajnu cijenu. Stoga se taj zahtjev nije mogao prihvatiti.
- (77) Usiminas je u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (d) podtočkom i. osnovne uredbe podnio zahtjev za prilagodbu razine trgovine, tvrdeći da je njegova ukupna domaća prodaja izvršena prema krajnjim korisnicima, dok je njegova ukupna izvozna prodaja u Uniji izvršena prema povezanim ili nepovezanim trgovcima.
- (78) Međutim, taj proizvođač izvoznik nije mogao dokazati nikakve stalne i očite razlike u cijenama za različite razine trgovine na svojem domaćem ili izvoznom tržištu. Stoga se taj zahtjev nije mogao prihvatiti.
- (79) Nakon objave dokumenta s informacijama Usiminas je tvrdio da bi pri izračunu uobičajene vrijednosti trebalo odbiti i prilagodbu troška kredita.
- (80) Komisija je odbila taj zahtjev jer je prilagodba troška kredita prilagodba stvarnih cijena kako bi se uzelo u obzir dogovoreno trajanje kredita, bez obzira na stvarni datum plaćanja. To je čista prilagodba cijena koja nije opravdana za izračun uobičajene vrijednosti.

3.2.4 Dampinška marža

- (81) Za proizvođače izvoznike Komisija je usporedila ponderiranu prosječnu uobičajenu vrijednost svake vrste istovjetnog proizvoda s ponderiranom prosječnom izvoznom cijenom odgovarajuće vrste predmetnog proizvoda, u skladu s člankom 2. stavcima 11. i 12. osnovne uredbe.
- (82) U svojim je primjedbama na konačnu objavu CSN tvrdio da je revidirane CIF vrijednosti upotrijebljene u izračunu marže sniženja cijena trebalo upotrijebiti i za izračun dampinške marže. Ta je tvrdnja prihvaćena te je izračun dampinga ispravljen na odgovarajući način.
- (83) Ponderirana prosječna dampinška marža za proizvođače koji surađuju, a koji nisu uključeni u uzorak, izračunana je u skladu s člankom 9. stavkom 6. osnovne uredbe. Ta je marža utvrđena na temelju marži utvrđenih za ta tri proizvođača izvoznika u uzorku.

- (84) Razina suradnje u Brazilu visoka je jer je izvoz proizvođača izvoznika koji surađuju činio gotovo 100 % ukupnog brazilskog izvoza u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka. Na temelju toga Komisija je odlučila dampinšku maržu na razini zemlje koja se primjenjuje na sva ostala društva odrediti na istoj razini kao za društvo u uzorku s najvišom dampinškom maržom, tj. Usiminas.
- (85) Dampinške marže, izražene kao postotak cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose kako slijedi:

Društvo	Dampinška marža
ArcelorMittal Brasil S.A	16,3 %
Aperam Inox América do Sul S.A.	16,3 %
Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %
Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	65,9 %
Drugo društvo koje surađuje (Gerdau Açominas S.A.)	49,3 %
Sva ostala društva	73,0 %

3.3 Iran

- (86) U Iranu postoji samo jedan proizvođač izvoznik predmetnog proizvoda koji je u potpunosti surađivao u ovom ispitnom postupku. Većina njegove prodaje u Uniji bila je izravna prodaja nezavisnim kupcima, no dio je izvršen preko povezanog trgovca s poslovnim nastanom u Njemačkoj.

3.3.1 Uobičajena vrijednost

- (87) Uobičajena vrijednost za tog jedinog proizvođača izvoznika utvrđena je u skladu s općom metodologijom iz prethodnog odjeljka 3.1.1. Kao rezultat toga, uobičajena vrijednost za 61 % vrsta proizvoda koje čine 67 % obujma koji je taj proizvođač izvoznik izvezao u Uniju temeljila se na domaćoj cijeni u uobičajenom tijeku trgovine. Uobičajena vrijednost za preostale vrste proizvoda izračunana je. Međutim, ako je ponderirana prosječna cijena neke vrste proizvoda bila niža od jediničnog troška proizvodnje, uobičajena vrijednost izračunana je u skladu s metodologijom određenom u prethodnoj uvodnoj izjavi (55).
- (88) Taj je proizvođač izvoznik tvrdio i da je Komisija za ispitivanje uobičajenog tijeka trgovine i za izračun uobičajene vrijednosti upotrijebila pogrešan omjer troškova prodaje te općih i administrativnih troškova. Doista je riječ bila o pogrešci u zaokruživanju vrijednosti koja je naknadno ispravljena. Ta promjena nije utjecala na dampinške marže utvrđene u uvodnoj izjavi (98).

3.3.2 Izvozna cijena

- (89) Izvozna cijena utvrđena je primjenom opće metodologije iz prethodnog odjeljka 3.1.2. te, posebno, članka 2. stavka 8. osnovne uredbe.

3.3.3 Usporedba

- (90) Komisija je usporedila uobičajenu vrijednost i izvoznju cijenu jedinog proizvođača izvoznika na temelju cijena franko tvornica.
- (91) U slučajevima u kojima je to bilo potrebno kako bi se osigurala primjerena usporedba Komisija je prilagodila uobičajenu vrijednost i/ili izvoznju cijenu za razlike koje utječu na usporedivost cijena, u skladu s člankom 2. stavkom 10. osnovne uredbe. Provedene su prilagodbe za troškove prijevoza, osiguranja, manipuliranja, utovara i popratne troškove (u rasponu između 1 % i 3 %), pakiranje (u rasponu između 0 % i 1 %), troškove kredita (u rasponu između 1 % i 3 %), provizije (u rasponu između 0,1 % i 2 %), ostale popuste (u rasponu između 0 % i 0,5 %) i ostale čimbenike (u rasponu između 0 % i 1 %). Prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke i. provedena je i za izvoznju prodaju preko povezanog trgovca u Uniji (u rasponu između 2 % i 6 %).

- (92) U svojim primjedbama na konačnu objavu podnositelj pritužbe tvrdio je da se te prilagodbe čine visokima te je pozvao Komisiju da ih dodatno pojašni. Komisija ne može dostaviti dodatne pojedinosti o tim prilagodbama bez otkrivanja povjerljivih poslovnih informacija. Komisija je sve te prilagodbe analizirala i provjerila u skladu sa svojim obvezama u okviru članka 9. stavka 6. osnovne uredbe.
- (93) U svojim primjedbama na dokument s informacijama proizvođač izvoznik tvrdio je da pri izračunu uobičajene vrijednosti Komisija nije odbila rezervacije povezane s troškom. Ta je tvrdnja činjenično netočna jer je Komisija odbila te rezervacije. Proizvođač izvoznik ponovio je tu tvrdnju u svojim primjedbama na konačnu objavu. Komisija je proizvođaču izvozniku pojasnila svoju metodologiju u odnosu na to pitanje te nisu zaprimljene dodatne primjedbe.
- (94) Pri ocjeni tih rezervacija Komisija je preispitala dokaze koji se odnose na prilagodbe koje se temelje na programu povrata carina. Iz dokaza koji su Komisiji bili na raspolaganju bilo je vidljivo da, iako je proizvođač izvoznik primio, kako je tvrdio, naknadu za carine, nije bilo dokaza da je uopće platio bilo kakvu carinu jer su, u skladu s informacijama koje je dostavio, sve glavne sirovine nabavljene na domaćem tržištu. Stoga carina nije „obračunana [...] za materijale fizički ugrađene [u proizvod]” u smislu članka 2. stavka 10. točke (b) osnovne uredbe, što je preduvjet za prilagodbu. Stoga ta prilagodba nije provedena.

3.3.4 Dampinška marža

- (95) Komisija je usporedila ponderiranu prosječnu uobičajenu vrijednost svake vrste istovjetnog proizvoda s ponderiranom prosječnom izvoznom cijenom odgovarajuće vrste predmetnog proizvoda, u skladu s člankom 2. stavcima 11. i 12. osnovne uredbe.
- (96) U svojim primjedbama na konačnu objavu proizvođač izvoznik istaknuo je da je u izračunu dampinga došlo do administrativne pogreške. Komisija je ispravila administrativnu pogrešku do koje je došlo zbog nepotrebnog zaokruživanja određenih dugih vrijednosti te je na odgovarajući način izmijenila svoj izračun. Sve su zainteresirane strane obaviještene o toj promjeni dodatnom konačnom objavom.
- (97) Razina suradnje iz Irana bila je vrlo visoka jer je izvoz proizvođača izvoznika koji surađuje činio otprilike 100 % ukupnog izvoza u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka. Na temelju toga Komisija je utvrdila dampinšku maržu na razini zemlje na istoj razini kao za tog jedinog proizvođača izvoznika.
- (98) Dampinške marže, izražene kao postotak cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose kako slijedi:

Društvo	Dampinška marža
Mobarakeh Steel Company	17,9 %
Sva ostala društva	17,9 %

- (99) U svojim primjedbama na dokument s informacijama podnositelj pritužbe tvrdio je da je dampinška marža izračunana na temelju podataka koje je on prikupio bila znatno viša. Ta je zainteresirana strana pozvala Komisiju da dostavi dodatne pojedinosti o načinu izračuna dampinške marže za Iran.
- (100) Komisija je svoj izračun temeljila na stvarnim podacima društva koji su provjereni na licu mjesta. Predmetna zainteresirana strana nije imala pristup toj razini informacija i stoga bi se time mogla objasniti ta razlika. Komisija ne može dostaviti više pojedinosti o izračunu jer bi pritom objavila povjerljive poslovne informacije tog proizvođača izvoznika.
- (101) U svojim je primjedbama na dodatnu konačnu objavu podnositelj pritužbe zatražio dodatne informacije o toj administrativnoj pogrešci do koje je došlo zaokruživanjem i istaknuo da smanjenje dampinške marže od pet postotnih bodova vjerojatno nije rezultat pogreške pri zaokruživanju.
- (102) Komisija detaljni izračun dampinga smije objaviti samo zainteresiranoj strani na koju se on izravno odnosi jer to podrazumijeva otkrivanje povjerljivih poslovnih informacija. Kako je pojašnjeno u prethodnoj uvodnoj

izjavi (96)., pogreška se odnosila na nepotrebno zaokruživanje određenih dugih vrijednosti od više od 13 znamenaka (na primjer 112 769 871 468,69 pogrešno je u izračunu zaokruženo na 1,13). Te su se duge vrijednosti odnosile na najvažnije izvozne transakcije preračunane u lokalnu iransku valutu za potrebe izračuna dampinga. Iz toga proizlazi pad dampinške marže od 5,1 postotnih bodova.

3.4 Rusija

- (103) U Rusiji postoje tri proizvođača izvoznika predmetnog proizvoda koji su u potpunosti surađivali u ovom ispitnom postupku. Oni su tijekom razdoblja ispitnog postupka činili gotovo čitavi uvoz predmetnog proizvoda iz Rusije u Uniju.

3.4.1 Uobičajena vrijednost

- (104) Uobičajena vrijednost za sva tri proizvođača izvoznika utvrđena je u skladu s općom metodologijom iz prethodnog odjeljka 3.1.1. Kao rezultat toga, uobičajena vrijednost za većinu vrsta proizvoda izvezenih u Uniju za sva tri proizvođača izvoznika temeljila se na domaćoj cijeni (76 % što čini 98,9 % izvezenih količina, 49 % što čini 86,7 % izvezenih količina odnosno 73 % što čini 96,6 % izvezenih količina).
- (105) Uobičajena vrijednost za preostale vrste proizvoda izračunana je u skladu s prethodno opisanom metodologijom iz uvodnih izjava (54). i (55). jer nije bilo domaće prodaje ili jer su količine prodane na domaćem tržištu bile premale da bi ih se smatralo reprezentativnima (manje od 75 MT po vrsti proizvoda).

3.4.2 Izvozna cijena

- (106) Proizvođači izvoznici izvozili su u Uniju izravno, preko povezanih uvoznika u Uniji, ili preko povezanih trgovaca/uvoznika s poslovnim nastanom u Švicarskoj. Povezana društva u Švicarskoj kupovala su predmetni proizvod od proizvođača izvoznika i dalje ga prodavala u Uniji i drugim zemljama.
- (107) Izvozna cijena utvrđena je primjenom opće metodologije iz prethodnog odjeljka 3.1.2.
- (108) Nakon objave dokumenta s informacijama Severstal je osporavao primjenjivost prilagodbi provedenih za troškove prodaje, opće i administrativne troškove te dobit u skladu s člankom 2. stavkom 9. osnovne uredbe za prodaju preko povezanog švicarskog trgovca/uvoznika, SSE-a.
- (109) Smatrao je da su prilagodbe primjerene samo za pojedine transakcije i to za transakcije u kojima se u skladu s uvjetima prodaje proizvod mora isporučiti nakon carinjenja, tj. za transakcije u kojima povezana strana djeluje kao uvoznik. Međutim, za većinu prodaje preko njegova povezanog trgovca/uvoznika u Švicarskoj u uvjetima isporuke ne zahtijeva se da trgovac/uvoznik u Švicarskoj obavi carinjenje robe. Istodobno je Severstal tvrdio da bi se njegovi povezani trgovci/uvoznici s poslovnim nastanom u Švicarskoj trebali smatrati dijelom njegove izvozne mreže, a ne uvoznicima.
- (110) Komisija je odbila tu tvrdnju. Ispitnim postupkom utvrđeno je da je SSE tijekom razdoblja ispitnog postupka uvezio predmetni proizvod radi prodaje. Zbog različitih Incoterms pariteta (CIF, CFR, FOB, DAP ili CIF) ne mijenja se činjenica da je SSE poslovao kao povezani uvoznik na tržištu Unije. S obzirom na činjenicu da je taj trgovac/uvoznik povezan s proizvođačem izvoznikom, u skladu s člankom 2. stavkom 9. osnovne uredbe podatci tog trgovca/uvoznika smatraju se nepouzdanima te je stoga prilagodba opravdana.
- (111) Nadalje, Komisija je utvrdila da se SSE ne može smatrati dijelom izvozne mreže tog proizvođača. U pogledu prodaje u EU-u ne postoji ekskluzivan odnos između matičnog društva i društva kćeri u Švicarskoj. Ispitnim postupkom utvrđeno je i da unutar grupacije postoje drugi prodajni odjeli koji se bave izvozom u EU. Točnije, matično društvo u Rusiji održavalo je tri različita kanala za izvoz predmetnog proizvoda u EU, odnosno izravnu prodaju, prodaju preko povezanog servisnog centra u Latviji i prodaju preko svojeg povezanog trgovca/uvoznika u Švicarskoj.
- (112) Stoga je Komisija zaključila da bi prilagodbe za troškove prodaje, opće i administrativne troškove te za dobit za sve vrste prodajnih transakcija preko povezanog švicarskog trgovca/uvoznika trebalo primijeniti u skladu s člankom 2. stavkom 9. osnovne uredbe.
- (113) Severstal je nakon objave ponovio da se nikako ne slaže s Komisijinom primjenom članka 2. stavka 9. osnovne uredbe. Nadalje, tvrdio je da Komisija nije dosljedno postupala u usporedbi s drugim proizvođačima izvoznicima s povezanim uvoznicima/trgovcima u Uniji ili izvan nje.

- (114) Komisija je potvrdila svoj pristup na temelju kojeg bi se s povezanim trgovcima/uvoznicima moglo postupati u skladu s člankom 2. stavkom 9. osnovne uredbe kad izvršavaju funkcije uvoza, čak i ako su smješteni izvan Unije. Kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (110)., o tome je bila riječ u slučaju SSE-a, dok su se povezani trgovci/uvoznici drugih proizvođača izvoznika nalazili u drukčijim situacijama, ovisno o raznolikim funkcijama svakog društva.
- (115) Nadalje, Severstal se nije složio s Komisijinom tvrdnjom da se SSE ne može smatrati dijelom njegove izvozne mreže. Međutim, Komisija je smatrala da temeljna obrazloženja Severstala, kao što su potpuna kontrola koju nad SSE-om ima matično društvo i dodjela dobiti i gubitaka matičnom društvu, nisu bila relevantnija od čimbenika navedenih u uvodnoj izjavi (111). koji pokazuju suprotno. U skladu s tim SSE se ne može smatrati unutarnjim odjelom Severstala za izvoz.
- (116) Nakon objave dokumenta s informacijama proizvođač izvoznik NLMK isto je tako osporavao primjenjivost prilagodbi za troškove prodaje, opće i administrativne troškove te za dobit u skladu s člankom 2. stavkom 9. osnovne uredbe za prodaju preko svojeg povezanog švicarskog društva kćeri Novex.
- (117) Tvrdio je da Novex nije djelovao kao povezani uvoznik u dijelu u kojem nije uvezio predmetni proizvod u Uniju. Smatrao je da se, u dijelu u kojem se u primjeni članka 2. stavka 9. podrazumijeva da povezana strana mora djelovati kao uvoznik, na izvoznju cijenu društva Novex ne može primijeniti nikakva prilagodba na temelju članka 2. stavka 9.
- (118) U potporu toj tvrdnji NLMK je tvrdio da na izvoznim tržištima sustavno prodaje proizvode od željeza i čelika preko dvaju povezanih trgovaca, društva Novex u Švicarskoj i društva Novexco (Cyprus) Limited na Cipru. Novex je nadležan za izvoznju prodaju u Uniji, dok Novexco prodaje u ostatku svijeta. Ta društva djeluju kao odjeli NLMK-a za izvoznju prodaju te unutar grupacije NLMK ne postoje druge funkcije ili odjeli nadležni za tu izvoznju prodaju. NLMK ne izvršava izravnu izvoznju prodaju proizvoda od željeza i čelika.
- (119) Novex i Novexco su društva kćeri u stopostotnom vlasništvu NLMK-a, kojima je NLMK povjerio svoju funkciju izvozne prodaje, ne samo za predmetni proizvod, nego i za sve proizvode iz svojeg portfelja. Ta dva povezana društva djeluju pod gospodarskom kontrolom NLMK-a, zbog strukture kapitala grupacije NLMK i s gospodarskog stajališta. Važno je napomenuti da Novex i Novexco na tržište stavljaju samo proizvode koje su nabavili od svojih povezanih društava u okviru grupacije NLMK. Stoga ne obavljaju samostalnu gospodarsku djelatnost koja bi se mogla izvršavati neovisno od grupacije NLMK.
- (120) Iako se ukupna izvozna prodaja proizvoda od željeza i čelika NLMK-a izvršava preko društava Novex i Novexco, ta povezana društva obično ne djeluju kao uvoznici tih proizvoda u EU ili drugdje, osim za proizvode od silicijskog elektročelika s orijentiranim kristalima koji se prodaju uz uvjete isporuke DDP. Sva ostala izvozna prodaja koju izvršavaju Novex i Novexco temelji se na uvjetima isporuke kojima se od njih ne zahtijeva da djeluju kao uvoznici relevantnih proizvoda od željeza i čelika.
- (121) NLMK je stoga smatrao da se Novex ne može smatrati „uvoznikom” relevantnih proizvoda u mjeri u kojoj nije obavljao carinjenje robe ili druge funkcije uvoznika.
- (122) Nadalje, NLMK je tvrdio da osoblje društva Novex sudjeluje u odboru grupacije NLMK za strateško planiranje prodaje te da, na temelju svojeg znanja o izvoznim tržištima, pridonosi planiranju prodaje i određivanju cijena u grupaciji. Stoga NLMK nije samo u potpunosti upoznat s cijenom društva Novex za prvog nepovezanog kupca, nego tu cijenu osoblje NLMK-a i društva Novex zajedno određuju. Jednako tako, u sektoru predmetnog proizvoda glavni su kupci, barem u slučaju NLMK-ova izvoza u Uniju, trgovačka društva koja radije sama obavljaju carinjenje proizvoda kako bi optimizirala troškove. Osim toga, kupnjom predmetnog proizvoda u skladu s uvjetima FOB, POE ili CIF trgovačka društva mogu u kratkom roku prodati teret za bilo koje odredište na kojem se nudi najbolja cijena, što ne mora nužno biti u Uniji. Stoga trgovcima ne znači puno ako dobavljač proizvod carini u Uniji.
- (123) Ukratko, NLMK je smatrao da, dok se silicijski elektročelik s orijentiranim kristalima prerađivačima uglavnom dobavlja izravno, drugi se proizvodi od željeza i čelika uglavnom dostavljaju nepovezanim trgovcima u Uniji.

Zbog različitih vrsta kupaca dolazi do razlike u uvjetima dogovorenih Incoterms pariteta i odgovarajuće uloge koju imaju Novex i Novexco. To dovodi do situacije u kojoj, prema mišljenju NLMK-a, situacija iz ispitnog postupka u pogledu silicijskog elektročelika s orijentiranim kristalima ne odgovara stvarnoj ulozi društva Novex koju ono ima u pogledu predmetnog proizvoda ili drugih proizvoda od željeza i čelika. NLMK je zaključio da bi Novex trebalo smatrati unutarnjim prodajnim odjelom NLMK-a.

- (124) Komisija je podsjetila da se pri ocjenjivanju treba li proizvođača i povezanog trgovca smatrati jednim gospodarskim subjektom te povezanog trgovca unutarnjim prodajnim odjelom proizvođača moraju razmotriti opće funkcije povezanog trgovca te se stoga moraju uzeti u obzir i djelatnosti povezane s proizvodima koji nisu predmetni proizvod ⁽¹⁾.
- (125) Iako je ispitnim postupkom potvrđeno da tijekom razdoblja ispitnog postupka Novex nije izvršavao funkcije uvoza predmetnog proizvoda, u pogledu kvalifikacije društva Novex za potrebe ovog predmeta potrebno je napomenuti sljedeće. Novex je osnovan kao trgovac u skladu sa švicarskim pravom ⁽²⁾. U skladu s njegovim statutom njegova je svrha kupnja, prodaja i distribucija proizvoda od čelika i sirovina te trgovina njima u Švicarskoj i inozemstvu. Ne postoji formalno ograničenje dobavljača proizvoda kojima se trguje. Nadalje, NLMK i Novex potpisali su sveobuhvatne okvirne ugovore kojima se uređuju prodaja i kupnja između tih strana. Na primjer, u tim se ugovorima utvrđuju detaljni postupci podnošenja pritužbi na nesukladnu robu, predviđaju kazne u slučaju kašnjenja plaćanja ili isporuke robe te osigurava arbitraža s trećim osobama u slučaju sporova. Nadalje, Komisija je napomenula da su, u skladu s financijskim izvještajima društva Novex za 2015., njegove glavne djelatnosti trgovina čelikom, uključujući djelatnosti kojima se ostvaruju prihodi od kamata, te da je znatan dio čelika kupio od društava grupacije NLMK.
- (126) Nadalje, NLMK je sam u svojem podnesku od 7. lipnja 2017. priznao da za proizvode od silicijskog elektročelika s orijentiranim kristalima Novex djeluje kao povezani uvoznik, što je u skladu sa zaključkom da Novex ne odgovara unutarnjem prodajnom odjelu NLMK-a.
- (127) Zbog tih je razloga Komisija zaključila da Novex i NLMK nisu bili u takvom odnosu koji bi postojao u slučaju integriranog unutarnjeg prodajnog odjela na temelju kojeg bi dva pravna subjekta mogla činiti jedan gospodarski subjekt, nego da se, umjesto toga, on smatrao odnosom s posrednikom koji posluje na temelju provizije u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom i. osnovne uredbe.
- (128) Nakon konačne objave NLMK je ponovio svoju tvrdnju da on i njegov povezani trgovac Novex čine jedan gospodarski subjekt. Smatrao je da Komisija nije uzela u obzir gospodarsku stvarnost odnosa između tih dvaju subjekata. Konkretno, kritizirao je Komisijin pristup Novexu kao formalistički i teoretski. Novex nije bio registriran kao trgovačko društvo, a nepostojanje formalnog ograničenja bilo je nematerijalno jer u stvarnosti nije izvršavao nabavu iz drugih izvora. Nadalje, čak i da je postojao ugovor sklopljen između NLMK-a i Novexa, između tih dvaju subjekata postojala bi učinkovita solidarnost. Rezultati Novexa navodno su bili u potpunosti konsolidirani u računima grupe.
- (129) Komisija je odbila te tvrdnje. Kako bi se procijenio odnos između Novexa i NLMK-a, postojanje okvirnog ugovora kojim su uređeni prodaja i kupnja između tih dvaju subjekata ne može se odbaciti kao teoretsko ili formalno. Naprotiv, pokazuje da ta dva subjekta imaju različite funkcije i da između njih nema subordinacije. Osim toga, nije uobičajeno da unutarnji prodajni odjel izvršava funkcije uvoza, što je Novex činio za barem jedan proizvod od čelika (silicijski elektročelik s orijentiranim kristalima). Konačno, Novex je u bilo kojem trenutku mogao odlučiti kupovati toplovaljane plosnate proizvode iz drugih izvora, što integrirani odjel za izвозnu prodaju ne bi činio. Stoga je Komisija zadržala svoje stajalište da je prilagodba u okviru članka 2. stavka 10. točke i. osnovne uredbe opravdana.
- (130) Nakon konačne objave MMK je isto tako, po prvi put, osporio primjenu članka 2. stavka 9. osnovne uredbe u pogledu svojeg povezanog trgovca MMK Trade Steel AG. Odražavajući pravna stajališta Severstala, isto je tako tvrdio da je potpuna kontrola matičnog društva i dodjela dobiti i gubitaka ruskom matičnom društvu pokazala da je MMK Trade Steel AG dio jedne izvozne mreže.

⁽¹⁾ Vidjeti presudu od 25. lipnja 2015., „PT Musim Mas protiv Vijeća”, T-26/12, EU:T:2015:437, točku 52. Vidjeti i Izvješće odbora WTO-a u predmetu DS442, „Europska unija – Antidampinške mjere na uvoz određenih masnih alkohola iz Indonezije”, točka 7.89. i dalje.”

⁽²⁾ Novex je bio neovisan od NLMK-a do 2008. kad je NLMK kupnjom dionica stekao stopostotno vlasništvo nad društvima Novexco (Cyprus) limited („Novexco”) i Novex Trading (Swiss) S.A. („Novex”). Vidjeti predmet br. COMP/M.5101 – NOVOLIPETSK STEEL/NOVEXCO/NOVEX TRADING.

- (131) Komisija je ponovila svoje pravno stajalište na temelju kojeg bi se s povezanim trgovcima/uvoznicima moglo postupati u skladu s člankom 2. stavkom 9. osnovne uredbe kad izvršavaju funkcije uvoza, čak i ako su smješteni izvan Unije. MMK Trade Steel AG pripadao je toj kategoriji, kako je već utvrđeno u istraživanju hladnovaljanih plosnatih čeličnih proizvoda iz Narodne Republike Kine ⁽¹⁾.
- (132) Iz toga slijedi da Komisija nije mogla prihvatiti ni tvrdnju da bi MMK i MMK Trade Steel AG mogli činiti jedan gospodarski subjekt. U svakom je slučaju MMK u Rusiji imao i vlastiti odjel za izvoz te je dio svojeg čelika prodavao izravno Europi. U skladu s tim, MMK Trade Steel AG ne može se smatrati unutarnjim odjelom MMK-a za izvoz.

3.4.3 Usporedba

- (133) Komisija je usporedila uobičajenu vrijednost i izvoznju cijenu proizvođača izvoznika na temelju cijena franko tvornica.
- (134) U slučajevima u kojima je to bilo potrebno kako bi se osigurala primjerena usporedba Komisija je prilagodila uobičajenu vrijednost i/ili izvoznju cijenu za razlike koje utječu na usporedivost cijena, u skladu s člankom 2. stavkom 10. osnovne uredbe. Provedene su prilagodbe za fizička svojstva (u rasponu između 0 % i 2 %), troškove prijevoza, osiguranja, manipuliranja, utovara i popratne troškove (u rasponu između 1 % i 8 %), pakiranje (u rasponu između 0 % i 1 %), troškove kredita (u rasponu između 0 % i 2 %), provizije (u rasponu između 0 % i 4 %) i ostale čimbenike (u rasponu između 0 % i 1 %).
- (135) Nakon objave dokumenta s informacijama Severstal je tvrdio da su neke prilagodbe za troškove prodaje te opće i administrativne troškove netočno provedene, točnije prilagodbe za financijske prihode i troškove prijevoza.
- (136) To je društvo smatralo da je financijske prihode trebalo uzeti u obzir pri utvrđivanju postotka troškova prodaje te općih i administrativnih troškova. Nadalje, taj je prihod za povezano društvo kćer u Švicarskoj istodobno bilo trošak za Severstal, kako je prijavljeno u tablici G-PL u njegovu odgovoru na upitnik, koja je, pak, uzeta u obzir pri određivanju je li prodaja na domaćem tržištu ostvarena u uobičajenom tijeku trgovine.
- (137) Komisija je odbila tu tvrdnju. Severstal proizvodi i prodaje širok raspon proizvoda te nije mogao dokazati da je predmetni financijski prihod, koji se odnosi na opći zajam koje je švicarsko društvo kći odobrilo matičnom društvu, bio povezan s predmetnim proizvodom.
- (138) Severstal je nakon objave ponovio svoju tvrdnju i naveo da prethodno navedene financijske prihode čine „kamate iz zajmova namijenjenih financiranju proizvoda Severstala s dugim proizvodnim ciklusom, među koje pripada i predmetni proizvod”. Nadalje, zatražio je dodjelu relevantnog iznosa samo za predmetni proizvod. Ipak, Komisija smatra da se ta tvrdnja nije mogla prihvatiti jer nije bilo više pojedinosti o tome zašto je općeniti zajam za „proizvode s dugim proizvodnim ciklusom” bio povezan i s predmetnim proizvodom.
- (139) U pogledu prilagodbe za troškove prijevoza Severstal je tvrdio da je Komisija odbila pogrešan iznos troškova prijevoza kao dio troškova prodaje te općih i administrativnih troškova.
- (140) Komisija je prihvatila tvrdnju društva Severstal u pogledu troškova prijevoza te je za izračune upotrijebila stvarne troškove prijevoza koje je prijavilo to društvo. Kako bi se izbjeglo dvostruko računanje, ti su troškovi određeni na nulu jer su već uzeti u obzir pri izračunu rezervacija.

3.4.4 Dampinška marža

- (141) Za proizvođače izvoznike Komisija je usporedila ponderiranu prosječnu uobičajenu vrijednost svake vrste istovjetnog proizvoda s ponderiranom prosječnom izvoznom cijenom odgovarajuće vrste predmetnog proizvoda, u skladu s člankom 2. stavcima 11. i 12. osnovne uredbe.
- (142) Razina suradnje u Rusiji visoka je jer je izvoz proizvođača izvoznika koji surađuju činio gotovo 100 % ukupnog izvoza u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka. Stoga je Komisija odlučila dampinšku maržu na razini zemlje koja se primjenjuje na sva ostala društva odrediti na istoj razini kao za društvo u uzorku s najvišom dampinškom maržom, tj. grupu Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works (PJSC MMK).

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1328 od 29. srpnja 2016., SL L 210, 4.8.2016., str. 1., uvodne izjave 64. – 67. koje se odnose, među ostalim, na povezanog švicarskog uvoznika/trgovca MMK-a.

- (143) Dampinške marže, izražene kao postotak cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose kako slijedi:

Društvo	Dampinška marža
Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %
PAO Severstal	5,3 %
Novolipetsk Steel	15,0 %
Sva ostala društva	33,0 %

3.5 Srbija

- (144) U Srbiji postoji samo jedan proizvođač izvoznik predmetnog proizvoda koji je u potpunosti surađivao u ovom ispitnom postupku. Većina njegove prodaje u Uniji bila je izravna prodaja nezavisnim kupcima, no dio je izvršen preko povezanog uvoznika s poslovnim nastanom u Slovačkoj.

3.5.1 Uobičajena vrijednost

- (145) Uobičajena vrijednost za tog jedinog proizvođača izvoznika utvrđena je u skladu s općom metodologijom iz prethodnog odjeljka 3.1.1. Kao rezultat toga, uobičajena vrijednost za 23 % vrsta proizvoda koje čine 71 % obujma koji je taj proizvođač izvoznik izvezao u Uniju temeljila se na domaćoj cijeni u uobičajenom tijeku trgovine. Kad god je ukupni obujam domaće prodaje neke vrste proizvoda nezavisnim kupcima tijekom razdoblja ispitnog postupka činio manje od 5 % ukupnog obujma izvozne prodaje identične ili usporedive vrste proizvoda u Uniji, uobičajena vrijednost za tu vrstu izračunana je primjenom troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti za tu vrstu, a ne ponderiranog prosjeka troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti. Međutim, ako je ponderirana prosječna cijena neke vrste proizvoda bila niža od jediničnog troška proizvodnje, uobičajena vrijednost izračunana je u skladu s metodologijom određenom u prethodnoj uvodnoj izjavi (55).

3.5.2 Izvozna cijena

- (146) Izvozna cijena utvrđena je primjenom opće metodologije iz prethodnog odjeljka 3.1.2. te, posebno, članka 2. stavka 8. osnovne uredbe. Za prodaju preko povezanog uvoznika izvozna cijena izračunana je na temelju članka 2. stavka 9. osnovne uredbe.

3.5.3 Usporedba

- (147) Komisija je usporedila uobičajenu vrijednost i izvoznju cijenu jedinog proizvođača izvoznika na temelju cijena franko tvornica.
- (148) U slučajevima u kojima je to bilo potrebno kako bi se osigurala primjerena usporedba Komisija je prilagodila uobičajenu vrijednost i/ili izvoznju cijenu za razlike koje utječu na usporedivost cijena, u skladu s člankom 2. stavkom 10. osnovne uredbe. Provedene su prilagodbe za troškove prijevoza, osiguranja, manipuliranja, utovara i popratne troškove (u rasponu između 5 % i 9 %), troškove kredita (u rasponu između 0 % i 1,5 %), bankovne naknade (u rasponu između 0 % i 1 %) i provizije (u rasponu između 0,5 % i 2 %).

3.5.4 Dampinška marža

- (149) Komisija je usporedila ponderiranu prosječnu uobičajenu vrijednost svake vrste istovjetnog proizvoda s ponderiranom prosječnom izvoznom cijenom odgovarajuće vrste predmetnog proizvoda, u skladu s člankom 2. stavcima 11. i 12. osnovne uredbe.
- (150) Razina suradnje iz Srbije bila je vrlo visoka jer je izvoz proizvođača izvoznika koji surađuje činio otprilike 100 % ukupnog izvoza u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka. Na temelju toga Komisija je utvrdila dampinšku maržu na razini zemlje na istoj razini kao za tog jedinog proizvođača izvoznika.

- (151) Dampinške marže, izražene kao postotak cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose kako slijedi:

Društvo	Dampinška marža
Železara Smederevo d.o.o.	38,7 %
Sva ostala društva	38,7 %

3.6 Ukrajina

- (152) U Ukrajini postoji jedna skupina triju povezanih proizvođača izvoznika predmetnog proizvoda (koji se u ovom odjeljku zajedno nazivaju „proizvođač izvoznik”), koja je u potpunosti surađivala u ovom ispitnom postupku. Dvije se proizvodne lokacije nalaze u Mariupolu, u regiji Donjeck, koja je tijekom ispitnog postupka bila zona sukoba. U skladu sa zahtjevom proizvođača izvoznika Komisija je odlučila iz izračuna isključiti jednu od tih lokacija koja je u Uniju izvezla samo manji obujam.
- (153) U svojim primjedbama na dokument s informacijama podnositelj pritužbe zatražio je od Komisije da objasni svoju odluku o isključivanju jednog ukrajinskog društva iz izračuna dampinške marže.
- (154) Komisija je to društvo isključila jer se manjim udjelom njegove prodaje u odnosu na prodaju skupine ne bi utjecalo na dampinšku maržu. Nadalje, zbog vojnih aktivnosti na tom području nisu se mogli provjeriti relevantni podatci. Komisija je tu situaciju smatrala višom silom.
- (155) Na domaćem je tržištu proizvođač izvoznik istovjetni proizvod prodavao izravno i preko povezanog trgovca.
- (156) Ukupna prodaja proizvođača izvoznika u Uniju izvršena je preko povezanog trgovca u Švicarskoj. Taj je trgovac predmetni proizvod prodavao povezanim i nepovezanim uvoznicima u Uniji.

3.6.1 Uobičajena vrijednost

- (157) Uobičajena vrijednost za tog proizvođača izvoznika utvrđena je u skladu s općom metodologijom iz prethodnog odjeljka 3.1.1. Uobičajena vrijednost za jednu od proizvodnih lokacija temeljila se isključivo na domaćim cijenama u uobičajenom tijeku trgovine. Uobičajena vrijednost za drugu proizvodnu lokaciju djelomično se temeljila na domaćim cijenama u uobičajenom tijeku trgovine (za 38 % vrsta proizvoda koje čine 12 % ukupnog obujma izvoza u Uniju s te lokacije), a djelomično je izračunana. Kad god je ukupni obujam domaće prodaje neke vrste proizvoda nezavisnim kupcima tijekom razdoblja ispitnog postupka činio manje od 5 % ukupnog obujma izvozne prodaje identične ili usporedive vrste proizvoda u Uniji, uobičajena vrijednost za tu vrstu izračunana je primjenom troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti za tu vrstu, a ne ponderiranog prosjeka troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti. Međutim, ako je ponderirana prosječna cijena neke vrste proizvoda bila niža od jediničnog troška proizvodnje, uobičajena vrijednost izračunana je u skladu s metodologijom određenom u prethodnoj uvodnoj izjavi (55).
- (158) Proizvođač izvoznik zatražio je prilagodbu za troškove proizvodnje na jednoj od proizvodnih lokacija u zoni sukoba, odnosno lokaciji Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol („Ilyich”), jer su neuobičajeni troškovi proizvodnje izravno i neizravno prouzročeni vojnim operacijama na tom području. Proizvođač izvoznik predložio je da se razina prilagodbe utvrdi usporedbom razvoja jediničnog troška na lokaciji Ilych i razvoja jediničnog troška na proizvodnoj lokaciji koja nije pogođena sukobom, odnosno lokaciji Integrated Iron and Steel Works Zaporizhstal („Zaporizhstal”). Kako bi se utvrdilo što proizvođač izvoznik smatra „jediničnim troškom”, za svaku je proizvodnu lokaciju proizvođač izvoznik uzeo troškove ukupne prodane robe i podijelio ih s obujmom toplovaljanih proizvoda od čelika proizvedenih u konkretnoj kalendarskoj godini. Proizvođač izvoznik primjenjivao je taj obrazac od 2013. (razdoblje prije sukoba) do 2015. te je na temelju toga predložio smanjenje troškova za Ilych za određeni postotak.
- (159) Nakon pažljivog razmatranja Komisija je smatrala da je predložena metoda izračuna prilagodbe neprimjerena. Prvo, ono što se smatralo „jediničnim troškom” nije bio trošak jedinice toplovaljanog plosnatog čelika jer je uključivao troškove ukupne prodane robe koja je uključivala i druge proizvode. Ti su drugi proizvodi činili

znatan dio proizvodnje na lokaciji Zaporizhstal i još veći dio proizvodnje na lokaciji Ilyich. U metodi izračuna prilagodbe potpuno je zanemareno kretanje proizvodnje i troškova drugih proizvoda. Proizvodnja i troškovi drugih proizvoda nisu bili stalni tijekom razdoblja koje je proizvođač izvoznik predložio za tu metodu. Naime, proizvođač izvoznik u svojem je podnesku priznao da je na lokaciji Ilyich između 2012. i 2016. zabilježeno znatno povećanje proizvodnje nekih drugih proizvoda. U metodi izračuna prilagodbe to je povećanje troškova pripisano smanjenoj proizvodnji toplovaljanog plosnatog čelika čime je, možda znatno, povećan jedinični trošak, kako ga on naziva. Kao drugo, čak i da su troškovi koje je proizvođač izvoznik predložio bili stvarni trošak proizvodnje toplovaljanih plosnatih proizvoda od čelika, predložio je usporedbu količine proizvodnje s troškom prodaje, čime je zanemarena promjena zaliha. Proizvođač izvoznik trebao je usporediti količinu proizvodnje s troškom proizvodnje ili prodanu količinu s troškom prodaje. Treće, metodom izračuna prilagodbe uspoređena su kretanja do kalendarske godine 2015. te se predlaže primjena rezultata tog izračuna, tj. smanjenje, na podatke za razdoblje ispitnog postupka (od 1. srpnja 2015. do 30. lipnja 2016.). To je netočno je su se metodom trebala pratiti kretanja do razdoblja ispitnog postupka.

- (160) U svojim primjedbama na dokument s informacijama proizvođač izvoznik nije uzeo u obzir prethodno razmotrene nedostatke metode izračuna prilagodbe. Umjesto toga, usporedio je trošak proizvodnje po vrsti proizvoda na tim dvjema lokacijama tijekom razdoblja ispitnog postupka, tvrdeći da je ishod tog postupka sličan rezultatu metode izračuna prilagodbe. Međutim, proizvođač izvoznik zanemario je činjenicu da je metoda izračuna prilagodbe osmišljena upravo zato što se trošak na tim dvjema lokacijama za određenu godinu ne može jednostavno usporediti jer se on razlikovao već prije sukoba. Naime, prema podacima koji su upotrijebljeni za metodu izračuna „jedinični trošak” 2013. na lokaciji Ilyich bio je znatno viši od „jediničnog troška” na lokaciji Zaporizhstal. Ta je razlika izražena kao omjer veća od razlike u trošku proizvodnje po vrsti proizvoda na dvjema lokacijama tijekom razdoblja ispitnog postupka, koji je proizvođač izvoznik htio upotrijebiti kako bi potkrijepio tu metodu.
- (161) U svojim primjedbama na konačnu objavu proizvođač izvoznik tvrdio je da Komisija nije sudjelovala u konstruktivnom dijalogu s proizvođačem izvoznikom tako da je zatražila ili navela dodatne informacije koje je možda smatrala potrebnima za odgovarajuću ocjenu tvrdnje. Prema proizvođaču izvozniku Komisija je samo jedanput navela koje su informacije i metodologija potrebne za ocjenu tvrdnje, i to u konačnoj objavi od 17. srpnja 2017.
- (162) Komisija je napomenula da je ta tvrdnja činjenično netočna. Detaljno objašnjenje nedostataka predložene metode prilagodbe dostavljeno je proizvođaču izvozniku 4. travnja 2017. u Prilogu 4. dokumentu s informacijama. Taj je detaljni opis uključen kako bi se proizvođaču izvozniku omogućilo dovoljno vremena da ispravi te nedostatke. Kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi (160) above, proizvođač izvoznik to nije učinio.
- (163) U svojim primjedbama na konačnu objavu proizvođač izvoznik tvrdio je da roba osim toplovaljanih proizvoda od čelika navedenih u prethodnoj uvodnoj izjavi (159) above nije činila znatan dio proizvodnje u Zaporizhstalu i Ilyichu. U potporu toj tvrdnji proizvođač izvoznik uputio je na podatke dostavljene Komisiji 16. veljače 2017. u pogledu proizvedenih količina na lokaciji Ilyich.
- (164) Komisija je u odnosu na to pitanje napomenula da su podatci na koje upućuje proizvođač izvoznik dostavljeni nakon posjeta radi provjere te ih se stoga nije moglo provjeriti. Nadalje, ti se podatci odnose na proizvedene količine u tonama, a ne na njihov trošak ili vrijednost. U podacima o proizvedenoj količini ne odražavaju se troškovi proizvodnje, posebno s obzirom na to da drugi proizvodi imaju veću dodanu vrijednost te stoga i dodatne troškove, na primjer hladnovaljani i galvanizirani čelik. Kad je riječ o podacima koje je Komisija upotrijebila u svojim tvrdnjama, proizvođač izvoznik uz svoj odgovor na upitnik o antidampingu dostavio je podatke o prometu koji je ostvarila cijela valjaonica, prometu koji je ostvario relevantni odjel valjaonice i prometu koji je ostvaren za predmetni proizvod. Komisija je tijekom svojeg posjeta provjerila te podatke o prometu te ih je upotrijebila kao zamjensku vrijednost za troškove kako bi pokazala da proizvodi koji nisu toplovaljani proizvodi od čelika čine znatan dio proizvodnje na lokaciji Ilyich.
- (165) U daljnjim primjedbama na konačnu objavu proizvođač izvoznik nije se složio s primjedbom Komisije u prethodnoj uvodnoj izjavi (159) above o tome da su se zbog povećanja proizvodnje proizvoda koji nisu toplovaljani proizvodi od čelika neopravdano povećali „jedinični troškovi” upotrijebljeni u metodi. Proizvođač izvoznik tvrdio je da je ukupno povećanje ukupnih troškova robe prodane na lokaciji Ilyich protivno logici Komisije da zbog povećanja proizvodnje drugih proizvoda može doći do povećanja „jediničnih troškova” izračunanih za toplovaljane proizvode od čelika.
- (166) Komisija se nije složila s tom primjedbom. Kako je prethodno navedeno, proizvođač izvoznik utvrdio je „jedinične troškove” podijelivši ukupne troškove prodane robe (uključujući proizvode koji nisu toplovaljani proizvodi od čelika) s količinom toplovaljanih proizvoda od čelika koje je proizvelo postrojenje tijekom

relevantnih razdoblja. Proizvođač izvoznik priznao je da se u razdoblju koje je uzeto u obzir u metodi izračuna količina nekih proizvoda koji nisu toplovaljani proizvodi od čelika znatno povećala. Povećani troškovi proizvodnje koji su iz toga proizašli metodom koju je predložio proizvođač izvoznik pripisani su toplovaljanim proizvodima od čelika, što je dovelo do povećanja „jedinичnih troškova” (odnosno pridonijelo povećanju „jedinичnih troškova” u relevantnom razdoblju) na temelju kojih je proizvođač izvoznik predložio prilagodbu troškova na lokaciji Ilyich. To je i dalje točno bez obzira na to jesu li se ukupni troškovi robe koja se prodaje u valjaonici povećali, smanjili ili ostali isti.

- (167) Kad je riječ o Komisijinoj primjedbi u uvodnoj izjavi (159). da je metoda trebala pratiti kretanja sve do razdoblja ispitnog postupka, proizvođač izvoznik u svojim je primjedbama na konačnu odluku tvrdio da nije mogao dostaviti podatke za razdoblje ispitnog postupka kako bi ih se upotrijebilo u metodi jer je revidirani izvještaj za 2016. tek nedavno postao dostupan.
- (168) U tom je pogledu Komisija naglasila kako je proizvođač izvoznik mogao dostaviti znatnu količinu podataka za razdoblje ispitnog postupka za potrebe ispunjivanja upitnika o antidampingu. Stoga nije jasno zašto proizvođač izvoznik nije mogao prikupiti podatke za razdoblje ispitnog postupka za potrebe obrazloženja metode koju predlaže. Tim više što je proizvođač izvoznik, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi (162) above, imao priliku to učiniti, a i dovoljno vremena da to učini.
- (169) Konačno, u svojim primjedbama na konačnu objavu proizvođač izvoznik ustrajao je na tome da razlika u troškovima proizvodnje po vrsti proizvoda između dviju proizvodnih lokacija tijekom razdoblja ispitnog postupka, navedena u prethodnoj uvodnoj izjavi (160) above, ide u prilog metodi prilagodbe jer je razlika slična onoj koja proizlazi iz metode.
- (170) Komisija se nije složila s tom primjedbom. Proizvođač izvoznik u svojim primjedbama nije se osvrnuo na činjenicu da je, prema podacima upotrijebljenima u metodi izračuna, „jedinичni trošak” 2013. (odnosno u uobičajenim uvjetima u razdoblju prije sukoba) u Ilyichu bio znatno viši od „jedinичnog troška” u Zaporizhstalu. Ta je razlika izražena kao omjer veća od razlike u trošku proizvodnje po vrsti proizvoda na dvjema lokacijama tijekom razdoblja ispitnog postupka. To znači ili da se razlika između jedinичnih troškova Ilyicha i Zaporizhstala smanjila između 2013. i razdoblja ispitnog postupka (odnosno jedinичni trošak Ilyicha smanjio se razmjerno jedinичnim troškovima Zaporizhstala) ili da su „jedinичni troškovi” upotrijebljeni u metodi potpuno nepouzdati. Kako je pojašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi (159)., barem je potonje istinito jer su „jedinичni troškovi” u okviru metode narušeni uključivanjem troška prodaje drugih proizvoda koji se razvijao drukčije na objema lokacijama tijekom relevantnog razdoblja. Iz toga slijedi da razlika u trošku proizvodnje po vrsti proizvoda tijekom razdoblja ispitnog postupka ne ide u prilog točnosti metode koju je predložio proizvođač izvoznik.
- (171) Ta je tvrdnja odbijena zbog prethodno opisanih razloga.
- (172) Zaporizhstal je u svojim financijskim izvještajima priznao da su znatni gubici posljedica tečajnih razlika zbog konverzije transakcija koje nisu denominirane u ukrajinskim grivnjama. Proizvođač izvoznik tvrdio je da bi te troškove, koji nisu nastali u uobičajenom tijeku trgovine, trebalo utvrditi u skladu s člankom 2. stavkom 6. točkom (c) osnovne uredbe i ograničiti na razini koja predstavlja uobičajene uvjete poslovanja društva.
- (173) Komisija se nije složila s tim argumentom. Ti su gubici primjereno knjiženi u poslovnim knjigama društva i nastali su tijekom razdoblja ispitnog postupka. Stoga je Komisija odbila tu tvrdnju jer je smatrala da se velik dio troškova prodaje te općih i administrativnih troškova društva odnosio na njegovo poslovanje te ih je uključila u izračun uobičajene vrijednosti.
- (174) U svojim primjedbama na dokument s informacijama proizvođač izvoznik priznao je da su financijski troškovi upotrijebljeni za izračun troškova prodaje te općih i administrativnih troškova na lokaciji Zaporizhstal primjereno knjiženi u poslovnim knjigama društva i da su nastali tijekom razdoblja ispitnog postupka. Proizvođač izvoznik zatim je ponovio svoj argument da su se predmetni troškovi prodaje te općih i administrativnih troškovi trebali temeljiti na članku 2. stavku 6. točki (c) osnovne uredbe jer se neki financijski troškovi nisu odnosili na proizvodnju i/ili prodaju proizvoda. Kako bi potkrijepio taj argument, proizvođač izvoznik dostavio je novi skup podataka, dosta vremena nakon posjeta radi provjere i podnošenja izvornog zahtjeva. Konačno, proizvođač izvoznik istaknuo je nekoliko odredbi osnovne uredbe kojima se uređuje izračun troškova prodaje te općih i administrativnih troškova i kojima se zahtijeva „razuman” izračun.
- (175) Komisija se nije složila s tom analizom. U skladu s člankom 2. stavkom 6. osnovne uredbe troškovi prodaje te općih i administrativnih troškovi temelje se na stvarnim podacima o proizvodnji i prodaji. Članak 2. stavak 6.

točka (c) aktivira se samo kad se ti iznosi ne mogu utvrditi. Kao što je proizvođač izvoznik priznao, stvarni podaci o troškovima prodaje te općim i administrativnim troškovima dostupni su u njegovim poslovnim knjigama i uključuju predmetne financijske troškove. Argument da se neki financijski troškovi ne odnose na proizvodnju i/ili prodaju proizvoda potrebno je odbiti. Prvo, podaci koje je proizvođač izvoznik dostavio kako bi potkrijepio tu tvrdnju ne mogu se provjeriti u ovoj fazi ispitnog postupka. Proizvođač izvoznik dobio je dovoljno vremena za dostavljanje tih informacija i o tome je obaviješten prije posjeta, ali nije iskoristio tu priliku. Drugo, Zaporizhstal je aktivan samo u proizvodnji i prodaji svojih proizvoda. Proizvođač izvoznik nikad nije dostavio nikakve dokaze o suprotnom. Upućivanje na zahtjev prema kojem izračun troškova prodaje te općih i administrativnih troškova treba biti razuman nije primjereno jer Komisija nije izračunala predmetne troškove prodaje te opće i administrativne troškove, nego ih je utvrdila u skladu sa zahtjevima iz članka 2. stavka 6. osnovne uredbe. Stoga je ta tvrdnja odbijena.

- (176) U svojim primjedbama na konačnu objavu proizvođač izvoznik tvrdio je da su se predmetni troškovi odnosili na sveukupno gospodarsko upravljanje postrojenjem, ali ne i na upravljanje proizvodnjom i prodajom predmetnog proizvoda. Proizvođač izvoznik nadalje je tvrdio da se Komisija nije očitovala o dokazima koji se odnose na njegov zahtjev za isključivanje tih troškova. Proizvođač izvoznik zatim je tvrdio da je Komisija odbacila i samu činjenicu da su uopće dostavljeni dokazi kojima se potkrepljuje ta tvrdnja, navodeći da nisu dostavljeni dokazi koji bi bili proturječni tomu da je Zaporizhstal aktivan samo u proizvodnji i prodaji svojih proizvoda. Konačno, kao odgovor na primjebu Komisije da je novi skup podataka dostavljen u potporu isključivanju određenih financijskih troškova proizvođač izvoznik izjavio je da je ta tvrdnja navedena kao odgovor na upitnik o antidampingu te da se relevantni podaci nalaze u revidiranom izvješću dostavljenom uz taj odgovor.
- (177) U odgovoru na prethodno navedeno Komisija je napomenula da je proizvođač izvoznik podnio dva zahtjeva povezana s tom tvrdnjom. Prvi je zahtjev podnio kao odgovor na upitnik o antidampingu i potkrijepio ga u svojoj komunikaciji od 5. siječnja 2017., a odnosio se na prilagodbu financijskih troškova Zaporizhstala povijesnoj razini pod uobičajenim uvjetima poslovanja. Drugi je zahtjev prvi put izrazio u primjedbama na dokument s informacijama 2. svibnja 2017., nakon provjere Zaporizhstala, a odnosio se na prilagodbu troškova prodaje, općih i administrativnih troškova isključivanjem troškova koji navodno nisu povezani s proizvodnjom i/ili prodajom predmetnog proizvoda.
- (178) Kako je pojašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi (175), Komisija ne može prilagoditi financijske troškove Zaporizhstala povijesnoj razini u uobičajenim uvjetima poslovanja jer se u skladu s člankom 2. stavkom 6. osnovne uredbe troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi temelje na stvarnim podacima o proizvodnji i prodaji. Ti su podaci bili dostupni Komisiji i upotrijebljeni su u relevantnom izračunu. Proizvođač izvoznik u svojim primjedbama na konačnu objavu nije dostavio nikakve nove argumente o tom pitanju pa nije potrebno dodatno pojašnjenje.
- (179) Kad je riječ o drugom zahtjevu, odnosno o prilagodbi uobičajene vrijednosti Zaporizhstala kako bi se isključili troškovi koji navodno nisu povezani s proizvodnjom i/ili prodajom predmetnog proizvoda, Komisija je napomenula da iz primjedbi na dokument s informacijama nije jasno da se ti troškovi ne odnose izravno ili neizravno na proizvodnju i/ili prodaju predmetnog proizvoda. Kako je prethodno navedeno, prema saznanjima Komisije aktivnosti Zaporizhstala ograničene su na proizvodnju i prodaju vlastitog proizvoda. Stoga bi njegovi financijski troškovi obično na neki način bili povezani s tim aktivnostima. Točno je da stavke za koje je proizvođač izvoznik u svojim primjedbama na dokument s informacijama spomenuo da nisu povezane s proizvodnjom i/ili prodajom predmetnog proizvoda uključuju ulaganja povezana s novčanim tokom, zajmove društvima kćerima koja proizvode sirovine ili obveze koje proizlaze iz naknada za zaposlenike. Čini se da su ti troškovi barem neizravno povezani s proizvodnjom i/ili prodajom predmetnog proizvoda.
- (180) Dodatna provjera tog pitanja nije bila moguća jer je taj zahtjev dostavljen tek 2. svibnja 2017., dugo nakon završetka relevantnog posjeta radi provjere (odnosno 24. studenoga 2016.). U Komunikaciji od 5. siječnja 2017., koja je isto tako dostavljena nakon relevantnog posjeta radi provjere, proizvođač izvoznik spomenuo je da su neki od financijskih troškova povezanih sa zajmovima preuzeti za općenite svrhe i nisu bili povezani s proizvodnjom i prodajom predmetnog proizvoda. U tom trenutku nisu dostavljene dodatne pojedinosti o tom pitanju jer proizvođač izvoznik nije zatražio isključivanje tih zajmova, nego je i dalje zahtijevao prilagodbu financijskih troškova Zaporizhstala povijesnoj razini u uobičajenim uvjetima poslovanja.
- (181) U svojim primjedbama na konačnu objavu proizvođač izvoznik o tom je pitanju izjavio da je Komisiji tijekom posjeta radi provjere u Zaporizhstalu osigurana „potpuna i sveobuhvatna verzija izvješća revizora u kojima je jasno postavljeno pitanje dodatnih financijskih troškova valjaonice koji nisu povezani s proizvodnjom i prodajom predmetnog proizvoda”. Proizvođač izvoznik zatim je tvrdio da je Komisija mogla iskoristiti tu priliku kako bi provjerila i, prema potrebi, zatražila dodatna pojašnjenja dokaza koje je dostavio Zaporizhstal.

(182) Komisija je najprije napomenula da, kako je istaknuo proizvođač izvoznik, potpuni godišnji izvještaji Zaporizhstala nisu bili dostavljeni do posjeta radi provjere iako su zatraženi u upitniku o antidampingu. Zatim je Komisija napomenula da je, kako je proizvođač izvoznik obaviješten u dopisu prije provjere od 27. listopada 2016., svrha posjeta bila provjera informacija u odgovorima na upitnike usporedbom pojedinosti navedenih u njima s izvornim dokumentima, računovodstvenim podacima o troškovima i financijama te revidiranim financijskim izvještajima. Pitanje jesu li neki od financijskih troškova Zaporizhstala navodno nepovezani s proizvodnjom i prodajom predmetnih proizvoda postavljeno je tek 2. svibnja 2017., a samo ga se spomenulo u komunikaciji od 5. siječnja 2017. Oboje je nastupilo nakon dovršetka posjeta radi provjere u poslovnim prostorima Zaporizhstala. Stoga ispitivanje tog pitanja i provjera tih troškova nisu bili i nisu mogli biti uključeni u Komisijin radni program za taj posjet. Tvrdnjom da je pitanje financijskih troškova koji nisu povezani s proizvodnjom ili prodajom postavljeno jednostavno uključivanjem tih troškova u revidirane izvještaje zanemaruje se svrha posjeta radi provjere i uloga Komisije u tom posjetu, kako su navedene u dopisu proizvođaču izvozniku prije provjere prije njegova početka. Kad se to tumači zajedno s činjenicom da su potpuna revidirana izvješća dostavljena tek tijekom posjeta radi provjere i, kako je prethodno navedeno, nije bilo nimalo jasno da relevantni troškovi nisu povezani s proizvodnjom i prodajom predmetnog proizvoda, taj se dio zahtjeva mora odbiti.

(183) Ta je tvrdnja odbijena zbog prethodno opisanih razloga.

3.6.2 Izvozna cijena

(184) Izvozna cijena utvrđena je primjenom opće metodologije iz prethodnog odjeljka 3.1.2. te, posebno, članka 2. stavka 8. osnovne uredbe. Za prodaju preko povezanih uvoznika izvozna cijena izračunana je na temelju članka 2. stavka 9. osnovne uredbe.

(185) Proizvođač izvoznik tvrdio je da švicarski trgovac, Metinvest International SA („MISA“), djeluje samo kao izvozni odjel proizvodnih lokacija jer ne provodi carinjenje robe koja se dostavlja u Uniju. Nadalje, proizvođač izvoznik tvrdio je da nije trebalo odbiti troškove prodaje, opće i administrativne troškove te dobit trgovca (ili nominalnu proviziju) jer se članak 2. stavak 9. osnovne uredbe ne primjenjuje na ovaj predmet s obzirom na to da se taj trgovac ne nalazi u Uniji.

(186) Komisija nije izračunala izvoznju cijenu u skladu s člankom 2. stavkom 9. osnovne uredbe za izvoznju prodaju nezavisnim kupcima preko švicarskog trgovca. Međutim, čak i ako je kupac odgovoran za carinjenje, time se ne mijenja činjenica da prodaju izvršava povezani trgovac koji snosi troškove prodaje te opće i administrativne troškove i koji obično nastoji ostvariti dobit za svoje usluge. Stoga je, kako se napominje u uvodnoj izjavi (194), Komisija smatrala da je prilagodba u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom i. osnovne uredbe opravdana.

(187) U svojim primjedbama na dokument s informacijama proizvođač izvoznik tvrdio je da MISA nije trgovac koji posluje radi ostvarivanja dobiti, nego povezano društvo kojem su povjereni zadatci za koje je obično odgovoran unutarnji odjel za izvoznju prodaju.

(188) Na temelju dokaza koji su joj bili na raspolaganju Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. MISA je društvo koje posluje radi dobiti i koje sebe opisuje kao društvo koje nastoji pronaći pravu ravnotežu između profitabilnosti, zadovoljstva kupaca i upravljanja rizikom. Djelatnosti MISA-e nisu ograničene na prodaju proizvoda grupacije Metinvest. MISA i proizvodne lokacije imaju različite vlasnike. Konačno, MISA potpisuje detaljne kupoprodajne ugovore s proizvodnim lokacijama. Ti sporazumi sadržavaju odredbe o kaznama za neizvršenje i nedostatno izvršenje odgovarajućih obveza te za rješavanje sporova s trećim osobama koje se obično nalaze u ugovorima između nezavisnih trgovaca, a ne između proizvodnog i prodajnog odjela jednog društva. Na temelju tih dokaza Komisija zaključuje da odnos MISA-e i dviju proizvodnih lokacija više odgovara odnosu s posrednikom nego integriranim prodajnim odjelom. Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi (194), relevantna prilagodba opravdana je kad god MISA sudjeluje u transakciji.

(189) Proizvođač izvoznik u svojim je primjedbama na konačnu objavu iz činjenice da se članak 2. stavak 8. osnovne uredbe primjenjuje na prodaju putem MISA-e zaključio da je Komisija suglasna s tim da MISA djeluje kao odjel grupe za izvoznju prodaju. Proizvođač izvoznik zatim se ponovno nije složio s primjenom članka 2. stavka 10. točke i. osnovne uredbe, tvrdeći da MISA ne djeluje kao posrednik ili trgovac. Kako bi to dodatno naglasio, proizvođač izvoznik tvrdio je da MISA prodaje samo neznatan udio nišnih proizvoda koje ne proizvodi grupa. Proizvođač izvoznik zatim je tvrdio da je to što MISA nastoji pronaći ravnotežu između profitabilnosti,

zadovoljstva kupaca i upravljanja rizikom ili sklapa detaljne kupoprodajne ugovore s proizvodnim lokacijama ili ima vlastitog direktora i osoblje, za razliku od valjaonica u Ukrajini, nešto što se zahtijeva kako bi se ispunili odgovarajući pravni zahtjevi u Ukrajini i Švicarskoj.

- (190) Kako je prethodno pojašnjeno, Komisija nije prihvatila tvrdnju da je MISA djelovala kao odjel grupe za izvoznu prodaju. MISA je djelovala kao povezani trgovac te je stoga Komisija primijenila članak 2. stavak 8. u vezi s člankom 2. stavkom 10. točkom i. osnovne uredbe. Nadalje, MISA ne prodaje samo neznatan ili nišni udio proizvoda koje ne proizvodi grupa, iako je ta činjenica sama dovoljno važna za ovaj zaključak. MISA grupi prodaje i znatne količine proizvoda trećih strana. Kad je riječ o dokazima opisanima u prethodnoj uvodnoj izjavi (188) above, proizvođač izvoznik tvrdio je samo da se ti elementi zahtijevaju zakonom i da se njima ne osporava položaj MISA-e kao odjela za izvoz. Nisu dostavljene pojedinosti o tome koji se elementi zahtijevaju kojim zakonima. Nadalje, proizvođač izvoznik nije pojasnio zbog čega se elementima kao što su poslovanje radi dobiti (što je proizvođač izvoznik ranije osporavao u svojim primjedbama na dokument s informacijama) ili sklapanje ugovora koji uključuju klauzule o kaznama za neizvršenje ili nedostatno izvršenje odgovarajućih obveza te rješavanje sporova s trećim stranama ne bi osporavao položaj MISA-e kao odjela za izvoz. Stoga nisu potrebne dodatne primjedbe u pogledu tog pitanja.
- (191) Ta je tvrdnja odbijena zbog prethodno opisanih razloga.

3.6.3 Usporedba

- (192) Komisija je usporedila uobičajenu vrijednost i izvoznu cijenu jedinog proizvođača izvoznika na temelju cijena franko tvornica.
- (193) U slučajevima u kojima je to bilo potrebno kako bi se osigurala primjerena usporedba Komisija je prilagodila uobičajenu vrijednost i/ili izvoznu cijenu za razlike koje utječu na usporedivost cijena, u skladu s člankom 2. stavkom 10. osnovne uredbe. Provedene su prilagodbe za uvozne naknade (u rasponu između 0,1 % i 0,7 %), troškove prijevoza, osiguranja, manipuliranja, utovara i popratne troškove (u rasponu između 1 % i 8 %), pakiranje (u rasponu između 0 % i 0,1 %), troškove kredita (u rasponu između 0 % i 0,7 %), troškove nakon prodaje (u rasponu između 0,1 % i 0,4 %), bankovne naknade (u rasponu između 0 % i 0,3 %) i provizije (u rasponu između 0 % i 0,2 %).
- (194) Nadalje, s obzirom na to da je ukupna prodaja u Uniji izvršena preko povezanog trgovca u Švicarskoj, provedena je relevantna prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke i. osnovne uredbe.
- (195) Proizvođač izvoznik zatražio je prilagodbu razine trgovine u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (d) podtočkom i. osnovne uredbe, tvrdeći da su se prodajni kanali istovjetnog proizvoda na domaćem tržištu znatno razlikovali od prodajnih kanala za predmetni proizvod u Uniji te da je to stoga utjecalo na usporedivost cijena. Tvrdio je i da su postojale stalne i očite razlike u djelovanju i cijenama za različite razine trgovine na domaćem tržištu i u izveznoj prodaji u Uniji.
- (196) Proizvođač izvoznik nije dokazao stalne i očite razlike u djelovanju i cijenama prodavatelja za različite razine trgovine na domaćem tržištu zemlje izvoznice. Naime, podacima koje je dostavio proizvođač izvoznik nije potkrijepljen taj nalaz. Komisija je stoga odbila tu tvrdnju.
- (197) U svojim primjedbama na dokument s informacijama proizvođač izvoznik snažno se protivio tom obrazloženju jer ga je smatrao proizvoljnim i nepotkrijepljenim. Međutim, nije dokazao postojanje stalnih i očitih razlika u djelovanju i cijenama prodavatelja za različite razine trgovine na domaćem tržištu zemlje izvoznice. Umjesto toga, usmjerio se samo na prvi dio zahtjeva, tvrdeći da postoje stalne i očite razlike u djelovanju i cijenama u prodaji za različite razine trgovine na različitim tržištima, pri čemu je ispustio uvjet da je to potrebno dokazati na domaćem tržištu. Naime, Komisija je provjerila cijene prodavatelja za različite razine trgovine na domaćem tržištu te nije mogla pronaći stalne i očite razlike.
- (198) Proizvođač izvoznik tvrdio je da je Komisija, ako je smatrala da se članak 2. stavak 10. točka (d) podtočka i. osnovne uredbe ne primjenjuje, trebala iskoristiti članak 2. stavak 10. točku (d) podtočku ii. osnovne uredbe. Osim nejasnog upućivanja na dokaze *prima facie*, proizvođač izvoznik pritom nije iznio ni jedan argument zašto bi se ta odredba primjenjivala. Na domaćem su tržištu postojale relevantne razine trgovine te nije jasno dokazano da se određeni poslovi odnose na razine trgovine koje ne uključuju one koje treba upotrijebiti u usporedbi. Stoga se ta odredba ne može primijeniti na predmetni slučaj.

- (199) Proizvođač izvoznik u svojoj je primjedbi na konačnu objavu tvrdio da je Komisija proturječila sama sebi ističući da, iako postoje različite razine trgovine na domaćem tržištu, proizvođač izvoznik nije dokazao da postoje stalne i očite razlike u djelovanju i cijenama prodavatelja za te razine.
- (200) Komisija nije uočila proturječje u toj izjavi.
- (201) Osim toga, proizvođač izvoznik tvrdio je da je u svojoj komunikaciji od 5. siječnja 2017. dostavio Komisiji svoju analizu i usporedbu različitih razina trgovine na domaćem tržištu utvrdivši i usporedivši razine trgovine na domaćem tržištu i dokazavši da je razlika u cijenama među tim razinama stalna.
- (202) Komisija je u svojem odgovoru istaknula da je društvo u predmetnoj komunikaciji usporedilo različite domaće kanale prodaje, a ne razine trgovine, jedne od svojih proizvodnih lokacija. U toj već netočnoj usporedbi proizvođač izvoznik tvrdio je i da je kanal koji je najbližiji prodajnom kanalu Unije onaj izravni, odnosno onaj koji ne uključuje sudjelovanje domaćeg trgovca. Nisu dostavljeni dokazi o tome zašto bi tomu bilo tako, posebno imajući na umu činjenicu da su sve njegove prodaje Uniji izvršene putem povezanog trgovca u Švicarskoj, odnosno MISA-e. Komisija je stoga zadržala svoje stajalište da proizvođač izvoznik nije dokazao da postoje stalne i očite razlike u djelovanju i cijenama prodavatelja za različite razine trgovine na domaćem tržištu zemlje izvoznice.
- (203) Proizvođač izvoznik u svojim je primjedbama na konačnu objavu tvrdio i da se Komisija nije izjasnila o činjenici da je dostavio revidirani popis izvozne prodaje svojeg povezanog društva, MISA-e. Na tom se popisu proizvođač izvoznik osvrnuo na napomenu Komisije u pogledu utvrđenih razina trgovine za velik broj transakcija, koje su bile netočne u izvornom odgovoru na upitnik o antidampingu. Proizvođač izvoznik tvrdio je da se ne može reći da su te informacije dostavljene prekasno u tijeku ispitnog postupka jer ih je Komisija mogla, prema potrebi, provjeriti tijekom svojeg posjeta radi provjere koji je provela u povezanim subjektima društva u Uniji.
- (204) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Dodatne informacije na popisu prodaje MISA-e dostavljene su nakon provjere MISA-e. Kako bi se izbjegla upravo takva situacija, Komisija je prije provjere u poslovnim prostorima MISA-e u svojoj komunikaciji od 17. siječnja 2017. podsjetila to društvo da je, ako je potrebna provjera zahtjeva ili nekih njegovih aspekata, taj zahtjev potrebno dostaviti do razumnog trenutka prije posjeta radi provjere kako bi skupina zadužena za tu provjeru mogla pripremiti relevantan dio posjeta. Konačno, čak i da je Komisija mogla provjeriti te podatke u poslovnim prostorima MISA-e, to ne bi izmijenilo činjenicu da proizvođač izvoznik, kako je prethodno navedeno, nije dokazao da su postojale stalne i očite razlike u djelovanju i cijenama prodavatelja za različite razine trgovine na domaćem tržištu zemlje izvoznice.
- (205) U svojim primjedbama na konačnu objavu proizvođač izvoznik ponovio je i tvrdnju da je Komisija, ako je smatrala da dokazi koje je društvo dostavilo kako bi potkrijepilo svoj zahtjev u pogledu članka 2. stavka 10. točke (d) podtočke i. osnovne uredbe nisu bili dostatni kako bi se dokazale stalne i očite razlike u djelovanju i cijenama prodavatelja za različite razine trgovine na domaćem tržištu, iste dokaze mogla upotrijebiti za primjenu posebne prilagodbe na temelju članka 2. stavka 10. točke (d) podtočke ii., na primjer u slučaju „nepostojanja relevantnih razina na domaćem tržištu”. Međutim, kako je prethodno navedeno, Komisija je utvrdila da relevantne razine trgovine jesu postojale na domaćem tržištu. Proizvođač izvoznik nije dokazao da su postojale stalne i očite razlike u djelovanju i cijenama prodavatelja za te razine, ali to ne mijenja činjenicu da su te razine postojale na domaćem tržištu. Stoga nisu ispunjeni uvjeti za primjenu članka 2. stavka 10. točke (d) podtočke ii. osnovne uredbe.
- (206) Ta je tvrdnja odbijena zbog prethodno opisanih razloga.
- (207) Proizvođač izvoznik tvrdio je i da je, kako bi se osigurala primjerena usporedba, uobičajenu vrijednost trebalo prilagoditi zbog troškova prijevoza istovjetnog proizvoda između proizvodne lokacije i povezanog domaćeg trgovca.

- (208) U skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (e) osnovne uredbe prilagodba se provodi za razlike u izravno povezanim troškovima nastalima prilikom dopremanja predmetnog proizvoda i/ili istovjetnog proizvoda iz poslovnih prostora izvoznika do nezavisnog kupca, ako su ti troškovi uključeni u naplaćene cijene. Tom odredbom nisu obuhvaćeni troškovi prijevoza između dviju povezanih strana, za koje se čini da nisu uključeni u cijenu naplaćenu nezavisnom kupcu. Stoga je Komisija odbila tu tvrdnju.

3.6.4 Dampinška marža

- (209) Nakon objave dokumenta s informacijama proizvođač izvoznik dostavio je novi skup podataka o prodaji povezanih uvoznika. Komisija je naknadno provjerila taj skup podataka. Ti su novi podatci utjecali na izračun dampinga koji je izvorno utvrđen u dokumentu s informacijama.
- (210) Za tog je proizvođača izvoznika Komisija usporedila ponderiranu prosječnu uobičajenu vrijednost svake vrste istovjetnog proizvoda s ponderiranom prosječnom izvoznom cijenom odgovarajuće vrste predmetnog proizvoda, u skladu s člankom 2. stavcima 11. i 12. osnovne uredbe.
- (211) Razina suradnje iz Ukrajine bila je vrlo visoka jer je izvoz proizvođača izvoznika koji surađuje činio više od 95 % ukupnog izvoza u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka. Na temelju toga Komisija je utvrdila dampinšku maržu na razini zemlje na istoj razini kao za tog jedinog proizvođača izvoznika.
- (212) Dampinške marže, izražene kao postotak cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose kako slijedi:

Društvo	Dampinška marža
Metinvest Group	19,4 %
Sva ostala društva	19,4 %

4. ŠTETA

4.1 Definicija industrije Unije i proizvodnje u Uniji

- (213) Unutar Unije 17 društava dostavilo je podatke o proizvodnji i prodaji tijekom ispitivanja reprezentativnosti i navelo da su tijekom razdoblja ispitnog postupka proizvodili istovjetni proizvod. Na temelju dostupnih informacija iz pritužbe tih 17 društava čini oko 90 % proizvodnje istovjetnog proizvoda u Uniji.
- (214) Osim tih 17 društava, postojalo je još pet drugih društava koja su proizvodila istovjetan proizvod tijekom razdoblja ispitnog postupka.
- (215) Jedna zainteresirana strana tvrdila je da bi se uključivanjem podataka talijanskog proizvođača, društva Ilva, narušila slika o šteti za cijelu industriju čelika u Uniji, uzimajući u obzir konkretnu situaciju u tom društvu ⁽¹⁾, i da bi tog talijanskog proizvođača stoga trebalo isključiti. Međutim, u skladu s člankom 4. stavkom 1. osnovne uredbe pojam „industrija Unije” odnosi se na proizvođače Unije u cjelini istovjetnih proizvoda ili na njihov većinski udio. Budući da Komisija nije imala razloga svoju analizu ograničiti na većinski udio, morala je analizirati cijelu industriju, uključujući društvo Ilva. Stoga je ta tvrdnja odbijena.
- (216) Ukupna proizvodnja u Uniji tijekom razdoblja ispitnog postupka utvrđena je u iznosu od oko 72,9 milijuna tona. Komisija je tu brojku utvrdila na temelju informacija podnositelja pritužbe i svih poznatih proizvođača u Uniji. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi (7), šest proizvođača iz Unije odabrano je u uzorak koji čini više od 45 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda u Uniji, a koji se smatrao reprezentativnim uzorkom.

⁽¹⁾ Europska komisija pokrenula je 20. siječnja 2016. detaljno ispitivanje kako bi ocijenila je li talijanska državna potpora proizvođaču čelika Ilva u skladu s pravilima EU-a o državnoj potpori te je to ispitivanje proširila 15. svibnja 2016. Taj ispitni postupak 3. srpnja 2017. još nije bio dovršen.

- (217) Poslovni model proizvođača iz Unije i njihov stupanj vertikalne integracije razlikuju se. Neovisno o tome, industrija Unije općenito se može smatrati industrijom s visokim stupnjem vertikalne integracije, kako je dodatno objašnjeno u uvodnoj izjavi (219) u nastavku.

4.2 Potrošnja u Uniji

- (218) Kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi (45), predmetni proizvod obuhvaćen je nizom oznaka KN, uključujući određene ex oznake. Kako se ne bi podcijenila potrošnja u Uniji i kako bi se uzeo u obzir vidljivi marginalni učinak tih oznaka na ukupnu potrošnju, obujam uvoza oznaka KN ex u potpunosti je uzet u obzir za potrebe izračuna potrošnje u Uniji.
- (219) Budući da je industrija Unije uglavnom vertikalno integrirana i da se predmetni proizvod smatra osnovnim materijalom za proizvodnju različitih proizvoda s dodanom vrijednosti na kraju proizvodnog lanca, počevši od hladnovaljanih proizvoda, potrošnja na ograničenom i slobodnom tržištu zasebno je analizirana.
- (220) Razlika između ograničenog i slobodnog tržišta relevantna je za analizu štete. Osim toga, transferne cijene određene su na ograničenom tržištu unutar skupina u skladu s različitim cjenovnim politikama. Nasuprot tome, proizvodnja namijenjena slobodnom tržištu u Uniji izravno se natječe s uvozom predmetnog proizvoda te su cijene određene kao cijene na slobodnom tržištu.
- (221) Kako bi osigurala što potpuniju sliku industrije Unije, Komisija je pribavila podatke za cjelokupnu djelatnost povezanu s istovjetnim proizvodom te utvrdila je li proizvodnja bila namijenjena ograničenoj upotrebi ili slobodnom tržištu. Komisija je utvrdila da je oko 58 % ukupne proizvodnje proizvođača iz Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka bilo namijenjeno ograničenoj upotrebi.
- (222) Nakon objave dokumenta s informacijama srpski proizvođač izvoznik napomenuo je da se između 2015. i razdoblja ispitnog postupka potrošnja predmetnog proizvoda na slobodnom tržištu smanjila za više od 1,2 milijuna tona i da to upućuje na veliko smanjenje potrošnje u Uniji tijekom druge polovine 2015. Stoga je zatražio da Komisija dodatno ispita jesu li podatci o prodaji na slobodnom tržištu koje je dostavila industrija Unije zaista točni.
- (223) Komisija je analizirala podatke o prodaji i potrošnji koje je dostavila industrija Unije i potvrdila da su podatci o potrošnji na slobodnom tržištu koje je dostavila industrija Unije točni i pouzdani.

4.2.1 Ograničena potrošnja na tržištu Unije

- (224) Komisija je utvrdila ograničenu potrošnju u Uniji na temelju ograničene upotrebe i ograničene prodaje svih poznatih proizvođača u Uniji na tržištu Unije. Na temelju toga ograničena potrošnja u Uniji razvijala se kako slijedi:

Tablica 1.

Ograničena potrošnja na tržištu Unije (u tonama)

	2013.	2014.	2015.	RIP
Ograničena potrošnja	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
Indeks (2013. = 100)	100	101.	100	100

Izvor: odgovor Eurofera na upitnik

- (225) Tijekom razmatranog razdoblja ograničena potrošnja Unije na tržištu Unije ostala je stabilna.

4.2.2 Potrošnja na slobodnom tržištu u Uniji

- (226) Komisija je utvrdila potrošnju na slobodnom tržištu Unije na temelju (a) prodaje na tržištu Unije svih poznatih proizvođača u Uniji i (b) uvoza u Uniju iz trećih zemalja, kako je izvjestio Eurostat, čime je uzela u obzir i podatke koje su dostavili proizvođači izvoznici koji surađuju u predmetnim zemljama. Na temelju toga potrošnja na slobodnom tržištu u Uniji razvijala se kako slijedi:

Tablica 2.

Potrošnja na slobodnom tržištu (u tonama)

	2013.	2014.	2015.	RIP
Potrošnja na slobodnom tržištu	32 292 192	33 139 474	35 156 318	33 930 726
Indeks (2013. = 100)	100	103.	109.	105.

Izvor: odgovor Eurofera na upitnik

- (227) Tijekom razmatranog razdoblja potrošnja na slobodnom tržištu u Uniji povećala se za oko 5 %. To je povećanje uglavnom rezultat gospodarskog oporavka industrije na kraju proizvodnog lanca.

4.3 Kumulativna procjena učinaka uvoza iz predmetnih zemalja te obujam uvoza i cijene uvoza iz predmetnih zemalja

4.3.1 Kumulativna procjena učinka uvoza iz predmetnih zemalja

- (228) Komisija je ispitala bi li uvoz predmetnog proizvoda podrijetlom iz predmetnih zemalja trebalo procijeniti kumulativno, u skladu s člankom 3. stavkom 4. osnovne uredbe.
- (229) Tom se odredbom propisuje da se uvoz iz više od jedne zemlje kumulativno ocjenjuje jedino ako je utvrđeno da:
- (a) dampinška marža utvrđena u odnosu na uvoz iz svake od zemalja pojedinačno viša je od marže *de minimis* definirane u članku 9. stavku 3. i da obujam uvoza iz svake od zemalja nije zanemariv; i
 - (b) kumulativna procjena učinaka uvoza primjerena je s obzirom na uvjete tržišnog natjecanja između uvezenih proizvoda i istovjetnog proizvoda Unije.
- (230) Dampinške marže utvrđene u pogledu uvoza iz predmetnih zemalja navedene su u prethodnom odjeljku 3. „Damping”. Sve te marže više su od praga *de minimis* utvrđenog u članku 9. stavku 3. osnovne uredbe.
- (231) Procijenjeno je da obujam uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine nije bio zanemariv u smislu članka 3. stavka 4. osnovne uredbe. Tijekom razdoblja ispitnog postupka Brazil, Iran, Rusija i Ukrajina držali su tržišni udio od 1,79 %, 3,32 %, 4,29 % odnosno 3,17 %, kako je navedeno u tablici 3. u nastavku.
- (232) S druge strane, utvrđeno je da je obujam uvoza iz Srbije bio neznatn u smislu članka 3. stavka 4. osnovne uredbe. Naime, obujam uvoza iz Srbije smanjio se s 427 558 tona 2015. na oko 354 000 tona tijekom RIP-a, što je dovelo do tržišnog udjela od samo 1,04 %. Komisija obično „neznatnim” smatra tržišni udio ispod praga od 1 % utvrđenog osnovnom uredbom u fazi pokretanja postupka. Međutim, Komisija je u ovom slučaju utvrdila

da je 1,04 % još uvijek neznatno jer bi se 0,04 % trebalo smatrati nematerijalnim, posebno kad je, u relativnom smislu, srpski obujam uvoza znatno niži od obujma iz svake od ostalih četiriju zemalja. Naime, obujam uvoza iz Srbije bio je gotovo dvostruko manji od obujma iz Brazila, druge najmanje zemlje u smislu obujma uvoza.

Tablica 3.

Obujam uvoza (u tonama) i tržišni udio

	2013.	2014.	2015.	RIP
BRAZIL				
Obujam uvoza iz Brazila	41 895	108 973	580 525	608 541
Tržišni udio Brazila	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
IRAN				
Obujam uvoza iz Irana	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
Tržišni udio Irana	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
RUSIJA				
Obujam uvoza iz Rusije	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
Tržišni udio Rusije	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
SRBIJA				
Obujam uvoza iz Srbije	155 055	211 835	427 558	354 145
Tržišni udio Srbije	0,48 %	0,64 %	1,22 %	1,04 %
UKRAJINA				
Obujam uvoza iz Ukrajine	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
Tržišni udio Ukrajine	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
PREDMETNE ZEMLJE				
Obujam uvoza iz predmetnih zemalja	2 561 872	3 163 926	4 822 529	4 621 026
Tržišni udio predmetnih zemalja	7,93 %	9,55 %	13,72 %	13,62 %
Indeks (2013. = 100)	100	120.	173.	172.

Izvor: Eurostat. Tržišni udjeli utvrđeni su usporedbom obujma uvoza s potrošnjom na slobodnom tržištu Unije kako je iskazana u tablici 2.

- (233) Nakon konačne objave i na saslušanju održanom 27. srpnja 2017. podnositelj pritužbe tvrdio je da bi srpski izvoz trebalo kumulativno procijeniti u odnosu na uvoz iz drugih četiriju zemalja jer je srpski izvoz prešao prag *de minimis* od 1 %. Prema njegovu mišljenju, ako prag iznosi 1 %, nisu moguće nikakve iznimke, bez obzira na to koliko bi malen bio dodatni postotak.
- (234) Komisija je odbila taj argument. Odluka o tome bi li trebalo kumulativno procijeniti uvoz ili ne mora se temeljiti na svim kriterijima utvrđenima u članku 3. stavku 3. osnovne uredbe. Člankom 3. stavkom 4. ne daje se posebna važnost ni jednom od tih pojedinačnih kriterija. Iako je točno da se uvoz iz određene zemlje ne može zbrajati ako je njegov obujam zanemariv, iz toga ne proizlazi *ipso facto* da ih se u suprotnome treba zbrajati. Nadalje, osnovnom uredbom ne propisuju se izričito pragovi zanemarivosti. Iako članak 5. stavak 7. osnovne uredbe može biti smjernica u pogledu zanemarivog obujma uvoza, članak 3. stavak 4. ne uključuje upućivanje na te pragove. Naprotiv, formulacija je dovoljno fleksibilna da bi se Komisiji omogućilo da provede analizu svakog pojedinačnog slučaja uzimajući u obzir nematerijalnost „dodatnog” obujma od 0,04 %.

(235) Nadalje, Komisija je utvrdila da su se srpske izvozne cijene razlikovale od izvoznih cijena ostalih četiriju predmetnih zemalja zbog sljedećih razloga:

- iako su se i srpske prosječne prodajne cijene smanjile tijekom razmatranog razdoblja, njihova prosječna prodajna cijena tijekom razdoblja ispitnog postupka (365 EUR/tona) najviša je tijekom razdoblja ispitnog postupka i znatno viša od prosječnih prodajnih cijena u Brazilu, Iranu, Rusiji i Ukrajini, čiji je raspon iznosio između 319 EUR/tona i 346 EUR/tona, kako je navedeno u tablici 4. u nastavku, i
- srpske prosječne prodajne cijene znatno su više od prosječnih prodajnih cijena ostalih četiriju predmetnih zemalja.

Tablica 4.

Uvozne cijene (EUR/tona)

	2013.	2014.	2015.	RIP
BRAZIL				
Prosječna cijena brazilskog dampinškog uvoza	461	433.	386.	346.
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	94.	84.	75.
IRAN				
Prosječna cijena iranskog dampinškog uvoza	454	415.	369.	316.
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	91.	81.	70.
RUSIJA				
Prosječna cijena ruskog dampinškog uvoza	448	431.	387.	324.
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	96.	86.	72.
SRBIJA				
Prosječna cijena srpskog dampinškog uvoza	468	442.	400.	365.
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	94.	86.	78.
UKRAJINA				
Prosječna cijena ukrajinskog dampinškog uvoza	429	415.	370.	319.
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	97	86.	74
PREDMETNE ZEMLJE				
Prosječna cijena dampinškog uvoza iz predmetnih zemalja	443	424.	380.	327.
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	96.	86.	74
<i>Izvor: Eurostat</i>				

(236) U tom se pogledu na temelju određivanja cijena, zajedno s neznatnim obujmom, može zaključiti da se srpski proizvođač izvoznik ravnao prema drugim cijenama predmetnog proizvoda i da ih nije određivao. To je vidljivo i iz činjenice da je smanjenje njegovih cijena između 2015. i razdoblja ispitnog postupka niže i u relativnom smislu, u usporedbi sa smanjenjem cijena ostalih četiriju predmetnih zemalja.

- (237) Nakon konačne objave, tijekom saslušanja održanog 27. srpnja 2017. (vidjeti uvodnu izjavu 33.) podnositelj pritužbe od službi Komisije zatražio je da dostavi podatke o sniženjima cijena za srpskog proizvođača izvoznika kako bi mogao preispitati izjave Komisije, kako su navedene u uvodnim izjavama (235). i (236)., da se srpski proizvođač izvoznik ravna prema drugim cijenama i ne određuje te cijene. Nadalje, podnositelj pritužbe smatra da nema dokaza da se srpski proizvođač izvoznik ravna prema drugim cijenama.
- (238) Komisija je napomenula da je prethodno navela prosječne cijene uvoza iz predmetnih zemalja. Ti podatci pokazuju da su srpske cijene uvoza bile najviše 2013. (468 EUR po toni) te da su ostale najviše sljedećih godina do cijene u RIP-u (365 EUR po toni). Osim toga, indeks iz prethodne tablice 4. pokazao je da se relativan pad srpskih cijena kretao sa 100 na 78 ako je 2013. indeksirana kao 100, dok su preostale četiri zemlje zabilježile pad na 75 (Brazil), 70 (Iran), 72 (Rusija) i 74 (Ukrajina). Podnositelj pritužbe stoga je mogao preispitati nalaz Komisije da se srpski proizvođač izvoznik ravna prema drugim cijenama i ne određuje ih, kako u odnosu na cijenu uvoza, tako i u odnosu na njezin relativan pad između 2013. i RIP-a. Komisija za tu procjenu nije upotrijebila podatke o sniženjima cijena jer izračuni sniženja cijena daju samo kratak pregled tijekom razdoblja ispitnog postupka te stoga ne omogućuju usporedbu kretanja cijena tijekom više godina. Budući da podnositelj pritužbe nije dostavio dodatne razloge zbog kojih bi postojala potreba za konačnom objavom podataka o sniženjima cijena povrh preispitivanja izjava navedenih u prethodnim uvodnim izjavama (235) i (236), Komisija je odbila taj zahtjev.
- (239) Kako podnositelj pritužbe nije osporio podatke iz tablice 4., Komisija je potvrdila svoj nalaz da je srpski proizvođač izvoznik samo slijedio kretanja cijena koja su odredili drugi uvoznici i nije provodio agresivnu strategiju određivanja cijena kao subjekt koji određuje cijene.
- (240) Stoga je Komisija zaključila da se uvoz iz Srbije ne bi trebao kumulativno procijeniti s uvozom iz ostalih četiriju zemalja. S obzirom na nalaz da je uvoz iz Srbije bio na razini *de minimis* zaštitne mjere nepotrebne su u pogledu uvoza toplovaljanih plosnatih proizvoda podrijetlom iz Srbije. Stoga je, u skladu s člankom 9. stavkom 2. osnovne uredbe, potrebno završiti postupak u vezi s uvozom iz Srbije.
- (241) Komisija je procijenila i uvjete tržišnog natjecanja među dampinškim uvozom iz ostalih četiriju zemalja i uvjete tržišnog natjecanja između dampinškog uvoza i istovjetnog proizvoda te utvrdila da su slični. Naime, uvezeni proizvodi natjecali su se međusobno i s istovjetnim proizvodom koji se proizvodi u Uniji. Ti su proizvodi međusobno zamjenjivi i stavljeni na tržište Unije preko usporedivih prodajnih kanala te su prodani sličnim kategorijama krajnjih kupaca.
- (242) Nakon pokretanja ispitnog postupka nekoliko je strana dostavilo primjedbe u pogledu kumulativne procjene učinaka uvoza iz predmetnih zemalja. Misija Ukrajine pri Europskoj uniji, Ministarstvo industrije i trgovine Rusije i jedan ruski proizvođač izvoznik te dva proizvođača izvoznika iz Brazila osporavali su primjerenost kumulativne procjene uvoza iz svojih zemalja s drugim ispitanim zemljama te su tvrdili da se njihov uvoz ne bi trebao kumulativno procjenjivati s drugim uvozom. Misija Ukrajine pri Europskoj uniji tvrdila je da je obujam ukrajinskog uvoza bio stabilan u razdoblju 2011. – 2016., za razliku od drugih zemalja i da postoji znatna razlika između geografske strukture uvoza iz Ukrajine, s jedne strane, i iz Brazila, Irana, Srbije i Rusije, s druge strane. Ministarstvo industrije i trgovine Rusije smatralo je da je potrebno detaljno ocijeniti uvjete tržišnog natjecanja. Ruski proizvođač izvoznik tvrdio je da se njegov uvoz tijekom razmatranog razdoblja zapravo smanjio, da se dio njegova uvoza odnosio na ograničenu nabavu unutar grupacije te da, kao takav, nije ušao na slobodno tržište Unije i da je prodavao drukčije vrste proizvoda. Nadalje, jedan brazilski proizvođač izvoznik tvrdio je da nije slijedio slično kretanje cijena i da je taj uvoz distribuiran preko drukčijih prodajnih kanala u odnosu na uvoz iz ostalih četiriju predmetnih zemalja. Drugi brazilski proizvođač izvoznik tvrdio je da je brazilski uvoz neznatan i da se u uvozu iz Brazila nisu slijedila ista kretanja kao u uvozu iz ostalih četiriju predmetnih zemalja u smislu obujma, tržišnog udjela i cijene.
- (243) Komisija je odbila te argumente. Uvoz iz Rusije i Ukrajine u Uniju povećao se u apsolutnom smislu tijekom razmatranog razdoblja. Nadalje, čak i da se uvoz smanjio tijekom razmatranog razdoblja, ta činjenica nije kriterij prema kojem se određuje je li obujam uvoza neznatan u smislu članka 3. stavka 4. osnovne uredbe.

- (244) Zbog razloga koji su navedeni u nastavku ocijenjeno je da su uvjeti tržišnog natjecanja između dampinškog uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine te istovjetnog proizvoda slični.
- (a) Prvo, svi proizvođači izvoznici koji surađuju iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine koristili su se sličnim prodajnim kanalima te su prodavali izravno ili preko povezanog trgovca/uvoznika s poslovnim nastanom unutar ili izvan Unije. Slične prodajne kanale upotrebljavali su u Uniji i proizvođači čelika iz Unije. Stoga su se uvezeni proizvodi iz ostalih četiriju predmetnih zemalja natjecali međusobno i s predmetnim proizvodom koji se proizvodi u Uniji.
 - (b) Drugo, Komisija je razmatrala ukupan uvoz, neovisno o tome uključuje li on nabavu unutar grupacije. U izostanku takvog uvoza društva bi najvjerojatnije nabavljala istovjetni proizvod, koji je trgovačka roba, iz drugih izvora dostupnih na slobodnom tržištu Unije, uključujući istovjetni proizvod koji proizvodi industrija Unije.
 - (c) Nadalje, kako je utvrđeno u tablici u uvodnoj izjavi (264)., slična kretanja u smislu sniženja cijena zabilježena su za Brazil, Iran, Rusiju i Ukrajinu.
 - (d) Proizvođači iz Unije proizvodili su i prodavali vrste proizvoda proizvođača izvoznika. Stoga se njihove vrste proizvoda nisu razlikovale od vrsta koje su prodavali proizvođači iz Unije.
 - (e) Kako je utvrđeno u tablici u uvodnoj izjavi (262)., obujam ruskog uvoza povećao se u apsolutnom smislu i u smislu tržišnog udjela.
- (245) Na temelju prethodno navedenog Komisija je zaključila da su ispunjeni uvjeti za kumulativnu procjenu učinaka uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine. Stoga je taj uvoz ispitan kumulativno za potrebe utvrđivanja štete.
- (246) Nakon objave dokumenta s informacijama Komisija je zaprimila nekoliko podnesaka u pogledu kumulativne procjene predmetnih zemalja koji su razmotreni u uvodnim izjavama u nastavku.
- (247) Podnositelj pritužbe tvrdio je da je zbog uvoza iz Srbije prouzročena šteta proizvođačima iz Unije slično kao zbog uvoza iz ostalih četiriju zemalja. U tom je pogledu podnositelj pritužbe uputio na činjenicu da su se obujam i tržišni udio uvoza iz Srbije u apsolutnom smislu udvostručili u razdoblju između 2013. i razdoblja ispitnog postupka, da se i njegova cijena snizila u tom razdoblju i da su zbog uvoza iz Srbije tijekom razdoblja ispitnog postupka cijene proizvođača iz Unije znatno snižene. Nadalje, podnositelj pritužbe tvrdio je i da uvoz iz Srbije ima tržišni udio od 1,04 %, što je malo iznad praga od 1 % iz članka 5. stavka 7. osnovne uredbe. Osim toga, podnositelj pritužbe uputio je na potencijalni rizik od izbjegavanja mjera jer bi se prekidom mjera u pogledu Srbije kineskom matičnom društvu jedinog srpskog proizvođača izvoznika dopustila prodaja u Uniji preko njegova srpskog društva kćeri.
- (248) Komisija je odbila navod da je zbog uvoza iz Srbije prouzročena šteta proizvođačima iz Unije slično kao zbog uvoza iz drugih zemalja zbog razloga koji su utvrđeni u nastavku.
- Prvo, utvrđeno je da obujam srpskog uvoza bio na razini *de minimis*. Zbog toga je neznatan i ne može se smatrati da je njime prouzročena šteta industriji EU-a. Činjenica da su srpske prosječne prodajne cijene tijekom razdoblja ispitnog postupka bile znatno više od prosječnih prodajnih cijena ostalih četiriju predmetnih zemalja još je jedan pokazatelj da se tim malim obujmom uvoza nije mogla prouzročiti šteta industriji EU-a.
 - Drugo, u pogledu tržišnog udjela iznad 1 %, odnosno 1,04 %, u svakom je slučaju prag utvrđen člankom 3. stavkom 4. osnovne uredbe „neznatan”. Izborom riječi „neznatan” upućuje se na to da Komisija ima određeno diskrecijsko pravo u svojoj analizi obujma uvoza pri procjeni je li potrebna kumulativna ocjena. Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi (234)., u ovom je konkretnom slučaju utvrđeno da je razlika od 0,04 %, u apsolutnom i relativnom smislu, nematerijalna.
 - Konačno, u pogledu mogućeg rizika od izbjegavanja mjera Komisija je napomenula da su službe Komisije obaviještene o stvarnom obujmu proizvodnje i proizvodnom kapacitetu jedinog srpskog proizvođača izvoznika. Stoga će Komisija posebnu pažnju posvetiti tom mogućem riziku od izbjegavanja mjera pažljivim praćenjem naznaka promjene u strukturi trgovine, što bi upućivalo na moguće izbjegavanje mjera u Srbiji. Nadalje, ali manje važno, srpski proizvođač izvoznik naveo je da je njegova osnovna strategija odgovoriti na domaću i regionalnu potražnju u balkanskim zemljama.

- (249) Osim toga, dva su brazilska proizvođača izvoznika u uzorku tvrdila da je kumulativna procjena uvoza iz Brazila s uvozom iz Irana, Rusije i Ukrajine neopravdana zbog razloga koji su utvrđeni u sljedećim dvjema uvodnim izjavama.
- (250) Jedan je tvrdio da se više od jedne trećine uvoza iz Brazila nije natjecalo s proizvodima iz Irana, Rusije i Ukrajine, čime se dokazuje da su prodajni kanali za uvoz iz Brazila drukčiji nego za uvoz iz Irana, Rusije i Ukrajine. Nadalje, taj je proizvođač izvoznik tvrdio da su, slično kao za Srbiju, brazilske cijene znatno više od prosječnih cijena Irana, Rusije i Ukrajine te da su se i brazilski proizvođači izvoznici ravnali prema drugim cijenama i da ih nisu određivali. Konačno, tvrdio je da nitko od brazilskih proizvođača nije snižavao cijene industrije Unije.
- (251) Drugi brazilski proizvođač izvoznik tvrdio je da je ta kumulativna procjena neprimjerena zbog neznatnog obujma brazilskog uvoza (kao i u slučaju Srbije) i razlike u uvjetima tržišnog natjecanja. U tom je smislu u pogledu neznatnog obujma brazilski proizvođač izvoznik tvrdio da je tržišni udio Brazila premašio prag od 1 % tek od 2015. i da je samo tijekom razdoblja ispitnog postupka iznosio 1,79 %. Osim toga, obujam njegova uvoza bio je premali da bi se njime pridonijelo šteti te je stoga, slično tome, bio nematerijalan. U pogledu različitih uvjeta tržišnog natjecanja uputio je na činjenicu da se gotovo 60 % uvoza predmetnog proizvoda iz Brazila tijekom razdoblja ispitnog postupka odnosilo na prodaju ili transfere povezanim europskim društvima, da se taj uvoz ne natječe izravno s proizvodima namijenjenima slobodnom tržištu i stoga se suočava s drukčijim uvjetima tržišnog natjecanja. Nadalje, osporavao je Komisijinu izjavu u dokumentu s informacijama da su uvoz iz Brazila i istovjetni proizvod iz Unije međusobno zamjenjivi. U tom je kontekstu tvrdio da brazilski proizvođači izvoznici uglavnom izvoze komercijalne vrste toplovaljanih plosnatih proizvoda koji imaju drukčija fizička, kemijska i tehnička svojstva te drukčije krajnje namjene od proizvoda koje proizvodi industrija Unije i koji su uglavnom visokokvalitetne vrste toplovaljanih plosnatih proizvoda. Osim toga, osporavao je da brazilski proizvođači izvoznici upotrebljavaju slične prodajne kanale kao proizvođači izvoznici iz ostalih predmetnih zemalja. Tvrdio je da ti proizvođači obično svoj proizvod prodaju izravno nezavisnim kupcima na slobodnom tržištu Unije, suprotno većini uvoza iz Brazila. Konačno, dostavio je primjedbe na cijene koje su slične primjedbama drugog brazilskog proizvođača izvoznika.
- (252) Komisija je odbila tvrdnje tih dvaju brazilskih proizvođača izvoznika u uzorku kako je utvrđeno u nastavku.
- (253) Prvo, Komisija je za potrebe određivanja potrošnje razmatrala ukupan brazilski uvoz, neovisno o tome što je on uključivao nabavu unutar grupacije. Razlog je tome činjenica da bi, u izostanku takvog uvoza, društva najvjerojatnije nabavljala toplovaljane plosnate proizvode iz drugih izvora dostupnih na slobodnom tržištu Unije, uključujući istovjetni proizvod koji proizvodi industrija Unije.
- (254) Drugo, prodajni kanali iz Brazila za dio se njegove prodaje ne razlikuju od prodajnih kanala Irana, Rusije i Ukrajine. Svi proizvođači koji surađuju iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine koriste se sličnim prodajnim kanalima te prodaju izravno ili preko povezanog trgovca/uvoznika s poslovnim nastanom unutar ili izvan Unije. Nadalje, u pogledu argumenta da se 60 % uvoza predmetnog proizvoda iz Brazila tijekom razdoblja ispitnog postupka odnosilo na prodaju ili transfere povezanim europskim društvima, da se taj uvoz ne natječe izravno s proizvodima namijenjenima slobodnom tržištu i da je stoga suočen s drukčijim uvjetima tržišnog natjecanja može se napomenuti sljedeće. Dio uvoza predmetnog proizvoda ruskih proizvođača izvoznika isto se tako prodavao povezanim europskim društvima, od čega su dio dalje prerađivala ta povezana europska društva. Stoga se ti proizvođači izvoznici suočavaju s istim uvjetima tržišnog natjecanja.
- (255) Treće, kako je utvrđeno u tablici 4., Komisija je priznala da su brazilske cijene više od prosječnih cijena Irana, Rusije i Ukrajine. Neovisno o tome, iz tablice 4. vidljivo je i da su brazilske cijene tijekom razmatranog razdoblja, tj. tijekom 2013., 2014., 2015. i razdoblja ispitnog postupka, stalno bile niže od cijena srpskog uvoza.
- (256) Četvrto, u pogledu argumenta da su se i brazilski proizvođači izvoznici ravnali prema drugim cijenama umjesto da su ih određivali, cijena srpskog proizvođača uvoznika ocijenjena je u kombinaciji s neznatnim obujmom. Stoga se za Brazil ne može donijeti isti zaključak.
- (257) Peto, kako je već navedeno u tablici 3., obujam brazilskog uvoza iznosio je 608 541 tonu tijekom razmatranog razdoblja, u usporedbi s 354 145 tona srpskog uvoza. U skladu s tim uvoz brazilskih toplovaljanih plosnatih proizvoda bio je više od 70 % veći od srpskog uvoza te je imao tržišni udio od 1,79 % u usporedbi s 1,04 % Srbije. Kao rezultat toga, taj se uvoz ne može smatrati neznatnim.

- (258) Konačno, u pogledu navoda o drukčijoj kombinaciji proizvoda brazilskih proizvođača izvoznika jasno je da su se njihovi proizvodi izravno natjecali s proizvodima Unije i proizvodima drugih proizvođača izvoznika. Suprotno tvrdnji tog proizvođača izvoznika ispitnim postupkom pokazalo se da su sve vrste predmetnog proizvoda, uključujući vrste koje prodaju brazilski proizvođači izvoznici, proizvodili i prodavali i proizvođači iz Unije. U tom je pogledu Komisija napomenula da su više od 99,9 % svih vrsta proizvoda koje prodaju tri brazilska proizvođača izvoznika tijekom razdoblja ispitnog postupka prodavali i proizvođači iz Unije u uzorku. Nadalje, kumulativna procjena provodi se na razini zemlje za cjelokupni opseg predmetnog proizvoda, a ne samo za određene vrste predmetnog proizvoda.
- (259) Nakon konačne objave brazilski proizvođač izvoznik CSN ponovio je da se prodajni kanali i cijene uvoza iz Brazila znatno razlikuju od uvoza iz Irana, Rusije i Ukrajine. Kad je riječ o prodajnim kanalima, spomenuo je da njegovo društvo kći Lusosider nije ni trgovac ni obični uvoznik, već korisnik toplovaljanih plosnatih proizvoda. Tvrdio je da situacija društva NLMK Europe nije ista kao situacija u kojoj se nalazi Lusosider. Naveo je i da Lusosider nema jednostavan pristup toplovaljanim plosnatim proizvodima koji se prodaju na tržištu Unije. U pogledu cijena uvoza spomenuo je da kretanje cijena uvoza iz Brazila slijedi isto uzlazno kretanje kao i cijene uvoza iz Srbije.
- (260) Komisija je odbila te tvrdnje kao neutemeljene. Kad je riječ o prodajnim kanalima, postojala su druga ruska društva kćeri koja su se nalazila u Latviji i Poljskoj, s ruskim matičnim društvom koje nije NLMK, a tijekom RIP-a djelomično su upotrebljavala i u određenoj mjeri prerađivala toplovaljane plosnate proizvode koje su nabavljala od ruskog matičnog društva. Osim toga, unatoč navodu da Lusosider nije imao jednostavan pristup toplovaljanim plosnatim proizvodima koji se prodaju na tržištu Unije, Komisija je tijekom saslušanja obaviještena da se Lusosider tijekom razdoblja ispitnog postupka opskrbljivao iz drugih izvora, kao što su Turska, Tajvan i Rusija. Isto tako, Komisija nema dokaze o tome da proizvođači iz Unije nisu željeli opskrbljivati Lusosider niti je Lusosider dostavio takve dokaze. Usto, kad je riječ o cijenama, Komisija je ponovila da su brazilske cijene tijekom razmatranog razdoblja, tj. tijekom 2013., 2014., 2015. i razdoblja ispitnog postupka (vidjeti uvodnu izjavu (235).), stalno bile niže od cijena srpskog uvoza. Stoga Komisija nije prihvatila zahtjev brazilskog proizvođača izvoznika da se uvoz iz Brazila ne bi trebao kumulativno procijeniti s uvozom iz ostalih triju zemalja.
- (261) Komisija je stoga zaključila da su za ostale četiri zemlje ispunjeni svi kriteriji iz članka 3. stavka 4. te je stoga uvoz iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine kumulativno ispitan za potrebe utvrđivanja štete.

4.3.2 Obujam i tržišni udio uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine

- (262) Uvoz u Uniju iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine razvijao se kako slijedi:

Tablica 5.

Obujam uvoza (u tonama) i tržišni udio

	2013.	2014.	2015.	RIP
BRAZIL				
Obujam uvoza iz Brazila	41 895	108 973	580 525	608 541
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	260.	1 386.	1 453.
Tržišni udio Brazila	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	253.	1 273.	1 382.
IRAN				
Obujam uvoza iz Irana	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	421.	811.	901.

	2013.	2014.	2015.	RIP
Tržišni udio Irana	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	410.	745.	857.
RUSIJA				
Obujam uvoza iz Rusije	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	103.	129.	109.
Tržišni udio Rusije	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	101.	118.	104.
UKRAJINA				
Obujam uvoza iz Ukrajine	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	104.	120.	119.
Tržišni udio Ukrajine	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	101.	110.	113.
PREDMETNE ZEMLJE				
Obujam uvoza iz predmetnih zemalja	2 406 816	2 952 091	4 394 970	4 266 880
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	123.	183.	177.
Tržišni udio predmetnih zemalja	7,45 %	8,91 %	12,50 %	12,57 %
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	120.	168.	169.

Izvor: Eurostat. Tržišni udjeli utvrđeni su usporedbom obujma uvoza s potrošnjom na slobodnom tržištu Unije kako je iskazana u tablici 2.

- (263) Iz prethodne tablice vidljivo je da se, u apsolutnom smislu, uvoz iz predmetnih zemalja znatno povećao tijekom razdoblja ispitnog postupka. Usporedno s tim, ukupni tržišni udio njihova uvoza u Uniji povećao se za gotovo 5 postotnih bodova (sa 7,45 % 2013. na 12,57 % ili povećanje od 69 %) tijekom razmatranog razdoblja.

4.3.3 Cijene uvoza iz predmetnih zemalja i sniženje cijena

- (264) Komisija je cijene uvoza utvrdila na temelju podataka Eurostata. Ponderirana prosječna cijena uvoza u Uniju iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine razvijala se kako slijedi:

Tablica 6.

Uvozne cijene (EUR/tona)

	2013.	2014.	2015.	RIP
BRAZIL				
Prosječna cijena brazilskog dampinskog uvoza	461	433.	386.	346.
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	94.	84.	75.

	2013.	2014.	2015.	RIP
IRAN				
Prosječna cijena iranskog dampinškog uvoza	454	415.	369.	316.
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	91.	81.	70.
RUSIJA				
Prosječna cijena ruskog dampinškog uvoza	448	431.	387.	324.
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	96.	86.	72.
UKRAJINA				
Prosječna cijena ukrajinskog dampinškog uvoza	429	415.	370.	319.
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	97	86.	74
PREDMETNE ZEMLJE				
<i>Prosječna cijena dampinškog uvoza iz predmetnih zemalja</i>	442	423.	378.	323.
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	96.	86.	73.
Izvor: Eurostat				

- (265) Prosječna cijena uvoza iz predmetnih zemalja smanjila se s 442 EUR/tona 2013. na 323 EUR/tona tijekom razdoblja ispitnog postupka. Tijekom razmatranog razdoblja smanjenje prosječne jedinične cijene dampinškog uvoza iznosilo je 27 %.
- (266) Komisija je sniženje cijena tijekom razdoblja ispitnog postupka procijenila uspoređujući:
- (a) ponderirane prosječne prodajne cijene po vrsti proizvoda šest proizvođača iz Unije koje su naplaćene nepovezanim kupcima na slobodnom tržištu Unije, prilagođene na razinu franko tvornica; i
 - (b) odgovarajuće ponderirane prosječne cijene CIF na granici Unije po vrsti proizvoda za uvoz koji su proizvođači koji surađuju iz predmetne zemlje izvršili prema prvom nezavisnom kupcu na tržištu Unije, uz odgovarajuće prilagodbe za troškove nakon uvoza.
- (267) Usporedba cijena izvršena je za svaku vrstu proizvoda za transakcije na istoj razini trgovine, nakon potrebnog usklađivanja i odbijanja rabata i popusta. Rezultat usporedbe izražen je kao postotak prometa proizvođača iz Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka. Glavne prilagodbe odnosile su se na troškove isporuke (u rasponu između 3,4 % i 8,9 % po proizvođaču iz Unije u uzorku), troškove kredita (u rasponu između 0,1 % i 0,4 %) i popuste (u rasponu između 0,1 % i 2 %).
- (268) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi (16)., samo je jedan nepovezani uvoznik dostavio odgovor na upitnik. Na temelju dokaza prikupljenih tijekom provjere tog nepovezanog uvoznika dodan je utvrđeni trošak nakon uvoza od 7 EUR/tona.

- (269) Na temelju prethodno navedenog utvrđeno je da su dampinškim uvozom većine predmetnih proizvođača izvoznika u uzorku snižene cijene industrije Unije u rasponu između 8,45 % i 17,74 %, kako se može vidjeti u tablici u nastavku. Ni za jedno brazilsko društvo nije utvrđeno sniženje cijena.

Tablica 7.

Marže sniženja cijena

Zemlja	Društvo	Marže sniženja cijena
Brazil	ArcelorMittal Brasil S.A i Aperam Inox América do Sul S.A.	– 3,30 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	– 6,95 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	– 0,12 %
Iran	Mobarakeh Steel Company	8,45 %
Rusija	Novolipetsk Steel	8,87 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	14,0 %
	PAO Severstal	17,74 %
Ukrajina	Metinvest Group	8,45 %

- (270) Nakon objave dokumenta s informacijama podnositelj pritužbe i iranski proizvođač izvoznik napomenuli su da informacije navedene u dokumentu s informacijama i u jednom od njegovih priloga nisu dosljedne. Iako je u dokumentu navedeno da za iransko društvo nije utvrđeno sniženje cijena, u posebnom je prilogu za to iransko društvo prikazana marža sniženja cijena od 8,45 %.
- (271) U odgovoru na te primjedbe Komisija potvrđuje da se u tekstu dokumenta s informacijama netočno uputilo na to iransko društvo i da je marža sniženja cijena u prilogu točna.
- (272) Nakon konačne objave brazilski proizvođač izvoznik Usiminas tvrdio je da se člankom 3. stavcima 2. i 3. osnovne uredbe od Komisije zahtijeva da provede odgovarajuću analizu učinka dampinškog uvoza na cijene i da razmotri je li došlo do znatnog sniženja cijene. Takva analiza ne bi se trebala ograničiti na jednostavnu matematičku usporedbu, već bi trebala uključivati i dinamičku procjenu kretanja cijena i odnosa između cijena dampinškog uvoza i cijena domaćih istovjetnih proizvoda tijekom razdoblja.
- (273) Komisija je tu tvrdnju odbacila: najprije je navela ponderirane prosječne jedinične prodajne cijene proizvođača iz Unije na slobodnom tržištu u Uniji u tablici u uvodnoj izjavi (295). Zatim, kako je navedeno u uvodnoj izjavi (297), Komisija je izjavila da su proizvođači iz Unije morali slijediti silazno kretanje cijena te znatno smanjiti svoje prodajne cijene, posebno tijekom 2015. i razdoblja ispitnog postupka. Budući da je predmetni proizvod trgovačka roba, proizvođači iz Unije morali su slijediti silazno kretanje cijena. Slične su primjedbe Komisije navedene i u uvodnoj izjavi (387). Nadalje, upućuje i na svoju analizu drugih čimbenika koji zajedno ili zasebno nisu mogli prekinuti uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog uvoza (vidjeti uvodnu izjavu (390)). Komisijina analiza stoga se nije ograničila na jednostavnu matematičku usporedbu. Konačno, brazilski proizvođač izvoznik nije naveo nikakve argumente niti je Komisiji poznato zašto bi takva dodatna analiza pridonijela važnosti analize sniženja cijena kad se uzme u obzir vrsta predmetnog proizvoda.

4.4 Gospodarsko stanje industrije Unije

4.4.1 Opće napomene

- (274) U skladu s člankom 3. stavkom 5. osnovne uredbe ispitivanje utjecaja dampinškog uvoza na industriju Unije uključivalo je procjenu svih gospodarskih pokazatelja koji su utjecali na stanje industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja.
- (275) Makroekonomski pokazatelji (proizvodnja, proizvodni kapacitet, iskorištenost kapaciteta, obujam prodaje, zalihe, rast, tržišni udio, zaposlenost, produktivnost i visina dampinških marži) procijenjeni su na razini cijele industrije Unije. Procjena se temeljila na informacijama koje je dostavio podnositelj pritužbe, a koje su zatim unakrsno provjerene s podacima koje su dostavili proizvođači iz Unije i dostupnim službenim statističkim podacima (Eurostat).
- (276) Analiza mikroekonomskih pokazatelja (prodajne cijene, profitabilnost, novčani tok, ulaganja, povrat ulaganja, sposobnost prikupljanja kapitala, plaće i trošak proizvodnje) provedena je na razini proizvođača iz Unije u uzorku. Procjena se temeljila na njihovim informacijama koje su primjereno provjerene.
- (277) Kako bi osigurala što potpuniju sliku industrije Unije, Komisija je pribavila podatke za cjelokupnu proizvodnju predmetnog proizvoda te utvrdila je li proizvodnja bila namijenjena ograničenoj upotrebi ili slobodnom tržištu. Za neke pokazatelje štete koji se odnose na industriju Unije Komisija je zasebno analizirala podatke koji se odnose na slobodno i ograničeno tržište te je provela komparativnu analizu. Ti su čimbenici sljedeći: prodaja, tržišni udio, jedinične cijene, jedinični trošak, profitabilnost i novčani tok. Međutim, ostali gospodarski pokazatelji mogli su se smisleno ispitati samo upućivanjem na cjelokupnu djelatnost, uključujući ograničenu upotrebu industrije Unije. Ti su čimbenici sljedeći: proizvodnja, kapacitet, iskorištenost kapaciteta, ulaganja, povrat ulaganja, zaposlenost, produktivnost, zalihe i troškovi rada. Za te čimbenike Komisija može provesti smislenu procjenu samo upućivanjem na cjelokupnu djelatnost industrije Unije. Ta je analiza u skladu sa sudskom praksom sudova Unije i WTO-a ⁽¹⁾.

4.4.2 Makroekonomski pokazatelji

4.4.2.1 Proizvodnja, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta

- (278) Ukupna proizvodnja u Uniji, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta tijekom razmatranog razdoblja razvijali su se kako slijedi:

Tablica 8.

Proizvodnja, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta

	2013.	2014.	2015.	RIP
Obujam proizvodnje (u tonama)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 472
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	101.	100	98
Proizvodni kapacitet (u tonama)	100 667 836	100 040 917	98 093 841	98 162 252
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	99	97.	98.
Iskorištenost kapaciteta	74,1 %	75,5 %	76,2 %	74,3 %

Izvor: odgovor Eurofera na upitnik

⁽¹⁾ SEU, predmet C-315/90 Gimelec protiv Komisije EU:C:1991:447, točke od 16. do 29.; Izvješće Žalbenog tijela WTO-a od 24.7.2001., WT/DS184/AB/R, točke od 181. do 215.

- (279) Tijekom razmatranog razdoblja obujam proizvodnje industrije Unije blago se smanjio za oko 1,7 milijuna tona (– 2 %).
- (280) Prijavljeni podatci o kapacitetu odnose se na tehnički kapacitet, što znači da su prilagodbe, koje se smatraju standardima u industriji, uzete u obzir za vrijeme pokretanja, održavanje, uska grla i druga uobičajena zaustavljanja. Proizvodni kapacitet smanjio se tijekom razmatranog razdoblja zbog smanjenja dijela proizvodnog kapaciteta, uglavnom u Belgiji i Italiji.
- (281) Tijekom razmatranog razdoblja stopa iskorištenosti kapaciteta ostala je relativno stabilna, u rasponu između 74,1 % i 76,2 %.

4.4.2.2 Obujam prodaje i tržišni udio

- (282) Obujam prodaje i tržišni udio industrije Unije na slobodnom tržištu tijekom razmatranog razdoblja razvijali su se kako slijedi:

Tablica 9.

Obujam prodaje i tržišni udio (slobodno tržište)

	2013.	2014.	2015.	RIP
Obujam prodaje (u tonama)	27 468 243	27 910 748	27 327 906	26 027 000
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	102.	99.	95.
Tržišni udio	85,1 %	84,2 %	77,7 %	76,7 %
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	99	91.	90.

Izvor: odgovor Eurofera na upitnik i Eurostat

- (283) Obujam prodaje industrije Unije na slobodnom tržištu Unije smanjio se za 5 % tijekom razmatranog razdoblja, s 27,5 milijuna tona na 26 milijuna tona.
- (284) Tijekom razmatranog razdoblja tržišni udio industrije Unije u smislu potrošnje u Uniji smanjio se za više od 8 postotnih bodova, s 85,1 % na 76,7 %. Smanjenje obujma prodaje na slobodnom tržištu Unije i gubitak tržišnog udjela industrije Unije dogodili su se istodobno kad i povećanje potrošnje na slobodnom tržištu Unije, što je pokazatelj pogoršanja konkurentskog položaja proizvođača čelika iz Unije.
- (285) Ograničeni obujam i tržišni udio u Uniji razvijali su se tijekom razmatranog razdoblja kako slijedi:

Tablica 10.

Ograničeni obujam na tržištu Unije i tržišni udio

	2013.	2014.	2015.	RIP
Ograničeni obujam na tržištu Unije (u tonama)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	101.	100	100
Ukupna proizvodnja industrije Unije (u tonama)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 471
% ograničenog obujma u usporedbi s ukupnom proizvodnjom	56,9 %	56,8 %	56,6 %	58,2 %

Izvor: odgovor Eurofera na upitnik i Eurostat

- (286) Ograničeni obujam industrije Unije (koji čine ograničeni transferi i ograničena prodaja na tržištu Unije) na tržištu Unije u apsolutnom su smislu ostali relativno stabilni tijekom razmatranog razdoblja.
- (287) Udio ograničene upotrebe (izražen kao postotak ukupne proizvodnje) industrije Unije blago se povećao tijekom razmatranog razdoblja, sa 56,9 % 2013. na 58,2 % tijekom razdoblja ispitnog postupka.

4.4.2.3 Zaposlenost i produktivnost

- (288) Zaposlenost je izračunana uzimajući u obzir samo zaposlenike koji izravno rade na istovjetnom proizvodu u različitim čeličanicama proizvođača iz Unije. Tom su metodom dobiveni točni podaci koje je relativno jednostavno utvrditi.
- (289) Zaposlenost i produktivnost tijekom razmatranog razdoblja razvijale su se kako slijedi:

Tablica 11.

Zaposlenost i produktivnost

	2013.	2014.	2015.	RIP
Broj zaposlenika (zaposlenost na puno radno vrijeme/zaposlenik)	18 632	17 739	17 829	17 722
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	95.	96.	95.
Produktivnost (tona/zaposlenik)	4 003	4 257	4 191	4 115
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	106.	105.	103.

Izvor: odgovor Eurofera na upitnik

- (290) Razina zaposlenosti industrije Unije smanjila se tijekom razmatranog razdoblja. Tijekom ispitnog postupka Komisija je utvrdila da je to smanjenje prouzročeno potrebom za sniženjem troškova proizvodnje i povećanjem djelatnosti s obzirom na povećanje tržišnog natjecanja zbog dampinškog uvoza na tržištu. To je dovelo do smanjenja radne snage za 5 % tijekom razmatranog razdoblja, ne uzimajući u obzir neizravno zapošljavanje. Kao posljedica toga i unatoč blagom smanjenju obujma proizvodnje (– 2 %) tijekom razmatranog razdoblja, povećala se produktivnost radne snage industrije Unije, mjerena kao proizvodnja po zaposleniku godišnje (+ 3 %). To pokazuje da se industrija Unije pokušala prilagoditi promijenjenim uvjetima na tržištu kako bi ostala konkurentna.

4.4.2.4 Zalihe

- (291) Razine zaliha proizvođača iz Unije tijekom razmatranog razdoblja razvijale su se kako slijedi:

Tablica 12.

Zalihe

	2013	2014	2015	RIP
Završne zalihe (u tonama)	2 646 989	2 653 224	2 798 420	2 469 667
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	100	106	93
Završne zalihe kao postotak proizvodnje	3,55 %	3,51 %	3,75 %	3,39 %
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	99	106	95

Izvor: odgovor Eurofera na upitnik

- (292) Industrija Unije većinu vrsta istovjetnog proizvoda proizvodi na temelju specifičnih narudžbi korisnika. Stoga se zalihe nisu smatrale važnim pokazateljem štete za tu industriju. To je potvrđeno i analizom kretanja završnih zaliha kao postotka proizvodnje. Kako se može prethodno vidjeti, taj je pokazatelj ostao relativno stabilan na otprilike 3,4 % do 3,7 % obujma proizvodnje.

4.4.2.5 Visina dampinške marže

- (293) Sve dampinške marže iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine bile su znatno više od razine *de minimis*. Utjecaj visine stvarnih visokih dampinških marži na industriju Unije nije zanemariv s obzirom na obujam i cijene uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine.

4.4.2.6 Rast

- (294) Potrošnja u Uniji (slobodno tržište) povećala se oko 5 % tijekom razmatranog razdoblja, dok se obujam prodaje industrije Unije na slobodnom tržištu Unije smanjio oko 5 %. Industrija Unije stoga je izgubila tržišni udio, za razliku od tržišnog udjela uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine koji se znatno povećao tijekom razmatranog razdoblja.

4.4.3 Mikroekonomski pokazatelji

4.4.3.1 Cijene i čimbenici koji utječu na cijene

- (295) Ponderirane prosječne jedinične prodajne cijene proizvođača iz Unije na slobodnom tržištu u Uniji tijekom razmatranog razdoblja razvijale su se kako slijedi:

Tablica 13.

Prodajne cijene na slobodnom tržištu u Uniji

	2013.	2014.	2015.	RIP
Prodajna cijena (EUR/tona)	498	471.	427.	383.
Indeks (2013. = 100)	100	95.	86.	77.
Jedinični trošak proizvodnje (EUR/tona)	511	469.	431.	413.
Indeks (2013. = 100)	100	92	84.	81.

Izvor: odgovor na upitnik proizvođača iz Unije u uzorku

- (296) Iz prethodne tablice vidljivo je kretanje jedinične prodajne cijene na slobodnom tržištu Unije u usporedbi s odgovarajućim troškom proizvodnje. Prodajne cijene prosječno su bile niže od jediničnog troška proizvodnje, osim 2014. kad se tržište Unije počelo oporavljati te su tržišni udjeli uvoza iz ostalih četiriju predmetnih zemalja bili niži nego u razdoblju ispitnog postupka.
- (297) Trošak proizvodnje općenito je ostao viši od sniženih prodajnih cijena, osim 2014. Kako bi ograničili gubitak tržišnog udjela i s obzirom na to da je predmetni proizvod trgovačka roba, proizvođači iz Unije morali su slijediti silazno kretanje cijena te znatno smanjiti svoje prodajne cijene, posebno tijekom 2015. i razdoblja ispitnog postupka. Budući da je predmetni proizvod trgovačka roba, proizvođači iz Unije morali su slijediti silazno kretanje cijena.
- (298) Među proizvođačima u uzorku određeni su toplovaljani plosnati proizvodi od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika za ograničenu potrošnju preneseni ili prodani po transfernim cijenama za daljnju preradu na kraju proizvodnog lanca primjenom različitih politika određivanja cijena (uglavnom na trošak ograničenih transfera i po transfernim cijenama za ograničenu prodaju). Stoga se na temelju kretanja cijena proizvoda za ograničenu upotrebu nije mogao donijeti smislen zaključak.

4.4.3.2 Troškovi rada

- (299) Prosječni troškovi rada proizvođača iz Unije tijekom razmatranog razdoblja razvijali su se kako slijedi:

Tablica 14.

Prosječni troškovi rada po zaposleniku

	2013.	2014.	2015.	RIP
Prosječni troškovi rada po zaposleniku (EUR)	63 374	66 039	66 023	67 045
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	104.	104.	106.

Izvor: odgovor na upitnik proizvođača iz Unije u uzorku

- (300) Tijekom razmatranog razdoblja prosječna plaća po zaposleniku povećala se za 4 %.

4.4.3.3 Profitabilnost, novčani tok, ulaganja, povrat ulaganja i sposobnost prikupljanja kapitala

- (301) Profitabilnost, novčani tok, ulaganja i povrat ulaganja proizvođača iz Unije tijekom razmatranog razdoblja razvijali su se kako slijedi:

Tablica 15.

Profitabilnost, novčani tok, ulaganja i povrat ulaganja

	2013.	2014.	2015.	RIP
Profitabilnost prodaje u Uniji na slobodnom tržištu (% prodajnog prometa)	– 2,7 %	0,4 %	– 0,8 %	– 7,8 %
Novčani tok (u tisućama EUR)	139 285	221 982	122 723	– 79 661
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	159.	88.	– 57.
Ulaganja (u tisućama EUR)	256 013	289 582	291 771	268 839
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	113.	114.	105.
Povrat ulaganja	– 3,5 %	0,5 %	– 1,0 %	– 8,5 %

Izvor: odgovor na upitnik proizvođača iz Unije u uzorku

- (302) Komisija je utvrdila profitabilnost proizvođača iz Unije iskazivanjem neto gubitka prije oporezivanja od prodaje istovjetnog proizvoda na slobodnom tržištu u Uniji kao postotka prometa od te prodaje.
- (303) Profitabilnost se razvijala negativno tijekom razmatranog razdoblja: gubitci su zabilježeni tijekom svih razdoblja, osim 2014. Iako su gubitci 2013. djelomično bili povezani s posljedicama dužničke krize u europodručju, proizvođači čelika iz Unije mogli su se djelomično oporaviti tijekom 2014. i prve polovine 2015. Kako je prikazano u tablici u uvodnoj izjavi (295), tijekom razmatranog razdoblja jedinična prodajna cijena smanjila se za 23 % zbog snažnog pritiska na cijene prouzročenog dampinškim uvozom od druge polovine 2015. nadalje. To je dovelo do znatnoga gubitka od 7,8 % tijekom razdoblja ispitnog postupka, što je najgori rezultat tijekom razmatranog razdoblja.
- (304) Neto novčani tok sposobnost je proizvođača iz Unije da samostalno financiraju svoje aktivnosti. Kretanje neto novčanog toka slijedilo je slično silazno kretanje profitabilnosti te je postalo negativno i došlo na neodržive razine.

- (305) Unatoč gubitcima zabilježenima tijekom razmatranog razdoblja, ulaganja (uključujući zamjenu određene proizvodne imovine) ostala su iznad 240 milijuna EUR u svim godinama razmatranog razdoblja. Međutim, ulaganja su tijekom cijelog razdoblja bila na relativno niskoj razini jer su na sposobnost prikupljanja kapitala utjecali gubici zabilježeni tijekom razmatranog razdoblja (osim male dobiti ostvarene 2014.).
- (306) Povrat ulaganja je dobit (ili gubitak) izražena u postotku neto knjigovodstvene vrijednosti ulaganja. Zbog zabilježenih gubitaka povrat ulaganja bio je negativan tijekom razmatranog razdoblja, osim 2014.

4.4.3.4 Primjedbe u pogledu mikroekonomskih pokazatelja

- (307) Nakon objave dokumenta s informacijama ruski proizvođači izvoznici, MMK Group i Severstal Group, te rusko Ministarstvo gospodarskog razvoja naveli su da Komisija u svojoj analizi mikroekonomskih pokazatelja nije primjereno uzela u obzir čimbenik ograničenog tržišta. Ruski proizvođači izvoznici napomenuli su da je Komisija mikroekonomske pokazatelje analizirala samo za slobodno tržište, što je manji tržišni segment, tj. čini samo 41,8 % – 43,1 % proizvodnje predmetnog proizvoda u Uniji. Tvrdili su da će se ispitivanjem mikroekonomskih pokazatelja samo u pogledu slobodnog tržišta Unije vjerojatno prikazati negativnija slika nego prikazivanjem cijelog tržišta istovjetnog proizvoda u EU-u. U tom su pogledu uputili na nalaze iz Izvješća Žalbenog tijela WTO-a u predmetu *Sjedinjene Američke Države – Antidampinške mjere na određene toplovaljane proizvode od čelika iz Japana*, ⁽¹⁾ u kojem se, prema njihovu mišljenju, zahtijeva da se u uravnoteženo i objektivno ispitivanje mikroekonomskih pokazatelja uključi slobodno i ograničeno tržište.
- (308) Komisija je odbila navod da nije provela uravnoteženo i objektivno ispitivanje mikroekonomskih pokazatelja koje uključuje slobodno i ograničeno tržište.
- (309) Prvo, svoju je metodologiju objasnila u uvodnoj izjavi (277) u kojoj je navela kako je i kada razlikovala podatke koji se odnose na slobodno i ograničeno tržište.
- (310) Drugo, tvrdnja da Komisija nije djelovala u skladu s izvješćem Žalbenog tijela WTO-a nije točna. Komisija nije u analizi zanemarila ograničeno tržište. Naprotiv, navela je podatke za ograničeno tržište i razmatrala ih u svojoj analizi kad je bilo primjereno (vidjeti u tom pogledu uvodne izjave od (224) do (225) te uvodne izjave od (285) do (287)).
- (311) Treće, u ovom se konkretnom predmetu većina ograničenog tržišta sastojala od ograničenih transfera (gotovo 87 % tijekom razdoblja ispitnog postupka), kako je prikazano u tablici u nastavku:

Tablica 16.

Raščlamba ograničenih transfera i ograničene prodaje

	2013.	2014.	2015.	RIP
Ograničeni transferi (u tonama)	35 884 971	36 155 050	35 865 270	36 787 755
Ograničena prodaja (u tonama)	6 533 091	6 732 125	6 405 801	5 667 111
Ograničeni obujam na tržištu Unije (u tonama)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866

- (312) Ti unutarnji transferi ne ulaze na slobodno tržište jer integrirani proizvođač taj proizvod upotrebljava za daljnju preradu, preoblikovanje ili sastavljanje u okviru integriranog procesa. Za te je unutarnje transfere karakteristično da se ne izdaju trgovački računi i da integrirani proizvođač/korisnik nije zasebna pravna osoba, za razliku od ograničene prodaje. Kao rezultat toga, prodajne cijene za te ograničene transfere ne postoje.

⁽¹⁾ WT/DS184/AB/R, 24. srpnja 2001., stranica 69., točka 204.

- (313) Nadalje, za te je ograničene transfere vrlo teško utvrditi profitabilnost ili povrat ulaganja jer se te vrste proizvoda (u okviru ograničenih transfera) dodatno prerađuju unutar društva u različite proizvode od čelika na kraju proizvodnog lanca, bez izdavanja računa za prodaju (što je nužno za određivanje prihoda i jedan od ključnih elemenata za određivanje dobiti).
- (314) Neovisno o tome, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (41), različite vrste toplovaljanih plosnatih proizvoda osnovni su materijal za proizvodnju raznih proizvoda od čelika na kraju proizvodnog lanca koji imaju dodanu vrijednost, počevši od hladnovaljanih ⁽¹⁾ plosnatih i prevučenih proizvoda od čelika. U tom je pogledu u Privremenoj uredbi o hladnovaljanim plosnatim čeličnim proizvodima podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Ruske Federacije navedeno da se „stanje industrije Unije na slobodnom tržištu znatno pogoršalo tijekom razmatranog razdoblja jer su se od 2012. nadalje počeli akumulirati gubitci. *Doista, obujam prodaje na slobodnom tržištu Unije smanjio se za 14 %, jedinične prodajne cijene pale su za 19 %, a cijena proizvodnje smanjena je za samo 16 %*. Osim toga, industrija Unije izgubila je tržišni udio zbog uvoza iz predmetnih zemalja i morala je smanjiti ulaganja jer je povrat ulaganja stalno bio negativan ⁽²⁾.” Taj je zaključak iz te uvodne izjave potvrđen u konačnoj fazi ⁽³⁾ i još je uvijek relevantan. Ispitni postupak u predmetu hladnovaljanih plosnatih čeličnih proizvoda ⁽⁴⁾ proveden je prije razdoblja ispitnog postupka u ovom predmetu. Neovisno o tome, iako je riječ o drukčijem razdoblju ispitnog postupka, iz predmetnih je pokazatelja vidljiva, slično kao za slobodno tržište, negativna slika za hladnovaljane plosnate čelične proizvode, tj. za prvo tržište na kraju proizvodnog lanca za koje se upotrebljavaju ograničeni transferi i prodaja toplovaljanih plosnatih proizvoda.
- (315) Kao rezultat toga i na temelju prethodnih argumenata Komisija je odbila tvrdnje ruskih proizvođača izvoznika i ruskog Ministarstva gospodarskog razvoja te potvrđuje da je postupala s dužnom pažnjom i osigurala primjereno ispitivanje obaju tržišta.

4.4.4 Zaključak o materijalnoj šteti

- (316) Unatoč konkretnim mjerama koje je industrija Unije poduzela kako bi povećala djelotvornost smanjenjem troškova (kao što je smanjenje tjednih sati rada) i čvrstom kontrolom troškova proizvodnje tijekom razmatranog razdoblja, gospodarsko stanje industrije Unije znatno se pogoršalo: gubitci su se povećali s – 2,7 % 2013. na – 7,8 % tijekom razdoblja ispitnog postupka. Kao rezultat toga, gubitci su se akumulirali tijekom razmatranog razdoblja, osim 2014.
- (317) Osim toga, unatoč 5-postotnom povećanju potrošnje u Uniji na slobodnom tržištu, obujam prodaje industrije Unije smanjio se 5 %, prodajne jedinične cijene pale su za više od 20 % te se proizvodnja smanjila za 2 %. Nadalje, zaposlenost se smanjila za 5 %. Zbog toga su se i drugi pokazatelji štete razvijali negativno.
- (318) Posljedice dužničke krize u europodručju 2013. negativno su utjecale na profitabilnost 2013., nakon čega je slijedio umjereni oporavak 2014. Nakon toga su, u konkretnim okolnostima ovog predmeta, proizvođači iz Unije predmetni proizvod uglavnom od druge polovine 2015. prodavali po cijeni nižoj od troškova kako bi zadržali svoj tržišni udio. Svi proizvođači izvoznici iz četiriju predmetnih zemalja prodavali su po dampinškim cijenama te su zbog njihovih cijena u većini slučajeva snižavane cijene proizvođača čelika iz Unije, čime je izvršen znatan pritisak na prodajne cijene industrije Unije.
- (319) Zbog gubitaka nastalih tijekom razmatranog razdoblja kao posljedice prethodno opisanih čimbenika ostali pokazatelji, kao što su novčani tok i povrat ulaganja, slijedili su isto silazno kretanje kao i pokazatelj profitabilnosti.
- (320) Objavom dokumenta s informacijama zainteresirane strane obaviještene su da je Komisija zaključila da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu u smislu članka 3. stavka 5. osnovne uredbe te im je pružena prilika da dostave primjedbe.

⁽¹⁾ Postupak hladnog valjanja definira se kao povlačenje limene ploče ili trake, prethodno toplovaljane i dekapirane, kroz hladne valjke, odnosno na temperaturi nižoj od one na kojoj se metal omekšava.

⁽²⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/181 od 10. veljače 2016. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih hladnovaljanih plosnatih čeličnih proizvoda podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Ruske Federacije (SL L 37, 12.2.2016., str. 25., uvodna izjava 153.).

⁽³⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1328 od 29. srpnja 2016. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih hladnovaljanih plosnatih čeličnih proizvoda podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Ruske Federacije (SL L 210, 4.8.2016., str. 15., uvodna izjava 117.).

⁽⁴⁾ Njime je obuhvaćeno razdoblje od 1. travnja 2014. do 31. ožujka 2015., koje se razlikuje od razdoblja ispitnog postupka u ovom predmetu (vidjeti uvodnu izjavu (19)).

- (321) Ruski proizvođači izvoznici (MMK Group i Severstal Group) i rusko Ministarstvo gospodarskog razvoja tvrdili su da Komisija nije mogla utvrditi materijalnu štetu u ovom postupku jer su kineskim postupkom ⁽¹⁾ obuhvaćeni potpuno isti predmetni proizvod i *de facto* potpuno ista razdoblja za procjenu kretanja štete te uzročno-posljedična veza (do lipnja 2016. i čak rujna 2016.). Tvrdili su da je zbog toga snažna povezanost dvaju postupaka dovela do potrebe za usklađivanjem nalaza o šteti i uzročnosti u oba postupka.
- (322) Brazilski proizvođač izvoznik Usiminas postavio je pitanje i je li se stanje industrije Unije u samo šest mjeseci moglo pogoršati iz stanja u kojem postoji prijetnja štete u stanje materijalne štete, uzimajući u obzir da je u razdobljima ispitnog postupka za kineski postupak i ovaj postupak obuhvaćena druga polovina 2015. Zbog istih je razloga i rusko Ministarstvo gospodarskog razvoja od Komisije zatražilo da ponovno razmotri utvrđivanje materijalne štete nanesene industriji Unije u ovom postupku.
- (323) Osim toga, Usiminas je tvrdio da se na temelju nekoliko pokazatelja *de facto* pokazalo stabilno ili tek blago negativno kretanje te da se stoga šteta koju je navodno pretrpjela industrija Unije ne može smatrati materijalnom. U tom je pogledu taj proizvođač izvoznik uputio na blago smanjenje proizvodnje, obujma prodaje i zaposlenosti u Uniji. Nadalje, taj je proizvođač izvoznik tvrdio da je smanjenje tržišnog udjela, iako znatnije, još uvijek bilo malo s obzirom na činjenicu da je industrija Unije zadržala vodeći tržišni udio od 76,7 % tijekom razdoblja ispitnog postupka.
- (324) Komisija je priznala da su trenutačnim ispitnim postupkom obuhvaćeni potpuno isti predmetni i istovjetni proizvod kao u kineskim ispitnim postupcima.
- (325) Međutim, trenutačnim ispitnim postupkom i kineskim ispitnim postupcima nisu obuhvaćena ista razdoblja relevantna za procjenu kretanja štete i uzročno-posljedične veze. Prije svega, ispitnim postupkom u vezi s dampingom i štetom u ovom ispitnom postupku obuhvaćeno je razdoblje od 1. srpnja 2015. do 30. lipnja 2016., dok je ispitivanjima kretanja relevantnih za procjenu štete obuhvaćeno razdoblje od 1. siječnja 2013. do 30. lipnja 2016. U kineskim ispitnim postupcima ispitnim postupkom u vezi s dampingom, subvencijom i štetom obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2015., dok je ispitivanjem kretanja relevantnih za procjenu štete obuhvaćeno razdoblje od 1. siječnja 2012. do kraja 2015. Iako je točno da postoji šestomjesečno preklapanje razdoblja ispitnog postupka između tih dvaju ispitnih postupaka (razdoblje od 1. srpnja 2015. do 31. prosinca 2015.), damping i šteta utvrđeni su na temelju razdoblja ispitnog postupka i razmatranog razdoblja koja se razlikuju u trenutačnom ispitnom postupku i u kineskim ispitnim postupcima te koja su već određena u skladu s relevantnim odredbama osnovne uredbe i najavljena u Obavijesti o pokretanju postupka. To je jasno objašnjeno u uvodnoj izjavi 115. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/649 ⁽²⁾ („Konačna uredba u pogledu Kine”) u kojoj se navodi: *Komisija je smatrala da u ovom slučaju nije moguće zbrojiti dampinški uvoz spajanjem dviju istraga. Pojmom uvoza u pogledu kojeg se „istodobno provodi antidampinški ispitni postupak” u skladu s člankom 3. stavkom 4. osnovne uredbe zahtijeva se da se uvozi obuhvaćeni istim ispitnim postupkom ili uvozi obuhvaćeni dvama različitim ispitnim postupcima obavljaju istodobno te da su njihova razdoblja provođenja ispitnog postupka jednaka ili da se u velikoj mjeri preklapaju. U ovom slučaju oba se ispitna postupka provode u različitim razdobljima i preklapaju se samo šest mjeseci.*
- (326) U ovom je predmetu Komisija zaprimila dostatne dokaze za pokretanje postupka na temelju navoda o stvarnoj šteti, posebno zbog vrlo niskih cijena, tijekom razdoblja ispitnog postupka. Za razliku od toga, kineski predmet odnosi se na prijetnju štete i njime je obuhvaćeno razdoblje ispitnog postupka koje djelomično prethodi razdoblju ispitnog postupka u ovom predmetu, što se ne temelji samo na kretanju cijena i obujma kineskog uvoza, nego i na budućem očekivanom ponašanju kineskih proizvođača izvoznika, posebno s obzirom na postojeće rezervne kapacitete.
- (327) Na temelju sudske prakse Komisija je obvezna analizirati uzroke različitih čimbenika. U ovom je predmetu zbog uvoza iz četiriju zemalja prouzročena stvarna šteta industriji Unije u razdoblju ispitnog postupka u tom predmetu.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/649 od 5. travnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 92, 6.4.2017., str. 68.).

⁽²⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/649 od 5. travnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 92, 6.4.2017., str. 68.).

- (328) Neovisno o toj stvarnoj šteti, kineski uvoz predstavljao je dodatnu prijetnju štete za industriju Unije. Stoga, uzimajući u obzir razliku između tih dvaju razdoblja ispitnog postupka i nalaze utvrđene u ovom ispitnom postupku, prijetnjom štete iz Kine ne može se prekinuti uzročno-posljedična veza u predmetnom slučaju.
- (329) Komisija je primijetila i da metoda upotrijebljena za izračun marže štete, koja se temelji na sniženju cijena zabilježenom u slučaju društava iz četiriju zemalja, već prema svojoj strukturi uključuje sve uzroke štete koju je Kina mogla prouzročiti uvozu iz tih četiriju zemalja.
- (330) U pogledu sumnji brazilskog proizvođača izvoznika je li se stanje industrije Unije u samo šest mjeseci moglo pogoršati iz stanja u kojem postoji prijetnja štete u stanje u kojem postoji materijalna šteta Komisija je usporedila razdoblje ispitnog postupka u predmetima u pogledu Kine s razdobljem ispitnog postupka u ovom predmetu te je utvrdila da se stanje industrije Unije doista pogoršalo u tom šestomjesečnom razdoblju. U tom pogledu Komisija, na primjer, upućuje na daljnje smanjenje obujma proizvodnje, prodaje, zaposlenosti i prodajnih cijena proizvođača iz Unije te na pogoršanu negativnu financijsku situaciju (profitabilnost), kako je prikazano u tablici u nastavku.

Tablica 17.

Usporedba nekih glavnih makroekonomskih i mikroekonomskih pokazatelja između „predmeta u pogledu Kine” i predmeta u pogledu pet zemalja za njihova odnosna razdoblja ispitnog postupka

	Uvodne izjave	2015. (razdoblje ispitnog postupka u kineskom predmetu)	RIP
Obujam proizvodnje	(278)	74 718 189	72 920 472
Iskorištenost kapaciteta	(278)	76,2 %	74,3 %
Obujam prodaje na slobodnom tržištu	(282)	27 327 906	26 027 000
Tržišni udio proizvođača iz Unije na slobodnom tržištu	(282)	77,7 %	76,7 %
Zaposlenost	(289)	17 829	17 722
Prodajne cijene	(295)	427	383.
Gubitci proizvođača iz Unije u uzorku	(301)	– 0,8 %	– 7,8 %

- (331) U pogledu navoda da se na temelju nekoliko pokazatelja *de facto* pokazalo stabilno ili tek blago negativno kretanje te da se stoga šteta koju je navodno pretrpjela industrija Unije nije mogla smatrati materijalnom Komisija je uputila na daljnje pogoršanje glavnih pokazatelja štete, kako je utvrđeno u uvodnim izjavama od (316). do (319). Komisija je utvrdila da je to pogoršanje bilo dovoljno kako bi se stanje industrije Unije moglo smatrati stanjem u kojem postoji materijalna šteta.
- (332) Nakon konačne objave ruski proizvođači izvoznici (MMK Group i Severstal Group) osporili su nalaz Komisije o materijalnoj šteti na temelju sljedećih razloga:

— industrija Unije ostvarila je dobit od 8,6 % u razdoblju od siječnja do ožujka 2017. (vidjeti uvodnu izjavu (425)).

- Uredbom kojom su uvedene antidampinške pristojbe u ispitnom postupku u pogledu toplovaljanih plosnatih proizvoda od čelika iz Kine ⁽¹⁾, 6. travnja 2017. konačno je utvrđeno da do 31. prosinca 2015. nije bilo materijalne štete za industriju Unije u odnosu na predmetni proizvod. Nadalje, nije bilo materijalne štete do 1. siječnja 2016. te je profitabilnost industrije Unije ponovno iznosila 2 % u razdoblju od 1. srpnja do 31. prosinca 2016. (vidjeti i uvodnu izjavu (425)).
- Sličnu je primjedbom dostavio brazilski proizvođač izvoznik Usiminas ⁽²⁾ koji je tvrdio da „želi pokazati da se usporedbom ⁽³⁾ ne pojašnjuje je li se stanje industrije Unije moglo u **samo šest mjeseci** pogoršati iz situacije u kojoj je postojala prijetnja štete u situaciju u kojoj je došlo do materijalne štete.”
- Umjereno pogoršanje gospodarskih pokazatelja od 2015. do RIP-a (vidjeti tablicu u uvodnoj izjavi (330).) ne može se procijeniti kao materijalno.

(333) Komisija je te argumente odbila zbog sljedećih razloga:

- kako je navedeno u uvodnoj izjavi (426)., u skladu s člankom 6. stavkom 1. osnovne uredbe zaključak o šteti donesen je na temelju provjerenih podataka za RIP. S druge strane, prikupljanje i provjera podataka iz razdoblja nakon RIP-a provedeni su u okviru analize interesa Unije. U tablici u uvodnoj izjavi (301). prikazani su veliki gubitci od 2013. nadalje (s iznimkom 2014.).

Čak i uzmu li se u obzir podatci iz razdoblja nakon RIP-a, industrija Unije i dalje je u štetnom stanju: dobit ostvarena u razdoblju od srpnja do prosinca 2016. i od siječnja do ožujka 2017. ne može nadoknaditi uzastopna razdoblja velikih gubitaka. Nadalje, analiza štete temelji se na velikom broju čimbenika, a profitabilnost je samo jedan od njih;

- kad je riječ o uredbi kojom su uvedene antidampinške pristojbe za hladnovaljane plosnate čelične proizvode iz Kine, Komisija je uputila na svoje argumente iz uvodne izjave (325)., a posebno na činjenicu da se trenutačnim ispitnim postupkom i ispitnim postupcima u Kini ne obuhvaćaju ista razdoblja relevantna za procjenu kretanja štete i uzročno-posljedične veze;
- kad je riječ o pogoršanju gospodarskih pokazatelja, Komisija je ponovila da su se pogoršali svi glavni pokazatelji, što je za posljedicu imalo dodatna smanjenja obujma proizvodnje, prodaje, zaposlenosti i prodajnih cijena proizvođača iz Unije te pogoršanu negativnu financijsku situaciju (profitabilnost). To se samo po sebi može smatrati pokazateljem materijalne štete.

(334) Na temelju prethodno navedenog Komisija je zaključila da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu u smislu članka 3. stavka 5. osnovne uredbe.

5. UZROČNOST

(335) U skladu s člankom 3. stavkom 6. osnovne uredbe Komisija je ispitala je li šteta nanescena industriji Unije prouzročena dampinškim uvozom iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine. Komisija je u skladu s člankom 3. stavkom 7. osnovne uredbe ispitala i postoje li drugi poznati čimbenici koji su istodobno mogli uzrokovati štetu industriji Unije. Komisija je osigurala da se dampinškom uvozu ne pripisuje druga moguća šteta prouzročena čimbenicima koji nisu dampinški uvoz iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine.

(336) Komisija je razmotrila sljedeće čimbenike: gospodarsku krizu, proizvođače iz Unije koji nisu dovoljno konkurentni, uvoz iz trećih zemalja, utjecaj stanja jednog talijanskog proizvođača čelika na sliku štete, rezultate izvozne prodaje proizvođača iz Unije, „prekomjeran kapacitet” europske industrije čelika i odnos cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda na tržištu Unije, s jedne strane, te cijena sirovina i toplovaljanih plosnatih proizvoda u svijetu, s druge strane.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/649 od 5. travnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 92, 6.4.2017., str. 68.).

⁽²⁾ Podnesak brazilskog proizvođača izvoznika Usiminas od 7. kolovoza 2017., stranica 2.

⁽³⁾ Brazilski proizvođači izvoznici upućuju na tablicu 15. ove Uredbe. Ista je tablica uključena u dokumentu o općoj objavi.

5.1 Učinci dampinškog uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine

- (337) Prodajne cijene proizvođača izvoznika prosječno su se smanjile sa 442 EUR/tona 2013. na 323 EUR/tona tijekom razdoblja ispitnog postupka (– 27 %). Stalnim snižavanjem svoje jedinične prodajne cijene tijekom razmatranog razdoblja proizvođači izvoznici iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine mogli su povećati svoj tržišni udio sa 7,45 % 2013. na 12,57 % u razdoblju ispitnog postupka, kako je prikazano u tablici u uvodnoj izjavi (262). U usporedbi s prethodnim godinama, 2015. i u razdoblju ispitnog postupka znatno se povećao i obujam uvoza iz predmetnih zemalja.
- (338) Komisija je utvrdila da je povećanjem obujma i naglim smanjenjem cijena uvoza iz predmetnih zemalja tijekom razmatranog razdoblja prouzročena šteta industriji Unije. Zbog toga su, suočeni s agresivnom strategijom određivanja cijena proizvođača izvoznika iz predmetnih zemalja, i proizvođači iz Unije morali sniziti cijene i proizvode prodavati uz gubitak kako bi zadržali određenu razinu obujma prodaje i tržišnog udjela. To je, posljedično, negativno utjecalo na profitabilnost industrije koja je tijekom razdoblja ispitnog postupka pala na neodrživu razinu od – 7,8 %.
- (339) S obzirom na vremensku podudarnost, s jedne strane, razine dampinškog uvoza po cijenama koje su se stalno smanjivale i, s druge strane, smanjenja obujma prodaje i pada cijena industrije Unije koji su doveli do gubitaka Komisija je zaključila da je dampinškim uvozom prouzročena materijalna šteta industriji Unije.

5.2 Učinci drugih čimbenika

5.2.1 Gospodarska kriza

- (340) Komisija je utvrdila da su posljedice dužničke krize u europodručju negativno utjecale na rezultate industrije čelika u Uniji 2013. Međutim, kako je navedeno u uvodnoj izjavi (303), Komisija je zaključila i da se industrija Unije počela oporavljati tijekom 2014. i u prvoj polovini 2015.
- (341) Točnije, tržište se počelo oporavljati od učinaka krize uz relativno stabilnu, čak i sve veću potražnju od 2014. nadalje. Kao rezultat toga, od 2014. industrija Unije mogla je ostvariti veće koristi od oporavka tržišta. Međutim, jeftini uvoz postupno se povećavao i industriji Unije oduzeo tržišne udjele. Stalni pritisak uvoza počeo se u potpunosti osjećati od druge polovine 2015., odnosno početka razdoblja ispitnog postupka.
- (342) Stoga je, uzimajući u obzir oporavak tržišta Unije, što je dokazano povećanjem potrošnje na slobodnom tržištu Unije tijekom razmatranog razdoblja (vidjeti tablicu u uvodnoj izjavi 226.), Komisija zaključila da je dužnička kriza u europodručju imala negativan utjecaj uglavnom u godini 2013. koja je obuhvaćena razmatranim razdobljem i prije razdoblja ispitnog postupka. Međutim, ona nije pridonijela materijalnoj šteti utvrđenoj tijekom razdoblja ispitnog postupka.

5.2.2 Uvoz iz trećih zemalja

5.2.2.1 Kina

- (343) Obujam uvoza i tržišni udio (u obujmu ukupnog u voza) iz Kine razvijali su se tijekom razmatranog razdoblja kako slijedi:

Tablica 18.

Obujam, jedinične cijene i tržišni udjeli iz Kine

	2013.	2014.	2015.	RIP
Kina				
Obujam uvoza iz Kine	336 028	592 104	1 519 304	1 578 848
Indeks (2013. = 100)	100	176	452	470

	2013.	2014.	2015.	RIP
Jedinične uvozne cijene iz Kine	505	463	404	339
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	92	80	67
Tržišni udio	1,04 %	1,79 %	4,32 %	4,65 %
Udio u ukupnom obujmu uvoza u Uniju	6,97 %	11,32 %	19,41 %	19,98 %

Izvor: Eurostat

- (344) Kako je utvrđeno u prethodnoj tablici, uvoz iz Kine povećao se za 370 % tijekom razmatranog razdoblja, dok se uvoz iz trećih zemalja, osim Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine (uključujući Kinu) povećao za samo 51 %. Nadalje, usporedbom apsolutnih podataka o uvozu primijećeno je sljedeće:

— Kina je, zajedno s Rusijom i Ukrajinom, bila jedan od tri najveća izvoznika na tržište Unije tijekom razdoblja 2013.–2015.,

— Kina je bila najveći izvoznik u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka.

- (345) Nadalje, kineske cijene snižene su 2013. sa 505 EUR/tona na 339 EUR/tona tijekom razdoblja ispitnog postupka.

- (346) Na temelju sudske prakse Komisija je obvezna analizirati uzroke različitih čimbenika. U ovom je ispitnom postupku zbog uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine prouzročena stvarna šteta industriji Unije u razdoblju ispitnog postupka u ovom predmetu. Neovisno o ovom ispitnom postupku, u kontekstu ispitnog postupka o istom proizvodu koji se uvozi iz Kine Komisija je zaključila da postoji uzročno-posljedična veza između kineskog dampinškog uvoza i prijetnje materijalne štete za industriju Unije (posebno tijekom druge polovine 2015.)⁽¹⁾.

- (347) Iako ispitnim postupkom u pogledu Kine i ovim ispitnim postupkom nisu obuhvaćena ista razdoblja relevantna za procjenu kretanja štete i uzročno-posljedične veze, kao prvo, postoji preklapanje od šest mjeseci razdoblja ispitnog postupka između tih dvaju ispitnih postupaka (razdoblje od 1. srpnja 2015. do 31. prosinca 2015.). Drugo, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 59. Konačne uredbe o Kini⁽²⁾, obujam kineskog uvoza dodatno se povećao (za 8,5 %) u prvoj polovini 2016. (773 275 tona), u odnosu na prvu polovinu 2015. (712 390 tona). Nadalje, kako je utvrđeno u tablici u uvodnoj izjavi (343), obujam uvoza iz Kine tijekom razdoblja ispitnog postupka nije bio neznan. Treće, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 93. Konačne uredbe o Kini, „proizvođači izvoznici iz Kine primijenili su agresivno određivanje cijena na tržištu Unije, posebno u drugoj polovini 2015. i prvoj polovini 2016. Ako se ne poduzmu nikakve mjere i uzimajući u obzir veliki postojeći višak kapaciteta u industriji čelika u Kini, uključujući višak predmetnog proizvoda, proizvođači izvoznici iz Kine mogli bi zadržati agresivnu cjenovnu strategiju snižavanjem svojih prodajnih cijena na najnižu razinu.”

- (348) Zbog svih tih razloga, a posebno zbog obujma kineskog uvoza koji nije neznan i agresivnog određivanja cijena kineskih proizvođača izvoznika, kineskim uvozom moglo se pridonijeti i materijalnoj šteti utvrđenoj u ovom ispitnom postupku.

- (349) S druge strane, ne može se pretpostaviti da je kineski uvoz bio jedini uzrok pogoršanog stanja industrije Unije. Ako bi se, hipotetski, uklonio učinak kineskog uvoza, uvoz iz četiriju zemalja još bi uvijek bio neovisan uzrok sam po sebi. Točnije, razina uvoza tijekom razdoblja ispitnog postupka iz četiriju predmetnih zemalja (4,2 milijuna tona tijekom razdoblja ispitnog postupka) puno je znatnija i gotovo tri puta viša od razine kineskog uvoza tijekom razdoblja ispitnog postupka (1,6 milijuna tona tijekom razdoblja ispitnog postupka).

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1778 od 5. listopada 2016. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 272, 7.10.2016., str. 62.), uvodna izjava 197.

⁽²⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/649 od 5. travnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 92, 6.4.2017., str. 76.), uvodna izjava 59.

- (350) Nadalje, smatralo se da kineski proizvođači izvoznici određuju cijene na tržištu Unije, ali to kinesko određivanje cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda samo po sebi nije bilo odlučujući čimbenik. Naprotiv, i uvozom iz četiriju zemalja s njihovim znatnim obujmom i tržišnim udjelom snižene su cijene na tržištu Unije. Bez tog usklađivanja s agresivnom cjenovnom politikom iz tih četiriju zemalja ne bi došlo do štete.
- (351) Stoga je Komisija zaključila da se uvozom iz Kine vjerojatno pridonijelo materijalnoj šteti koju je pretrpjela industrija Unije. Međutim, time nije prekinuta uzročno-posljedična veza između štete prouzročene industriji Unije i dampinškog uvoza iz ostalih četiriju zemalja zbog njegova znatnog obujma i relativno niskih cijena.
- (352) Nadalje, tim četirima zemljama nisu pripisani svi učinci kineskog izvoza jer se u razini uklanjanja štete u obzir uzimaju samo učinci dampinškog uvoza iz tih četiriju zemalja (vidjeti uvodnu izjavu (554)).

5.2.2.2 Ostale zemlje

- (353) Obujam uvoza i tržišni udio (u obujmu ukupnog u voza) iz trećih zemalja razvijali su se tijekom razmatranog razdoblja kako slijedi:

Tablica 19.

Obujam, jedinične cijene i tržišni udjeli iz trećih zemalja (isključujući Kinu)

	2013.	2014.	2015.	RIP
Turska				
Obujam uvoza iz Turske	1 001 157	473 194	667 119	824 099
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	47	67	82
Jedinične uvozne cijene iz Turske	462	452	397	344
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	98	86	74
Tržišni udio	3,10 %	– 1,43 %	1,90 %	2,43 %
Udio u ukupnom obujmu uvoza u Uniju	20,76 %	9,00 %	8,45 %	10,4 %
Ukupno (sve ostale zemlje osim Brazila, Irana, Rusije, Ukrajine i Kine)				
Obujam uvoza iz svih ostalih zemalja	2 081 103	1 684 531	1 914 137	2 057 998
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	81	92	99
Jedinične uvozne cijene iz svih ostalih zemalja	478	461	423	365
<i>Indeks (2013. = 100)</i>	100	97	89	76
Tržišni udio	6,44 %	5,08 %	5,44 %	6,07 %
Udio u ukupnom obujmu uvoza u Uniju	43,16 %	32,22 %	24,24 %	26,04 %
<i>Izvor: Eurostat</i>				

- (354) Jedan je brazilski proizvođač izvoznik tvrdio da je diskriminirajuće što Turska nije obuhvaćena ovim ispitnim postupkom. Taj je proizvođač izvoznik tvrdio da je obujam turskog uvoza tijekom razmatranog razdoblja bio veći od brazilskog te da su i turske uvozne cijene bile niže od uvoznih cijena iz Brazila. Zbog tih je razloga ta zainteresirana strana navela da je turski uvoz bio glavni uzrok štete koju je industrija Unije možda pretrpjela i da je podnositelj pritužbe pogrešno odbacio utjecaj turskog uvoza.
- (355) U pogledu tvrdnje o diskriminaciji Komisija je napomenula da je podnositelj pritužbe u svojoj pritužbi dostavio *prima facie* dokaze da turski proizvođači izvoznici nisu imali dampinške cijene predmetnog proizvoda na tržištu Unije. S druge strane, sličnim se izračunima za Brazil i ostale predmetne zemlje upućivalo na to da je uvoz iz tih zemalja doista bio dampinški, što je potvrđeno ovim ispitnim postupkom.
- (356) U pogledu moguće štete prouzročene uvozom iz Turske Komisija je utvrdila da se obujam uvoza iz Turske smanjio tijekom razmatranog razdoblja. Stoga, čak i ako se uvozom iz Turske pridonijelo šteti prouzročenoj industriji Unije, on nije mogao biti uzrok sve većih negativnih kretanja utvrđenih u analizi štete. Nadalje, turske uvozne cijene (344 EUR/tona, vidjeti tablicu u uvodnoj izjavi (353).) u prosjeku su više od prosječnih uvoznih cijena iz predmetnih zemalja, kako je utvrđeno u tablici u uvodnoj izjavi 264. i nisu bile dampinške na temelju dokaza *prima facie* dostavljenih u pritužbi (vidjeti uvodnu izjavu (355).). Zbog tih je razloga Komisija zaključila da turskim uvozom nije prekinuta uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza iz četiriju zemalja i materijalne štete koja je njime prouzročena industriji Unije.
- (357) U pogledu obujma uvoza iz ostalih trećih zemalja Komisija ga je usporedila s uvozom iz četiriju predmetnih zemalja. Napomenula je da je uvoz iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine činio veliku većinu ukupnog uvoza (4 266 881 tona) u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka i da se njegov obujam povećao za 77 % tijekom razmatranog razdoblja. Tijekom razdoblja ispitnog postupka njegov je tržišni udio iznosio 12,58 %. Za razliku od toga, ukupan obujam iz svih ostalih zemalja činio je samo 3 636 846 tona i njegov je tržišni udio iznosio 10,72 % tijekom istog razdoblja. Kako je utvrđeno u tablici u uvodnoj izjavi (353)., ukupan obujam iz svih ostalih zemalja, osim Kine, iznosio je samo 2 057 998 tona, a tržišni udio 6,07 %.
- (358) Nadalje, prosječne uvozne cijene iz ostalih trećih zemalja (365 EUR/tona za sve ostale treće zemlje, vidjeti prethodnu tablicu 14.) bile su više od prosječnih uvoznih cijena iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine (323 EUR/tona tijekom razdoblja ispitnog postupka, vidjeti uvodnu izjavu (265).). Stoga je Komisija zaključila da obujmom uvoza iz ostalih trećih zemalja nije prekinuta uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine te štete nanese industriji Unije.
- (359) Na temelju sudske prakse Komisija je obvezna analizirati uzroke različitih čimbenika. U ovom je ispitnom postupku zbog uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine prouzročena stvarna šteta industriji Unije u razdoblju ispitnog postupka. Neovisno o ovom ispitnom postupku i uzimajući u obzir ove nalaze o obujmu i cijenama utvrđenima u uvodnim izjavama (357). i (358)., uvozom iz svih ostalih zemalja, osim Kine, nije prekinuta uzročno-posljedična veza u predmetnom slučaju te je on mogao imati tek marginalni, ako i ikakav, utjecaj na sliku štete.

5.2.3 Rezultati izvozne prodaje industrije Unije

- (360) Obujam izvoza proizvođača iz Unije u uzorku tijekom razmatranog razdoblja razvijao se kako slijedi:

Tablica 20.

Obujam izvoza proizvođača iz Unije u uzorku

	2013.	2014.	2015.	RIP
Obujam izvoza nepovezanim kupcima	2 379 035	2 777 446	2 409 721	2 075 670

	2013.	2014.	2015.	RIP
Indeks (2013. = 100)	100	117	101	87
Prosječna cijena (EUR/tona)	463	459	391	357
Indeks (2013. = 100)	100	99	84	77

Izvor: odgovor na upitnik proizvođača iz Unije u uzorku

- (361) Obujam izvozne prodaje proizvođača iz Unije u uzorku smanjio se za 13 % tijekom razmatranog razdoblja. Cijene su se znatno snizile, za 23 % tijekom razmatranog razdoblja.
- (362) Izvozna prodaja proizvođača iz Unije u uzorku činila je oko 25 % njihove ukupne prodaje na slobodnom tržištu tijekom razdoblja ispitnog postupka. Osim toga, sniženje izvoznih cijena slijedilo je, u smislu postotaka, jednako kretanje kao prodajne cijene proizvođača iz Unije na tržištu Unije.
- (363) Komisija je zaključila da se rezultatima izvozne prodaje proizvođača iz Unije pridonijelo šteti industrije Unije. Međutim, utvrđeno je da tim čimbenikom nije prekinuta uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza i materijalne štete nanesene industriji Unije zbog istih razloga koji su navedeni u uvodnim izjavama (350). i (351)., tj. zbog znatnog obujma i relativno niskih cijena uvoza iz četiriju zemalja te jer je njegov utjecaj bio samo marginalan.

5.2.4 Specifično stanje jednog talijanskog proizvođača iz Unije

- (364) Jedna je zainteresirana strana tvrdila da je uključivanjem talijanskog proizvođača Ilva u podatke o šteti narušena slika štete. Tvrdila je da su se stvarna proizvodnja i prodaja talijanskog proizvođača znatno smanjili tijekom razmatranog razdoblja zbog razloga koji nisu povezani s uvozom iz predmetnih zemalja.
- (365) Prvo, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (215)., definicija i analiza industrije Unije temelje se na cijeloj industriji Unije, uključujući tog talijanskog proizvođača. Stoga ne bi bilo primjereno tog proizvođača isključiti iz definicije industrije Unije. U tom se kontekstu činjenicom da je taj talijanski proizvođač smanjio svoju stvarnu proizvodnju (za manje od 700 000 tona) tijekom razmatranog razdoblja ne može u potpunosti objasniti smanjenje ukupnih razina proizvodnje industrije Unije (– 1,7 milijuna tona). Neki su proizvođači iz Unije mogli povećati svoju stvarnu proizvodnju tijekom razmatranog razdoblja, ali neki (primjerice Ilva) nisu. Jednako se obrazloženje primjenjuje na podatke o prodaji.
- (366) Osim toga, Ilva je proizvođač iz Unije koji nije u uzorku i, kao takav, nije utjecao na zabilježena kretanja mikroekonomskih pokazatelja. U tom je pogledu Komisija napomenula da su svi proizvođači iz Unije u uzorku zabilježili gubitke tijekom razdoblja ispitnog postupka. To je u skladu s nalazom da je industrija Unije u cjelini pretrpjela štetu.
- (367) Nadalje, i utjecaj specifičnog stanja jednog talijanskog proizvođača na ukupnu sliku industrije Unije bio je ograničen. Unatoč činjenici da je taj talijanski proizvođač smanjio svoju proizvodnju i obujam prodaje, drugi su proizvođači iz Unije mogli proizvoditi i prodavati relativno više i popuniti prazninu koju je stvorio taj talijanski proizvođač. Neovisno o tome, ti proizvođači iz Unije nisu imali izbora, nego su morali slijediti razinu cijena koja je određena dampinškim uvozom kako bi izbjegli daljnji gubitak tržišnog udjela.
- (368) Nadalje, činjenica da su određeni proizvođači iz Unije ostvarili relativno bolje rezultate na tržištu Unije od drugih može biti rezultat različitih čimbenika, ali ne utječe na zaključak da je industrija Unije u cjelini pretrpjela štetu prouzročenu dampinškim uvozom.
- (369) Stoga je Komisija zaključila da je utjecaj jednog talijanskog proizvođača bio ograničen i da on nije pridonio šteti prouzročenoj industriji Unije.

5.2.5 Prekomjerni kapacitet europske industrije čelika i prekomjerni kapacitet industrije čelika u svijetu

- (370) Neke su zainteresirane strane tvrdile da šteta industriji EU-a nije prouzročena uvozom iz predmetnih zemalja, nego prekomjernim kapacitetom proizvođača iz Unije. Kako bi potkrijepile svoju tvrdnju, te su strane uputile na Komisijin Akcijski plan za čelik.
- (371) Komisija je odbila taj argument. Iako u svijetu postoji problem u pogledu prekomjernog kapaciteta industrije čelika ⁽¹⁾, uključujući na tržištu Unije, Komisija je utvrdila da su tri tvornice ⁽²⁾ industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja znatno smanjile svoj stvarni obujam proizvodnje. Na svjetskoj razini obujam proizvodnje proizvođača iz Unije smanjio se za 2 %, kako je utvrđeno u tablici u uvodnoj izjavi (278).
- (372) Kako je prikazano u tablici u uvodnoj izjavi (301), profitabilnost se znatno pogoršala te su tijekom razdoblja ispitnog postupka zabilježeni rekordni gubici. U skladu s tim, vidljivo je da ne postoji izravna veza između relativno stabilnih podataka o proizvodnji i kapacitetu, s jedne strane, i povećanja gubitaka, s druge strane, uzimajući u obzir spremnost industrije Unije da se prilagodi promijenjenim tržišnim uvjetima kako bi ostala konkurentna.
- (373) Stoga je Komisija zaključila da prekomjernim kapacitetom europske industrije čelika nije prekinuta uzročno-posljedična veza.
- (374) U pogledu dodatnog argumenta da je štetu za industriju Unije uzrokovao prekomjerni kapacitet toplovaljanih plosnatih proizvoda u svijetu, tablica u nastavku daje teoretski prikaz rezervnih kapaciteta sirovog čelika i stvarne razine proizvodnje u Brazilu, Iranu, Ukrajini i Rusiji.

Tablica 21.

Kapaciteti sirovog čelika i stvarne razine proizvodnje istovjetnog proizvoda u Brazilu, Iranu, Ukrajini i Rusiji (u tisućama tona)

Zemlja	Kapacitet sirovog čelika procijenjen za godinu 2015. ⁽¹⁾	Proizvodnja sirovog čelika 2015. ⁽²⁾	Teoretski višak kapaciteta 2015. ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Stvarna proizvodnja toplovaljanih plosnatih proizvoda 2014.	Stvarna proizvodnja toplovaljanih plosnatih proizvoda 2015.
Brazil	49 220	33 256	15 964	14 229	13 388
Iran	28 850	16 146	12 704	8 276	7 872
Rusija	90 000	70 898	19 102	26 898	27 509
Ukrajina	42 500	22 968	19 532	7 867	6 314

⁽¹⁾ Izvor podataka o kapacitetu: OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5. rujna 2016., Uprava za znanost, tehnologiju i inovacije, Ažurirani podatci o kapacitetu za proizvodnju čelika i predloženi okvir za jačanje aktivnosti za praćenje kapaciteta, Dodatak, str. 7. i sljedeće.).

⁽²⁾ Izvor podataka o proizvodnji: World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2015 (Svjetsko udruženje za čelik, Statistički godišnjak za čelik za 2016., tablica 1. na stranicama 1. i 2. i tablica 13. na stranici 35., <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>;) (Svjetsko udruženje za čelik, Statistički godišnjak za čelik 2015.)

- (375) Zbog tih su prekomjernih kapaciteta započele dampinške prakse iz svih predmetnih zemalja.

⁽¹⁾ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Europskom vijeću, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru, Odboru regija i Europskoj investicijskoj banci, Industrija čelika: očuvanje održivih radnih mjesta i rasta u Europi, COM (2016) 155 final, Bruxelles, 16.3.2016. U pogledu prekomjernog kapaciteta industrije čelika u svijetu u tom se dokumentu navodi sljedeće:

— stranica 2.: ... „usporavanje gospodarske aktivnosti u Kini i drugim gospodarstvima u usponu negativno je utjecalo na potražnju čelika na svjetskoj razini od 2014.”

— stranica 6.: ... „Uz mjere usmjerene na ublažavanje učinaka globalnog viška kapaciteta, Komisija s najvažnijim partnerima radi na rješavanju temeljnih uzroka problema. Za globalni problem potrebno je globalno rješenje.”

⁽²⁾ Ilva, ThyssenKrupp i Tata Steel UK.

- (376) Stoga je Komisija zaključila da se prekomjernim kapacitetima u svijetu ne prekida uzročno-posljedična veza u specifičnim okolnostima ovog predmeta. U ovom je predmetu prekomjerni kapacitet, *de facto*, jedan od razloga za dampinške prakse predmetnih zemalja.

5.2.6 Proizvođači iz Unije koji nisu dovoljno konkurentni

- (377) Neke su zainteresirane strane tvrdile da proizvođači iz Unije nisu dovoljno konkurentni zbog relativno visokih troškova energije (uglavnom električne energije). Druga je zainteresirana strana tvrdila da industriju Unije obilježava manjak ulaganja i inovacija.
- (378) Kad je riječ o troškovima energije, iako je važna, energija nije glavna troškovna komponenta u proizvodnji predmetnog proizvoda. Na temelju nedavne specijalizirane studije Komisija je utvrdila da su se tijekom razdoblja 2010. – 2015. europske cijene električne energije smanjile za 12 %. Kao rezultat toga, Unija je postala regija s četvrtom najnižom razinom cijene električne energije u svijetu ⁽¹⁾. Stoga se ne može tvrditi da su proizvođači iz Unije u tom pogledu u nepovoljnom položaju. Treće, ti argumenti o troškovima električne energije nisu u skladu s činjenicom da je industrija Unije još uvijek mogla ostvariti dobit od oko 0,4 % 2013. te tijekom razdoblja 2007. – 2011., kad bi taj nepovoljan položaj u pogledu troškova isto tako postojao.
- (379) U pogledu navodnog manjka ulaganja i inovacija Komisija je tijekom ispitnog postupka utvrdila da su tijekom razmatranog razdoblja još uvijek izvršena ulaganja veća od 240 milijuna EUR (vidjeti uvodnu izjavu (305)). U pogledu navoda da industrija Unije nije bila inovativna ta zainteresirana strana nije dostavila nikakve dokaze u potporu toj tvrdnji.
- (380) Stoga je Komisija odbila tvrdnju da industrija Unije nije bila dovoljno konkurentna i zaključila da tim čimbenicima nije prouzročena šteta industriji Unije.

5.2.7 Niske cijene toplovaljanih plosnatih proizvoda na tržištu Unije zbog niskih cijena sirovina i/ili niskih cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda u svijetu

- (381) Jedan je brazilski proizvođač izvoznik tvrdio da su niske cijene sirovina u proizvodnji čelika, posebno željezne rude, dovele do smanjenja tržišnih cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda na tržištu Unije. Ukrajinski proizvođač izvoznik tvrdio je da navodni učinak na cijene na domaćem tržištu Unije nije prouzročen uvozom iz predmetnih zemalja, nego općenitim silaznim kretanjem cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda u svijetu.
- (382) Komisija je analizirala cijene toplovaljanih plosnatih proizvoda i kretanje cijena sirovina za toplovaljane plosnate proizvode za razmatrano razdoblje.
- (383) Komisija je tijekom ispitnog postupka potvrdila da su cijene sirovina pale između 2012. i razdoblja ispitnog postupka. Na primjer, cijena željezne rude smanjila se s oko 141 USD/MT na 52 USD/MT, što je smanjenje od više od 60 %.
- (384) Međutim, kad je analizirala trošak proizvodnje najvećeg proizvođača iz Unije u uzorku, Komisija je utvrdila da je utjecaj tih sve nižih cijena sirovina znatno manji od zabilježenog kretanja cijena. Na primjer, ulazni troškovi za najvažnije sirovine činili su oko 70 % njegovih ukupnih troškova proizvodnje 2013., ali su još uvijek bili na oko 60 % njegovih ukupnih troškova proizvodnje tijekom razdoblja ispitnog postupka. Iz toga je bilo vidljivo da ne postoji izravna veza između pada cijena sirovina i smanjenja troška proizvodnje toplovaljanih plosnatih proizvoda.
- (385) Nadalje, trošak proizvodnje industrije Unije ukupno se smanjio za 19 % (vidjeti uvodnu izjavu (295).), što nije bio samo rezultat nižeg troška sirovine, nego i povećanja djelotvornosti koje su proizvođači iz Unije ostvarili kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (290). Osim toga, prosječne uvozne cijene smanjile su se za veći postotak tijekom istog razdoblja, tj. za 27 % (vidjeti uvodnu izjavu (265).).

⁽¹⁾ Iz najnovije studije Europske komisije o cijenama i troškovima energije koju je u srpnju 2016. proveo konzorcij konzultanata, uključujući Ecofys i CEPS, metodom „odozdo prema gore“.

- (386) U poštenim tržišnim uvjetima industrija Unije mogla bi zadržati svoje razine prodajnih cijena kako bi ostvarila koristi od smanjenja troškova i ponovno ostvarila profitabilnost. Međutim, proizvođači iz Unije morali su slijediti kretanje cijena na tržištu Unije i isto tako smanjiti svoje cijene. Tijekom razdoblja ispitnog postupka proizvođači iz Unije bili su prisiljeni prodavati po cijenama nižima od troškova kako bi izbjegli daljnje smanjenje svojeg tržišnog udjela. Stoga je Komisija odbila tvrdnju da se smanjenjem cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda i sirovina u svijetu pridonijelo šteti koju je pretrpjela industrija Unije.

5.3 Zaključak o uzročnosti

- (387) Uzročno-posljedična veza utvrđena je između dampinškog uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine, s jedne strane, i štete koju je pretrpjela industrija Unije, s druge strane. Postojala je vremenska podudarnost između oštrog povećanja obujma dampinškog uvoza po prodajnim cijenama iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine koje su se stalno smanjivale i pogoršanja rezultata Unije, posebno od druge polovine 2015. Industrija Unije nije imala drugog izbora nego slijediti razinu cijena koja je određena dampinškim uvozom kako bi izbjegla daljnji gubitak tržišnog udjela. To je dovelo do gubitaka. Kao rezultat toga, industrija Unije nije mogla ostvariti koristi od oporavka potrošnje u Uniji te je bila prisiljena svoje proizvode prodavati na tržištu Unije po cijenama nižima od svojih troškova.
- (388) Komisija je utvrdila da su ostali čimbenici koji su mogli utjecati na stanje industrije Unije sljedeći: uvoz iz trećih zemalja, rezultati izvozne prodaje proizvođača iz Unije te prekomjerni kapacitet europske industrije čelika i prekomjerni kapacitet industrije čelika u svijetu.
- (389) Ukratko, Komisija je smatrala da se nijednim argumentom koje su nakon objave dokumenta s informacijama zainteresirane strane istaknule u pogledu ostalih čimbenika nisu mogli izmijeniti nalazi kojima je utvrđena uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza i materijalne štete koju je industrija Unije pretrpjela tijekom RIP-a.
- (390) Nadalje, Komisija je zaključila da se tim čimbenicima zajedno ili odvojeno nije mogla prekinuti uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza i materijalne štete utvrđene za industriju Unije i da je dampinški uvoz iz predmetnih zemalja ostao glavni uzrok štete zbog sljedećih razloga. Kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (357)., uvoz iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine činio je veliku većinu ukupnog uvoza (4 266 881 tona) u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka te se njegov obujam povećao za 77 % tijekom razmatranog razdoblja. Osim toga, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (362)., izvozna prodaja proizvođača iz Unije u uzorku čini tek manji dio (25 %) ukupne prodaje na slobodnom tržištu, dok su prekomjerni kapaciteti u tim četirima predmetnim zemljama upravo jedan od razloga za dampinške prakse na tržištu Unije.
- (391) Za neke od poznatih čimbenika, osim dampinškog uvoza, odnosno gospodarsku krizu, stanje jednog konkretnog talijanskog proizvođača, proizvođače iz Unije koji nisu konkurentni i niske cijene toplovaljanih plosnatih proizvoda na tržištu Unije zbog niskih cijena sirovina i/ili niskih cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda u svijetu, utvrđeno je da nisu prouzročili štetu industriji Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka.
- (392) Strane su obaviještene o tim nalazima u okviru dokumenta s informacijama. Zainteresirane strane dostavile su primjedbe koje su razmotrene u sljedećim uvodnim izjavama. Komisija je te primjedbe uzela u obzir pri donošenju konačne odluke.
- (393) Ruski proizvođači izvoznici MMK Group i Severstal Group tvrdili su da bi se nalazima iz Konačne uredbe o Kini očito prekinula navodna uzročno-posljedična veza između uvoza iz predmetnih zemalja i pogoršanja stanja industrije Unije između 1. srpnja 2015. i 30. lipnja 2016. U tom su pogledu uputili na znatan i brz rast obujma kineskog uvoza od 2015. do kraja razdoblja ispitnog postupka u okviru trenutačnog postupka te na daljnje silazno kretanje kineskih uvoznih cijena (– 33 %), kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi 161. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/1778 ⁽¹⁾ („Privremena uredba o Kini”). Ti su ruski proizvođači izvoznici posebno uputili na uvodne izjave 178. do 182., 184. i 188. Privremene uredbe o Kini kao dokaz da je kineski uvoz bio uzrok

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/649 od 5. travnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 92, 6.4.2017., str. 68.).

pogoršanog stanja u razdoblju od srpnja 2015. do lipnja 2016., a ne uvoz iz predmetnih zemalja. Nadalje, slično primjedbama ruskih proizvođača izvoznika, rusko Ministarstvo gospodarskog razvoja tvrdilo je da je kineski uvoz bio odlučujući čimbenik koji je negativno utjecao na stanje industrije Unije, a ne uvoz iz predmetnih zemalja. Nakon konačne objave istu su tvrdnju ponovili ti proizvođači izvoznici i rusko Ministarstvo industrije i trgovine.

- (394) Komisija je odbila te argumente. Uvodne izjave na koje upućuju ruski proizvođači izvoznici odnose se na razdoblje 2012. – 2015., a ne na razmatrano razdoblje u okviru trenutačnog postupka. Isto vrijedi za silazno kretanje kineskih uvoznih cijena. U tom pogledu Komisija upućuje na objašnjenja iz uvodne izjave 325. i ponavlja da ne postoji proturječnost između ovog predmeta i predmeta u pogledu Kine. Naime, Komisija je zaključila da je uvoz iz Kine mogao pridonijeti materijalnoj šteti koju je pretrpjela industrija Unije, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (349), ali da time nije prekinuta uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza iz predmetnih zemalja i materijalne štete utvrđene tijekom razdoblja ispitnog postupka.
- (395) Rusko Ministarstvo gospodarskog razvoja tvrdilo je i da je, za razliku od proizvođača iz Unije, udio troškova sirovina za ruske proizvođače u ukupnom trošku proizvodnje činio više od 60 % 2015. Stoga je sniženje cijena sirovina dovelo do većeg smanjenja cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda ruskih proizvođača izvoznika, nego proizvođača iz Unije. Stoga se očekivalo da bi Komisija taj element trebala primjereno ocijeniti za potrebe ovog postupka. Osim toga, rusko Ministarstvo tvrdilo je da su izvozne cijene industrije Unije bile znatno niže od njezina prosječnog jediničnog troška proizvodnje i da bi i izostanak profitabilnosti u izvoznim rezultatima industrije Unije mogao biti čimbenik koji je prouzročio štetu industriji Unije. Stoga je rusko Ministarstvo od Komisije zatražilo da ponovno razmotri utvrđivanje uzročnosti u trenutačnom postupku. Nakon konačne objave istu je tvrdnju u pogledu izvoznih rezultata industrije Unije ponovilo rusko Ministarstvo industrije i trgovine.
- (396) U pogledu argumenata ruskog Ministarstva o cijenama sirovina Komisija je uputila na uvodne izjave (381). i dalje, u kojima je utvrdila da, u pogledu proizvođača iz Unije, ne postoji izravna veza između pada cijena sirovina i smanjenja troška proizvodnje toplovaljanih plosnatih proizvoda. *De facto*, da je smanjenje cijena sirovina dovelo do većeg sniženja cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda ruskih proizvođača izvoznika nego proizvođača iz Unije, to se trebalo odraziti u domaćoj i izveznoj cijeni ruskog proizvođača. Međutim, Komisija je utvrdila da je ruski proizvođač izvoznik svoje proizvode na tržištu EU-a prodavao po dampinškim cijenama.
- (397) U pogledu izostanka profitabilnosti u izvoznim rezultatima industrije Unije Komisija je uputila na uvodnu izjavu (360). i dalje. Nije samo potvrdila da su se prodajne cijene izvezenog obujma znatno snizile, nego i da izvozni obujam proizvođača iz Unije u uzorku nije činio više od 25 % njihove ukupne prodaje na slobodnom tržištu tijekom razdoblja ispitnog postupka (vidjeti uvodnu izjavu (362).). Stoga je Komisija zaključila da se rezultatima izvozne prodaje marginalno pridonijelo šteti industrije Unije, ali da tim čimbenikom nije prekinuta uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza i materijalne štete nanесene industriji Unije.
- (398) Nadalje, brazilski proizvođač izvoznik CSN naveo je da su na točnost procjene uzročnosti negativno utjecali i. uključivanje uvoza grupacije ArcelorMittal Group u procjenu štete; i ii. proturječnost između nalaza ovog predmeta u pogledu učinaka uvoza iz Kine i zaključaka Komisije u usporednom antidampinškom ispitnom postupku u pogledu uvoza toplovaljanih plosnatih proizvoda iz Kine. U pogledu uključivanja uvoza grupe ArcelorMittal Group CSN je tvrdio da je taj uvoz činio svjesnu i zlonamjernu odluku unutar grupacije. Brazilski proizvođač izvoznik Usiminas dostavio je slične primjedbe, navodeći da se većina uvoza iz Brazila odnosila na ograničenu prodaju/ograničene transfere, posebno iz društva ArcelorMittal Brazil u ArcelorMittal u Europi. U pogledu učinaka Kine CSN se nije složio sa zaključcima u uvodnoj izjavi (349). u kojima se navodi da kineskim uvozom nije prekinuta uzročno-posljedična veza između štete koju je pretrpjela industrija Unije i uvoza iz četiriju predmetnih zemalja. U tom je pogledu taj brazilski proizvođač izvoznik uputio na povećanje kineskog uvoza, po dodatno sniženim cijenama, koji se povećao puno brže nego uvoz iz četiriju predmetnih zemalja.
- (399) Komisija je odbila te tvrdnje. U pogledu uključivanja uvoza koji je ArcelorMittal Group ostvario od svojih društava kćeri u Brazilu prema povezanim društvima u Uniji Komisija je napomenula da se, nakon što je

zaključila da su ispunjeni kriteriji za kumulativnu procjenu učinka dampinškog uvoza u skladu s člankom 3. stavkom 4. osnovne uredbe, analiza uzročnosti treba provesti u pogledu četiriju predmetnih zemalja zajedno. Kako je objašnjeno u poglavlju 4.3.1., uvjeti za kumulativnu procjenu ispunjeni su za Brazil, Rusiju, Iran i Ukrajinu. Stoga se u ovom predmetu pitanje štete koju je prouzročila sama Unija odnosi na to je li uvoz koji je industrija Unije ostvarila iz Brazila bio takav da se njime mogla prekinuti uzročno-posljedična veza između štete i kumulativnog dampinškog uvoza. U tom je pogledu Komisija napomenula da je uvoz grupe ArcelorMittal Group tijekom RIP-a činio samo 5,8 % ukupnog uvoza iz četiriju predmetnih zemalja. Na temelju toga zaključila je da se tako niskim obujmom nije mogla prekinuti uzročno-posljedična veza između utvrđenih dampinga i štete. Njegov je utjecaj na štetu bio marginalan.

- (400) U pogledu tvrdnje o kineskom uvozu Komisija je uputila na uvodnu izjavu (394). Čak i da je točno da se kineski uvoz povećavao brže od uvoza iz četiriju predmetnih zemalja, razina uvoza tijekom razdoblja ispitnog postupka iz predmetnih zemalja (4,2 milijuna tona) gotovo je tri puta viša od razine kineskog uvoza tijekom razdoblja ispitnog postupka (1,6 milijuna tona tijekom razdoblja ispitnog postupka). Stoga je, kako je već prethodno navedeno, Komisija zaključila da je uvoz iz Kine mogao pridonijeti materijalnoj šteti koju je pretrpjela industrija Unije, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (349), ali da time nije prekinuta uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza iz predmetnih zemalja i materijalne štete utvrđene tijekom razdoblja ispitnog postupka.
- (401) Brazilski proizvođač izvoznik Usiminas tvrdio je da Komisija nije utvrdila postojanje uzročno-posljedične veze između štete i uvoza toplovaljanih plosnatih proizvoda iz Brazila. Usiminas je tvrdio da bi trebalo biti jasno da brazilski uvoz, zbog svojeg malog obujma i relativno visokih cijena, jednostavno nije mogao imati navedene štetne učinke na industriju Unije. Usiminas je tvrdio i da se, čak i ako se zbroji uvoz iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine, njegov obujam ne može smatrati „znatnim” u skladu s člankom 3. stavkom 3. osnovne uredbe. Točnije, kombinirani tržišni udio Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine iznosio je tijekom razdoblja ispitnog postupka najviše 12,58 %, što je prenisko da bi se njime prouzročila šteta kad se uzme u obzir da je tijekom razmatranog razdoblja industrija Unije zadržala tržišni udio od više od 75 %. Osim toga, Usiminas je naveo da se, na temelju podataka navedenih u dokumentu s informacijama, pad profitabilnosti Unije i povećanje obujma kombiniranog uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine nisu dogodili u isto vrijeme. U tom je pogledu Usiminas, na primjer, tvrdio da je većina znatnih gubitaka u smislu profitabilnosti zabilježena između 2015. i razdoblja ispitnog postupka, kad se kombinirani tržišni udio uvoza iz predmetnih zemalja povećao za samo 0,08 %. Konačno, zatražio je od Komisije da objasni kako se stanje uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine moglo u tolikoj mjeri promijeniti u tako kratkom razdoblju da je uvoz koji nije mogao predstavljati prijetnju štete postao uzrok stvarne materijalne štete nanesene industriji Unije.
- (402) Prvo, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi (261.), Komisija je zaključila da su uvjeti za kumulativnu procjenu učinaka uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine ispunjeni u skladu s člankom 3. stavkom 4. osnovne uredbe. Sve su dampinške marže utvrđene u pogledu uvoza iz tih zemalja, kako je naveden u odjeljku 3. „Damping”, bile iznad praga *de minimis* i, stoga, nisu bile neznatne.
- (403) Drugo, Komisija je odbila tvrdnju da se obujam iz predmetnih zemalja ne može smatrati „znatnim” u smislu članka 3. stavka 3. osnovne uredbe. Kombinirani tržišni udio Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine iznosio je 7,45 % tijekom 2013. i dosega 12,58 % tijekom razdoblja ispitnog postupka. Obujam uvoza iz tih zemalja, u apsolutnom smislu, znatno se povećao tijekom razmatranog razdoblja, sa 2,4 milijuna tona tijekom 2013. na 4,3 milijuna tona tijekom razdoblja ispitnog postupka. S druge strane, tržišni udio industrije Unije smanjio se sa 85,1 % na 76,7 % tijekom istog razdoblja, čime se upućuje na pogoršanje konkurentskog položaja proizvođača čelika iz Unije.
- (404) Treće, točno je da se kombinirani tržišni udio uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine povećao za samo 0,08 % tijekom 2015. i razdoblja ispitnog postupka. Međutim, tijekom istog razdoblja cijene uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine isto su tako znatno pale za 10 %, 14 %, 16 % odnosno 14 %, što je još jedan element koji se mora uzeti u obzir pri utvrđivanju je li dampinški uvoz iz predmetnih zemalja bio uzrok materijalne štete nanesene industriji Unije.

- (405) Konačno, u pogledu tvrdnje da obujam uvoza iz predmetnih zemalja nije predstavljao prijetnju štete u uvodnoj izjavi 188. Privremene uredbe o Kini u tom se kontekstu navodi da je „vjerojatno da je uvoz iz Brazila, Irana, Rusije, Srbije i Ukrajine doprinio prijetnji materijalne štete” (⁽¹⁾). Ta je izjava potvrđena u uvodnoj izjavi 116. Konačne uredbe o Kini (⁽²⁾).
- (406) Osim toga, u analizi uzročnosti iz uvodnih izjava (337). do (339). jasno se objašnjava i dokazuje zašto je uvoz iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine postao uzrok materijalne štete za industriju Unije. S obzirom na vremensku podudarnost i uzimajući u obzir razinu dampinškog uvoza po cijenama koje su se stalno smanjivale te smanjenje obujma prodaje i pad cijena industrije Unije koji su doveli do gubitaka Komisija je zaključila da je dampinškim uvozom prouzročena materijalna šteta industriji Unije.
- (407) Osim toga, Usiminas je tvrdio da je svaka šteta koju je industrija Unije pretrpjela tijekom razdoblja ispitnog postupka barem djelomično bila posljedica činjenice da su se učinci gospodarske recesije osjećali i tijekom cijelog razmatranog razdoblja. Tvrdio je i da je uvoz iz Kine i Turske, uz visoke troškove energije u Unije, bio puno vjerojatniji uzrok navodne štete od uvoza iz Brazila.
- (408) Komisija je odbila te tvrdnje kako slijedi. U pogledu argumenta da je gospodarska recesija barem djelomično bila uzrok štete Komisija je tijekom ispitnog postupka zaključila da, iako je dužnička kriza u europodručju imala negativan utjecaj tijekom 2013., njome nije prouzročena materijalna šteta utvrđena tijekom razdoblja ispitnog postupka (vidjeti uvodnu izjavu (342).).
- (409) U pogledu argumenta da su drugi čimbenici (uvoz iz Kine i Turske te visoki troškovi energije) bili puno vjerojatniji uzrok štete koju je industrija Unije navodno pretrpjela od uvoza iz Brazila može se utvrditi sljedeće:
- (a) uvoz iz Kine: kako je utvrđeno u uvodnim izjavama (343). do (349)., Komisija je zaključila da se, uzimajući u obzir njegov obujam i cijene, kineskim uvozom moglo pridonijeti materijalnoj šteti utvrđenoj u ispitnom postupku, ali da njime nije prekinuta uzročno-posljedična veza između štete prouzročene industriji Unije i dampinškog uvoza iz četiriju drugih zemalja.
 - (b) uvoz iz Turske: kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (356)., uvoz iz Turske smanjio se tijekom razmatranog razdoblja. Stoga, čak i ako se uvozom iz Turske pridonijelo šteti prouzročenoj industriji Unije, on nije mogao biti uzrok sve većih negativnih kretanja utvrđenih u analizi štete.
 - (c) visoki troškovi energije: u tom kontekstu Komisija upućuje na uvodnu izjavu (378). Ne može se tvrditi da su proizvođači iz Unije u pogledu tih troškova u relativno nepovoljnom položaju. Zbog sniženja cijena električne energije tijekom razdoblja 2010. – 2015. Unija je postala regija s četvrtom najnižom cijenom električne energije u svijetu.
- (410) Komisija je smatrala da se nijednim argumentom koji su zainteresirane strane iznijele nakon objave dokumenta s informacijama nisu mogli izmijeniti nalazi kojima je utvrđena uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza i materijalne štete koju je industrija Unije pretrpjela tijekom razdoblja ispitnog postupka.
- (411) Nakon konačne objave brazilsko društvo CSN tvrdilo je da bi učinak grupacije ArcelorMittal Group na štetu trebalo razdvojiti i razlikovati od uvoza iz Brazila. Stoga bi ispitni postupak u odnosu na Brazil trebalo zaustaviti jer bi se tržišni udio dampinškog uvoza smanjio ispod praga *de minimis* u izostanku uvoza grupacije ArcelorMittal Group, što bi se smatralo štetom koju je prouzročila sama Unija.
- (412) Komisija je odbila tu tvrdnju. Čak i kad bi Komisija odvojila uvoz grupacije ArcelorMittal Group, preostali uvoz iz Brazila zasigurno ne bi bio zanemariv. Nadalje, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (399)., nakon što se zaključi da su ispunjeni kriteriji za kumulativnu procjenu učinka dampinškog uvoza u skladu s člankom 3. stavkom 4. osnovne uredbe, analiza uzročnosti treba se provesti u pogledu četiriju predmetnih zemalja zajedno.

(⁽¹⁾) Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1778 od 6. listopada 2016. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 272, 7.10.2016.).

(⁽²⁾) Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/649 od 5. travnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 92, 6.4.2017., str. 68.).

- (413) Stoga je, na temelju prethodno navedenog, Komisija zaključila da je materijalna šteta nanesena industriji Unije prouzročena dampinškim uvozom iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine. Ostalim poznatim čimbenicima koji su u isto vrijeme, samostalno ili zajedno, utjecali na stanje industrije Unije nije prekinuta uzročno-posljedična veza.

6. INTERES UNIJE

6.1 Uvodne napomene

- (414) U skladu s člankom 21. osnovne uredbe Komisija je ispitala može li jasno zaključiti da u ovom slučaju donošenje mjera nije u interesu Unije. Posebno je razmotrila potrebu za uklanjanjem učinaka štetnog dampa koji narušava trgovinu i ponovnim uspostavljanjem učinkovitog tržišnog natjecanja. Pri utvrđivanju interesa Unije u obzir su uzeti interesi svih uključenih strana, uključujući interese industrije Unije, uvoznika i korisnika.
- (415) U dokumentu s informacijama strane su obaviještene o Komisijinim nalazima o interesu Unije. Zainteresirane strane dostavile su primjedbe koje su razmotrene u sljedećim uvodnim izjavama. Nadalje, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi (28). i dalje, Komisija je prikupila i dodatne informacije o razvoju događaja nakon RIP-a. Nakon objave dokumenta s informacijama posjetila je niz korisnika, udruženja i proizvođača iz Unije, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (29). Komisija je primjedbe strana i dodatno prikupljene informacije o razvoju događaja nakon RIP-a uzela u obzir pri donošenju svoje konačne odluke o interesu Unije te se o njima raspravlja u sljedećim uvodnim izjavama.
- (416) Nakon objave dokumenta s informacijama podnositelj pritužbe tvrdio je da ima snažne zadržke u pogledu Komisijine ocjene podataka za razdoblje nakon RIP-a za potrebe utvrđivanja interesa Unije. Podnositelj pritužbe tvrdio je da razdoblje nakon RIP-a ne može biti osnova za narušavanje očitih zaključaka koji se moraju donijeti na temelju podataka za RIP. Osim toga, tvrdio je da je, ako je Komisija odlučila ocijeniti podatke za razdoblje nakon RIP-a, trebala razmotriti i razdoblje nakon ožujka 2017. jer su „podatci za drugo tromjesečje 2017. najbolji dokaz što bi se dogodilo u slučaju neuvođenja mjera ⁽¹⁾”.
- (417) Nadalje, nakon objave dokumenta s informacijama Komisija je od članova Konzorcija, proizvođača izvoznika i Misije Brazila pri Europskoj uniji zaprimila primjedbe koje se odnose na potrebu za razmatranjem važnih promjena nakon razdoblja RIP-a. Većina zaprimljenih primjedbi odnosila se na kretanje cijena, posebno na to da su se cijene predmetnog i istovjetnog proizvoda znatno povećale nakon razdoblja ispitnog postupka.
- (418) U pogledu argumenata podnositelja pritužbe osnovno je načelo da se, u skladu s člankom 6. stavkom 1. osnovne uredbe, informacije o razdoblju nakon razdoblja ispitnog postupka uobičajeno ne uzimaju u obzir. Neovisno o tome, Komisija je napomenula da se, u kontekstu utvrđivanja postojanja interesa Unije u skladu s člankom 21. stavkom 1. osnovne uredbe, informacije o razdoblju nakon razdoblja ispitnog postupka mogu uzeti u obzir ⁽²⁾. Ocjenom podataka za razdoblje nakon RIP-a obuhvaćeno je najdulje moguće razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka. Zainteresiranim stranama poslana su naknadna pitanja za razdoblje nakon ožujka 2017. te su i ti odgovori uzeti u obzir.
- (419) Razvoj događaja nakon RIP-a na koji se upućuje, a posebno znatno povećanje cijena predmetnog i istovjetnog proizvoda te manjak određenih vrsta proizvoda na tržištu, relevantni su za procjenu interesa Unije u uvođenju primjerenih mjera, posebno s obzirom na specifične okolnosti ovog predmeta. Stoga je Komisijina odluka da, iznimno, istraži taj razvoj događaja nakon RIP-a u razdoblju od srpnja 2016. i ožujka 2017. (i nakon ožujka 2017.) u kontekstu procjene interesa Unije bila opravdana i primjerena.

⁽¹⁾ Podnesak Eurofera od 2. svibnja 2017., str. 12. U toj se izjavi upućuje na činjenicu da je Komisija u privremenoj fazi odlučila nastaviti ispitni postupak bez uvođenja mjera.

⁽²⁾ Presuda od 25. listopada 2011., *Transnational Company „Kazchrome” i ENRC Marketing protiv Vijeća*, predmet T-192/08. EU:T:2011:619, točka 221.

6.2 Interes industrije Unije

- (420) Industrija Unije nalazi se u nekoliko država članica (Ujedinjena Kraljevina, Francuska, Njemačka, Češka, Slovačka, Italija, Luksemburg, Belgija, Poljska, Nizozemska, Austrija, Finska, Švedska, Portugal, Mađarska i Španjolska) te zapošljava oko 18 000 osoba koje izravno rade na istovjetnom proizvodu u različitim čeličanim proizvođača iz Unije (vidjeti uvodnu izjavu 289.).
- (421) Sedamnaest proizvođača iz EU-a surađivalo je tijekom ispitnog postupka. Jedan se talijanski proizvođač protivio pokretanju ispitnog postupka.
- (422) Kako je prikazano u uvodnoj izjavi (387)., cijela se industrija Unije suočila s pogoršanjem svojeg stanja, posebno od druge polovine 2015. te je na nju negativno utjecao dampinški uvoz. Točnije, pokazatelji štete koji se odnose na financijske rezultate proizvođača iz Unije u uzorku, kao što je profitabilnost, bili su jako pogodoeni.
- (423) Nadalje, očekuje se da bi se uvođenjem konačnih antidampinških pristojbi ponovno uspostavili poštenu uvjeti trgovine na tržištu Unije, čime bi se omogućio oporavak industrije Unije. To bi dovelo do poboljšanja profitabilnosti industrije Unije prema razinama koje se smatraju potrebnima za tu kapitalno intenzivnu industriju. Industrija Unije pretrpjela je materijalnu štetu prouzročenu dampinškim uvozom iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine.
- (424) Nakon objave dokumenta s informacijama Komisija je dodatne upitnike o razdoblju nakon RIP-a poslala šestorima proizvođača iz Unije u uzorku. Odgovore na upitnik o razdoblju nakon RIP-a dostavilo je svih šest proizvođača iz Unije te je podnositelj pritužbe obaviješten da će službe Komisije provjeriti relevantne podatke na terenu.
- (425) Podacima za razdoblje nakon RIP-a prikupljenima kod šest proizvođača iz Unije u uzorku pokazalo se da se profitabilnost svakog pojedinog proizvođača iz Unije razlikovala. U prosjeku su, tijekom RIP-a, proizvođači iz Unije u uzorku zabilježili gubitke od – 7,8 %. Tijekom razdoblja nakon RIP-a od srpnja do prosinca 2016. i od siječnja do ožujka 2017. profitabilnost je iznosila 2 % odnosno 8,6 %. Ti su postotci ponderirani prosječni podatci o profitabilnosti prije oporezivanja svih proizvođača iz Unije u uzorku, kako je prikazano u njihovim odnosnim računima dobiti i gubitka, izraženi kao postotak od njihove prodaje u Uniji nepovezanim kupcima.
- (426) Komisija ponavlja da je, u skladu s člankom 6. stavkom 1. osnovne uredbe, zaključak o šteti donesen na temelju provjerenih podataka za RIP. S druge strane, podatci za razdoblje nakon RIP-a prikupljeni su i provjereni samo u okviru analize interesa Unije. Iz tablice u uvodnoj izjavi (301). bili su vidljivi veliki gubici i negativni novčani tokovi od 2013. nadalje.
- (427) Na temelju dodatnih zaprimljenih informacija Komisija je utvrdila da se općom procjenom kretanja dobiti i troškova u razdobljima nakon RIP-a ne mogu ublažiti negativna kretanja utvrđena za druge pokazatelje štete niti nadoknaditi veliki gubici u četiri uzastopna razdoblja.
- (428) Stoga je Komisija zaključila da bi uvođenje konačnih antidampinških pristojbi bilo u interesu industrije Unije.

6.3 Interes uvoznika

- (429) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi (8)., svih sedam uvoznika koji su se javili bili su članovi Konzorcija i protivili su se uvođenju mjera u ovom konkretnom ispitnom postupku.
- (430) Nepovezanom uvozniku u uzorku djelatnosti povezane s predmetnim proizvodom činile su između 5 % i 10 % ukupnog prometa tijekom razdoblja ispitnog postupka. On se protivio mogućem uvođenju antidampinških mjera jer je smatrao da bi to moglo dovesti do daljnjeg smanjenja ili obustave uvoza predmetnog proizvoda.

- (431) Komisija je napomenula da je, kako je utvrđeno u uvodnim izjavama 453. i 458., uvozom toplovaljanih plosnatih proizvoda iz zemalja osim Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine tijekom prvih mjeseci 2017. donekle nadoknađen obujam koji je uvezen iz predmetnih zemalja prije pokretanja ovog ispitnog postupka. Stoga je Komisija zaključila da uvođenje mjera ne bi imalo znatan negativan učinak na cijene uvoznika, ali da će oni morati promijeniti izvore, što će dovesti do dodatnih troškova za te uvoznike.

6.4 Interes korisnika

6.4.1 Uvod

- (432) Toplovaljani plosnati proizvodi od čelika upotrebljavaju se kao industrijski proizvedeni toplovaljani plosnati proizvodi koje krajnji korisnici kupuju za razne primjene, među ostalim za građevinarstvo (proizvodnja čeličnih cijevi), brodogradnju, plinske spremnike, tlačne posude i energetske vodove.
- (433) Korisnici se natječu s vertikalno integriranim povezanim društvima industrije Unije na tržištima predmetnog proizvoda na kraju proizvodnog lanca. Predmetni proizvod/istovjetni proizvod troškovna je stavka za različite korisnike i oni ga prerađuju.
- (434) Konzorcij je dostavio nekoliko podnesaka u različitim fazama ispitnog postupka. Osim toga, na njegov su zahtjev održana tri saslušanja.
- (435) Marcegaglia Carbon Steel Spa, (dalje u tekstu „Marcegaglia”), društvo s poslovnim nastanom u Italiji koje prerađuje predmetni proizvod/istovjetni proizvod i, među ostalim, proizvodi cijevi i druge proizvode od čelika na kraju proizvodnog lanca te koje je član Konzorcija, dostavilo je odgovor na upitnik kao član Konzorcija. Kao i za ostale korisnike, predmetni proizvod/istovjetni proizvod i za tog je korisnika troškovna stavka. Samo društvo Marcegaglia godišnje troši između 2,9 i 4,4 milijuna tona predmetnog proizvoda/istovjetnog proizvoda. Uvozi između 1,6 i 2,4 milijuna tona proizvoda iz predmetnih zemalja i ostalih trećih zemalja. U potpunosti je surađivalo tijekom ispitnog postupka; dostavilo je odgovor na upitnik, nakon čega je kod njega obavljen posjet radi provjere i dostavilo je sve informacije koje je Komisija zatražila tijekom ispitnog postupka.
- (436) Nadalje, korisnici koji nisu članovi Konzorcija, posebno baltički i poljski korisnici, dostavili su primjedbe tek nakon pokretanja predmeta, kako je navedeno u uvodnoj izjavi (17). Izrazili su svoje protivljenje pokretanju ovog ispitnog postupka. Nadalje, primjedbe u kojima se protive pokretanju postupka dostavili su i Konfederacija poslodavaca Latvije te Udruženje strojarских i metaloprerađivačkih industrija Latvije. Iako je tijekom ovog ispitnog postupka od tih zainteresiranih strana zatražena daljnja suradnja, one nisu dostavile nikakve dodatne primjedbe, čak ni nakon objave dokumenta s informacijama.
- (437) Nakon objave dokumenta s informacijama podnositelj pritužbe tvrdio je da je analiza interesa Unije narušena jer je usmjerena samo na neintegrirane korisnike koji se oslanjaju na izvoz i koji su ostvarivali (i dalje ostvaruju) koristi od nabave dampinškog ulaznog materijala. Istodobno je tvrdio da Komisija nije uzela u obzir interese drugih društava korisnika, odnosno korisnika koji su povezani s proizvođačima iz Unije, i drugih korisnika koji se zbog različitih razloga ne mogu oslanjati na uvoz. U tom je pogledu tvrdio da je neuvođenje mjera imalo nepovoljan učinak na korisnike povezane s proizvođačima iz Unije koji se moraju natjecati s korisnicima koji se oslanjaju na dampinški uvoz.
- (438) Kako je navedeno u uvodnim izjavama (28). i (29)., nakon objave dokumenta s informacijama Komisija je nastavila tražiti i provjeravati sve informacije koje je smatrala potrebnima za svoje konačne nalaze. U tu je svrhu poslala dodatne upitnike o razdoblju nakon RIP-a 74 korisnicima (uključujući članove Konzorcija, korisnike povezane s proizvođačima iz Unije i druge korisnike koji se zbog različitih razloga ne mogu oslanjati na uvoz) i 12 udruženja korisnika.

(439) Odgovore na upitnik o razdoblju nakon RIP-a Komisiji je dostavilo 25 korisnika/servisnih centara:

- jedanaest članova Konzorcija ⁽¹⁾, koji čine 33 % svih članova Konzorcija, ispunilo je odgovor na upitnik o razdoblju nakon RIP-a. Oni se protive uvođenju mjera.
- tri korisnika povezana s proizvođačima izvoznici ispunila su odgovor na upitnik. Oni se protive uvođenju mjera.
- devet korisnika povezanih s proizvođačima iz Unije ispunilo je upitnik o razdoblju nakon RIP-a. Suglasni su s uvođenjem mjera.
- dva korisnika koja nisu povezana s proizvođačima iz Unije ispunila su upitnik o razdoblju nakon RIP-a. Suglasni su s uvođenjem mjera.

Od 25 odgovora na upitnik nakon RIP-a, njih 14 u potpunosti su ispunili korisnici.

(440) Nadalje, dva od dvanaest udruženja korisnika dostavila su dodatne informacije.

(441) U tom je pogledu podnositelj zahtjeva tvrdio da je Komisija trebala zaključiti da nema učinka na korisnike uzimajući u obzir nisku razinu suradnje zbog sljedećih razloga: samo je nekoliko korisnika odgovorilo na početni upitnik, razina odgovora korisnika na velik broj upitnika nakon RIP-a bila je niska, uključujući nisku razinu odgovora članova Konzorcija i, konačno, stajališta većine korisnika koji su dostavili financijske podatke i podržali pristojbe bila su u velikoj mjeri zanemarena.

(442) Komisija je najprije ponovila da je provela ispitivanje interesa Unije potpuno u skladu s člankom 21. osnovne uredbe:

u trenutku objave dokumenta s informacijama (vidjeti uvodnu izjavu (22)., 4. travnja 2017.) Komisija je priznala da je razina suradnje korisnika u pogledu početnog upitnika bila niska. Pozvala je strane da se izjasne o činjenicama i stajalištima dotad prikupljenima u privremenoj fazi. U tom je trenutku napomenula i da je dokazna dokumentacija dobivena od jednog izvora bila nedosljedna s onom dobivenom od drugih izvora, uključujući oprečne izjave industrije Unije i konzorcija u pogledu marži profitabilnosti i mogućnosti prenošenja povećanja cijena. Komisija je u tom pogledu odredila koji su dodatni postupci potrebni za prikupljanje odgovarajućih dokaza. To je bilo u skladu s člankom 21. stavkom 1. drugom rečenicom i člankom 21. stavkom 2. osnovne uredbe, na temelju kojih odluku u skladu s ovim člankom treba donijeti samo ako je svim stranama omogućeno da iznesu svoja stajališta. Nadalje, člankom 21. stavkom 5. osnovne uredbe predviđeno je da Komisija mora pregledati informacije koje su na odgovarajući način dostavljene nakon privremene faze.

(443) Komisija nije uvjerljivim smatrala ni argument podnositelja pritužbe da je razina odgovora korisnika na upitnike nakon RIP-a bila preniska da bi se iz njih dobili važni zaključci. Zaprimala je 14 upitnika nakon RIP-a koje su korisnici u potpunosti ispunili (vidjeti tablicu u uvodnoj izjavi (498).). Ti su odgovori uključivali jednog važnog korisnika (Marcegaglia), kako je pojašnjeno u uvodnoj izjavi (435)., koji je sâm potrošio između 8,5 % i 13 % ukupne količine toplovaljanih plosnatih proizvoda proizvedenih u Uniji. Nadalje, odgovor ESTA-e nakon RIP-a predstavlja barem više od stotinu proizvođača čeličnih cijevi u Uniji ⁽²⁾. Njezine informacije o neznatno negativnoj profitabilnosti cijelog sektora cijevi potvrdile su dokaze dobivene od korisnika koji su u potpunosti surađivali ispunjivanjem upitnika nakon RIP-a. Stoga je Komisija vjerovala da bi se 25 odgovora (njih 14 bili su upitnici nakon RIP-a koje su korisnici potpuno ispunili) moglo smatrati reprezentativnima za donošenje zaključaka o cijelom tržištu proizvođača čeličnih cijevi u potpunom skladu s člankom 21. stavkom 5. osnovne uredbe:

⁽¹⁾ Iako je od svih članova Konzorcija zatraženo da ispune upitnike o razdoblju nakon RIP-a, odvjetnik koji zastupa Konzorcij naveo je da neki nisu imali organizacijsku strukturu potrebnu za dostavljanje zatraženih informacija o razdoblju nakon RIP-a, dok su drugi bili zauzeti zatvaranjem financijske godine, uz to što su bili praznici i što im je dan kratak rok za ispunjavanje upitnika.

⁽²⁾ ESTA je 10. svibnja 2017. sama odgovorila službama Komisije da „zastupa više od stotinu proizvođača čeličnih cijevi iz 17 zemalja EU-a i da obuhvaća 90 % proizvodnje u EU-u. Raznolikost tih proizvođača [...] može se raditi o velikim međunarodnim grupama ili MSP-ovima sa samo jednim proizvodnim pogonom u jednoj zemlji, koji isto tako mogu biti društva kćeri velikih proizvođača čelika ili društva u obiteljskom vlasništvu...”.

- (444) Konačno, Komisija je odbila tvrdnju podnositelja pritužbe da je zanemarila stajališta korisnika koji su podržavali mjere. Njihovo je stajalište jasno navedeno u uvodnoj izjavi (439). i u tablici iz uvodne izjave (498). Međutim, Komisija je razumjela i da je većina njih bila dio vertikalno integriranih proizvođača toplovaljanih plosnatih proizvoda od čelika u Uniji. Javili su se tek nakon usklađenog djelovanja, za koje je bilo svojstveno dostavljanje standardiziranih formulacija kojima podržavaju mjere, bez posebnih informacija o njihovoj konkretnoj situaciji. Budući da su zapravo odražavali općenita stajališta industrije Unije, Komisija je procijenila da nisu u raspravu unijeli nikakve nove elemente koji bi promijenili procjenu relevantnih interesa o kojima je riječ.
- (445) Sljedeći pododjeljak stoga sadržava ocjenu svih informacija zaprimljenih tijekom ispitnog postupka i nalaza Komisije koji su utvrđeni nakon što su uzete u obzir sve primjedbe zainteresiranih strana.

6.4.2 Tvrdnje korisnika

- (446) Konzorcij je tvrdio da bi uvođenje mjera na uvoz iz predmetnih zemalja, uz mjere na uvoz iz Kine, dovelo do situacije u kojoj korisnici više ne bi imali pristup pouzdanoj opskrbi na tržištu Unije, posebno u pogledu visokokvalitetnih kolutova koji se upotrebljavaju za ponovno valjanje. Korisnici, članovi Konzorcija, naveli su tijekom saslušanja i da industrija Unije ne dostavlja uvijek određene specijaliziranije vrste proizvoda (kao što su vrste koje se upotrebljavaju u automobilskom sektoru). Tvrdili su i da je proizvođačima iz Unije potrebno puno vremena za isporuku proizvoda i da, za razliku od proizvođača iz Unije, i trgovci u Uniji skladište različite vrste proizvoda i organiziraju manje isporuke prema željama korisnika.
- (447) Konzorcij je istaknuo da 88 % ukupne proizvodnje u Uniji čini samo 16 društava koja su u vlasništvu osam velikih grupacija te da se najveći dio te proizvodnje upotrebljava na ograničenom tržištu. Stoga bi, zbog svojeg relativno velikog tržišnog udjela, proizvođači iz Unije mogli izvršavati velik pritisak na tržištu predmetnog proizvoda i na tržištu na kraju proizvodnog lanca. Te su izjave tijekom saslušanja potvrdili i pojedini članovi Konzorcija.
- (448) Konzorcij je tvrdio i da bi zbog „donošenja antidampinskih pristojbi za predmetne zemlje nepovezana prerađivačka industrija EU-a postala izrazito ranjiva u odnosu na konkurente s poslovnim nastanom u trećim zemljama koji bi na tržištima EU-a mogli prodavati proizvode dobivene od toplovaljanih plosnatih proizvoda koji ne podliježu antidampinskim mjerama”. Tvrdio je i da su proizvođači čelika iz Unije bolje rezultate ostvarili u drugoj polovini 2016. (u razdoblju nakon RIP-a) zbog znatnog povećanja cijena na tržištu Unije.
- (449) Udruženje strojarских i metaloprerađivačkih industrija Latvije 18. srpnja 2016. tvrdilo je da će se „[...] svim mjerama usmjerenima protiv uvoza tog proizvoda i potrebom za pronalaženjem drugih dobavljača na svim tržištima u kratkoročnom do dugoročnom razdoblju znatno povećati trošak proizvodnje i smanjiti konkurentnost proizvoda s dodanom vrijednosti iz Latvije”. Slične primjedbe, tj. da bi svako uvođenje mjera dovelo do povećanja troškova korisnika, dostavio je Konzorcij u ime svojih članova, a dostavili su ih i neki njegovi članovi pojedinačno.

6.4.3 Analiza tvrdnji korisnika

6.4.3.1 Manjak opskrbe

- (450) U pogledu argumenata da bi uvođenje mjera dovelo do manjka opskrbe predmetnim proizvodom Komisija je najprije napomenula da cilj antidampinskih pristojbi nije zatvoriti tržište Unije za uvoz, nego ponovno uspostaviti poštenu trgovinu uklanjanjem učinka štetnog dampinga. Stoga se uvoz iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine ne bi trebao prekinuti, nego nastaviti, ali po poštenim cijenama.
- (451) Istodobno se u praksi ne može isključiti da bi mjere protiv Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine mogle imati učinak zabrane na te zemlje.
- (452) U tom je pogledu Komisija utvrdila da korisnici ne ovise isključivo o uvozu iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine, nego da su predmetni proizvod nabavljali i od proizvođača iz Unije te od proizvođača u ostalim trećim zemljama kao što su Turska, Južna Koreja i Indija.

- (453) Kao rezultat toga, korisnici bi se mogli okrenuti uvozu iz ostalih trećih zemalja. U tom je kontekstu Komisija 2016. primijetila relativno povećanje uvoza iz ostalih trećih zemalja kao što su Turska, Indija i Južna Koreja. U apsolutnom smislu te su zemlje 2016. izvezle oko 2,25 milijuna tona.
- (454) Nadalje, Komisija je tijekom razdoblja ispitnog postupka utvrdila da industrija Unije raspolaže rezervnim kapacitetom, kako je utvrđeno u tablici u uvodnoj izjavi (278). Nadalje, podnositelj pritužbe naveo je da bi se znatan dio (oko 7 milijuna tona) postojećeg rezervnog kapaciteta u kratkom roku mogao iskoristiti u poslovanju, ako bi to dopustili uvjeti na tržištu. Podnositelj pritužbe posebno je uputio na moguće ponovno pokretanje triju proizvodnih lokacija u Ujedinjenoj Kraljevini, Španjolskoj i Njemačkoj. Komisija je time potvrdila da te proizvodne lokacije postoje i da se mogu ponovno pokrenuti.
- (455) Nakon objave dokumenta s informacijama nekoliko je zainteresiranih strana Komisiji dostavilo primjedbe o njezinim nalazima u pogledu mogućeg manjka opskrbe.
- (456) Dva ruska proizvođača izvoznika (MMK Group/Severstal Group) tvrdila su da bi mjere imale učinak zabrane/ograničenja uvoza i da bi, kao takve, ugrozile opskrbu toplovaljanim plosnatim proizvodima, ne samo za svoja društva kćeri, nego i za sve nezavisne korisnike u Uniji.
- (457) S druge strane, podnositelj pritužbe naveo je da bi se uvoz toplovaljanih plosnatih proizvoda iz pet predmetnih zemalja, koji je iznosio oko 421 000 tona mjesečno tijekom 2016., mogao nadoknaditi uvozom iz Turske, Indije, Južne Koreje i Egipta, koji je iznosio 450 000 tona mjesečno u prva tri mjeseca 2017. Za razliku od toga, Konzorcij je tvrdio da se korisnicima ne može dati jamstvo da će uvoz iz tih zemalja biti valjan i stabilan alternativni izvor opskrbe s obzirom na, na primjer, jaku domaću potražnju za čelikom u Turskoj i Indiji. Nadalje, Konzorcij je tvrdio da se, nakon uvođenja privremenih antidampinških pristojbi za Kinu u listopadu 2016., uvoz toplovaljanih plosnatih proizvoda iz Kine smanjio za 98 % kada se razdoblje od listopada 2016. do siječnja 2017. usporedi s razdobljem od listopada 2015. do siječnja 2016.
- (458) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi (452), Komisija je utvrdila da korisnici ne ovise isključivo o uvozu iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine, nego da su tijekom ispitnog postupka toplovaljane plosnate proizvode nabavljali i od proizvođača iz Unije te od proizvođača u ostalim trećim zemljama. U tom je pogledu, na temelju dostupnih podataka Eurostata, uvozom toplovaljanih plosnatih proizvoda iz zemalja osim Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine tijekom prvih mjeseci 2017. nadoknađen obujam koji je uvezen iz predmetnih zemalja prije pokretanja ovog ispitnog postupka. Većina ostalog uvoza iz trećih zemalja u prvim mjesecima 2017. došla je iz zemalja kao što su Egipat, Indija, Južna Koreja i Turska. Neovisno o tome, obujmom uvoza iz zemalja osim Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine ne nadoknađuje se u cijelosti smanjeni obujam uvoza iz Brazila, Irana, Ukrajine i Kine.

Tablica 22.

Usporedba obujma uvoza

Zemlje	Ukupan uvoz tijekom RIP-a	Mjesečni prosjek tijekom RIP-a	Ukupan uvoz tijekom prva tri mjeseca 2017.	Mjesečni prosjek tijekom prva tri mjeseca 2017.	Razlika u prosječnom mjesečnom uvozu
Četiri zemlje: (Brazil, Iran, Rusija i Ukrajina)	4 266 881 (vidjeti uvodnu izjavu 262.)	355 573	386 485	128 828	– 226 745
Kina	1 578 848 (vidjeti uvodnu izjavu 343.)	131 571	5 364	1 788	– 129 783

Zemlje	Ukupan uvoz tijekom RIP-a	Mjesečni prosjek tijekom RIP-a	Ukupan uvoz tijekom prva tri mjeseca 2017.	Mjesečni prosjek tijekom prva tri mjeseca 2017.	Razlika u prosječnom mjesečnom uvozu
Ostale treće zemlje (Egipat, Indija, Južna Koreja, Turska...)	2 057 998 (vidjeti uvodnu izjavu (353).)	171 499	1 463 824	487 941	+ 316 442
Ukupan uvoz	7 903 727	658 643	1 855 673	618 557	– 40 086

Izvor: Eurostat

(459) Iz prethodne tablice vidljivo je da se ukupni prosječni obujam uvoza smanjio za oko 40 000 tona mjesečno (480 000 tona godišnje) kad se uspoređi obujam tijekom RIP-a s obujmom tijekom prvog tromjesečja 2017. Kao rezultat toga, za ta je razdoblja obujmom uvoza iz ostalih trećih zemalja u velikoj mjeri, ali ne i u cijelosti, nadoknađeno smanjenje obujma iz četiriju predmetnih zemalja i Kine.

(460) U sljedećoj tablici prikazana je stvarna proizvodnja u nekim velikim ostalim trećim zemljama (Egipatu, Indiji, Južnoj Koreji i Turskoj).

Tablica 23.

Stvarna proizvodnja istovjetnog proizvoda u trećim zemljama (u tisućama tona)

Zemlja	Kapacitet sirovog čelika za godinu 2014. ⁽¹⁾	Proizvodnja sirovog čelika 2014. ⁽²⁾	Proizvodnja sirovog čelika 2015. ⁽²⁾	Teoretski višak kapaciteta 2014.	Stvarna proiz- vodnja toplova- lanih plosnatih proizvoda 2014.	Stvarna proiz- vodnja toplova- lanih plosnatih proizvoda 2015.
Egipat	11 200	6 485	5 506	4 715	849	689
Indija	108 000	87 292	89 026	20 708	40 956	48 100 ⁽³⁾
Južna Koreja	85 900	71 543	69 670	14 357	48 587	47 489
Turska	49 400	34 035	31 517	17 883	N/P ⁽⁴⁾	N/P ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Izvor podataka o kapacitetu: OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5. rujna 2016., Uprava za znanost, tehnologiju i inovacije, Ažurirani podaci o kapacitetu za proizvodnju čelika i predloženi okvir za jačanje aktivnosti za praćenje kapaciteta, Dodatak, str. 7. i sljedeće).

⁽²⁾ Izvor podataka o proizvodnji: World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2016 (Svjetsko udruženje za čelik, Statistički godišnjak za čelik za 2016., tablica 1. na stranicama 1. i 2. i tablica 13. na stranici 35., <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>); (Svjetsko udruženje za čelik, Statistički godišnjak za čelik 2015.)

⁽³⁾ Procjena

⁽⁴⁾ Podatci nisu dostupni

(461) Na temelju posljednjih dostupnih podataka za 2014./2015. za istovjetni proizvod vidljivo je da te treće zemlje imaju kapacitet za proizvodnju te još uvijek imaju i raspoloživi višak kapaciteta za proizvodnju sirovog čelika. Međutim, domaća potražnja za čelikom jaka je u Indiji ⁽¹⁾ i vjerojatno će rasti u Turskoj ⁽²⁾. Povećanja potražnje za čelikom u Južnoj Koreji ⁽³⁾ prati rast građevinskog sektora u posljednje dvije godine, iako se najnovijim pokazateljima upućuje na to da sada možda dolazi do usporavanja tog sektora u Južnoj Koreji. Nadalje, proizvodnja čelika u Egiptu ⁽⁴⁾ smanjuje se, posebno kao rezultat nedostatne distribucije prirodnog plina i odluke egipatskih tijela da ukinu potpore za prirodni plin za industriju čelika.

⁽¹⁾ SAD, Uprava za međunarodnu trgovinu, Global Steel Trade Monitor, veljača 2017., *Steel Exports Report India*, <http://www.trade.gov/steel/countries/pdfs/2017/q1/exports-india.pdf>

⁽²⁾ OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, OECD-ov Odbor za čelik, 24. ožujka 2017., *Steel Market Developments – Q2 2017*, analiza na stranicama 6. i 9., <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf>

⁽³⁾ OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, OECD-ov Odbor za čelik, 24. ožujka 2017., *Steel Market Developments – Q2 2017*, analiza na stranici 7., <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf>

⁽⁴⁾ OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, OECD-ov Odbor za čelik, 24. ožujka 2017., *Steel Market Developments – Q2 2017*, analiza na stranici 10., <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf> Dodatno vidjeti OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5. rujna 2016., Uprava za znanost, tehnologiju i inovacije za odluku o ukidanju subvencije za prirodni plin, stranica 19.

- (462) Komisija je napomenula i da je industrija Unije tvrdila da bi se rezervni kapacitet mogao iskoristiti u proizvodnji čim se na tržištu ponovno uspostavi pošteno tržišno natjecanje. U skladu s procjenama predmetnih proizvođača iz Unije ponovno pokretanje triju proizvodnih lokacija u Ujedinjenoj Kraljevini, Španjolskoj i Njemačkoj trajalo bi od dva tjedna do šest mjeseci. Ta bi se dodatna proizvodnja mogla dopuniti uvozom iz ostalih trećih zemalja.
- (463) Stoga je Komisija odbila tvrdnju da bi uvođenje mjera dovelo do manjka opskrbe predmetnim proizvodom/istovjetnim proizvodom na tržištu Unije. Međutim, Komisija je zaključila i da će uvođenje antidampinskih pristojbi najvjerojatnije dovesti do veće ovisnosti korisnika o industriji Unije (vidjeti odjeljak 6.4.3.2.).

6.4.3.2 Pregovaračka moć proizvođača čelika iz Unije

- (464) Kako je prikazano u tablici ispod uvodne izjave (282), tržišni udio industrije Unije u smislu potrošnje u Uniji činio je 76,7 % tijekom RIP-a. U skladu s tim, ukupan uvoz u Uniju činio je 23,3 % potrošnje u Uniji tijekom RIP-a. Više od 70 % svog tog uvoza u Uniju tijekom RIP-a bilo je iz predmetnih zemalja (Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine) te iz Kine čiji je uvoz podlijegao antidampinskim pristojbama od 7. listopada 2016. ⁽¹⁾
- (465) U skladu s tim, ako bi se antidampinske pristojbe uvele na uvoz iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine, više od 70 % ukupnog uvoza (uključujući Kinu na koju se već primjenjuju mjere) tijekom RIP-a podlijegalo bi mjerama, unatoč tome što su ostale treće zemlje, osim Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine, počele uvoziti u Uniju nakon razdoblja ispitnog postupka, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (457). Neovisno o tome, zbog činjenice da bi 70 % ukupnog uvoza tijekom RIP-a podlijegalo mjerama znatno bi se ojačao položaj proizvođača čelika iz Unije na tržištu toplovaljanih plosnatih proizvoda u Uniji.
- (466) Komisija je utvrdila da industrija Unije ne uključuje samo pojedinačne proizvođače, nego da se sastoji i od skupina povezanih proizvođača u različitim zemljama Unije koji već opskrbljuju korisnike velikim obujmom istovjetnog proizvoda (kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi (464)., ukupan tržišni udio industrije Unije na slobodnom tržištu Unije iznosi 76,7 %). Najveća skupina proizvođača čelika iz Unije čini više od trećine ukupne proizvodnje toplovaljanih plosnatih proizvoda u Uniji, dok tri najveće skupine proizvođača zajedno čine više od dvije trećine ukupne proizvodnje toplovaljanih plosnatih proizvoda u Uniji. Komisija je utvrdila i da je oko 60 % ukupne proizvodnje proizvođača iz Unije bilo namijenjeno za ograničenu upotrebu.
- (467) Nakon objave dokumenta s informacijama podnositelj pritužbe osporavao je Komisijine izjave u pogledu veće pregovaračke moći proizvođača čelika iz Unije, tvrdeći da se u njima ne odražavaju osnovna ekonomska načela. Tvrdio je da postoji i da će postojati jako tržišno natjecanje među znatnim brojem velikih skupina proizvođača čelika iz Unije i da će cijene i dalje biti konkurentne. Nadalje, u tom je kontekstu, kako bi potkrijepio svoje argumente, podnositelj pritužbe dostavio gospodarski model na temelju kojeg je izjavio da je „utvrđeno da je broj dobavljača iz Unije i trećih zemalja dovoljan kako bi se otklonila zabrinutost da bi struktura tržišta mogla dovesti do znatnog stupnja moći u pogledu određivanja cijena, posebno s obzirom na stalnu raspoloživost preostale nedampinske ponude dobavljača suočenih s umjerenim maržama štete, čime se potvrđuju rezultati kvantitativnog modeliranja utjecaja količine i cijene ⁽²⁾.” Taj gospodarski model predstavljen je i na saslušanju 8. lipnja 2017.
- (468) Međutim, dva ruska proizvođača izvoznika (MMK Group/Severstal Group) uputila su na oligopolističku strukturu tržišta Unije, strukturu kojom bi, u kombinaciji s antidampinskim mjerama, preostalih nekoliko skupina dobavljača moglo stvoriti potencijal za uspostavljanje nadkonkurentnih cijena.
- (469) U pogledu argumenata podnositelja pritužbe Komisija je napomenula sljedeće:

— u prethodno navedenom gospodarskom modelu ne razlikuje se uvoz iz trećih zemalja od kineskog uvoza. To je nedostatak modela jer je iz statističkih podataka vidljivo da je kineski uvoz prestao ulaziti na tržište Unije od četvrtog tromjesečja 2016. nadalje,

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1778 od 6. listopada 2016. o uvođenju privremene antidampinske pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 272, 7.10.2016.).

⁽²⁾ Podnesak Eurofera, *Economic analysis of the impact of anti-dumping measures in AD 635 on selected imports of hot-rolled flat steel (HRF) on EU downstream products*, bez datuma, poslano službama Komisije 31. svibnja 2017., str. 1.

- gospodarski model Eurofera ne sadržava informacije o kapacitetima raspoloživima u ostalim trećim zemljama (osim onih koji su predmet ovog ispitnog postupka i postupka u pogledu Kine) ⁽¹⁾. Tehnički to znači da se elastičnost ponude od 10 ne provjerava za dovoljno veliki raspon funkcije ponude,
- u tom gospodarskom modelu pretpostavljeno je da su marže dampinga i štete u rasponu između 11,4 % i 22,8 %, dok su najviše izračunane marže u ovom ispitnom postupku više, do 33 % (vidjeti uvodnu izjavu (583).),
- u ispitnom postupku pokazalo se da u određenim slučajevima proizvođači iz Unije nisu opskrbili korisnike na vrijeme. Stoga je moguće da je elastičnost domaće ponude od 10, koja je upotrijebljena u tom gospodarskom modelu, upitna i možda pretjerana,
- čak i ako je glavni zaključak gospodarskog modela točan i ako bi pristojbe *ad valorem* imale samo ograničen utjecaj na cijene i naglašeniji utjecaj na obujam, ostaje činjenica da se profitabilnost proizvođača iz Unije nakon RIP-a, u razdoblju od siječnja do ožujka, povećala s – 7,8 % na + 8,6 % (od siječnja do ožujka 2017.), dok je u istom razdoblju profitabilnost proizvođača čeličnih cijevi od toplovaljanih plosnatih proizvoda iznosila samo 0,4 %.

(470) Nakon konačne objave podnositelj pritužbe naveo je da se u nalazima Komisije o pregovaračkoj moći ne poštuju osnovna ekonomska načela.

- Prvo, nema upućivanja na Herfindahl-Hirschmannov indeks (HHI), standardni alat za mjerenje koncentracije tržišta i tržišne moći. Osim toga, navedeno je da osam velikih dionika i obilje rezervnog kapaciteta služe kao pokazatelji konkurentnog tržišta.
- Drugo, Komisija nije imala pravo oslanjati se na tvrdnje Severstala i MMK-a o oligopolizmu i nadkonkurentnim cijenama kad takvim tvrdnjama proturječe podatci i nisu podržane dokazima. Te nedokazane tvrdnje navedene su samo kao podrška unaprijed oblikovanim zamislima.

(471) Komisija je pobila te tvrdnje kao neosnovane.

- Prvo, kad je riječ o koncentraciji tržišta i pregovaračkoj moći industrije čelika Unije, Komisija je uputila na dodatnu moguću konsolidaciju na tržištu Unije: ThyssenKrupp je najavio da će povući svoja ulaganja u sektor čelika u Europi, a među mogućnostima koja se spominju u javnosti nalazi se spajanje s društvom Tata Steel ili nekim drugim konkurentom. Osim toga, nekadašnjeg konkurenta Ilvu, koji ima golemi kapacitet proizvodnje, stekao je u najvećem dijelu ArcelorMittal, čime je kupcima omogućena dodatna pregovaračka moć. U tom je pogledu, unatoč smanjenju proizvodnje u Ilvi tijekom predmetnog razdoblja, kako je navedeno u uvodnoj izjavi (365)., Komisija obaviještena da su se stjecatelji obvezali da će započeti proizvodnju 6,5 milijuna tona čelika 2018. i 9,5 milijuna tona plosnatih proizvoda. Komisija je stoga imala neosporivu činjeničnu osnovu da očekuje dodatno povećanje pregovaračke moći najvećeg proizvođača iz Unije na tržištu Unije.
- Drugo, Komisija je odlučno odbila navod da je odbacila gospodarski model. Jasno je uputila na taj gospodarski model u uvodnoj izjavi (467). i iznijela svoje primjedbe na taj model u uvodnoj izjavi (469). Nadalje, Komisija je u pogledu tvrdnje grupacije MMK Group/Severstal Group istaknula da ima obvezu razmotriti sve dokaze koji su joj dostupni. To ne znači nužno da podržava procjenu iz tih tvrdnji.

(472) Osim toga, podnositelj pritužbe tvrdio je i da je Komisija pogrešno odbacila neovisni gospodarski model na temelju navodnih nedostataka u analizi.

- Prvo, Komisijina kritika da se u okviru gospodarskog modela nisu razlikovali uvozi iz trećih zemalja i uvozi iz Kine i da nije sadržavao detaljne podatke o kapacitetima trećih zemalja nije bila točna jer su u drugom revidiranom izvješću od 15. lipnja ispravljani ti nedostaci.
- Drugo, činjenica da su dampinške marže i marže štete koje je izračunala Komisija bile malo više u usporedbi s onima upotrijebljenima u gospodarskom modelu bila je izrazito nepravedan argument za odbijanje gospodarskog modela jer podnositelj pritužbe nije primio te podatke kad je naručio provedbu studije.

⁽¹⁾ Komisija je neke podatke prikazala u ovoj Uredbi. Vidjeti uvodnu izjavu (460).

- Treće, Komisija je zanemarila činjenicu da poboljšana profitabilnost proizvođača iz Unije uglavnom potječe od povećanja prodaje te stoga i veće iskorištenosti kapaciteta, čime se smanjuju jedinični troškovi, a ne iz povećanja cijena.
- Četvrto, Komisija nije dostavila dokaze za to da je elastičnost domaće ponude od 10 upitna.

(473) Komisija je prihvatila prve dvije postupovne točke.

- Prvo, zaista je zaprimila dvije verzije izvješća, jednu za saslušanje održano 8. lipnja 2017. i drugu porukom e-pošte od 15. lipnja 2017. Iz poruke e-pošte od 15. lipnja 2017. koju je poslao podnositelj pritužbe nije bilo jasno da se te dvije verzije razlikuju pa je Komisija iznijela svoje primjedbe samo na prvu verziju u dokumentu o općoj objavi. Međutim, potvrdila je da su podatci za koje je navela da nedostaju bili uključeni u drugu verziju pa je stoga odustala od kritika na to izvješće.
- Drugo, Komisija je priznala da podnositelj pritužbe nije bio svjestan dampinške marže i marže štete u trenutku uspostave gospodarskog modela koji je naložio. U tom je pogledu Komisija prihvatila da ta činjenica ne može negativno utjecati na studiju. Međutim, to istodobno ne mijenja činjenicu da su podatci navedeni u uvodnoj izjavi (469). precizniji od onih upotrijebljenih u studiji.

(474) Za razliku od toga, Komisija je odbila druge dvije točke usmjerene protiv njezine kritike studije.

- Poboljšanje profitabilnosti industrije Unije nakon razdoblja ispitnog postupka može biti rezultat povećanja cijena ili nižeg troška ili kombinacije tih dvaju elemenata. Kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (494), cijene su nakon razdoblja ispitnog postupka porasle za više od 30 %. Istodobno su se povećali i troškovi sirovina, ali ne u istom opsegu te uz višu nestabilnost. Nadalje, Komisija je usporedila stopu iskorištenosti kapaciteta industrije Unije tijekom RIP-a (74 %) sa stopom iskorištenosti kapaciteta u prvom tromjesečju 2017. (76 %). Ta razlika od dva postotna boda vjerojatno nije izazvala veliko sniženje jediničnih troškova kao glavnog čimbenika za poboljšanje profitabilnosti. Stoga se na temelju tog izračuna može zaključiti da su povećanja cijena imala veliku ulogu u povećanju profitabilnosti industrije Unije.
- Kad je riječ o elastičnosti domaće ponude od 10, Komisija je pojasnila da je sakupila dokaze o određenim korisnicima koji su se suočili s poteškoćama u opskrbi toplovaljanim plosnatim proizvodima. Te su činjenice na odgovarajući način provjerene tijekom ispitnog postupka, kako je detaljnije opisano u uvodnoj izjavi 506., i potvrdile su dvojbe Komisije u pogledu elastičnosti domaće ponude.
- Nadalje, Komisija je ispitala tvrdnju iz gospodarskog modela podnositelja pritužbe da pristojbe *ad valorem* ne bi trebale imati učinak na cijene u Uniji u usporedbi s nedavno donesenom Uredbom kojom su pristojbe *ad valorem* u rasponu od 18,1 % do 35,9 % uvedene za uvoz toplovaljanih plosnatih proizvoda iz Kine. Napomenula je da su nakon uvođenja mjera protiv dampinškog uvoza toplovaljanih plosnatih proizvoda podrijetlom iz NRK-a cijene u Uniji relativno porasle u odnosu na cijene na svjetskom tržištu. Konkretno, razlika između uvoznih cijena CIF u Uniji i cijena na razini franko tvornica (jednostavni prosjek regija i kvalitete) iznosila je oko 26 EUR nakon uvođenja mjera u listopadu 2016., dok je tijekom razdoblja iste duljine prije uvođenja mjera iznosila 9 EUR. Uredba o uvođenju antidampinških pristojbi za toplovaljane plosnate čelične proizvode iz Kine stoga je zaista imala očit utjecaj na tržište Unije, što se studijom nije moglo objasniti.
- U tom je kontekstu Komisija smatrala i da bi u situaciji koja je nastala nakon završetka 2016. dodatna tarifa *ad valorem* za uvoz iz predmetnih četiriju zemalja bila pridonijela povećanju cijena na svjetskom tržištu i suočila proizvođače iz EU-a s cijenama većima od utvrđenog dampa i štete.
- Na temelju toga Komisija je zaključila da bi, ako se antidampinške pristojbe uvedu na uvoz iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine, proizvođači čelika iz Unije vjerojatno bili u boljem pregovaračkom položaju u odnosu na korisnike.

6.4.3.3 Korisnici koji postaju manje konkurentni u odnosu na konkurente u trećim zemljama

- (475) Komisija je analizirala tvrdnju da bi zbog uvođenja antidampinških pristojbi nepovezana prerađivačka industrija Unije (kao što je industrija cijevi) postala izrazito ranjiva u odnosu na konkurente s poslovnim nastanom u trećim zemljama koji bi mogli na tržištu Unije prodavati proizvode dobivene od toplovaljanih plosnatih proizvoda kupljenih bez plaćanja mjera.
- (476) Komisija je napomenula da ta tvrdnja nije potkrijepljena popratnim dokazima. Osim toga, u Uniji su na snazi antidampinške mjere za neke vrste uvezenih cijevi podrijetlom iz Kine, Rusije i Bjelarusa ⁽¹⁾.
- (477) Stoga je, te zbog izostanka drugih primjedbi, Komisija odbila tu tvrdnju.

6.4.3.4 Povećanje troškova korisnika

6.4.3.4.1. Uvod

- (478) Nakon pokretanja ispitnog postupka podnositelj pritužbe tvrdio je da, osim u slučaju industrije čeličnih cijevi, nijedno povećanje troškova korisnika vjerojatno neće imati materijalan utjecaj na veliku većinu korisnika, kao što su građevinski sektor, automobilski sektor itd. U pogledu industrije čeličnih cijevi podnositelj pritužbe tvrdio je da će to vjerojatno utjecati samo na one proizvođače cijevi koji se moraju oslanjati na dampinški uvoz predmetnog proizvoda.
- (479) S druge strane, Konzorcij je tvrdio da utjecaj na troškove korisnika nije bio onoliko ograničen na industriju čeličnih cijevi koliko je to tvrdio podnositelj pritužbe. U tom je pogledu Konzorcij tvrdio da predmetni proizvod čini oko 85 % – 95 % troškova cijevi kao trgovačke robe i oko 75 % – 80 % troškova drugih vrsta zavarenih cijevi, kao što su cijevi za prijenos energije ili mehanički precizne cijevi. Osim toga, Konzorcije je naveo ⁽²⁾ da bi to zbog navodnog povećanja cijena predmetnog proizvoda nakon RIP-a na korisnike koji nisu proizvođači cijevi dvostruko jače utjecalo od onoga što je izračunao Eurofer. Nadalje, kako je navedeno u uvodnoj izjavi (449), Udruženje strojarских i metaloprerađivačkih industrija Latvije i Konzorcij tvrdili su da će uvođenje antidampinških pristojbi dovesti do povećanja troška proizvodnje njihovih članova.
- (480) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi (514), najvažnija područja potrošnje/upotrebe predmetnog proizvoda odnose se na sljedeće segmente: industriju čeličnih cijevi (32 %), građevinarstvo (20 %), automobilski sektor (15 %) i strojarstvo (15 %).
- (481) Nakon objave dokumenta s informacijama Europsko udruženje za čelične cijevi (dalje u tekstu „ESTA”), koje čini više od 100 proizvođača čeličnih cijevi u 17 država članica i kojim je obuhvaćeno više od 90 % proizvodnje u Uniji, na zahtjev Komisije za dostavu dodatnih informacija dostavilo je jednu napomenu u kojoj je pojasnilo neke ključne točke. Kao udruženje koje predstavlja različite korisnike ESTA nije zauzela stajalište o točnom vjerojatnom utjecaju pristojbi na stanje proizvođača čeličnih cijevi. Neovisno o tome, potvrdila je da su toplovaljani plosnati proizvodi glavni pokretač određivanja cijena zavarenih cijevi (za razliku od bešavnih cijevi koje se proizvode od čeličnih poluga) ⁽³⁾.
- (482) Komisija je ocijenila sve prikupljene informacije i na temelju njih svaki segment zasebno ocijenila.

6.4.3.4.2. Utjecaj uvođenja mjera na troškove proizvođača čeličnih cijevi

6.4.3.4.2.1. Uvod

- (483) Iz statističkih podataka koje je dostavio podnositelj pritužbe ⁽⁴⁾ bilo je vidljivo da je industrija čeličnih cijevi najvažniji sektor koji upotrebljava predmetni proizvod. U skladu s tim statističkim podatcima oko 32 % ukupne potrošnje toplovaljanih plosnatih proizvoda upotrebljava se u industriji čeličnih cijevi.

⁽¹⁾ Europsko udruženje za čelične cijevi (ESTA) dostavilo je primjedbe da su te vrste sigurno zavarene cijevi (takozvani „plinovodi”), ali da one ne čine više od 10 % ukupne proizvodnje zavarenih cijevi u Uniji. (poruka elektroničke pošte ESTA-e službama Komisije, 1. lipnja 2017.).

⁽²⁾ Podnesak Konzorcija, Primjedbe kao odgovor na podnesak Eurofera od 7. veljače 2017., podnesen u ime CIHFR-a, bez datuma, dokument zaprimljen elektroničkom poštom 2. ožujka 2017., str. 4.

⁽³⁾ ESTA, AD 635 – Primjedbe ESTA-e, 10. svibnja 2017.

⁽⁴⁾ Podnesak Eurofera, Podnesak u kojem se analizira utjecaj privremenih pristojbi na korisnike, 7. veljače 2017., str. 2.

- (484) Marcegaglia, društvo koje sudjeluje u Konzorciju i koje je dostavilo puni odgovor na upitnik, prerađuje toplovaljane plosnate proizvode te, među ostalim, proizvodi cijevi i druge proizvode od čelika na kraju proizvodnog lanca. To je društvo samo bilo odgovorno za uvoz oko 1,6 – 2,4 milijuna tona toplovaljanih plosnatih proizvoda (oko 20 % – 30 % ukupnog uvoza toplovaljanih plosnatih proizvoda) tijekom razdoblja ispitnog postupka. Nadalje, tijekom razdoblja ispitnog postupka nabavilo je i 1,3 – 2,0 milijuna tona istovjetnog proizvoda od proizvođača čelika iz Unije. Komisija se okrenula tom velikom korisniku kako bi donijela zaključke o utjecaju mjera na korisnike u segmentu čeličnih cijevi općenito.
- (485) U tu je svrhu tijekom posjeta radi provjere Komisija od predstavnika društva Marcegaglia zatražila da izrade simulacije kako bi procijenili mogući utjecaj uvođenja antidampinških mjera na temelju podataka o profitabilnosti (račun dobiti i gubitka) za razdoblje ispitnog postupka. Te su simulacije predstavnici društva izradili pod pretpostavkom da se točno isti obujam nabavlja od istih dobavljača (proizvođači iz Unije, proizvođači izvoznici iz predmetnih zemalja i proizvođači izvoznici iz ostalih trećih zemalja) kao tijekom razdoblja ispitnog postupka. U tim se simulacijama ne uzimaju u obzir povećanja cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda nakon RIP-a niti bi li se dio tih povećanja cijena mogao prenijeti na kupce tih korisnika.
- (486) Dobiveni su sljedeći rezultati:
- u jednoj se simulaciji pokazalo da bi antidampinške pristojbe od 18 % za Kinu i od 10 % za predmetne zemlje dovele tog talijanskog korisnika na razinu profitabilnosti.
 - u drugoj se simulaciji pokazalo da bi antidampinške pristojbe od 18 % za Kinu i 20 % za predmetne zemlje dovele do gubitka.
- (487) Nakon objave dokumenta s informacijama podnositelj pritužbe ⁽¹⁾ tvrdio je da su simulacije netočne jer se u njima pretpostavlja da će se trošak za društvo Marcegaglia povećati za iznos pristojbi, dok Marcegaglia ima niz drugih opcija nabave. Nadalje, podnositelj pritužbe osporavao je nalaz prema kojem bi korisnici pretrpjeli nerazmjernu štetu. Na temelju gospodarske analize utjecaja antidampinških mjera podnositelj pritužbe tvrdio je da bi uvođenje mjera samo dovelo do ograničenog povećanja cijena predmetnog proizvoda i da bi prije imalo kvantitativan učinak ⁽²⁾.
- (488) U simulacijama na licu mjesta nije uzeto u obzir da je uvoz podrijetlom iz Kine u potpunosti zaustavljen od četvrtog tromjesečja 2016., kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (469)., i da su neke druge zemlje počele uvoziti, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 458. ⁽³⁾. Stoga je Komisija ažurirala svoje simulacije kako slijedi.
- Uz pretpostavku da se sva ponuda iz Kine zamijeni ponudom iz ostalih trećih zemalja i da antidampinška pristojba za Brazil, Iran, Rusiju i Ukrajinu iznosi 15 %, taj bi talijanski korisnik mogao ostvariti malu dobit između 0 % i 1 %.
 - Uz pretpostavku da se sva ponuda iz Kine zamijeni ponudom iz ostalih trećih zemalja i da antidampinška pristojba za Brazil, Iran, Rusiju i Ukrajinu iznosi 10 %, taj bi talijanski korisnik mogao ostvariti malu dobit između 1 % i 2 %.
 - Uz pretpostavku da se sva ponuda iz Kine, Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine zamijeni ponudom iz ostalih trećih zemalja (bez ikakvih pristojbi koje treba platiti), talijanski korisnik mogao bi ostvariti dobit između 2 % i 4 %.
- To su bile konzervativne simulacije jer u njima nisu uzeta u obzir moguća povećanja cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda nakon RIP-a, koja su se pokazala višima od 30 % u usporedbi s RIP-om, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi 494.
- (489) Tvrdnje koje je Eurofer iznio na temelju svoje gospodarske analize odbijaju se zbog razloga utvrđenih u uvodnoj izjavi (469).

⁽¹⁾ Podnesak Eurofera, Primjedbe Eurofera na Komisijin dokument s informacijama od 4. travnja 2017., str. 9. Podnositelj pritužbe naveo je i da te simulacije nikad nisu objavljene u spisu koji nije povjerljiv.

⁽²⁾ Podnesak Eurofera, *Economic analysis of the impact of anti-dumping measures in AD 635 on selected imports of hot-rolled flat steel (HRF) on EU downstream products*, bez datuma, poslano službama Komisije 31. svibnja 2017., str. 1.

⁽³⁾ Te činjenice nisu bile dostupne u vrijeme izvođenja tih simulacija.

- (490) Komisija je u uvodnoj izjavi (501). zaključila da je profitabilnost korisnika u sektoru čeličnih cijevi bila skromna tijekom razdoblja ispitnog postupka i nakon njega (do 31. ožujka 2017.). Stoga je potvrdila da postoji znatan rizik da bi se pristojbama *ad valorem* između 5,3 % i 33 % (uz visoke cijene) proizvođače čeličnih cijevi dovelo do gubitaka, uzimajući u obzir sve veće cijene nakon razdoblja ispitnog postupka. Osim toga, MSP-ovi iz Konzorcija suočili bi se s rizikom od još ozbiljnijih posljedica jer je njihova pregovaračka moć u odnosu na proizvođače iz Unije znatno slabija.

6.4.3.4.2.2. Sve veće cijene za sektor čeličnih cijevi nakon razdoblja ispitnog postupka

- (491) Kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (29)., nakon objave dokumenta s informacijama 23 korisnika dostavila su odgovore na dodatni upitnik (o razdoblju nakon RIP-a). Dva dodatna posjeta radi provjere obavljena su na licu mjesta kako bi se provjerili ti podatci za razdoblje nakon RIP-a.
- (492) Nadalje, nakon objave dokumenta s informacijama srpski proizvođač izvoznik tvrdio je da su se cijene predmetnog proizvoda povećale od kraja razdoblja ispitnog postupka, sa 417,5 EUR/tona na 575 EUR/tona u ožujku 2017. u sjevernoj Europi, što je povećanje od 37,7 %, te sa 395 EUR/tona na 545 EUR/tona u južnoj Europi. U tom je pogledu Konzorcij tvrdio da je za tržište EU-a trenutačno karakteristično stalno povećanje cijena toplovaljanih plasnatih proizvoda.
- (493) Nadalje, podnositelj pritužbe tvrdio je da je najvažniji razlog za povećanje cijena zabilježeno nakon razdoblja ispitnog postupka bilo povećanje cijena sirovina, a ne utjecaj ispitnog postupka koji je u tijeku. Iako je priznao da su cijene bile u rasponu između 530 i 550 EUR/tona, podnositelj pritužbe tvrdio je da je Komisijina odluka Komisije da ne uvede privremene mjere u ovom predmetu dovela do smanjenja cijena u razdoblju od ožujka do travnja 2017.
- (494) Komisija je utvrdila da su se cijene počele povećavati u drugoj polovini 2016. i da su dodatno nastavile rasti tijekom prvog tromjesečja 2017. Ta su povećanja cijena zabilježena za sve vrste predmetnog i istovjetnog proizvoda. Iz prikupljenih podataka za razdoblje nakon RIP-a bilo je vidljivo da su se cijene u razdoblju nakon RIP-a doista povećale.
- Prvo, na temelju podatka šest proizvođača iz Unije u uzorku povećanja cijena istovjetnog proizvoda prosječno su iznosila do 15,3 % za razdoblje od srpnja do prosinca 2016. i do 35,7 % za razdoblje od siječnja do ožujka 2017., u odnosu na prosječne cijene u razdoblju ispitnog postupka.
- Kao drugo, na temelju podataka koje su dostavili korisnici koji surađuju povećanja cijena predmetnog proizvoda iznosila su 18,2 % za razdoblje od srpnja do prosinca 2016. i 50,4 % za razdoblje od siječnja do ožujka 2017., u odnosu na prosječne cijene u razdoblju ispitnog postupka.
- (495) Nadalje, Komisija je utvrdila da su se cijene počele blago smanjivati u travnju i svibnju 2017. Međutim, cijene proizvođača iz Unije i dalje su iznosile oko 500 EUR/tona tijekom tih mjeseci.
- (496) S obzirom na prethodno navedeno Komisija je utvrdila znatna povećanja cijena u razdoblju nakon RIP-a (do ožujka 2017.) za sve vrste predmetnog proizvoda i proizvoda. Nakon toga cijene su se počele blago smanjivati, ali su u znatnoj mjeri ostale iznad razina cijena tijekom RIP-a.

6.4.3.4.2.3. Profitabilnost sektora čeličnih cijevi

- (497) Nakon objave dokumenta s informacijama dostavljene su sljedeće informacije o profitabilnosti sektora čeličnih cijevi:
- ESTA je odgovorila da je profitabilnost u svijetu 2016 u pogledu zavarenih cijevi iznosila oko – 0,3 % ⁽¹⁾; i
- konzorcij je naveo da su korisnici i servisni centri koji su članovi Konzorcija u prosjeku tijekom razdoblja ispitnog postupka imali profitnu maržu od 5 %. U tom je pogledu tvrdio da bi povećanje cijene predmetnog proizvoda od samo 10 % tipični MSP doveo do neodrživog gubitka od 3,6 % ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ESTA, poruka elektroničke pošte ESTA-e službama Komisije, 1. lipnja 2017.

⁽²⁾ Podnesak Konzorcija, Primjedbe na Komisijin dokument s informacijama dostavljen u ime CIHFR-a, 8. svibnja 2017., str. 9. i 10.

- (498) Na temelju prikupljenih podataka za razdoblje nakon RIP-a pokazalo se da se profitabilnost među pojedinačnim korisnicima znatno razlikovala kako slijedi:

Tablica 24.

Profitabilnost proizvođača čeličnih cijevi ⁽¹⁾

Kategorija proizvođača čeličnih cijevi	Broj proizvođača čeličnih cijevi	Profitabilnost tijekom RIP-a	Profitabilnost od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016.	Profitabilnost od 1. siječnja 2017. do 31. ožujka 2017.
Članovi Konzorcija	5 (*)	3,68 %	– 0,87 %	0,34 %
Proizvođači čeličnih cijevi povezani s proizvođačima iz Unije (koji podržavaju uvođenje mjera)	8 (**)	– 3,69 %	– 5,83 %	0,39 %
Proizvođači čeličnih cijevi koji podržavaju uvođenje mjera (nisu povezani s proizvođačima iz Unije)	1 (***)	– 0,33 %	2,80 %	6,13 %
Ukupna ponderirana prosječna profitabilnost	14	2,01 %	– 3,95 %	0,37 %

Izvor: odgovor različitih proizvođača čeličnih cijevi na upitnik o razdoblju nakon RIP-a

(*) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi (439), članovi Konzorcija dostavili su 11 odgovora, od kojih se pet odnosilo na proizvođače čeličnih cijevi, a preostalih šest na servisne centre (to su društva čije su djelatnosti ograničene na specifične preradačke djelatnosti kao što su rezanje, prerezivanje i/ili dekapiranje proizvoda).

(**) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi (439), zaprimljeno je devet odgovora od koji se osam odnosilo na proizvođače čeličnih cijevi, a preostali jedan na servisni centar.

(***) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi (439), zaprimljena su dva odgovora od kojih se jedan odnosio na proizvođača čeličnih cijevi. Drugi se odnosio na servisni centar.

- (499) Iz prethodne tablice vidljivo je da se profitabilnost proizvođača čeličnih cijevi općenito poboljšala tijekom prva tri mjeseca 2017. u odnosu na drugu polovinu 2016. te je općenito iznosila 0,37 %. Proizvođači čeličnih cijevi objasnili su da su zbog očekivanja da će se tijekom 2016. cijene toplovaljanih plosnatih proizvoda povećati kupili razmjerno više tih proizvoda (po relativno nižim cijenama) nego obično. Ti su proizvodi zatim upotrijebljeni kad su se cijene toplovaljanih plosnatih proizvoda već povećale. Međutim, proizvođači čeličnih cijevi kod kojih je obavljen posjet na licu mjesta očekivali su da bi se njihovi rezultati mogli pogoršati u drugom tromjesečju 2017.

- (500) Nadalje, proizvođači čeličnih cijevi povezani s proizvođačima iz Unije tvrdili su da su njihove niske ili čak negativne profitne marže bile posljedica činjenice da su se morali natjecati s drugim proizvođačima čeličnih cijevi koji su se u određenoj mjeri opskrbljivali dampinškim toplovaljanim plosnatim proizvodima iz predmetnih zemalja.

- (501) Komisija je općenito zaključila da je profitabilnost korisnika u sektoru čeličnih cijevi bila skromna tijekom razdoblja ispitnog postupka i nakon razdoblja ispitnog postupka.

6.4.3.4.2.4. Mogućnost prenošenja povećanja cijena u sektoru čeličnih cijevi

- (502) Konzorcij je tvrdio da je prenošenje povećanja cijena jedini način da ostane profitabilan. Međutim, Konzorcij je naveo da to nije moguće jer bi svako povećanje prodajnih cijena iznad konkurentnih razina dovelo do gubitka tržišnog udjela za nezavisne korisnike u korist integriranih korisnika te, u skladu s tim, dobiti. U pogledu

⁽¹⁾ Ti su postotci ponderirani prosječni podatci o profitabilnosti prije oporezivanja svih proizvođača čeličnih cijevi, kako je prikazano u njihovim odnosnim računima dobiti i gubitka za razdoblja navedena u tablici, izraženi kao postotak od njihove prodaje na slobodnom tržištu Unije.

prenošenja povećanja troškova ESTA je navela da će „tržišni uvjeti ostati poštteni dok god proizvođači (čeličnih cijevi) iz EU-a mogu prenijeti povećanje troškova na kupce” ⁽¹⁾.

(503) U pogledu pitanja bi li proizvođači čeličnih cijevi mogli prenijeti povećanje troškova Komisija je primijetila razlike u zaprimljenim podnescima.

— S jedne strane, neki su korisnici (uglavnom korisnici povezani s proizvođačima iz Unije) naveli da se u načelu nisu suočili s većim problemima u prenošenju povećanja troškova na svoje kupce u razdoblju nakon RIP-a. Međutim, naglasili su da bi to prenošenje bilo teže kad bi se određeni konkurenti mogli osloniti na vrlo jeftini uvoz toplovaljanih plosnatih proizvoda ili kad kupci sami ne bi ostvarivali dobre rezultate.

— S druge strane, drugi korisnici (uglavnom nezavisni korisnici) izrazili su ozbiljnu zabrinutost u pogledu mogućnosti prenošenja cijene toplovaljanih plosnatih proizvoda. U tom su pogledu uputili na sljedeće:

— vrlo konkurentno tržište za koje su karakteristične niske marže i problemi u opskrbi toplovaljanim plosnatim proizvodima, zbog kojih ne mogu prenijeti povećanje troškova na svoje kupce; i

— povećani uvoz polugotovih i/ili gotovih proizvoda (po nižim cijenama) iz zemalja kao što su Turska, bivša jugoslavenska republika Makedonija i Bjelarus. Time je isto tako smanjena mogućnost prenošenja povećanja troškova.

(504) Nakon konačne objave podnositelj pritužbe tvrdio je su izjave drugih korisnika (uglavnom neovisnih korisnika), a posebno izjava o „poteškoćama u opskrbi toplovaljanim plosnatim proizvodima” iz uvodne izjave (503), špekulativne i netočne.

(505) Komisija je tu tvrdnju odbila kao neosnovanu.

(506) Prvo, ti su korisnici u svojim odgovorima na upitnike izjavili da su se ponekad suočavali s poteškoćama u zaprimanju pošiljki toplovaljanih plosnatih proizvoda zbog „velikih kašnjenja isporuka” ili „ograničenih kapaciteta proizvođača koji su vidljivi iz nedostatka materijala na tržištu”. Drugo, Komisija je raspolagala dokazom da su korisnici kod kojih su provedeni posjeti na licu mjesta imali poteškoća u smislu isporuka ili pravodobnih isporuka. Treće, Komisija je nadalje primijetila da su proizvođači cijevi koji izvoze izvan Unije imali manje mogućnosti da prenesu svoja povećanja cijena. Stoga je Komisija odbila tvrdnju da su izjave prethodno navedenih korisnika špekulativne i netočne.

(507) Nadalje, podnositelj pritužbe tvrdio je da su te izjave korisnika bile protivne zaključcima iz odjeljka o „manjku opskrbe” u kojem je Komisija „odbila tvrdnju da bi uvođenje mjera dovelo do manjka opskrbe predmetnim proizvodom/istovjetnim proizvodom na tržištu Unije (vidjeti uvodnu izjavu (463)).”.

(508) U tom pogledu Komisija je naglasila da se njezini nalazi iz odjeljka 6.4.3.1. o manjku opskrbe sastoje od nizova prognostičkih analiza. Komisija je najprije razmotrila pitanje bi li se uvođenjem pristojbi *ad valorem* moglo općenito blokirati uvoz toplovaljanih plosnatih proizvoda u Uniju. U tom je pogledu izrazila zadovoljstvo zbog činjenice da postoji dostatan alternativni uvoz toplovaljanih plosnatih proizvoda iz drugih trećih zemalja. Komisija je zatim dodala da bi se moglo očekivati i da se proizvodnja Unije poveća i tako nadoknadi, barem djelomično, budući mogući manjak uvoza toplovaljanih plosnatih proizvoda iz predmetnih zemalja. Stoga je Komisija zaključila da uvođenje pristojbi vjerojatno ne bi dovelo do manjka opskrbe u budućnosti.

(509) Prognostička analiza iz odjeljka 6.4.3.1. razlikuje se od prethodno navedenih trenutačnih poteškoća nekih korisnika pri zaprimanju isporuka iz industrije Unije pravodobno i u odgovarajućim količinama. Komisija je u skladu s time odbila tvrdnju da je upućivanju na izjave korisnika o „poteškoćama pri zaprimanju isporuka” iz uvodne izjave (503). bila protivna Komisijina analiza mogućeg nepostojanja „manjka opskrbe” u budućem razvoju tržišta toplovaljanih plosnatih proizvoda u uvodnoj izjavi (463).

(510) Zbog razlika primijećenih među različitim kategorijama proizvođača čeličnih cijevi Komisija je potvrdila da postoji rizik da korisnici neće moći u cijelosti prenijeti povećanja cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda na svoje kupce.

⁽¹⁾ Međutim, ESTA nije odgovorila na pitanje mogu li proizvođači čeličnih cijevi u praksi prenijeti povećanje troškova na kupce.

6.4.3.4.2.5. Zaključak za sektor čeličnih cijevi

(511) Na temelju prethodno navedenog Komisija je zaključila da postoji znatan rizik da bi pristojbe u obliku pristojbi *ad valorem* sektor čeličnih cijevi dovele do gubitaka zbog sljedećih razloga:

- toplovaljani plosnati proizvodi glavni su troškovni element za zavarene cijevi;
- cijene toplovaljanih plosnatih proizvoda znatno su se povećale nakon razdoblja ispitnog postupka;
- profitne marže u sektoru čeličnih cijevi relativno su male i
- nejasno je mogu li nezavisni proizvođači čeličnih cijevi povećanje cijena prenijeti na svoje kupce.

(512) Nakon konačne objave podnositelj pritužbe osporio je Komisijin zaključak da bi pristojbe *ad valorem* potaknule gubitke u sektoru čeličnih cijevi zbog sljedećih četiriju razloga:

- prvo, Komisija se uglavnom oslanjala na manjkavi model društva Marcegaglia kojim se ne poštuju osnovna ekonomska načela. Podnositelj pritužbe u tom je pogledu naveo da bi glavni utjecaj pristojbi bio na obujam, a ne na cijene. Nadalje, u modelu društva Marcegaglia zanemaruju se svi dokazi o elastičnosti supstitucije za toplovaljane plosnate proizvode. Podnositelj pritužbe spomenuo je i da je, imajući na umu da su toplovaljani plosnati proizvodi trgovačka roba, elastičnost supstitucije kod alternativnih dobavljača visoka te da u svakom slučaju nije ni beskonačna ni nepostojeća.
- drugo, cijene toplovaljanih plosnatih proizvoda porasle su tijekom razdoblja ispitnog postupka. Zbog toga povećanje cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda ima isti utjecaj na sve proizvođače cijevi, što je važno kad je riječ o prenošenju tih povećanja troškova. Ako korisnici mogu prenijeti povećanje troškova, činjenica da su se cijene povećale nije relevantna kad se procjenjuje učinak na korisnike.
- treće, Komisija se oslonila na činjenicu da je profitabilnost proizvođača čeličnih cijevi skromna. Međutim, podnositelj pritužbe tvrdi da Komisija nije ni pokušala gledati dugoročno i provjeriti koje je dugoročno stajalište ni utvrditi referentnu vrijednost za uobičajenu profitabilnost. Osim toga, Komisija nije mogla donijeti zaključke iz profitabilnosti korisnika u jednom tromjesečju, odnosno prvom tromjesečju 2017.
- četvrto, Komisijin zaključak da je postojao znatan rizik da bi pristojbe dovele proizvođače čeličnih cijevi do gubitaka ne proizlazi iz nalaza. Konkretno, tvrdnjom da je postojao rizik da se troškovi ne bi mogli prenijeti u potpunosti ne opravdava se zaključak da bi pristojbe *ad valorem* dovele sektor čeličnih cijevi do gubitaka. Komisija je isto tako pogrešno ocijenila stajališta integriranih korisnika koji strahuju od narušavanja tržišnog natjecanja jer bi se drugim korisnicima koji se oslanjaju na dampinški uvoz omogućila nepoštena konkurentna prednost.

(513) Komisija je odbila većinu tih tvrdnji kako slijedi:

- prvo, kako je već utvrđeno u uvodnoj izjavi (485), najprije su provedene simulacije kako bi se procijenio učinak uvođenja antidampinških mjera na temelju podataka o profitabilnosti (računi dobiti i gubitka) iz metode društva Marcegaglia za razdoblje ispitnog postupka koji su provjereni na licu mjesta. Komisija je nakon toga ažurirala svoje simulacije iz uvodne izjave (488). Nadalje, Komisija je razmotrila argument iz gospodarskog modela da bi, ako neki dobavljači povise svoje cijene ili ako se za njihove toplovaljane plosnate proizvode uvedu mjere, kupac (korisnik) pokušao prijeći na druge dobavljače koji nisu povišili svoje cijene. Međutim, tom tvrdnjom ne uzima se u obzir činjenica da postoje ugovorne obveze između kupca (korisnika) i dobavljača, kojima se barem na početku ograničuje elastičnost supstitucije za toplovaljane plosnate proizvode. Zaista, uz promptno tržište, korisnici toplovaljanih plosnatih proizvoda sklapaju i ugovore na dulja razdoblja sa svojim dobavljačima. Još bi jedan mogući problem na početku mogla biti činjenica da je za uspostavljanje novog poslovnog odnosa potrebno barem neko ulaganje. Međutim, Komisija je priznala da bi se elastičnost supstitucije poboljšala s vremenom.
- drugo, podnositelj pritužbe priznao je da su cijene toplovaljanih plosnatih proizvoda bile u porastu u četvrtom tromjesečju 2016. i prvom tromjesečju 2017. te da ta povećanja cijena na sve proizvođače cijevi

utječu na isti način. Komisija je priznala da ako korisnici mogu prenijeti povećanje troškova, činjenica da su se cijene sirovina povećale nije relevantna kad se procjenjuje učinak na korisnike. Međutim, kako je utvrđeno u uvodnim izjavama od (502). do (510)., Komisija nije bila sigurna da bi svi proizvođači cijevi mogli prenijeti povećanja troškova.

- treće, Komisija je u tablici u uvodnoj izjavi (498). navela financijske podatke za razdoblje ispitnog postupka (12 mjeseci), za razdoblje od 1. srpnja do 31. prosinca 2016. (šest mjeseci) i za razdoblje od 1. siječnja do 31. ožujka 2017. (tri mjeseca). Budući da antidampinške mjere mogu imati neposredan i negativan učinak odmah nakon uvođenja, posebno kad je riječ o malim i srednjim poduzećima koja djeluju u sektoru cijevi od nehrđajućeg čelika ⁽¹⁾, Komisija je imala pravo temeljiti svoje nalaze na prethodno navedenim podacima koji obuhvaćaju 21 mjesec bez provedbe dugoročne studije održivosti za sektor cijevi.
- četvrto, kad je riječ o prenošenju, Komisija je svoje nalaze temeljila na komentarima zaprimljenima u odgovorima na upitnike nakon RIP-a. Nadalje, dodatno se raspravilo o tome bi li korisnici mogli prenositi moguća povećanja troškova te je ta mogućnost dokumentirana tijekom provjera na licu mjesta. Stoga se zaključak Komisije temelji na izjavama (inspekcija dokumenata i ispitivanje) za koje tijelo koje provodi ispitni postupak smatra da su istovrijedne dokazima. Drugo, nije zanemarena činjenica da je većina proizvođača čeličnih cijevi koji su ispunili upitnik izjavila da strahuje od narušavanja tržišnog natjecanja. U tom je pogledu naglasila da bi se svim korisnicima ponovno osigurala ravnopravnost pri kupnji toplovaljanih plosnatih proizvoda ispod razine najniže uvozne cijene jer bi se pristojbama *ad valorem* uklonio damping za uvoz iz predmetnih četiriju zemalja. Za kupnju toplovaljanih plosnatih proizvoda iznad razine najniže uvozne cijene proizvođač cijevi sam će odlučivati hoće li svoju opskrbu osigurati od integriranog proizvođača iz Unije ili uvozom.

6.4.3.4.3. Utjecaj uvođenja mjera na troškove ostalih korisnika

6.4.3.4.3.1. Uvod

- (514) Na temelju statističkih podataka koje je dostavio podnositelj pritužbe ⁽²⁾ pokazalo se i da su, osim industrije čeličnih cijevi, i ostali sektori, kao što su građevinarstvo (20 %), automobilski sektor (15 %) i strojarstvo (15 %), važni kupci predmetnog proizvoda.
- (515) Komisija je tijekom ispitnog postupka zatražila suradnju od niza korisnika iz tih ostalih sektora u Poljskoj i baltičkim državama. Poslani su im upitnici, ali nisu zaprimljeni nikakvi odgovori.
- (516) Nakon pokretanja ovog postupka nije se javilo ni jedno udruženje korisnika, osim Udruženja strojarskih i metaloprerađivačkih industrija Latvije. Međutim, potonje nije niti potkrijepilo svoje tvrdnje da bi antidampinške mjere dovele do povećanja troškova strojarskog sektora niti dostavilo dodatne primjedbe. Komisija stoga nije mogla jasno utvrditi mogući utjecaj mjera na taj sektor.
- (517) Komisija je uzela u obzir i proturječna stajališta podnositelja pritužbe i Konzorcija o mogućem utjecaju uvođenja mjera na troškove ostalih segmenata korisnika, kao što su automobilski i građevinski sektor, za koje se čini da su manje pogođeni od sektora čeličnih cijevi. Na primjer, automobilska industrija mogla bi se suočiti s dodatnim troškovima proizvodnje od 430 milijuna EUR. Međutim, kad se raščlani na jedinične troškove, ta je brojka manje znatna. U skladu s procjenama Konzorcija i podnositelja pritužbe troškovi automobila srednje veličine povećali bi se samo za oko 24 – 27 EUR po automobilu. Čini se da je ta situacija slična situaciji u sektoru kućanskih uređaja.

6.4.3.4.3.2. Suradnja korisnika i udruženja korisnika nakon objave dokumenta s informacijama

- (518) Nakon objave dokumenta s informacijama Komisija je pokušala procijeniti utjecaj mjere na segmente koji ne uključuju sektor čeličnih cijevi.
- (519) U tom je pogledu Komisija ponovno zatražila suradnju od niza korisnika u Poljskoj i baltičkim državama (uglavnom u strojarskom sektoru) tako što im je poslala dodatne upitnike o razdoblju nakon RIP-a, ali nije zaprimila nijedan odgovor.

⁽¹⁾ Podnesak Europskog udruženja za čelične cijevi, 10. svibnja 2017.

⁽²⁾ Podnesak Eurofera, Podnesak u kojem se analizira utjecaj privremenih pristojbi na korisnike, 7. veljače 2017., str. 2.

- (520) Nadalje, Komisija je proaktivno zatražila suradnju i od 11 udruženja korisnika koja predstavljaju druge sektore (građevinski, automobilske, strojarstvo, sektor kućanskih uređaja). Sva su ta udruženja primila upitnike o razdoblju nakon RIP-a i od njih je zatraženo da ta pitanja prosljede svojim članovima ako udruženja sama nisu imala odgovore na njih.
- (521) Dva su djelomična odgovora zaprimljena od udruženja korisnika i jedan djelomični odgovor od društva koje je upitnik o razdoblju nakon RIP-a zaprimilo preko svojeg udruženja.
- Prvo, Europsko vijeće proizvođača kućanskih aparata (CECED) navelo je da ne može dostaviti zatražene podatke, ali je navelo sljedeće: „Potencijalne antidampinške mjere EU-a za čelik negativno bi, izravno ili neizravno, utjecale na proizvodnju aparata [...] Zbog toga ne podržavamo protekcionističke mjere, kao što su antidampinške mjere, koje bi mogle negativno utjecati na konkurentski položaj naše industrije, osim ako se detaljno opravdaju nedvosmislenim dokazima.”⁽¹⁾
 - Drugo, Agoria, belgijski član udruženja Orgalime⁽²⁾ navela je da se trošak toplovaljanih plosnatih proizvoda razlikuje ovisno o vrsti gotovog proizvoda: može se razlikovati između 5 % (za prikolice, kamione za odvoz otpada, tračnice, terminalne tegljače) i 100 % (za teleskopske nosače za kranove). Međutim, iz odgovora nije jasno kako bi to u praksi utjecalo na njezino poslovanje.
 - Treće, Electrolux Home Products Corporation N.V., koji je zahtjev Komisije za dostavu dodatnih informacija zaprimio preko udruženja CECED, naveo je da je on proizvođač kućanskih uređaja koji posluje na globalnom tržištu. To je društvo navelo da je „čelik glavna troškovna komponenta naših proizvoda koji se prodaju na vrlo konkurentnom globalnom tržištu s niskim maržama. Za svoje europske proizvodne lokacije kupujemo čelik europskih dobavljača i željeli bi smo to činiti i dalje. Međutim, pristojbe EU-a na uvoz čelika dovode do umjetno visokih cijena domaćeg i stranog čelika čime se naše poslovanje stavlja u nepovoljan položaj u odnosu na druge proizvođače koji imaju tvornice izvan EU-a i svoje gotove proizvode izvoze u EU.”⁽³⁾
- (522) U pogledu tih odgovora Komisija napominje da u njima nisu navedeni nikakvi smisleni podatci o profitabilnosti i obujmu prodaje. Komisija stoga nije mogla utvrditi jasne podatke o mogućem utjecaju mjera na druge sektore osim sektora čeličnih cijevi.
- (523) Međutim, uzimajući u obzir nisku stopu odgovora korisnika i udruženja korisnika u sektorima koji nisu sektor čeličnih cijevi, procijenjeno je da je utjecaj povećanja cijena manje znatan nego za sektore čeličnih cijevi, iako se u tim trima odgovorima (vidjeti uvodnu izjavu (521).) upućuje na činjenicu da oni neće podržati uvođenje mjera u ovom predmetu.
- (524) Podnositelj pritužbe nakon prve objave tvrdio je da je Komisija pogrešno donijela zaključak da je „procijenjeno da je učinak povećanja cijena manje važan” zbog sljedećih razloga: analizu učinka mogućih mjera na sektore koji nisu sektor čeličnih cijevi obilježio je izostanak podataka ili provjerenih dokaza o materijalnom učinku na segmente drugih korisnika; jedini navedeni dokazi o utjecaju na korisnike tri su dopisa. Osim toga, zaključak je očito proturječan izjavama Komisije da „nisu dostupni smisleni podatci” i da „nije moguće utvrditi jasne podatke o mogućem utjecaju mjera na sektore koji nisu sektor čeličnih cijevi” (vidjeti uvodnu izjavu (522).). Nadalje, podnositelj pritužbe tvrdio je da je jedno od udruženja (Agoria) izjavilo da podržava uvođenje pristojbi *ad valorem*.
- (525) Komisija je priznala da je podnositelj pritužbe u svojoj izjavi od 7. veljače 2017. tvrdio da „primjeri... pokazuju da se čini da će za sve sektore osim sektora cijevi utjecaj pristojbi biti *de minimis*” i da je stupanj suradnje nizak. Štoviše, zaista se činilo da je Agoria podržala uvođenje pristojbi *ad valorem*.

⁽¹⁾ Dopis od 22. svibnja 2017. glavnog direktora CECED-a službama Komisije.

⁽²⁾ Orgalime je Europsko udruženje inženjerskih industrija koje zastupa interese strojarstva, električnog i elektroničkog sektora te sektora za preradu metala i proizvoda od metala.

⁽³⁾ Dopis glavnog izvršnog direktora i potpredsjednika Odjela nabave društva Electrolux Home Products Corporation N.V. zaprimljen porukom elektroničke pošte 22. svibnja 2017., bez datuma.

- (526) Ipak, u izjavama drugih udruženja korisnika i jednog društva (vidjeti uvodnu izjavu (521).) nalazile su se naznake da oni ne dijele mišljenje podnositelja pritužbe da će utjecaj pristojbi vjerojatno biti minimalan. Osim toga, Komisija je zaista procijenila povećanje troškova automobila srednje veličine koji bi se kretali oko 24 – 27 EUR po automobilu (vidjeti uvodnu izjavu (517).) i vjerojatan utjecaj na kućanske uređaje koji je ocijenila manje znatnim i koji se nalazio u rasponu od 0,63 do 1,43 EUR po uređaju).
- (527) U tom je kontekstu Komisija razradila svoj konačni zaključak i zaključila da bi utjecaj na sektore koji nisu sektor čeličnih cijevi bio manje znatan.

6.4.3.4.3. Zaključak o drugim sektorima osim sektora čeličnih cijevi

- (528) Komisija je potvrdila da bi utjecaj na te ostale korisnike bio manje znatan nego na sektor čeličnih cijevi.

6.4.3.5 Interesi korisnika povezanih s proizvođačima izvoznicima

- (529) Ukupan uvoz brazilskog proizvođača izvoznika CSN u Uniju izvršen je njegovom povezanom portugalskom društvu kćeri, Lusosider. Potonje društvo uglavnom prerađuje taj uvoz toplovaljanih plosnatih proizvoda u proizvode na kraju proizvodnog lanca za prodaju uglavnom na Pirinejskom poluotoku.
- (530) Tijekom saslušanja CSN je obavijestio službe Komisije da se čeka važna odluka o ulaganju i da bi to moglo utjecati na Lusosider koji trenutačno ima 250 zaposlenika. Ruski proizvođač izvoznik NLMK naveo je da je s vremenom razvijao svoje djelatnosti na kraju proizvodnog lanca u Uniji. U tom je pogledu tvrdio da bi se „uvođenjem antidampinskih mjera za toplovaljane plosnate proizvode, ograničavanjem mogućnosti izvoza važnog ulaznog materijala iz Rusije u svoje čeličane u EU-u, u velikoj mjeri narušila sposobnost NLMK-a da poveća svoju proizvodnju na kraju proizvodnog lanca u EU-u.”⁽¹⁾
- (531) Nakon objave dokumenta s informacijama NLMK je dodao da je „[...] želio usmjeriti pažnju Europske komisije na rizike koji bi se mogli stvoriti uvođenjem antidampinskih mjera, posebno u slučaju više sile, ograničavanjem raspoloživosti materijala iz našeg matičnog društva, ako to bude potrebno.”
- (532) Nakon objave dokumenta s informacijama od triju je korisnika povezanih s proizvođačima izvoznicima zatraženo da ispune upitnik o razdoblju nakon RIP-a. Dvoje od njih ispunili su cijeli upitnik, dok je preostali korisnik dostavio djelomičan odgovor. Na temelju podataka Komisija je primijetila da se profitabilnost tih dvaju korisnika povećala sa 1,81 % tijekom RIP-a na 14,10 % u prva tri mjeseca 2017. Međutim, za jedno je društvo utvrđeno da njegova profitabilnost u prva tri mjeseca 2017. uključuje dobit koja je bila iznimna, a ne trajna, zbog povećanih cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda u razdoblju nakon RIP-a.
- (533) Nakon konačne objave podnositelj prijave tvrdio je da Komisijino upućivanje na izjavu NLMK-a (vidjeti uvodnu izjavu (531).) ne može sakriti činjenicu da to društvo nije uvezilo toplovaljane plosnate proizvode iz svojeg ruskog matičnog društva tijekom predmetnog razdoblja.
- (534) Komisija je priznala da NLMK nije uvezio toplovaljane plosnate proizvode od svojeg ruskog matičnog društva tijekom predmetnog razdoblja. Međutim, NLMK je dokazao da njegovi kupci zahtijevaju potvrdu o tome da su isporuke toplovaljanih plosnatih proizvoda iz NLMK-a u svim slučajevima pokrivene jamstvom, uključujući u slučajevima više sile. U tim slučajevima NLMK, koji se nalazi u Uniji, mora moći računati na opskrbu iz svojeg matičnog društva koje se nalazi u Rusiji. U suprotnom ne bi mogao zadržati svoje veće kupce i ostati konkurentan na tržištu Unije.
- (535) Komisija je zaključila da uvođenje mjera nije ni u interesu portugalskog društva kćeri Lusosider, povezanog s brazilskim proizvođačem izvoznikom CSN, niti belgijskog društva kćeri NLMK, povezanog s ruskim proizvođačem izvoznikom NLMK.

⁽¹⁾ Podnesak društva Novolipetsk Steel od 25. listopada 2016.

6.4.4 Zaključak o interesu korisnika

- (536) S obzirom na prethodno navedeno Komisija je zaključila da uvođenje mjera nije u interesu korisnika. Međutim, iako bi utjecaj na sektor čeličnih cijevi bio vrlo izražen, utjecaj na ostale sektore na kraju proizvodnog lanca vjerojatno bi bio manje snažan.
- (537) Nakon prve objave podnositelj pritužbe tvrdio je da je formulacija „najvjerojatnije manje snažan” obmanjujuća i netočna izjava uzmu li se u obzir dostupni dokazi:
- prvo, utjecaj na segment cijevi odnosi se na mali dio tog segmenta, konkretno na proizvođače zavarenih cijevi koji nisu povezani s proizvođačima toplovaljanih plosnatih proizvoda u Uniji i odabrali su oslanjati se na uvoz,
 - drugo, kratkom analizom drugih sektora koji nisu sektor čeličnih cijevi potvrđeno je da nema materijalnog utjecaja.
- (538) Komisija je odbacila te tvrdnje podnositelja pritužbe kako slijedi:
- prvo, kako je već navedeno u uvodnoj izjavi (435), samo društvo Marcegaglia godišnje troši između 2,9 i 4,4 milijuna tona predmetnog proizvoda/istovjetnog proizvoda. To znači da je to jedno društvo samo odgovorno za između 8,5 % i gotovo 13 % ukupne potrošnje na slobodnom tržištu Unije, kako je navedeno u tablici u uvodnoj izjavi (226). Osim toga, analiza tržišta čeličnih cijevi nije ovisila samo o analizi društva Marcegaglia. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi (8), za potrebe ispitnog postupka više od 30 korisnika i nepovezanih uvoznika koji se uglavnom, ali ne i isključivo, nalaze u Italiji osnovalo je *ad hoc* konzorcij. Uglavnom ga čine MSP-ovi, iako je i društvo Marcegaglia bilo član tog konzorcija, U tom je pogledu, kako je navedeno u uvodnim izjavama (17). i (24), taj konzorcij dostavio primjedbe i saslušan je tijekom saslušanja. Osim toga, kako je navedeno u tablici u uvodnoj izjavi (498), pet je članova konzorcija surađivalo dostavljanjem podataka nakon RIP-a. Stoga je Komisija odbacila tvrdnju podnositelja pritužbe da se utjecaj na segment cijevi odnosi samo na mali dio tog segmenta.
 - drugo, kad je riječ o tvrdnji da nema materijalnog utjecaja na sektore osim sektora čeličnih cijevi, Komisija je uputila na svoje ranije izjave u prethodnoj uvodnoj izjavi (524). Utjecaj postoji, iako je manje znatan.
- (539) Ipak, i radi dosljednosti, Komisija je priznala da je trebala u zaključku upotrijebiti istu formulaciju „manje znatan” kao u analitičkom dijelu uvodne izjave (528). Stoga je Komisija izmijenila svoj prethodni zaključak, kako je naveden u uvodnoj izjavi (536), kako slijedi: S obzirom na prethodno navedeno Komisija je zaključila da uvođenje mjera nije u interesu korisnika. Iako bi utjecaj na sektor čeličnih cijevi bio izražen, utjecaj na ostale sektore na kraju proizvodnog lanca vjerojatno bi bio manje znatan.

6.5 Zaključak o interesu Unije

- (540) Komisija je ocijenila i uskladila jake interese važne industrije Unije da se zaštiti od nepoštenih praksi, s jedne strane, i vjerojatnih negativnih učinaka mjera na korisnike, s druge strane.
- (541) Uvođenjem mjera industrija Unije mogla bi zadržati održivu razinu dobiti. Tim bi se mjerama industriji Unije pomoglo da postane stabilna i održiva, uzimajući u obzir i akumulirane gubitke koji su nastali od 2013., osim skromne dobiti ostvarene 2014.
- (542) Za razliku od toga, uvođenje konačnih mjera za Brazil, Iran, Rusiju i Ukrajinu moglo bi nerazmjerno negativno utjecati na korisnike, koji uvelike ovise o opskrbi predmetnim proizvodom. Time bi se narušila njihova konkurentnost na tržištu na kraju proizvodnog lanca, posebno u pogledu cijevi.
- (543) Kako je prethodno napomenuto, kako bi primjereno uskladila suprotstavljene interese i donijela odgovarajuće zaključke o tom pitanju, Komisija je smatrala nužnim ispitati razvoj događaja nakon isteka razdoblja ispitnog postupka, tj. nakon srpnja 2016. Uzela je u obzir i znatan rast cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda u drugoj polovini 2016., čime su prešle granicu od 500 EUR/tona u veljači 2017.

- (544) Nakon objave dokumenta s informacijama Komisija je dodatno ispitala navode da su se cijene toplovaljanih plosnatih proizvoda povećale u razdoblju nakon RIP-a. Nadalje, time je korisnike potaknula da dostave dodatne podatke o nekoliko sektora korisnika kako bi točnije procijenila potencijalni utjecaj mjera na sektore na kraju proizvodnog lanca osim sektora cijevi. Pozvala je zainteresirane strane i da dostave primjedbe u pogledu primjerenog oblika mjera.
- (545) Nakon prikupljanja dodatnih podataka koje su dostavile različite zainteresirane strane Komisija je zaključila da su se cijene toplovaljanih plosnatih proizvoda znatno povećale u razdoblju nakon RIP-a i:
- da bi se zbog konačnih mjera proizvođači iz Unije mogli vratiti na održive razine dobiti. Ako se mjere ne uvedu, bilo bi nejasno može li industrija Unije postati dovoljno održiva, uzimajući u obzir i akumulirane gubitke koji su nastali od 2013., osim skromne dobiti ostvarene 2014.
 - da bi se, u pogledu interesa korisnika, uvođenjem mjera u obliku pristojbe *ad valorem* za Brazil, Iran, Rusiju i Ukrajinu nerazmjerno negativno utjecalo na korisnike (posebno u sektoru čeličnih cijevi), čime bi se utjecalo na njihove cijene i zaposlenost.
- (546) Komisija je podsjetila na nalaze u uvodnoj izjavi (425). u pogledu profitabilnosti proizvođača iz Unije te znatnog rasta cijena nakon razdoblja ispitnog postupka. Na temelju toga Komisija je smatrala da je u interesu Unije promijeniti oblik mjera kako bi se primjereno uskladili interesi proizvođača iz Unije i korisnika u ovom konkretnom predmetu. Stoga je Komisija odlučila uvesti pristojbe *ad valorem*, ograničene najnižom uvoznom cijenom, kojom se u obzir uzima rast cijena sirovina nakon razdoblja ispitnog postupka zbog sljedećih razloga:
- s jedne strane, određivanjem pristojbe na razini pristojbe *ad valorem* ograničene najnižom uvoznom cijenom proizvođači iz Unije mogli bi se oporaviti od učinaka štetnog dampa. Određivanje gornje granice razine učinkovite najniže uvozne cijene bilo bi sigurnosna mreža koja bi im omogućila ostvarivanje održive profitabilnosti.
 - s druge strane, određivanjem gornje granice razine učinkovite najniže uvozne cijene trebali bi se spriječiti i svi negativni učinci povećanja cijena nakon razdoblja ispitnog postupka koji bi mogli imati znatan negativan utjecaj na poslovanje korisnika.
- (547) Nakon konačne objave podnositelj pritužbe tvrdio je su nalazi Komisije protivni zahtjevima iz članka 21. stavka 1. osnovne uredbe. Da su mjere bile u interesu industrije Unije, Komisija bi bila obvezna uvesti ih, osim ako postoje dokazi da bi mjere imale nerazmjerni utjecaj na industrije korisnika. Podnositelj pritužbe tvrdio je da takvih dokaza nema. Nadalje, tvrdio je da je Komisija dala prednost interesima male podgrupe korisnika (odnosno određenim proizvođačima čeličnih cijevi) i da nije uzela u obzir različite interese u cjelini. Općenito, tvrdio je da se pravilima o interesu Unije predviđa samo uvođenje ili neuvođenje mjera. Drugim riječima, radi se o jednostavnom testu „da ili ne”.
- (548) Komisija je odbila te tvrdnje kao pravno pogrešne i pojasnila da se ispitivanje interesa Unije u okviru članka 21. osnovne uredbe obično provodi u slučajevima navedenima u nastavku.
- Ako su mjere u interesu industrije Unije, Komisija je obvezna uvesti ih osim ako postoje dokazi da bi mjere imale nerazmjerni utjecaj na industrije korisnika, uvoznika, potrošače ili druge izravno uključene strane. U potonjem slučaju ne bi se uvodile nikakve mjere. Međutim, u ovom ispitnom postupku nije riječ ni o jednom od tih slučajeva.
 - Naprotiv, dostupni dokazi jasno su pokazivali da bi se korisnicima iz najvažnijeg sektora koji upotrebljavaju predmetni proizvod (odnosno sektora čeličnih cijevi, koji čini oko 32 % ukupne potrošnje toplovaljanih plosnatih proizvoda, vidjeti uvodnu izjavu (483).) mogla nanijeti nerazmjerna šteta uvođenjem pristojbi *ad valorem*, posebno s obzirom na porast cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda nakon razdoblja ispitnog postupka.
 - U tom scenariju Komisija može prilagoditi oblik mjere kako bi se postigla odgovarajuća ravnoteža između suprotstavljenih interesa. U tom je pogledu posebna pozornost s jedne strane pružena potrebi za zaštitom industrije Unije od nepoštenih praksi, a s druge istodobnom ograničenju vjerojatnih negativnih učinaka mjera na korisnike (prvenstveno proizvođače čeličnih cijevi) bez umanjivanja učinkovitosti mjere.

- (549) Kad je o tome riječ, Komisija nije u obzir uzimala samo uključene apstraktne interese, već i, kako to i obično čini, vjerojatne konkretne učinke na odnosna poduzeća. Iskazujući svoje protivljenje najnižoj uvoznj cijeni, Eurofer je poslao dopise povjereniku za trgovinu i predsjedniku Europske komisije: „Čak i kad bi najniža uvozna cijena bila viša od troškova proizvodnje, postala bi *gornja granica profitabilnosti naše industrije*, iako se tek počinjemo oporavljati od najveće krize posljednjih desetljeća ⁽¹⁾.”
- (550) Komisija smatra da je ta izjava zapravo potvrdila njezino stajalište da je u interesu Unije uvođenje pristojbi *ad valorem* samo ispod razine najniže uvozne cijene. Iako bi se najnižom uvoznom cijenom ublažio konkretni rizik od toga da neki proizvođači cijevi, uključujući brojne MSP-ove, počnu bilježiti gubitke, čini se da podnositelj pritužbe glavnim nedostatkom koji proizlazi iz najniže uvozne cijene smatra sprječavanje ostvarivanja viših profitnih marži tijekom razdoblja oporavka iako već ostvaruje dobit iznad ciljane razine.
- (551) Nakon konačne objave konzorcij je zatražio da se trenutačni ispitni postupak zaustavi kako bi se uzeo u obzir interes Unije. U tom je pogledu tvrdio da bi uvođenje antidampinskih mjera u bilo kojem obliku imalo štetan učinak na gospodarsku održivost neovisnih korisnika zbog sljedećih razloga:
- tržište toplovaljanih plosnatih proizvoda u Uniji obilježeno je oligopolističkom strukturom, pri čemu gotovo 90 % toplovaljanih plosnatih proizvoda proizvodi i isporučuje nekoliko vertikalno integriranih proizvođača, na ograničenim i slobodnim tržištima.
 - imajući na umu činjenicu da su vertikalno integrirani, proizvođači iz Unije istodobno su proizvođači i prerađivači (korisnici) toplovaljanih plosnatih proizvoda. To znači da su neovisni proizvođači i kupci i konkurenti nekoliko moćnih proizvođača iz Unije.
- (552) Komisija je odbila i taj zahtjev. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi (548), posebna je pozornost s jedne strane pružena potrebi za zaštitom industrije Unije od nepoštenih praksi, a s druge strane istodobnom ograničenju vjerojatnih negativnih učinaka mjera na korisnike (prvenstveno proizvođače čeličnih cijevi). U toj su ravnoteži interesa već na odgovarajući način uzete u obzir primjedbe konzorcija.
- (553) Zbog svih tih razloga Komisija je potvrdila svoju odluku o uvođenju pristojbi *ad valorem*, ograničenih najnižom uvoznom cijenom (vidjeti uvodnu izjavu (546)).

7. KONAČNE ANTIDAMPINŠKE MJERE

7.1 Razina uklanjanja štete (marža štete)

7.1.1 Ciljna cijena

- (554) Kako bi se utvrdila razina mjera, Komisija je najprije utvrdila iznos pristojbe koja je potrebna kako bi se uklonila šteta koju je pretrpjela industrija Unije. U skladu sa sudskom praksom ciljna cijena jest cijena koju bi industrija Unije razumno mogla ostvariti u uobičajenim uvjetima tržišnog natjecanja, odnosno ako ne bi bilo dampinškog uvoza iz tih četiriju zemalja. Ciljna cijena izračunava se utvrđivanjem troškova proizvodnje istovjetnog proizvoda i dodavanjem profitne marže koju bi industrija Unije razumno mogla ostvariti u uobičajenim uvjetima tržišnog natjecanja, odnosno ako ne bi bilo dampinškog uvoza.
- (555) U pogledu utvrđivanja ciljne dobiti iz podataka za razmatrano razdoblje vidljivi su samo gubitci, osim 2014. kad je ostvarena mala dobit koja se nije smatrala primjerenom za utvrđivanje razumne profitne marže koja se može ostvariti ako nema dampinškog uvoza. Kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (341), industrija Unije mogla je ostvariti koristi od oporavka tržišta od 2014. nadalje. Međutim, jeftini uvoz postupno se povećavao i industriji Unije oduzeo tržišne udjele. Stalni pritisak uvoza počeo se u potpunosti osjećati od druge polovine 2015., odnosno početka razdoblja ispitnog postupka.

⁽¹⁾ Dva dopisa od 27. lipnja 2017. glavnog direktora Eurofera upućena povjereniku za trgovinu i predsjedniku Europske komisije.

- (556) Podnositelj pritužbe zatražio je u pritužbi od Komisije da 12,9 % prometa upotrijebi kao razumnu neštetnu profitnu maržu. To je bila prosječna dobit prije oporezivanja prodaje koja je upotrijebljena u prethodnom predmetu u pogledu materijalne štete iz 2000. koji se odnosio na isti predmetni proizvod ⁽¹⁾.
- (557) Komisija je smatrala da ta profitna marža nije primjerena i da se, stoga, nije mogla upotrijebiti jer je taj predmet iz 2000. te da se podatci stari više od 15 godina više ne mogu smatrati reprezentativnima s obzirom na tehnološke i financijske promjene s kojima se industrija Unije otad suočila.
- (558) Komisija je od šest proizvođača iz Unije u uzorku zatražila i da u svojim izvornim odgovorima na upitnik dostave podatke o profitabilnosti u pogledu istovjetnog proizvoda koji se prodavao na slobodnom tržištu Unije za godine od 2007. do razdoblja ispitnog postupka. Komisija je utvrdila da nijedna od tih godina (zasebno ili zajedno) nije reprezentativna za utvrđivanje ciljne dobiti zbog sljedećih razloga:
- prvo, primijetila je da se podatci o profitabilnosti za razmatrano razdoblje ne mogu smatrati primjerenom referentnom vrijednosti za izračun ciljne dobiti jer nisu postojali uobičajeni uvjeti tržišnog natjecanja zbog prisutnosti dampinškog uvoza iz Kine i četiriju zemalja od 2015. nadalje. Nadalje, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 133. Konačne uredbe o uvozu toplovaljanih plosnatih proizvoda iz Kine ⁽²⁾, 2012., 2013. i 2014. ne mogu se smatrati godinama s uobičajenim uvjetima tržišnog natjecanja zbog posljedica dužničke krize u europodručju i pada potražnje za čelikom tijekom 2012.
 - drugo, profitabilnost se znatno razlikuje za svaku godinu prije 2012. Zbog toga se ni pojedinačna godina ni više godina zajedno ne mogu smatrati reprezentativnima samima po sebi. Na primjer, analizom je obuhvaćeno razdoblje čak do 2007. kako bi se osiguralo uključivanje barem jedne godine prije početka financijske i gospodarske krize. Međutim, 2007. i 2008. bile su iznimno pozitivne, dok je na sljedeće godine utjecala financijska kriza iz 2009. te, stoga, ni one nisu bile reprezentativne za uobičajene uvjete.
- (559) Stoga je Komisija razmotrila drugi proizvod, teške ploče, u istom sektoru industrije. U tom je kontekstu Komisija uputila na uvodnu izjavu 202. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/336 ⁽³⁾, potvrđujući svoj nalaz iz Uredbe (EU) 2016/1777 ⁽⁴⁾, u kojoj je upotrijebljena dobit od 7,9 %. U tom pogledu postoje najmanje dvije jednake značajke: prvo, oba se proizvoda proizvode u istom sektoru industrije i, drugo, oba su proizvoda toplovaljani, neplatirani i neprevučeni proizvodi.
- (560) Na temelju navedenog Komisija je izračunala neštetnu cijenu istovjetnog proizvoda za industriju Unije dodavanjem profitne marže od 7,9 % trošku proizvodnje proizvođača iz Unije u uzorku tijekom razdoblja ispitnog postupka.
- (561) Nakon konačne objave podnositelj pritužbe smatrao je da je ciljna dobit od 7,9 % daleko preniska: tvrdio je da bi Komisija trebala upotrijebiti dobit ostvarenu 2008. (odnosno ciljnu dobit od 14,4 %) jer je provjeravala podatke o profitabilnosti za razdoblje od 10 godina, što uključuje i 2008., godinu prije početka financijske krize. Nadalje, tvrdio je da je alternativna metoda za utvrđivanje profitne marže upotreba podataka iz prethodnog ispitnog postupka koji se odnosio na toplovaljane plosnate proizvode (iz 2000., kad je ostvarena profitna marža od 12,9 %). Osim toga, tvrdio je da Komisija nije navela razloge za nedosljednost pristupa u slučaju Kine, gdje je upotrijebljena ciljna dobit od 7 %. Konačno je tvrdio da je odbacivanje dobiti od toplovaljanih plosnatih

⁽¹⁾ Odluka Komisije br. 284/2000/EZUČ od 4. veljače 2000. kojom se uvodi konačna kompenzacijska pristojba na uvoz određenih plosnatih valjanih proizvoda od željeza ili nelegiranog čelika, širine 600 mm ili veće, koji nisu platirani niti prevučeni, samo toplovaljani i dalje neobrađeni, podrijetlom iz Indije i Tajvana i kojom se prihvaćaju angažmani ponuđeni od strane određenih proizvođača izvoznika i završava postupak koji se odnosi na uvoz podrijetlom iz Južne Afrike (SL L 31, 2000., str. 44., t. 338.).

⁽²⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/649 od 5. travnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 92, 6.4.2017., str. 88., uvodna izjava 133.).

⁽³⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/336 od 27. veljače 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih teških ploča od nelegiranog ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine, SL L 50, 28.2.2017., uvodna izjava 202., str. 37.

⁽⁴⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1777 od 6. listopada 2016. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih teških ploča od nelegiranog ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 272, 7.10.2016., str. 5.).

proizvoda u korist nekog drugog proizvoda protivno prethodnoj praksi. U tom je kontekstu uputio na slučaj šipki za armiranje, gdje „Komisija smatra da su podaci o profitabilnosti povezani konkretno s predmetnim proizvodom preciznija referentna vrijednost od podataka o profitabilnosti za druge proizvode od čelika ili sektor čelika općenito.”

- (562) Komisija je odbila te argumente. Kako je pojašnjeno u uvodnoj izjavi (558)., 2008. bila je iznimno pozitivna godina i stoga nije reprezentativna za uobičajene uvjete. Nadalje, ciljna dobit iz 2000. previše je davno ostvarena da bi bila razumna alternativa u ovom slučaju. Čak i u slučaju nevjerojatne pretpostavke da se u Uniji od 2000. nisu dogodile nikakve tehnološke i financijske promjene, na tržištu Unije od 2000. dogodile su se barem neke promjene zbog povećanja broja država članica u razdoblju od 2000. do 2016. Osim toga, ciljna dobit upotrijebljena u slučaju Kine temeljila se na prognostičkoj analizi u ovom slučaju „prijetnje štete” i bila bi još niža.
- (563) S druge strane, konzorcij je izjavio da upotreba ciljne dobiti od 7,9 % nije realistična i da je previsoka zbog sljedećih razloga:
- iako se toplovaljani plosnati proizvodi i teške ploče proizvode u istom sektoru industrije i oba su proizvoda toplovaljana, važno je napomenuti da su fizička svojstva tih proizvoda različita.
 - oslanjajući se na slučaj teških ploča, Komisija je implicitno priznala da se profitna marža ostvarena 2011. može razumno upotrijebiti kao referentna vrijednost za izračun razine uklanjanja štete. Iz toga proizlazi pitanje zašto Komisija nije profitnu maržu za 2011. utvrdenu za industriju Unije, konkretno 3,11 %, upotrijebila u usporednom ispitnom postupku u pogledu uvoza toplovaljanih proizvoda iz NRK-a. Odabir profitne marže povezane s istim proizvodom kao u trenutačnom ispitnom postupku bio bi prikladniji.
- (564) Sličnu je primjedbku iznio proizvođač izvoznik CSN i zatražio od Komisije da upotrijebi profitnu maržu od 3,11 % ostvarenu 2011. jer je to relevantna dobit za identičan opseg proizvoda. U svakom slučaju, CSN je izjavio da bi razumnju profitnu maržu trebalo odrediti na razini od najviše 5 % za industriju Unije u trenutačnom ispitnom postupku.
- (565) Nadalje, ukrajinski proizvođač izvoznik Metinvest izjavio je da je profitna marža od 7,9 % previsoka te je tvrdio da toplovaljani plosnati proizvodi i teške ploče imaju različita fizička svojstva. Njihov je glavni argument bio taj da segment teških ploča ima višu profitnu maržu zbog viših prodajnih cijena u usporedbi s toplovaljanim plosnatim proizvodima čije su cijene općenito niže, iz čega proizlazi i niža profitabilnost. Sličnu je primjedbku iznio i iranski proizvođač izvoznik Mobarakeh Steel Company, tvrdeći da je profitna marža od 7,9 % nerealno visoka za industriju čelika u trenutačnim gospodarskim uvjetima. Nadalje, brazilski proizvođač izvoznik Usiminas isto je tako naveo da je profitna marža od 7,9 % nerealno previsoka i nezakonito povećana.
- (566) Kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (558)., profitna marža ostvarena za toplovaljane plosnate proizvode 2011. nije se mogla upotrebljavati kao te godine jer je tržište toplovaljanih plosnatih proizvoda još uvijek bilo pod znatnim utjecajem gospodarske i financijske krize iz 2009. te je se stoga ne može smatrati reprezentativnom. Zbog razloga objašnjenih u uvodnoj izjavi (559). Komisija je upotrijebila profitnu maržu za drugi proizvod, konkretno teške ploče, u sličnom sektoru industrije. Slijedom toga, nije riječ ni o odmicanju od Komisijine uobičajene prakse ni o proturječnosti s tom praksom.
- (567) Kad je riječ o izjavi da će više prodajne cijene teških ploča u usporedbi s toplovaljanim plosnatim proizvodima automatski prouzročiti i višu profitabilnost, Komisija je napomenula da postoje brojne druge varijable (kao što su ponuda i potražnja, nestašice, nastali troškovi) osim same razine prodajne cijene koje utječu na razinu profitabilnosti. Komisija je u odgovoru na argument da je implicitno priznala mogućnost prihvaćanja dobiti iz 2011. kao razumne referentne vrijednosti napomenula sljedeće: kao prvo, iako teške ploče i toplovaljani plosnati proizvodi pripadaju istom sektoru industrije, to jest sektoru čelika, ti proizvodi imaju različita tržišta i oporavak od gospodarske i financijske krize nije se odvijao istom brzinom. Tijekom ispitnog postupka Komisija zaista nije pronašla dokaze o tome da su se te dvije industrije oporavljale usporedno niti su zainteresirane strane dostavile

dokaze za to. Drugo, u uvodnoj izjavi 221. Uredbe (EU) 2016/1777 ⁽¹⁾ u pogledu teških ploča Komisija je samo napomenula da se profitabilnost koju je ostvarila industrija Unije povećavala od 2009. nadalje, ali nije isključila činjenicu da su sporedni ili manji učinci gospodarske i financijske krize još uvijek postojali 2011. Imajući na umu uzlazno kretanje profitabilnosti i smanjenje utjecaja gospodarske i financijske krize na tržište teških ploča, smatrala je da je profitabilnost ostvarena 2011. razumna. Kad je riječ o trenutačnom ispitnom postupku, oporavak profitabilnosti industrije Unije drukčije se razvijao od onog što je utvrđeno tijekom ispitnog postupka koji se odnosio na teške ploče. Iako se kad je riječ o trenutačnom ispitnom postupku profitabilnost počela oporavljati 2010. i povećala se u odnosu na razine utvrđene 2009., ponovno se smanjila 2011. Stoga se ne može zaključiti da se industrija Unije do 2011. oporavila ili počela oporavljati od financijske krize ni da su se razine profitabilnosti ostvarene do 2011. smatrale razumnima na način sličan onomu što je utvrđeno u ispitnom postupku koji se odnosio na teške ploče.

- (568) Nadalje, Komisija je napomenula da je dobit koju je ostvarila industrija Unije u razdoblju od siječnja do ožujka 2017. (vidjeti uvodnu izjavu 425.) bila viša od ciljne dobiti od 7,9 %. Stoga je smatrala da ta ciljna dobit nije nerealno visoka u trenutačnim gospodarskim uvjetima.

7.1.2 Analogno oslanjanje na članak 2. stavak 9. osnovne uredbe za izračun marže štete

- (569) Kad je proizvođač izvoznik predmetni proizvod prodavao preko povezanih uvoznika, izvozna cijena izračunana je na temelju preprodajne cijene prema prvom nezavisnom kupcu, primjereno prilagođene u skladu s člankom 2. stavkom 9. osnovne uredbe. Ta se prilagodba sastojala od troškova nastalih između uvoza i preprodaje odbijanjem troškova prodaje te općih i administrativnih troškova povezanog uvoznika i razumnog iznosa dobiti od 2 % ⁽²⁾, čemu su kasnije dodani troškovi nakon uvoza (stupac 4.).
- (570) Nakon objave dokumenta s informacijama i nakon konačne objave ruska grupa MMK osporavala je pristup u kojem je Komisija analogno primijenila članak 2. stavak 9. osnovne uredbe. Grupa je tvrdila da je ta primjena činila povredu samog članka 2. stavka 9. osnovne uredbe i da je iskrivljena zbog očigledne pogreške u procjeni. Tvrdila je i da ta metoda dovodi do naplaćivanja prekomjernih pristojbi. Osim toga, iranski proizvođač izvoznik Mobarakeh Steel Company tvrdio je da su se tom metodologijom prekršili članak 1. stavka 1. osnovne uredbe i sudska praksa sudova Unije te da se na temelju nje ne može provesti primjerena usporedba cijena uvezenih vrsta proizvoda s cijenama domaće industrije. Nakon konačne objave ruski proizvođač izvoznik PAO Severstal, iranski proizvođač izvoznik Mobarakeh Steel Company i ukrajinski proizvođač izvoznik Metinvest imali su slične primjedbe.
- (571) Prvo, svrha je izračuna marže štete utvrditi bi li uvođenje niže stope pristojbe (od one koja se temeljila na dampinškoj marži) na izvoznu cijenu dampinskog uvoza bilo dovoljno za uklanjanje štete prouzročene dampinškim uvozom. Ta bi se procjena trebala temeljiti na izvoznoj cijeni na razini granice Unije koja se smatra razinom koja se može usporediti s cijenom industrije Unije na razini franko tvornica. U slučaju izvozne prodaje preko povezanih uvoznika, analogno pristupu koji je primijenjen za izračune dampinške marže, izvozna cijena izračunana je na temelju preprodajne cijene prema prvom nezavisnom kupcu, primjereno prilagođene u skladu s člankom 2. stavkom 9. osnovne uredbe. Budući da je izvozna cijena neizostavan element u izračunu marže štete i da je taj članak jedini članak u osnovnoj uredbi koji sadržava smjernice o izračunu izvozne cijene, opravdana je analogna primjena tog članka.
- (572) Drugo, Komisija je smatrala da na utvrđivanje relevantne uvozne cijene za izračune sniženja cijena ne bi trebalo utjecati je li izvoz izvršen povezanim ili nezavisnim subjektima u Uniji. Metodologijom koju je primijenila Komisija osigurava se jednako postupanje u oba slučaja. Drugim riječima, svrha izračuna marže štete nije mjeriti u kojoj je mjeri prodaja povezanim uvoznicima uzrok štete proizvođačima iz Unije, nego ima li izvoz proizvođača izvoznika takav nepovoljan učinak zbog sniženja cijena proizvođača iz Unije. U tu je svrhu cijena koju je potrebno uzeti u obzir cijena po kojoj se predmetni proizvod prodaje Uniji, a ne cijena po kojoj proizvođači uvoznici uvezene materijale zatim preprodaju u Uniji.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1777 od 6. listopada 2016. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih teških ploča od nelegiranog ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 272, 7.10.2016., str. 28.).

⁽²⁾ Upotrijebljena razumna profitna marža ista je kao ona koja je upotrijebljena u ispitnom postupku u pogledu vrlo sličnog proizvoda, tj. hladnovaljanog plosnatog čelika.

- (573) Treće, članak 2. stavak 9. primijenjen je samo na mali dio ukupne prodaje za ukrajinskog proizvođača izvoznika Metinvest. Kako je navedeno u posebnoj objavi za Metinvest, članak 2. stavak 9. upotrijebljen je samo u pogledu njegove prodaje putem povezanih trgovaca u Uniji. Nadalje, kad je riječ o iranskom proizvođaču izvozniku Mobarak Steel Company i suprotno onomu što je navedeno u posebnoj objavi, članak 2. stavak 9. nije bio primijenjen.
- (574) Stoga je Komisija smatrala da je primijenjeni pristup točan i odbila je te tvrdnje.

7.1.3 Razina troška nakon uvoza

- (575) Nakon objave dokumenta s informacijama dva proizvođača izvoznika osporavala su razinu troška nakon uvoza i tvrdila da je iznos od 7 EUR/tona niži od stvarnog. Prvo, ruski proizvođač izvoznik NLMK tvrdio je da bi iznos troška nakon uvoza trebao biti najmanje 40 EUR/tona. Drugo, ukrajinski proizvođač izvoznik Metinvest tvrdio je da bi on trebao iznositi najmanje 9,44 EUR/tona, što navodno predstavlja ponderirani prosjek troškova nakon uvoza četiriju povezanih subjekata tog ukrajinskog proizvođača izvoznika koji se nalaze u Uniji. Nakon konačne objave i brazilski proizvođač izvoznik Usiminas tvrdio je da su navedeni troškovi nakon uvoza preniski i da se temelje samo na odabranim podatcima.
- (576) Komisija je odbila te tvrdnje. Trošak nakon uvoza utvrdila je na temelju analize provjerenih informacija jednog nepovezanog uvoznika koji se javio. Nadalje, brazilski proizvođač izvoznik Usiminas nije dodatno pojasnio razloge zbog kojih je smatrao da su navedeni troškovi nakon uvoza preniski.

7.1.4 Druge primjedbe nakon konačne objave

- (577) Ukrajinski proizvođač izvoznik Metinvest pozvao se na važnu prilagodbu fizičkih svojstava nakon konačne objave dokumenta s informacijama. Svoju je tvrdnju ponovio nakon konačne objave. Konkretno, tvrdio je da većina kolutova koje proizvode valjaonice Metinvesta imaju masu između 8 i 12 tona, dok je industrijski standard Unije 24 tone. Ta je činjenica potaknula važna i prirodna sniženja cijena za Metinvest tijekom pregovora, koja je potkrijepio dokazima i za koja sad traži prilagodbu.
- (578) Komisija je tu tvrdnju odbacila zbog sljedećeg razloga: na relevantnim proizvodnim lokacijama Metinvesta provedeni su posjeti u razdoblju od 17. do 25. studenoga 2016. i od 25. do 27. siječnja 2017. U trenutku tih posjeta radi provjere ta tvrdnja nije izrečena ni dokazana. Tvrdnja u pogledu razlika u fizičkim svojstvima stoga je prekasno zaprimljena jer je iskazana tek nakon objave dokumenta s informacijama (2. svibnja 2017.). Stoga je se nije moglo povezati ni s kakvim provjerenim dokazima. Zato je nije bilo moguće provjeriti. Nadalje, posebna svojstva različitih vrsta proizvoda odrazila su se u takozvanim PCN-ima koji se upotrebljavaju za izvješćivanje o prodaji i troškovima na početku ispitnog postupka. Ako je Metinvest imao poteškoća pri utvrđivanju različitih tipova proizvoda (takozvani izračun PCN-a), trebao je taj zahtjev, logično, podnijeti na početku ispitnog postupka. Važno je napomenuti i da su više od 99 % svih vrsta proizvoda koje je ukrajinski proizvođač izvoznik prodavao u Uniji proizvodili i prodavali i proizvođači iz Unije. Stoga se ta tvrdnja ne može prihvatiti.
- (579) Iranski proizvođač izvoznik Metinvest zatražio je od Komisije da isključi određene vrste proizvoda (čiji PCN-i pripadaju skupini 13) iz izračuna marže štete jer te vrste proizvoda predstavljaju skupinu preostalih vrsta proizvoda u koju se razvrstavaju svi razredi čelika koji se razlikuju od onih označenih brojevima od 01 do 12. Zbog toga tu skupinu preostalih vrsta čini vrlo velik raspon proizvoda.
- (580) Komisija je smatrala da su predmetni proizvodi, bez obzira na to pripadaju li skupini 13 ili ne, određeni plosnato valjani proizvodi od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika, bilo da su u kolutima ili ne (uključujući proizvode koji su odrezani na određenu dužinu i „uske trake”), samo toplovaljani i dalje neobrađeni, koji nisu platirani niti prevučeni. U skladu s tim, definicijom proizvoda obuhvaća se jasno definiran proizvod. Utvrđeno je i da sve vrste predmetnih proizvoda imaju dvije glavne primarne namjene, kako je navedeno u uvodnoj izjavi (41).

7.1.5 Konačne marže štete

(581) Budući da nije bilo drugih primjedbi o razini uklanjanja štete, konačne marže štete iznosile bi kako slijedi:

Zemlja	Društvo	Marža štete
Brazil	ArcelorMittal Brasil S.A. i Aperam Inox América do Sul S.A.	20,2 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	15,7 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	17,5 %
Iran	Mobarakeh Steel Company	34,0 %
Rusija	Novolipetsk Steel	26,1 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	44,0 %
	PAO Severstal	42,4 %
Ukrajina	Metinvest Group	35,5 %

7.2 Konačne mjere

(582) S obzirom na konačne zaključke koje je Komisija donijela u pogledu dampainga, štete, uzročnosti i interesa Unije antidampinške mjere trebalo bi uvesti kako bi se spriječila daljnja šteta koja je industriji Unije prouzročena dampinškim uvozom.

(583) Antidampinške mjere mogu biti u različitim oblicima. Iako Komisija ima velika diskrecijska prava u odabiru oblika mjera, svrha je i dalje ukloniti učinke štetnog dampainga. Pristojba *ad valorem*, određena u skladu s pravilom nižeg iznosa, u rasponu između 5,3 % i 33 % utvrđena je kako slijedi:

Zemlja	Društvo	Dampinška marža	Marža štete	Antidampinška pristojba <i>ad valorem</i>
Brazil	ArcelorMittal Brasil S.A. i Aperam Inox América do Sul S.A.	16,3 %	20,2 %	16,3 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %	15,7 %	15,7 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	65,9 %	17,5 %	17,5 %
Iran	Mobarakeh Steel Company	17,9 %	34,0 %	17,9 %
Rusija	Novolipetsk Steel	15,0 %	26,1 %	15,0 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %	44,0 %	33,0 %
	PAO Severstal	5,3 %	42,4 %	5,3 %
Ukrajina	Metinvest Group	19,4 %	35,2 %	19,4 %

(584) Kako je prethodno utvrđeno u uvodnoj izjavi (546)., primjereno je promijeniti oblik mjere. Na temelju specifičnih činjenica ovog predmeta Komisija je smatrala da bi pristojba *ad valorem*, ograničena najnižom uvoznom cijenom kojom se uzimaju u obzir cijene sirovina nakon razdoblja ispitnog postupka, bila najprimjereniji oblik mjere u ovom predmetu.

— S jedne strane, određivanjem pristojbe na razini pristojbe *ad valorem* ograničene najnižom uvoznom cijenom proizvođači iz Unije mogli bi se oporaviti od učinaka štetnog dampainga. Određivanje gornje granice razine učinkovite najniže uvozne cijene bilo bi sigurnosna mreža koja bi im omogućila ostvarivanje održive profitabilnosti;

- S druge strane, određivanjem gornje granice razine učinkovite najniže uvozne cijene trebali bi se spriječiti i svi negativni učinci povećanja cijena nakon razdoblja ispitnog postupka koji bi mogli imati znatan negativan utjecaj na poslovanje korisnika. Nadalje, time bi se spriječili ozbiljni poremećaji u opskrbi tržišta Unije.
- (585) Ako se uvoz izvršava po cijeni CIF na granici Unije koja je jednaka ili viša od utvrđene najniže uvozne cijene, ne bi se naplaćivala nikakva pristojba. Ako se uvoz izvršava po cijeni nižoj od najniže uvozne cijene, konačna pristojba bila bi jednaka razlici između primjenjive najniže cijene i neto cijene franko granica Unije, neocarinjeno. Ni u kojem slučaju iznos pristojbe ne bi trebao biti viši od stopa pristojbe *ad valorem* određenih u uvodnoj izjavi (583). i u članku 1. ove Uredbe.
- (586) U skladu s tim, ako se uvoz izvršava po cijeni nižoj od najniže uvozne cijene, naplativa bi bila razlika između primjenjive najniže cijene i neto cijene franko granica Unije, neocarinjeno, ili stopa pristojbe *ad valorem* kako su opisane u posljednjem stupcu tablice u uvodnoj izjavi (583)., ovisno o tome koji je iznos niži.
- (587) Za potrebe učinkovite primjene najniže uvozne cijene i na temelju informacija prikupljenih tijekom ispitnog postupka Komisija je odlučila utvrditi jednu najnižu uvoznju cijenu za sve vrste predmetnog proizvoda.
- (588) Za potrebe izračuna te najniže uvozne cijene uzeto je u obzir sljedeće:
- prvo, utvrđene dampinške marže i iznosi pristojbi potrebnih za uklanjanje štete koju je industrija Unije pretrpjela tijekom razdoblja ispitnog postupka (prvi korak, najniža uvozna cijena temelji se samo na podacima za razdoblje ispitnog postupka),
- drugo, povećanje cijena sirovina nakon razdoblja ispitnog postupka (drugi korak, prilagođena najniža uvozna cijena).
- (589) U prvom koraku najniža uvozna cijena koja se temelji na podacima za razdoblje ispitnog postupka jednaka je ponderiranom prosjeku sljedećeg:
- ako se pristojbe temelje na razini uklanjanja štete: troška proizvodnje proizvođača iz Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka i dobiti (7,9 %) u pogledu dvaju brazilskih proizvođača izvoznika (CSN i Usiminas) i
- ako se pristojbe temelje na dampinškoj marži: uobičajene vrijednosti, uključujući prijevoz (do cijene CIF na granici Unije) u pogledu svih ostalih proizvođača izvoznika.

Metodologija koju je Komisija upotrijebila za izračun najniže uvozne cijene u prvom koraku identična je metodologiji upotrijebljenoj u nedavnom predmetu u pogledu silicijskog elektroćelika s orijentiranim kristalima ⁽¹⁾. Kao i u svakom antidampinškom ispitnom postupku, Komisija je prikupila podatke za RIP, koji su provjereni, kako bi utvrdila uobičajene vrijednosti po vrsti proizvoda i neštete ciljne cijene za industriju Unije, isto tako po vrsti proizvoda. Ciljne cijene za industriju Unije sastojale su se od troška proizvodnje kojem je dodana razumna dobit. U tom se prvom koraku razina najniže uvozne cijene izravno temelji na provjerenim podacima za RIP. Osim toga, uzeto je u obzir i pravilo nižeg iznosa. Ako su se pristojbe *ad valorem* temeljile na dampinškoj marži, uobičajene vrijednosti, kojima su dodatni troškovi prijevoza kako bi se došlo do cijene CIF na granici Unije, upotrijebljene su u izračunu najniže uvozne cijene. Ako su se pristojbe *ad valorem* temeljile na razini uklanjanja štete, upotrijebljena je neštetna ciljna cijena za industriju Unije. Najniže uvozne cijene zatim su izračunane kao ponderirani prosjek uobičajenih vrijednosti i upotrijebljenih neštetnih ciljnih cijena. Ponderirani čimbenik utvrđen je na temelju udjela obujma uvoza u Uniju iz tih društava ako se pristojba *ad valorem* temelji na dampinškoj marži i udjela obujma uvoza iz društava ako se pristojba *ad valorem* temelji na razini uklanjanja štete. Najniža uvozna cijena ponderirani je prosjek cijena (uobičajene vrijednosti i ciljnih cijena) različitih vrsta proizvoda.

- (590) U drugom se koraku ta najniža uvozna cijena kasnije usporedila sa sljedećim:

— prodajnim cijenama toplovaljanih plosnatih proizvoda na tržištu Unije u razdoblju nakon RIP-a. Podatci o tim cijenama dobiveni su od korisnika i industrije Unije tijekom ispitnog postupka nakon objave dokumenta s informacijama, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (29). U ispitnom postupku pokazalo se da je najniža uvozna cijena koja se temeljila na podacima za razdoblje ispitnog postupka općenito bila niža od prodajnih cijena nakon RIP-a, u kojem slučaju ne bi bila naplativa nikakva pristojba. Taj je nalaz ispitnog postupka potkrijepljen izjavama industrije Unije i nekoliko korisnika,

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/1953 od 29. listopada 2015. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih plosnato valjanih proizvoda od silicijskog elektroćelika s orijentiranim kristalima, podrijetlom iz Narodne Republike Kine, Japana, Republike Koreje, Ruske Federacije i Sjedinjenih Američkih Država, SL L 284, 30.10.2015., str. 130. i dalje.

- cijenama sirovina za toplovaljane plosnate proizvode (sirovina koje su potrebne za proizvodnju tih proizvoda) na tržištu Unije nakon razdoblja ispitnog postupka. U tom je kontekstu podnositelj pritužbe tvrdio da će se najniža uvozna cijena koja se temelji samo na podacima za razdoblje ispitnog postupka postaviti prenisko te da će biti nedjelotvorna i neprimjerena s obzirom na to da su cijene počele rasti nakon razdoblja ispitnog postupka s povijesno niskih razina zabilježenih tijekom RIP-a. Nadalje, podnositelj pritužbe tvrdio je da je tijekom godina na tržištu zabilježena znatna nestabilnost troškova sirovina i da su se cijene sirovina tijekom RIP-a znatno smanjile ⁽¹⁾. Komisija je preispitala nestabilnost cijena sirovina za proizvodnju toplovaljanih plosnatih proizvoda, posebno kamenog ugljena za proizvodnju koksa i željezne rude. Utvrdila je da su se posebno cijene kamenog ugljena za proizvodnju koksa znatno povećale nakon razdoblja ispitnog postupka.

(591) U tom je kontekstu Komisija izračunala da se trošak proizvodnje toplovaljanih plosnatih proizvoda povećao za 116 EUR po toni kad se uspoređi trošak proizvodnje tijekom RIP-a s troškom proizvodnje u razdoblju od ožujka do svibnja 2017.

- Kad bi se to ukupno povećanje troška proizvodnje od 116 EUR po toni u cijelosti pripisalo ukupnom povećanju troška sirovina, to bi vjerojatno dovelo do pretjeranog udjela povećanja sirovina u ukupnom povećanju troška proizvodnje: vjerojatnije je da su se povećali i drugi troškovi proizvodnje (kao što su troškovi energije i rada).
- S druge strane, kad bi se to ukupno povećanje troška proizvodnje od 116 EUR po toni ravnomjerno pripisalo svim različitim sastavnicama troška proizvodnje, to bi značilo da bi se samo 63 EUR po toni moglo pripisati povećanju troška sirovina: to bi vjerojatno dovelo do premalog udjela povećanja troška sirovina u povećanju troška proizvodnje jer se načelno pretpostavlja da je povećanje troškova sirovina, posebno kamenog ugljena za proizvodnju koksa, glavni pokretač povećanja troška proizvodnje nakon razdoblja ispitnog postupka.

Zbog svih tih razloga pouzdani podatak o povećanju troška proizvodnje kao rezultat povećanja cijena sirovina iznosi između 63 EUR i 116 EUR, što dovodi do dodatnog iznosa od 89,50 EUR po toni.

(592) Na temelju te metodologije najniža uvozna cijena koja se temelji na podacima za razdoblje ispitnog postupka prilagođena je za povećanje cijena sirovina nakon razdoblja ispitnog postupka i konačno određena na sljedećoj razini:

Predmetne zemlje	Raspon proizvoda	Najniža uvozna cijena (EUR/tona neto mase proiz- voda)
Brazil, Iran, Rusija i Ukrajina	Sve vrste proizvoda	472,27 EUR

(593) Podnositelj pritužbe ⁽²⁾ dostavio je primjedbe zašto se mjere, kao što je najniža uvozna cijena, ne mogu smatrati održivom opcijom u ovom predmetu:

- Prvo, najnižim uvoznim cijenama ne bi se postigao željeni učinak jer bi se one temeljile na iznimno niskim cijenama koje su prevladavale tijekom RIP-a.
- Drugo, postoje fluktuacije cijena ključnih sirovina koje se upotrebljavaju za proizvodnju toplovaljanih plosnatih proizvoda.
- Treće, činjenice u trenutačnom ispitnom postupku znatno se razlikuju u odnosu na druge nedavne ispitne postupke (kao što je ispitni postupak u pogledu silicijskog elektroćelika s orijentiranim kristalima iz Kine, Japana, Koreje, Rusije i SAD-a ⁽³⁾) u kojima je Komisija uvela najniže uvozne cijene.
- Četvrto, najniže uvozne cijene postavljene na cijene tijekom RIP-a neće dovesti do olakšanja za industriju, čak i ako se tržišne cijene toplovaljanih plosnatih proizvoda ponovno smanje.

⁽¹⁾ Podnesak Eurofera, 30. svibnja 2017., AD635 – Toplovaljani plosnati proizvodi od čelika podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije, Srbije i Ukrajine („pet zemalja”) – podnesak Eurofera u pogledu primjerene vrste mjere, str. 5.

⁽²⁾ Podnesak Eurofera, AD 635 – Toplovaljani plosnati proizvodi od čelika podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije, Srbije i Ukrajine („pet zemalja”) – podnesak Eurofera u pogledu primjerene vrste mjere.

⁽³⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/1953 od 29. listopada 2015. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih plosnato valjanih proizvoda od silicijskog elektroćelika s orijentiranim kristalima, podrijetlom iz Narodne Republike Kine, Japana, Republike Koreje, Ruske Federacije i Sjedinjenih Američkih Država (SL L 284, 30.10.2015., str. 109.)

- Peto, iskustvom iz prethodnih predmeta u kojima su uvedene najniže uvozne cijene pokazalo se da se one mogu lako izbjeći i apsorbirati.
 - Šesto, najniža uvozna cijena u ovom predmetu nije potrebna s obzirom na obilan rezervni kapacitet u Uniji.
- (594) Komisija je odbila te tvrdnje. Komisija je napomenula da se podnesak podnositelja pritužbe temelji na članku iz tiska ⁽¹⁾ u kojem se nije uzela u obzir stvarna mjera koju je Komisija odabrala kao primjerenu. Naime, Komisija nije uvela najnižu uvoznju cijenu koja se temelji na cijenama toplovaljanih plosnatih proizvoda tijekom razdoblja ispitnog postupka, kako je opisao podnositelj pritužbe, nego na pristojbi *ad valorem*, koja je ograničena najnižom uvoznjom cijenom kojom se u obzir uzima povećanje cijena sirovina nakon razdoblja ispitnog postupka. Točnije, Komisija navodi sljedeća zapažanja kao odgovor na različite izjave podnositelja pritužbe utvrđene u uvodnoj izjavi (593):
- prvo, određivanjem pristojbe na razini pristojbe *ad valorem* ograničene najnižom uvoznjom cijenom proizvođači iz Unije trebali bi se oporaviti od učinaka štetnog dampainga i to bi im bila sigurnosna mreža.
 - Drugo, Komisija je priznala da postoje fluktuacije cijene ključnih sirovina koje se upotrebljavaju za proizvodnju toplovaljanih plosnatih proizvoda te je, stoga, pri izračunu najniže uvozne cijene uzela u obzir povećanje cijena sirovina nakon razdoblja ispitnog postupka.
 - Treće, Komisija je napomenula da se činjenice u trenutačnom ispitnom postupku ne razlikuju toliko u odnosu na druge nedavne ispitne postupke (kao što je ispitni postupak u pogledu silicijskog elektročelika s orijentiranim kristalima iz Kine, Japana, Koreje, Rusije i SAD-a ⁽²⁾). Za oba je predmeta karakteristično znatno povećanje cijena predmetnog i istovjetnog proizvoda nakon razdoblja ispitnog postupka.
 - Četvrto, u pogledu argumenta da najniže uvozne cijene određene na razini cijena tijekom RIP-a neće dovesti do olakšanja za industriju ako se tržišne cijene toplovaljanih plosnatih proizvoda ponovno smanje Komisija je ponovila da će se, ako se cijene snize ispod najniže uvozne cijene, naplatiti pristojba *ad valorem* (do razine te najniže uvozne cijene).
 - Peto, Komisija je priznala da postoji određeni rizik od apsorpcije ili izbjegavanja mjere. Stoga, kako bi rizik od izbjegavanja svela na najnižu moguću razinu, proizvođači izvoznici koji žele ostvariti koristi od najniže uvozne cijene moraju carinskim tijelima država članica predložiti valjani trgovački račun. Račun mora biti u skladu sa zahtjevima iz Priloga I. ovoj Uredbi. Na uvoz uz koji nije priložen takav račun trebalo bi primjenjivati antidampinšku pristojbu *ad valorem* koja se primjenjuje na predmetnog proizvođača izvoznika u skladu s člankom 1. ove Uredbe.
 - Šesto, Komisija je podsjetila da je promijenila oblik mjera, u skladu s interesom Unije, kako bi primjereno uskladila interese proizvođača iz Unije i korisnika u ovom konkretnom predmetu.
- (595) Nakon konačne objave zainteresirane strane iznijele su sljedeće primjedbe o metodologiji upotrijebljenoj za utvrđivanje najmanje uvozne cijene i razine najniže uvozne cijene.
- (596) Podnositelj pritužbe tvrdio je da pristojba temeljena na najnižoj uvoznjoj cijeni nije prikladna zbog sljedećih razloga:
- prvo, takvom bi se najnižom uvoznjom cijenom definirala referentna cijena na tržištu i narušili tržišni mehanizmi,
 - drugo, sirovine čine više od 50 posto toplovaljanih plosnatih proizvoda i vrlo su nestabilne. Najniža uvozna cijena nije prikladna za takvo tržište,
 - treće, jedinstvenom najnižom uvoznjom cijenom potaknuo bi se izvoz proizvoda više dodane vrijednosti,
 - četvrto, takvom postupno smanjenom pristojbom potaknuo bi se uvoz s razina znatno nižih od najniže uvozne cijene i zapravo bi se nagradili proizvođači izvoznici koji vrše najveći damping ili najviše snižuju cijene,
 - peto, najnižom uvoznjom cijenom ne može se spriječiti štetan damping,
 - šesto, utjecaj najniže uvozne cijene vidljiv je i u usporednom postupku protiv kineskih toplovaljanih plosnatih proizvoda.

⁽¹⁾ Tiskovno izvješće organizacije Mlex: *Price floor on hot-rolled steel seen as a middle ground for EU dumping-probe conundrum* od 24. svibnja 2017.

⁽²⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/1953 od 29. listopada 2015. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih plosnato valjanih proizvoda od silicijskog elektročelika s orijentiranim kristalima, podrijetlom iz Narodne Republike Kine, Japana, Republike Koreje, Ruske Federacije i Sjedinjenih Američkih Država (SL L 284, 30.10.2015., str. 109.)

(597) Komisija je odbila te argumente:

- prvo, podsjetila je, kako je već navedeno u uvodnoj izjavi (594)., da nije uvela najnižu uvoznu cijenu na temelju cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda tijekom razdoblja ispitnog postupka, već pristojbu *ad valorem* koja je ograničena najnižom uvoznom cijenom. Tom se najnižom uvoznom cijenom uzima u obzir i porast cijena sirovina nakon razdoblja ispitnog postupka. Nije uvela ni referentnu cijenu na tržištu kojom bi se narušilo tržišno natjecanje zbog sljedećeg razloga: uvođenjem pristojbe *ad valorem* ograničene najnižom uvoznom cijenom nije se nastojalo utvrditi fiksne cijene na određenim razinama, već, kako je navedeno u uvodnoj izjavi (546)., ukloniti učinak štetnog dampa i zaštititi korisnike od bilo kakvih štetnih učinaka neopravdanih povećanja cijena nakon razdoblja ispitnog postupka. Osim toga, ta najniža uvozna cijena nije zadana najniža cijena pa proizvođači izvoznici, ako tako žele, mogu i dalje prodavati po cijenama nižima ili višima od najniže uvozne cijene. Stoga se bez obzira na utvrđenu najnižu uvoznu cijenu proizvođači izvoznici i oni iz Unije i dalje mogu natjecati jedni s drugima tako što će se njihove cijene razlikovati.
- drugo, Komisija je priznala da sirovine čine više od polovine troška toplovaljanih plosnatih proizvoda (vidjeti uvodnu izjavu (384).) i da postoje fluktuacije cijena ključnih sirovina za proizvodnju toplovaljanih plosnatih proizvoda. Upravo je zbog tog razloga, kako je navedeno u uvodnoj izjavi (590)., pri izračunu najniže uvozne cijene uzela u obzir povećanje cijena sirovina nakon razdoblja ispitnog postupka.
- treće, upotreba različitih najnižih uvoznih cijena za različite vrste proizvoda bila bi dovela do više od tisuću različitih razina koje bi bilo nemoguće provesti.
- četvrto, svaki proizvođač izvoznik mora platiti vlastitu pristojbu *ad valorem* kad bi cijena bila niža od najniže uvozne cijene, čime se ne potiču dodatne dampinške prakse.
- peto, najniža uvozna cijena utvrđena je na razini koja je očito viša od cijena svih proizvođača izvoznika tijekom razdoblja ispitnog postupka, koje su sve iznosile manje od 400 EUR po toni.
- šesto, Komisija je u uvodnoj izjavi (324). priznala da su trenutačnim ispitnim postupkom obuhvaćeni potpuno isti predmetni i istovjetni proizvod kao u kineskim ispitnim postupcima. Međutim, kako je detaljnije opisano u uvodnoj izjavi (325)., trenutačnim ispitnim postupkom i kineskim ispitnim postupcima nisu obuhvaćena ista razdoblja relevantna za procjenu kretanja štete i uzročno-posljedične veze. Stoga, iako postoji šestomjesečno preklapanje razdoblja ispitnog postupka između tih dvaju ispitnih postupaka (razdoblje od 1. srpnja 2015. do 31. prosinca 2015.), damping i šteta utvrđeni su na temelju razdoblja ispitnog postupka i razmatranog razdoblja koja se razlikuju u trenutačnom ispitnom postupku i u kineskim ispitnim postupcima te koja su već određena u skladu s relevantnim odredbama osnovne uredbe i najavljena u Obavijesti o pokretanju postupka. Predmetna dva ispitna postupka različitog su karaktera pa Komisija nije upotrijebila dvostruki standard.

(598) Podnositelj pritužbe tvrdio je i da bi jedinstvena najniža uvozna cijena bila protivna načelu EU-a i WTO-a da se antidampinške pristojbe moraju uvoditi za svaku pojedinu zemlju i, kad je to moguće, za svakog pojedinog izvoznika.

(599) U pogledu tvrdnje da se na svakog proizvođača izvoznika ne primjenjuju pojedinačne pristojbe upućuje se na uvodne izjave (585). i (586)., u kojima je opisana metodologija u skladu s kojom se pojedinačne pristojbe primjenjuju ako je potrebno platiti pristojbu *ad valorem*. Zbog toga je u skladu s člankom 6.10. Antidampinškog sporazuma WTO-a Komisija odredila pojedinačnu maržu za svakog poznatog proizvođača izvoznika proizvoda na koji se odnosi ispitni postupak.

(600) Ruski proizvođač izvoznik PAO Severstal zatražio je sljedeće:

- da se njegova pojedinačna najniža uvozna cijena specifična za to društvo utvrđuje i primjenjuje kao antidampinška mjera, na temelju nedampinške izvozne cijene koja proizlazi iz trenutačnog ispitnog postupka,
- alternativno, ako Komisija zadrži svoj pristup najnižoj uvoznoj cijeni utvrđenoj za sve proizvođače izvoznike, da bi trebalo razlikovati cijene vrsta toplovaljanih plosnatih proizvoda, ovisno o time jesu li u obliku kolutova ili nisu. Tvrdilo se da su vrste toplovaljanih plosnatih proizvoda koje nisu u obliku kolutova najmanje 15 EUR skuplje zbog dodatnih troškova prerade u okviru postupaka prorezivanja i rezanja. Od Komisije je stoga zatraženo da ponovno izračuna dvije različite najniže uvozne cijene (jednu za vrste proizvoda u kolutovima, drugu za vrste proizvoda koji nisu u kolutovima).

(601) Komisija je odbila oba zahtjeva tog ruskog proizvođača izvoznika.

- Ponovila je tvrdnju da je upotrijebljena metodologija valjana. U tom je pogledu Komisija uputila na činjenicu da je ta metodologija, uključujući skupnu upotrebu za različite proizvođače izvoznike, već upotrijebljena u drugim nedavnim ispitnim postupcima kao što je ispitni postupak u pogledu silicijskog elektroćelika s orijentiranim kristalima iz Kine, Japana, Koreje, Rusije i SAD-a⁽¹⁾. Nadalje, kad bi trebalo izračunati pojedinačnu najnižu uvoznu cijenu specifičnu za društvo, to znači da bi trebalo izračunati najmanje osam različitih najnižih uvoznih cijena. To bi dovelo do povećanja administrativnog opterećenja, posebno kad je riječ o carinskim tijelima,
- osim toga, bez obzira na to je li predmetni proizvod u kolotovima ili nije, svaki proizvođač izvoznik mora platiti svoju pojedinačnu pristojbu *ad valorem* ako je cijena (tj. cijena plaćena za predmetni proizvod bez obzira na to je li u kolotovima ili nije) niža od najniže uvozne cijene, iako je Komisija priznala da bi ta pristojba *ad valorem* tada bila ograničena najnižom uvoznom cijenom. Najniža uvozna cijena, kao što je ona temeljena na kombinaciji vrsta proizvoda, neovisno o tome jesu li u komadu ili, na primjer, razrezani.

(602) Ukrajinski proizvođač izvoznik Metinvest pozdravio je odluku Komisije da ograniči antidampinšku pristojbu na razinu najniže uvozne cijene, čime se u manjoj mjeri narušava trgovina nego antidampinškim pristojbama *ad valorem*. Međutim, tvrdio je da je najniža uvozna cijena koju je izračunala Komisija previsoka zbog sljedećeg razloga: Komisija je navela prekomjerno povećanje cijena sirovina jer je u svojim izračunima uzela u obzir razdoblje od ožujka do svibnja 2017. koje je bilo obilježeno znatnim fluktuacijama cijena, posebno kad je riječ o kamenom ugljenu za proizvodnju koksa. Ukrajinski proizvođač izvoznik Metinvest na temelju vlastite metodologije naveo je da najveća vrijednost prilagodbe najniže uvozne cijene iz drugog koraka koja odgovara promjeni cijena ključnih sirovina u razdoblju između razdoblja ispitnog postupka i razdoblja koje je uslijedilo nakon razdoblja ispitnog postupka (1. srpnja 2016.–31. ožujka 2017.) ne smije biti viša od 58 EUR po toni, a ne od 89,5 EUR po toni. Stoga je od Komisije zatražio da ponovno izračuna najnižu uvoznu cijenu.

(603) Komisija je zahtjev Metinvesta odbila zbog sljedećih razloga: prvo, uzimajući u obzir činjenicu da su cijene sirovina za proizvodnju toplovaljanih plosnatih proizvoda nestabilne i mogu postati i više od razina cijena iz razdoblja od ožujka do svibnja 2017., Komisija je morala izračunati najnižu uvoznu cijenu tako da u isto vrijeme ukloni učinak štetnog dampinga i spriječi da korisnici snose bilo kakve štetne posljedice neopravdanih povećanja cijena nakon razdoblja ispitnog postupka. Drugo, prednost metodologije koju je upotrijebio Metinvest i koja je dovela do promjene cijene ključnih sirovina (željezne rude i kamenog ugljena za proizvodnju koksa) bila je u tome što je jednostavna, ali istodobno ne uzima u obzir druge sirovine za proizvodnju toplovaljanih plosnatih proizvoda, kao što je metalni otpad. Nadalje, neki upotrebljavaju manje ili veće količine metalnog otpada (ili druge sirovine) pa bi bilo poteškoća pri preciznom određivanju količine. U tom pogledu Komisija bi se suočila s teškim zadatkom utvrđivanja prosječnog udjela svih sirovina potrebnih za proizvodnju jedne tone toplovaljanih plosnatih proizvoda u svijetu.

(604) Ruski proizvođač izvoznik NLMK iznio je primjedbu da Komisija nije na odgovarajući način objavila odluku o najnižoj uvoznj cijeni za svakog proizvođača izvoznika, posebno kad je riječ o upotrijebljenom trošku prijevoza. Osim toga, opseg prilagodbe „prijevoza” na uobičajenu vrijednost NLMK-a radi utvrđivanja njegove najniže uvozne cijene utvrđene za to društvo koji je kasnije pribrojen drugima nije bio jasan i mogao je obuhvatiti druge troškove koje ne bi trebalo obuhvatiti.

(605) Komisija je pojasnila kako su troškovi prijevoza koji su dodani uobičajenoj vrijednosti kako bi se dobila cijena CIF na granici za NLMK (i za druge proizvođače izvoznike) bili oni koje je prijavio NLMK i koji su potvrđeni tijekom posjeta na licu mjesta. Tu činjenicu dokazuje i to što je izračun koji je NLMK proveo da bi se dobila cijena CIF na granici na temelju vlastitih troškova prijevoza sličan izračunima Komisije. Stoga Komisija nije umjetno povećala najnižu uvoznu cijenu utvrđenu u odnosu na NLMK ili druge proizvođače izvoznike.

(606) Brazilski proizvođač izvoznik CSN i njegovo povezano društvo Lusosider pozdravili su prijedlog Komisije o uvođenju najniže uvozne cijene radi postizanja ravnoteže između interesa korisnika i interesa industrije Unije. Ipak, tvrdili su da bi uvoz grupe ArcelorMittal Group od njezina brazilskog društva kćeri trebalo zanemariti u izračunima u prvom koraku. Nadalje, tvrdili su da bi Komisija trebala svesti na najmanju moguću mjeru umjetni učinak koji iznimna povećanja cijena sirovina imaju na izračun najniže uvozne cijene, ograničavanjem takvih iznimnih fluktuacija na temelju povijesnih podataka o kretanju cijena ili upotrebom posljednjeg razdoblja

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/1953 od 29. listopada 2015. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih plosnato valjanih proizvoda od silicijskog elektroćelika s orijentiranim kristalima, podrijetlom iz Narodne Republike Kine, Japana, Republike Koreje, Ruske Federacije i Sjedinjenih Američkih Država (SL L 284, 30.10.2015.). Ipak, trebalo bi napomenuti da su u ovom konkretnom slučaju izračunane tri najniže uvozne cijene umjesto jedne.

kao referentne vrijednosti za izračun povećanja troška. CSN je naveo da najveća vrijednost prilagodbe najniže uvozne cijene iz drugog koraka koja odgovara promjeni ograničenih cijena ključnih sirovina u razdoblju između razdoblja ispitnog postupka i razdoblja od ožujka do svibnja 2017. ne smije biti viša od 68,82 EUR po toni, a ne od 89,5 EUR po toni. Kad bi se uspoređivalo prosječnu cijenu sirovina između RIP-a i razdoblja od lipnja do srpnja 2017., promjena ne smije iznositi više od 71,62 EUR po toni. Stoga je od Komisije zatražio da ponovno izračuna najnižu uvoznu cijenu.

- (607) Tvrdnje brazilskog proizvođača izvoznika odbijene su. Kao prvo, uvoz društva ArcelorMittal iz Brazila na tržište Unije bio je dampinški, slično situacijama drugih proizvođača izvoznika, te se stoga s njim ne bi trebalo drukčije postupati. Drugo, Komisija je podsjetila da je trebala izračunati najnižu uvoznu cijenu tako da se istodobno ukloni učinak štetnog dumpinga i spriječi da korisnici snose bilo kakve štetne posljedice neopravdanih povećanja cijena nakon razdoblja ispitnog postupka.
- (608) Konzorcij se složio s tim da bi trebalo revidirati metodologiju koju je upotrijebila Komisija, imajući na umu i vršnu potražnju za sirovinama u razdoblju od ožujka do svibnja 2017., i izračunati je primjenom drugog pristupa. Komisija je smatrala da je metodologija koju je primijenila valjana. Čak i da je bilo točno da je u razdoblju od ožujka do svibnja 2017. došlo do vršne potražnje za sirovinama, Komisija je napomenula i, kako je navedeno u uvodnoj izjavi (591.), da nije u potpunosti pripisala izračunano povećanje troška proizvodnje od 116 EUR ukupnom povećanju troškova sirovina.
- (609) Nadalje, konzorcij je zatražio od Komisije da odredi najnižu uvoznu cijenu na razinu između 420 i 430 EUR po toni na temelju vlastite metodologije. Ta je metodologija temeljena na izračunu cijena za dulje razdoblje (od 2013.) i na temelju podataka iz više različitih izvora i određenih pretpostavki, kao što je ona da industrija Unije prodaje po premijskim cijenama od 25 do 30 EUR po toni. U tom je pogledu Komisija napomenula da se u toj metodologiji nisu uzeli u obzir ni troškovi/cijene proizvođača izvoznika i proizvođača iz Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka ni dampinške marže ili marže štete otkrivene tijekom ispitnog postupka. Stoga predložena najniža uvozna cijena ne ispunjuje zahtjeve iz članka 9. stavka 4. osnovne uredbe.
- (610) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 36., iranski proizvođač izvoznik na saslušanju održanom 3. kolovoza istaknuo je administrativnu pogrešku do koje je došlo u njegovu izračunu dumpinga. Taj proizvođač izvoznik pojasnio je da su određene vrijednosti pogrešno zaokružene, vjerojatno zbog duljine.
- (611) Komisija je analizirala tu tvrdnju i zaključila da je doista bilo došlo do administrativne pogreške u izračunu dumpinga iranskog proizvođača izvoznika te da je ona ispravljena. Zbog toga je trebalo ponovno izračunati dumping i najniže uvozne cijene sa sljedećim ishodom: revidirana dampinška marža i stopa antidampinške pristojbe za Mobarak Steel Company iznosila je 17,9 %, a slijedom toga revidirana najniža uvozna cijena prilagođena zbog povećanja cijena sirovina iznosila je 468,49 EUR po toni.
- (612) Sve su strane obaviještene o toj reviziji dodatnom konačnom objavom od 4. kolovoza 2017. te su pozvane da dostave primjedbe na nju.
- (613) U slučaju promjene okolnosti na tržištu u osnovnoj uredbi navodi se nekoliko opcija. Ako je ta promjena dugotrajna, u članku 11. stavku 3. osnovne uredbe propisuje se da se može zatražiti revizija potrebe za daljnjom primjenom mjera. Komisija će žurno ocijeniti meritum svih zahtjeva u pogledu pristojbe tako da se zadrži uravnotežena razina zaštite od štetnog dumpinga.
- (614) Nakon konačne objave podnositelj pritužbe tvrdio je da će zbog oblika mjere biti nemoguće provesti takvu reviziju. Nadalje, čak i ako se provede privremena revizija, rezultati te revizije ne bi stigli na vrijeme da se pomogne industriji Unije.
- (615) Komisija je napomenula da se takva privremena revizija može provesti žurno, obično u roku jedne godine.
- (616) Pojedinačne antidampinške mjere za svako društvo određene u ovoj Uredbi utvrđene su na temelju nalaza ovog ispitnog postupka. One stoga odražavaju stanje utvrđeno tijekom ovog ispitnog postupka u odnosu na ta društva. Te se mjere primjenjuju isključivo na uvoz predmetnog proizvoda podrijetlom iz predmetnih zemalja koji

proizvode navedeni pravni subjekti. Na uvoz predmetnog proizvoda koji proizvodi bilo koje drugo društvo koje nije izričito navedeno u izvršnom dijelu ove Uredbe, uključujući subjekte koji su povezani s izričito navedenim subjektima, trebalo bi primjenjivati mjere koje se primjenjuje na „sva ostala društva”. Taj uvoz ne bi trebao podlijeđati nikakvoj drugoj pojedinačnoj antidampinškoj mjeri.

- (617) Društvo može zatražiti primjenu tih pojedinačnih antidampinških mjera ako promijeni naziv subjekta ili osnuje novi proizvodni ili prodajni subjekt. Zahtjev se mora uputiti Komisiji ⁽¹⁾. Zahtjev mora sadržavati sve relevantne informacije, uključujući: izmjenu djelatnosti društva koje su povezane s proizvodnjom; domaću i izvoznu prodaju povezanu s, na primjer, promjenom naziva ili promjenom proizvodnih i prodajnih subjekata. Komisija će ažurirati popis društava s pojedinačnim antidampinškim mjerama ako to bude opravdano.
- (618) Kako bi rizike od izbjegavanja mjera svela na najmanju moguću razinu, smatrala je da su u ovom predmetu potrebne posebne mjere kako bi se osigurala primjerena primjena antidampinških mjera. Te posebne mjere uključuju sljedeće: predočenje carinskim tijelima država članica valjanog trgovačkog računa i valjane izjave koji trebaju biti u skladu sa zahtjevima iz članaka ove Uredbe. Na uvoz uz koji nije priložen takav račun i izjava časti trebalo bi primjenjivati odgovarajuću pristojbu *ad valorem* za sva ostala društva.
- (619) Ako se zbog uvođenja mjera promijeni struktura trgovine u smislu članka 13. stavka 1. osnovne uredbe, može se pokrenuti ispitni postupak za sprječavanje izbjegavanja mjera te se, ako su ispunjeni uvjeti, mogu uvesti pristojbe *ad valorem*.
- (620) Nadalje, kako bi se najbolje zaštitila od moguće apsorpcije mjera, posebno među povezanim društvima, ako se dostave dokazi o takvom ponašanju, Komisija će odmah pokrenuti reviziju u skladu s člankom 12. stavkom 1. osnovne uredbe te za uvoz može nametnuti obvezu evidentiranja uvoza u skladu s člankom 14. stavkom 5. osnovne uredbe.
- (621) Sve su strane obaviještene o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih se namjeravalo preporučiti uvođenje konačnih antidampinških pristojbi. Dano im je i razdoblje unutar kojeg su mogle iznijeti primjedbe nakon te objave. Primjedbe koje su dostavile ostale strane primjereno su razmotrene, ali nisu bile takve da bi se zbog njih izmijenili zaključci.

8. RETROAKTIVNO UVOĐENJE ANTIDAMPINŠKIH PRISTOJBI

- (622) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi (20), Komisija je, nakon zahtjeva podnositelja pritužbe, nametnula obvezu evidentiranja uvoza određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili ostalih legiranih čelika podrijetlom iz Brazila i Rusije od 7. siječnja 2017. nadalje.
- (623) U skladu s člankom 10. stavkom 4. osnovne uredbe pristojbe se mogu retroaktivno uvesti „za proizvode koji su ušli u potrošnju najviše 90 dana prije datuma primjene privremenih mjera”. Komisija primjećuje da u ovom predmetu nisu uvedene nikakve privremene mjere.
- (624) Na temelju toga Komisija smatra da jedan od pravnih uvjeta iz članka 10. stavka 4. osnovne uredbe nije ispunjen te da, stoga, ne bi trebalo retroaktivno uvesti pristojbe na evidentirani uvoz.

9. ŽALBENI ODBOR I OBLIK MJERE

- (625) Zbog razloga iznesenih u odjeljcima 6. i 7. Komisija je objavila da namjerava uvesti mjeru u obliku pristojbi *ad valorem*, ograničenih najnižom uvoznom cijenom.
- (626) Odbor uspostavljen člankom 15. stavkom 1. osnovne uredbe donio je negativno mišljenje o nacrtu provedbene uredbe Komisije, a kvalificirana većina članova odbora glasovala je protiv. Stoga Komisija nije mogla uvesti mjeru u prvotno zamišljenom obliku.
- (627) U skladu s člankom 5. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽²⁾ („Uredba o komitologiji”), Komisija je podnijela isti žalbenom odboru na daljnje razmatranje.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles, Belgija.

⁽²⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

- (628) Tijekom sastanka žalbenog odbora raspravljalo se o različitim mogućnostima izmjene. Predsjednik žalbenog odbora zaključno je naveo da je žalbeni odbor u najvećoj mogućoj mjeri podržao izmjenu oblika mjere, i to iz pristojbi *ad valorem* ograničenih najnižom uvoznom cijenom u pristojbe izražene u fiksnom iznosu po toni.
- (629) Komisija je naknadno izmijenila oblik mjere i taj izmijenjeni oblik objavila zainteresiranim stranama.
- (630) U skladu sa sudskom praksom sudova Unije Komisija može odlučiti uvesti mjere u različitim oblicima, među ostalim u obliku fiksnih iznosa po toni utvrđenih za određeno društvo. Prilikom odlučivanja o obliku mjera Komisija mora nastojati postići ravnotežu postojećih različitih interesa, uključujući interese korisnika i potrošača.
- (631) Komisija je podsjetila da stoga ima široko diskrecijsko pravo u pogledu vaganja suprotstavljenih interesa, što se može odraziti u odabiru oblika mjere. Ponovno je ukazala na to da uvođenje pristojbi *ad valorem* predstavlja rizik u smislu nerazmjernog opterećenja korisnika, posebno u okolnostima rasta cijena toplovaljanih plosnatih proizvoda.
- (632) Komisija je zaključila da su se odgovarajuće radnje uravnoteženja razlikovale u odnosu na njezinu početnu analizu. Smatrala je da mjera u obliku fiksnog iznosa po toni utvrđenog za određeno društvo točnije odražava štetu koju je prouzročio svaki proizvođač izvoznik za kojeg je utvrđeno da provodi damping. Nadalje, njome se osigurava i potpuno uklanjanje štete s pomoću pristojbe. Naposljetku, budući da tijekom vremena ostaje fiksna, njome se osigurava veća stabilnost i predvidljivost za korisnike i potrošače.
- (633) Komisija je smatrala kako se fiksnim pristojbama po toni utvrđenima za određeno društvo bolje uvažavaju potrebe korisnika u posebnoj situaciji predmeta koji je u tijeku nego što je to slučaj za pristojbe *ad valorem*, zbog toga što se njima osigurava da čak ni u slučaju znatnog rasta cijena na svjetskom tržištu nakon razdoblja ispitnog postupka, neće doći do nerazmjernog opterećenja korisnika.
- (634) Stoga je Komisija smatrala primjerenim uvesti fiksni iznos po toni. Za razliku od pristojbi *ad valorem* ograničenih najnižom uvoznom cijenom, tom se vrstom mjere pruža trenutačna zaštita industriji Unije od štetnog dampinga na određenoj razini pristojbi te se isključuje mogućnost da uvoznici i korisnici u budućnosti budu prisiljeni plaćati više pristojbe. U skladu s tim, mjerom je postignuto vaganje interesa kakvo je bilo potrebno u ovom ispitnom postupku.
- (635) Fiksni iznos pristojbe po toni temelji se na razini jednakoj dampinškoj marži ili marži štete utvrđenoj tijekom ispitnog postupka za svakog proizvođača izvoznika predmetnog proizvoda koji surađuje, ovisno o tome koja je niža, u skladu s člankom 9. stavkom 4. drugim podstavkom osnovne uredbe.
- (636) Komisija je utvrdila posebnu pristojbu dijeljenjem nižeg iznosa dampinške marže ili marže štete izračunanog po predmetnom proizvođaču izvozniku s ukupnim izvozom po toni predmetnog proizvoda tijekom RIP-a. U tablici u nastavku prikazane su primjenjive stope konačne antidampinške pristojbe koje se temelje na pristojbama *ad valorem* kako je prikazano u tablici u uvodnoj izjavi (583).

Zemlja	Društvo	Konačna stopa pristojbe u eurima po toni neto
Brazil	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5
	Aperam Inox América do Sul S.A.	54,5
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (USIMINAS)	63,0
	Gerdau Açominas S.A.	55,8

Zemlja	Društvo	Konačna stopa pristojbe u eurima po toni neto
Iran	Mobarakeh Steel Company	58,0
Rusija	Novolipetsk Steel	53,3
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5
	PAO Severstal	17,6
Ukrajina	Metinvest Group	60,5

- (637) Nakon dodatne konačne objave od 22. rujna 2017. iranski je proizvođač izvoznik tvrdio da je Komisija počinila administrativnu pogrešku u izračunu njegova ukupnog uvoza predmetnog proizvoda tijekom IP-a.
- (638) Nakon analize tvrdnje proizvođača izvoznika Komisija je prihvatila tu tvrdnju. Slijedom toga, revidirani fiksni iznos pristojbe po toni za društvo Mobarakeh Steel Company (i sva ostala društva) u Iranu iznosi 57,5 eura po toni neto.
- (639) Iranski proizvođač izvoznik, brazilski proizvođač izvoznik CSN uz podršku njegova povezanog portugalskog društva Lusosider, brazilski proizvođač izvoznik Usiminas i ukrajinski proizvođač izvoznik Metinvest dostavili su ponude cjenovne obveze. Ruski proizvođač izvoznik NLMK Komisiji je već dostavio ponudu cjenovne obveze dana 13. veljače 2017.
- (640) Jedanaest drugih zainteresiranih strana (sedam proizvođača izvoznika, korisnik povezan s jednim od tih proizvođača izvoznika, podnositelj pritužbe, Konzorcij te Misija Brazila pri Europskoj uniji) dostavili su 26. rujna 2017. sljedeće primjedbe.
- (641) Brazilski proizvođač izvoznik CSN iznio je primjedbu da takva promjena oblika mjere vrlo ozbiljno ugrožava postojanje njegova povezanog portugalskog društva Lusosider. Nadalje, taj je proizvođač izvoznik tvrdio da se promjenom oblika mjere ne postiže odgovarajuća uravnoteženost interesa između industrije Unije, s jedne strane, i društva Lusosider i drugih korisnika, s druge strane. Usto, CSN je tvrdio da se iza promjene oblika mjere krije nedvojbeno promjena sadržaja. Posljedični učinci te promjene zatekli bi društvo Lusosider i mnoge druge korisnike nespремnima. Njegovo povezano društvo Lusosider iznijelo je dodatnu primjedbu da bi zbog takve bitne promjene oblika mjere bilo prisiljeno preseliti svoju proizvodnju galvaniziranog čelika izvan Unije. Društvo Lusosider nadalje je tvrdilo da bi moralo odustati od svojeg projekta ulaganja vrijednog 70 milijuna eura kako bi moglo proizvesti dodatnih 300 000 tona godišnje u Portugalu. Shodno tome, tvrdilo je da bi građevinarsko tržište na Pirenejskom poluotoku u budućnosti ostalo bez odgovarajuće opskrbe sirovinama, što je potkrijepljeno dodatnim podatcima o razvoju tržišta na Pirenejskom poluotoku.
- (642) Brazilski proizvođač izvoznik Usiminas tvrdio je da je povrijeđeno njegovo pravo na obranu jer je razdoblje od 1,5 radnih dana prekratko za dostavu smislenih podnesaka. Isto je tako zatražio od Komisije da nastavi sa svojim prethodnim prijedlogom o uvođenju pristojbi *ad valorem* ograničenih najnižom uvoznom cijenom. Nadalje, tvrdio je da zbog promjene mjere razina marže štete postaje vrlo važna. Stoga je ponovio svoje stajalište da je trošak nakon uvoza koji je primijenila Komisija bio prenizak i da je ciljna dobit bila nerazumno visoka i nezakonito napuhana. Ponovio je i svoju prethodnu primjedbu da je uvoz iz Brazila, koji je već izazvao materijalnu štetu, ispod praga *de minimis* isključi li se uvoz brazilskog proizvođača izvoznika povezanog s proizvođačem iz Unije društvom ArcelorMittal. Ponovno je naglasio da smatra kako Komisija nije odabrala prikladnu ciljnu dobit. Nadalje, ponovno je iznio primjedbu kako se Komisijin zaključak da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu u razdoblju ispitnog postupka u okviru trenutnog ispitnog postupka čini nedosljednim u odnosu na nalaz (iz antidampinskog postupka protiv dampinskog uvoza toplovaljanih plosnatih proizvoda podrijetlom iz Kine) da je postojala samo prijetnja materijalne štete između 1. siječnja 2015. i 31. prosinca 2015. Tvrdio je i da puka matematička razlika između uvoznih cijena predmetnih zemalja i cijene na domaćem tržištu Unije ne ispunjava zahtjev u pogledu odgovarajuće analize učinka na cijene u skladu s osnovnom uredbom.

- (643) Društvo Gerdau, brazilski proizvođač izvoznik izvan uzorka koji surađuje, iznijelo je primjedbu da su mjeru u prvotno zamišljenom obliku (pristojbe *ad valorem* ograničene najnižom uvoznom cijenom) podržavale mnoge države članice. Vjerovalo je kako je Komisijina prvotna zamisao i dalje najprikladniji oblik postupanja u tom predmetu.
- (644) Ukrajinski proizvođač izvoznik Metinvest tvrdio je da dodatna konačna objava nije bila podržana čvrstim dokazima ni pravno utemeljena te da je njome povrijeđeno njegovo pravo na obranu. Nadalje, tvrdio je da je Komisija zanemarila niz ključnih pravnih zahtjeva i argumenata koji bi znatno smanjili njegovu dampinšku maržu. Tvrdio je i da je predložena razina fiksnog iznosa previsoka, diskriminirajuća i nerazmjerna u svjetlu trenutačno visokih tržišnih cijena i rasta uvoza iz drugih zemalja. Trajanje mjera trebalo bi ograničiti na dvije godine. Naposljetku, iznio je primjedbu da bi Komisija trebala tražiti konstruktivna rješenja za uvoz iz Ukrajine u skladu s odredbama Sporazuma o pridruživanju između EU-a i Ukrajine te da bi stoga prednost trebalo dati ponudama cjenovne obveze, kakvu je i sam iznio.
- (645) Ruski proizvođač izvoznik NLMK smatrao je da je Komisija trebala upotrijebiti CIF vrijednost koja odgovara prodajnoj vrijednosti na računu za društvo Novex, unutarnjeg odjela NLMK-a za izvoz, te da prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke i. osnovne uredbe koju je Komisija provela pri izračunu posebne pristojbe nije opravdana. Uputio je i na svoju ponudu cjenovne obveze te se požalio da još nije primio odgovor.
- (646) Ruski proizvođač izvoznik Severstal tvrdio je da je promjena oblika mjere nakon dokumenta o općoj objavi predstavljala povredu općih načela EU-a u pogledu legitimnih očekivanja i dobrog upravljanja. Predložio je da se novi oblik mjera primijeni s razumnom odgodom od mjesec dana.
- (647) Ruski proizvođač izvoznik MMK izrazio je neslaganje s tvrdnjom da se odabranim revidiranim oblikom mjere bolje uvažavaju potrebe korisnika i postiže veća uravnoteženost između različitih postojećih interesa.
- (648) Konzorcij je tvrdio da je takva promjena oblika mjere zabrinjavajući scenarij za neovisne korisnike. Nadalje, tvrdio je da se promjenom oblika mjere ne postiže odgovarajuća uravnoteženost interesa između industrije Unije, s jedne strane, i uvoznika i korisnika, s druge strane. Usto, tvrdio je da se iza promjene oblika mjere krije nedvojbeno promjena sadržaja. Posljedični učinci mjera bili bi znatan porast kupovnih cijena za korisnike, što bi ih stavilo u nepovoljan konkurentski položaj u odnosu na proizvođače iz Unije. Stoga je od Komisije zatražio da preispita svoj stav i zadrži svoj prvotni prijedlog o ograničavanju pristojbi *ad valorem* najnižom uvoznom cijenom.
- (649) I Konzorcij i ruski proizvođač izvoznik MMK pozvali su Komisiju da analizira učinak na analizu interesa Unije nedavnog potpisivanja Memoranduma o razumijevanju između društava Tata Steel i ThyssenKrupp, u pogledu udruživanja njihova poslovanja u Europi, kao i nedavnog preuzimanja društva Ilva od strane društva Arcelor Mittal.
- (650) Podnositelj pritužbe iznio je primjedbu da se i dalje nikako ne slaže s procjenom interesa Unije koja je poslužila kao temelj za odluku Komisije o neuvođenju pristojbi *ad valorem*. U tom je kontekstu ponovio svoju tvrdnju da Komisija nastavlja zanemarivati pravni test utvrđen člankom 21. stavkom 1. osnovne uredbe. Iznio je i primjedbu da je pristojba po toni utvrđena na temelju povijesno niskih razina cijena koje su prevladavale u razdoblju ispitnog postupka, što znači da takva pristojba danas ne bi bila dostatna za uklanjanje iste razine štetnog dampinga. Posebno je tvrdio da se izračunom fiksne pristojbe ne uzima u obzir kretanje cijena nakon razdoblja ispitnog postupka. Nadalje, tvrdio je da uvođenje fiksnih pristojbi nije prikladno u trenutačnom ispitnom postupku zbog velikog broja uključenih vrsta proizvoda, upućujući na stajalište koje je Komisija zauzela u Provedbenoj uredbi Komisije (EU) 2016/387 u pogledu cijevi od duktilnog lijevanog željeza iz Indije, u uvodnoj izjavi 386. Nadalje, ponovio je svoju prethodnu tvrdnju da Komisija mora uzeti u obzir nalaze ureda za ekonomsko savjetovanje BKP, koji je pripremio gospodarsku studiju 12. lipnja 2017. te izvješće o provedbi 24. srpnja 2017. Prema Euroferu, oni su jasan dokaz da bi učinak pristojbi na korisnike bio minimalan. Naposljetku, iznio je primjedbu da bi Komisija trebala izmijeniti svoju odluku o isključenju Srbije iz ispitnog postupka u kontekstu njezina sve većeg tržišnog udjela nakon razdoblja ispitnog postupka te njezinih budućih planova o ulaganju.

- (651) Misija Brazila pri Europskoj uniji iznijela je primjedb u kako se čini da promjena oblika mjere nudi prekomjernu zaštitu proizvođačima te da je protivna nekim glavnim zaključcima iznesenima u dokumentu o općoj objavi od 17. srpnja 2017., posebno u pogledu važnosti najniže uvozne cijene u smislu ograničenja učinka pristojbi na uvoznike i korisnike i, stoga, osiguranja ravnoteže između različitih interesa. Stoga je očekivala da će se Komisija vratiti na svoju prvotnu odluku u pogledu konačnih mjera u ovom ispitnom postupku.
- (652) Komisija je vrlo detaljno analizirala sve te podneske. Teme različitih zainteresiranih strana koje se opetovano pojavljuju, kao što su postupanje pri ispitivanju interesa Unije i pravo na obranu, razvrstala je u sljedeće uvodne izjave te potom po redu komentirala pojedine točke.
- (653) Nekoliko zainteresiranih strana tvrdilo je da promjenom oblika mjere nije postignuta odgovarajuća ravnoteža između različitih interesa. Iako su proizvođači izvoznici i korisnici upozorili na nerazmjeran učinak na korisnike, podnositelj pritužbe zadržao je svoje stajalište da su potrebne pristojbe *ad valorem*. Komisija je najprije podsjetila da je u skladu sa sudskom praksom pri vaganju interesa bila dužna uključiti pravne, gospodarske i političke elemente predmeta. U ovom su se predmetu razilazila mišljenja Komisije i država članica u pogledu političke analize vaganja. U takvoj se situaciji člankom 6. Uredbe o komitologiji predsjednik žalbenog odbora ovlašćuje pronaći rješenje koje će žalbeni odbor podržati u najvećoj mogućoj mjeri. To je u ovom predmetu rezultiralo prijedlogom o uvođenju fiksnih pristojbi.
- (654) Komisija je ostala pri svojem stajalištu da je uvođenje fiksnih pristojbi doista prikladan oblik posredovanja između suprotstavljenih interesa u ovom predmetu iz sljedećih razloga:
- (655) prvo, fiksnim se pristojbama u potpunosti uklanja šteta i time pruža trenutačna zaštita industriji Unije. To je odgovor na političku procjenu prema kojoj je takva trenutačna i potpuna zaštita bila opravdana, kako proizlazi iz razmatranja žalbenog odbora. Stoga se uvođenjem tih pristojbi posvećuje posebna pozornost potrebi za uklanjanjem učinaka štetnog dampinga koji narušavaju trgovinu i ponovnim uspostavljanjem učinkovite konkurencije na tržištu Unije, u skladu sa zahtjevima iz članka 21. stavka 1. druge rečenice osnovne uredbe.
- (656) Drugo, u ovom se predmetu fiksnim pristojbama osigurava veća stabilnost i predvidljivost za korisnike i potrošače jer one tijekom vremena ostaju stabilne. Uvođenje tih pristojbi, dakle, isključuje mogućnost obveze plaćanja viših pristojbi za korisnike i potrošače u slučaju daljnjeg porasta cijena, što se čini izglednim scenarijem. Činjenica da se izračun tih pristojbi temeljio na cijenama koje su prevladavale tijekom razdoblja ispitnog postupka neutralizira učinak tih fiksnih pristojbi, zbog toga što su one izračunane na temelju potpunih i provjerenih podataka u trenutku kada su cijene bile vrlo niske.

Stoga Komisija nije preispitala svoje stajalište povratkom na svoj prvotni prijedlog. Isto tako nije skratila trajanje mjera na zahtjev ukrajinskog proizvođača izvoznika jer nije bilo posebnog razloga za odstupanje od uobičajenog petogodišnjeg razdoblja navedenog u članku 11. stavku 2. osnovne uredbe. Konkretno, riječ je o tržištu dobro prihvaćenog proizvoda u stabilnom regulatornom okruženju, za razliku od, primjerice, tržišta inovativnih proizvoda s jakim i promjenjivim državnim intervencijama, kao što je tržište solarnih ploča.

- (657) Cijene bi se mogle dodatno povećati ako se konsolidacija industrije Unije nastavi i industrija Unije dobije veću pregovaračku moć. S obzirom na to Komisija je prihvatila primjedbe da su preuzimanje društva Ilva od strane konzorcija čiji je glavni dioničar društvo ArcelorMittal te potpisi između društava Tata Steel i ThyssenKrupp u cilju osnivanja zajedničkog pothvata u tom pogledu relevantni. Međutim ti su događaji u tijeku i posebice još podliježu odobrenju tijela za borbu protiv monopola. Njihov mogući učinak na tržište stoga nije siguran i u svakom slučaju dogodio bi se tek u budućnosti. Stoga Komisija smatra da ti događaji ne zahtijevaju prilagodbu suprotstavljenih interesa za potrebe ove Uredbe. U pogledu tvrdnje podnositelja pritužbe da je Komisija ignorirala nalaze ureda za ekonomsko savjetovanje BKP, Komisija je ponovila svoje zaključke iz uvodnih izjava (473). i (474). Stoga je ta tvrdnja odbijena.
- (658) U pogledu njegove tvrdnje da uvođenje fiksnih pristojbi nije prikladno u trenutačnom ispitnom postupku zbog velikog broja uključenih vrsta proizvoda, Komisija je napomenula sljedeće. Komisija je priznala da fiksne pristojbe

nisu idealne za nehomogene proizvode. Međutim u ovom konkretnom ispitnom postupku, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi (548), uvođenje pristojbi *ad valorem* imalo bi nerazmjerni učinak na korisnike. Uzimajući sve u obzir, u ovom se predmetu stoga prednost daje uvođenju fiksnih pristojbi. Stoga je ta tvrdnja odbijena.

- (659) S obzirom na primjedbu podnositelja pritužbe da se pristojba po toni temelji na povijesno niskim razinama cijena koje su prevladavale tijekom razdoblja ispitnog postupka, Komisija je podsjetila da su antidampinške pristojbe uvijek temeljene i izračunane na osnovi podataka iz razdoblja ispitnog postupka bez obzira jesu li *ad valorem* ili fiksne. Kada bi se u ispitnom postupku utvrdile dampinške marže s obzirom na povijesno niske cijene, a nakon ispitnog postupka izračunale pristojbe s višim cijenama, to bi bilo jednako „biranju” usmjerenom na rezultate i ne bi bilo opravdano, jer bi se morali upotrijebiti podaci iz dva različita razdoblja. U svakom slučaju, samo su podaci iz ispitnog postupka potpuni i provjereni. Okolnosti na koje se poziva podnositelj pritužbe nisu neuobičajene, već su uobičajeni uvjeti djelovanja tržišnih mehanizama. Naposljetku, vagajući suprotstavljene interese, Komisija je uzela u obzir i činjenicu da upotreba podataka iz ispitnog postupka ublažava učinak fiksnih pristojbi jer se one temelje na povijesno niskim cijenama. Stoga je zahtjev da se podaci nakon razdoblja ispitnog postupka uzmu u obzir pri izračunu fiksnih pristojbe odlučno odbijen.
- (660) Nekoliko zainteresiranih strana navelo je da je Komisija prekršila njihova prava na obranu time što nije utvrdila razuman rok za primjedbe na dodatnu objavu. U tom pogledu Komisija je uputila na članak 20. stavak 5. drugu rečenicu osnovne uredbe, kojim se propisuje da Komisija može utvrditi rok kraći od 10 dana za dodatne konačne objave. U ovom predmetu Komisija je bila obvezna čekati ishod razmatranja žalbenog odbora koje je održano 22. rujna. Istoga dana svim je zainteresiranim stranama poslala dodatnu konačnu objavu koja nije bila dulja od jedne stranice. Zainteresirane su strane stoga obaviještene u petak navečer i imale su vremena reagirati na tu ograničenu promjenu do utorka u 14 sati. Imale su ukupno više od 3,5 dana za pripremu svojih primjedbi na vrlo ograničen dodatni tekst. S obzirom na hitnost predmeta, Komisija je stoga poštovala prava na obranu zainteresiranih strana. U osnovnoj uredbi dani za objavu računaju se kao kalendarski dani, a ne kao radni dani, jer se može očekivati da će u situaciji poput ove sadašnje, kada sve stranke savršeno dobro znaju raspored, zainteresirane strane poduzeti potrebne mjere kako bi mogle raditi tijekom vikenda.
- (661) Društvo Severstal tvrdilo je da je promjenom oblika mjere u tako kasnoj fazi ispitnog postupka prekršeno osnovno načelo legitimnih očekivanja i dobrog upravljanja. Komisija ne može prihvatiti argument da se legitimna očekivanja u pogledu konačnog zaključka ispitnog postupka temelje na dokumentu o objavi. Naprotiv, svrha je objave obavijestiti zainteresirane strane o preliminarnim nalazima Komisije i omogućiti im učinkovito ostvarivanje prava na obranu. Zbog toga je u popratnom pismu svim zainteresiranim stranama izričito navedeno da se „tom objavom ne dovode u pitanje moguće naknadne odluke Komisije, ali ako se te odluke budu temeljile na drukčijim činjenicama i razmatranjima, bit će vam dostavljene u najkraćem roku”. To je Komisija učinila u pogledu dodatne konačne objave od 22. rujna 2017. U skladu s tim, ako Komisija odluči djelovati u okviru ovlasti koje joj je dodijelio zakonodavac Unije, zainteresirana strana ne može se pozvati na zaštitu legitimnih očekivanja prije nego što Komisija završi reviziju koja je u tijeku ⁽¹⁾. Zato je i taj argument potrebno odbaciti.
- (662) Tvrdnja društva Metinvest da je predložen oblik mjere diskriminirajući nije potkrijepljena. Sama činjenica da se uvoz iz drugih zemalja povećao nakon razdoblja ispitnog postupka ne čini predloženu mjeru diskriminirajućom u smislu članka 9. stavka 5. osnovne uredbe. Iako je za navedene četiri zemlje utvrđen štetni damping, ne postoje takvi nalazi u pogledu uvoza iz drugih zemalja. Stoga je razlog za drukčije postupanje taj što u pogledu uvoza iz tih četiriju zemalja postoji potreba za vraćanjem poštenog tržišnog natjecanja na tržištu Unije.
- (663) Naposljetku, Komisija je ponovila da je žalbeni odbor u najvećoj mogućoj mjeri podržao uvođenje fiksnih pristojbi. Stoga je Komisija odbila primjedbu društva Gerda da su mnoge države članice podržale početne mjere kao činjenično netočne. Doista, u okviru žalbenog odbora samo je nekoliko država članica podržalo taj prijedlog.
- (664) Osim toga, nekoliko zainteresiranih strana ponovno je dostavilo primjedbe koje nisu bile dio dodatne konačne objave: društvo Usiminas uputilo je na upotrijebljeni trošak nakon uvoza i ciljnu dobit, prag *de minimis*, analizu učinka na cijene, ciljnu dobit i navod da nalazi u trenutačnom ispitnom postupku nisu bili dosljedni s nalazima

⁽¹⁾ Vidjeti presudu od 7. svibnja 1991. u predmetu C-69/89 Nakajima All Precision protiv Vijeća, ECLI:EU:C:1991:186, točka 120. Vidjeti i nedavno mišljenje nezavisnog odvjetnika Campos Sánchez-Bordone od 20. srpnja 2017. u predmetu C-256/16 Deichmann, ECLI:EU:C:2017:580, točka 49.

u ispitnom postupku u slučaju Kine. društvo Metinvest tvrdilo je da je Komisija zanemarila niz ključnih pravnih zahtjeva i argumenata, dok je NLMK tvrdio da je Komisija pogrešno prilagodila svoju izvoznju cijenu. U pogledu tih tvrdnji Komisija je napomenula da su one već bile razmatrane nakon konačne objave. Kada je riječ o tvrdnjama društva Usiminas, razmatrane su u pogledu troška nakon uvoza u uvodnoj izjavi (576)., u pogledu ciljane dobiti u uvodnim izjavama od (563). do (565)., u pogledu praga *de minimis* u uvodnim izjavama od (252). do (258)., u pogledu analize učinka na cijene u uvodnoj izjavi (273). te, konačno, u pogledu nedosljednosti u ispitnom postupku u slučaju Kine u uvodnim izjavama (330)., (331). i (597). Kada je riječ o tvrdnji društava Metinvest i NLMK, Komisija je uputila na uvodne izjave (131)., (132). odnosno (127). te navela da je prilagodba iz članka 2. stavka 10. točke i. osnovne uredbe iz logičnih razloga utjecala i na izračun fiksne pristojbe.

- (665) Podnositelj pritužbe ponovio je svoje stajalište da je Komisija trebala objaviti marže štete i sniženja cijena za Srbiju. Isto je tako pozvao Komisiju da izmijeni odluku o isključenju Srbije iz ispitnog postupka u kontekstu njezina sve većeg tržišnog udjela na tržištu Unije. Komisija je priznala da je službenik za saslušanje preporučio objavljivanje marži štete i sniženja cijena kako bi se bolje razumjelo jesu li ispunjeni uvjeti u skladu s člankom 3. stavkom 4. osnovne uredbe. Međutim, Komisija smatra kako objavljivanje marži štete i sniženja cijena nije bilo nužno za ocjenu njezine analize o kumulaciji (uvodna izjava (238).) jer su svi potrebni podatci bili na odgovarajući način objavljeni u dokumentu s informacijama. Njezin zaključak da je srpski obujam izvoza bio neznatan temeljen je na podacima dostupnima u pogledu razdoblja ispitnog postupka u skladu s člankom 3. stavkom 4. osnovne uredbe. Upotreba podataka nakon razdoblja ispitnog postupka nije opravdana jer događaji koje je podnositelj pritužbe opisao nisu bili neuobičajeni, već u okviru uobičajenih fluktuacija na tržištu. Osim toga, Komisija ne može temeljiti svoju analizu štete na budućim planovima ulaganja proizvođača izvoznika. Ako bi se ti planovi ostvarili i doveli do trajne promjene okolnosti, podnositelj pritužbe može podnijeti novu antidampinšku pritužbu.
- (666) Pet proizvođača izvoznika ponudilo je preuzimanje cjenovne obveze dana ' i 27. rujna 2017. Komisija je primijetila da su te ponude primljene znatno nakon roka utvrđenog člankom 8. osnovne uredbe u vezi s člankom 20. osnovne uredbe, koji se odnosi na konačnu objavu, a ne na dodatnu konačnu objavu.
- (667) Člankom 8. osnovne uredbe predviđa se mogućnost da se cjenovne obveze u iznimnim okolnostima ponude (i prihvate) i nakon tog roka.
- (668) Komisija će procijeniti jesu li te okolnosti ispunjene, i mogu li se cjenovne obveze prihvatiti. Međutim s obzirom na to da je do dodatne konačne objave došlo kasno u ispitnom postupku, Komisija nije mogla provesti potrebnu analizu jesu li te cjenovne obveze bile prihvatljive prije donošenja ove Uredbe. Stoga će Komisija iznimno i imajući u vidu složenost predmeta, prvenstveno prava na obranu zainteresiranih strana, dovršiti svoju analizu pravovremeno u kasnijoj fazi. To je izričito predviđeno člankom 8. osnovne uredbe, kojim se propisuje mogućnost prihvaćanja cjenovnih obveza u iznimnim okolnostima čak i nakon što je uvedena konačna mjera. U tom kontekstu Komisija će analizirati i važnost Sporazuma o pridruživanju između EU-a i Ukrajine.
- (669) U pogledu navoda da Komisija nije odgovorila na ponudu cjenovne obveze koju je NLMK podnio Komisiji 13. veljače 2017.; Komisija je uputila na članak 8. stavak 1. osnovne uredbe kojim se propisuje da se obveze mogu ponuditi samo nakon što se utvrdi privremeno postojanje dampa i štete. U ovom konkretnom predmetu, takvo utvrđivanje nije provedeno u veljači 2017. Stoga će cjenovna obveza koju je ponudio NLMK biti analizirana u kasnijoj fazi zajedno s drugim ponudama.
- (670) Nadalje, u pogledu primjedbe društva Lusosider da bi građevinarsko tržište na Pirenejskom poluotoku u budućnosti ostalo bez odgovarajuće opskrbe sirovinama, ta će se tvrdnja analizirati prilikom preispitivanja ponude cjenovne obveze društava CSN/Lusosider.
- (671) Žalbeni odbor nije dostavio mišljenje,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

(1) Uvodi se konačna antidampinška pristojba na uvoz određenih plosnatih valjanih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika, neovisno jesu li u kolutima ili ne (uključujući proizvode koji su odrezani na određenu dužinu i „uske trake”), samo toplovaljanih i dalje neobrađenih, koji nisu platirani niti prevučeni, podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine.

(2) Predmetni proizvod ne uključuje:

- proizvode od nehrđajućeg čelika i silicijskog elektročelika s orijentiranim kristalima,
- proizvode od alatnog čelika i brzoreznog čelika,
- proizvode, koji nisu u kolutima, bez reljefnih uzoraka, debljine veće od 10 mm i širine 600 mm ili veće, i
- proizvode, koji nisu u kolutima, bez reljefnih uzoraka, debljine veće od 4,75 mm ili veće, no ne veće od 10 mm, te širine 2 050 mm ili veće.

Predmetni je proizvod trenutačno obuhvaćen oznakama KN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (oznaka TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (oznaka TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (oznaka TARIC 7226 19 10 90), 7226 91 91 i 7226 91 99.

(3) Stope konačne antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na proizvod opisan u stavku 1. i koji proizvode društva navedena u nastavku iznose kako slijedi:

Zemlja	Društvo	Konačna stopa pristojbe u eurima po toni neto	Dodatna oznaka TARIC
Brazil	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5	C210
	Aperam Inox América do Sul S.A.	54,5	C211
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4	C212
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (USIMINAS)	63,0	C213
	Gerdau Açominas S.A.	55,8	C214
Iran	Mobarakeh Steel Company	57,5	C215
Rusija	Novolipetsk Steel	53,3	C216
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5	C217
	PAO Severstal	17,6	C218
Ukrajina	Metinvest Group	60,5	C219

(4) Stopa konačne antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na proizvod opisan u stavku 1. i koji proizvode sva ostala društva koja nisu izričito navedena u stavku 2. jednaka je fiksnoj pristojbi kako je utvrđeno u tablici u nastavku.

Društvo	Konačna stopa pristojbe u eurima po toni neto	Dodatna oznaka TARIC
Sva ostala brazilska društva	63,0	C999
Sva ostala iranska društva	57,5	C999
Sva ostala ruska društva	96,5	C999
Sva ostala ukrajinska društva	60,5	C999

(5) Za pojedinačno navedene proizvođače i u slučajevima kad je roba oštećena prije ulaska u slobodni promet te se, stoga, stvarno plaćena ili plativa cijena proporcionalno raspodjeljuje radi utvrđivanja carinske vrijednosti u skladu s člankom 131. stavkom 2. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 ⁽¹⁾, konačna stopa pristojbe, izračunana na temelju prethodnog stavka 2., umanjuje se za postotak koji odgovara proporcionalnoj raspodjeli stvarno plaćene ili plative cijene. Pristojba koju treba platiti tada će odgovarati razlici između umanjene konačne stope pristojbe i umanjene neto cijene franko granica Unije, prije carinjenja.

(6) Za sva ostala društva i u slučajevima kad je roba oštećena prije ulaska u slobodni promet te se, stoga, stvarno plaćena ili naplativa cijena proporcionalno raspodjeljuje radi utvrđivanja carinske vrijednosti u skladu s člankom 131. stavkom 2. Uredbe (EU) 2015/2447, iznos stope antidampinške pristojbe, izračunan na temelju prethodnog stavka 3., umanjuje se za postotak koji odgovara proporcionalnoj raspodjeli stvarno plaćene ili naplative cijene.

(7) Osim ako je drukčije određeno, primjenjuju se važeće odredbe o carinskim pristojbama.

(8) Ako neki proizvođač izvoznik u Brazilu Komisiji dostavi dovoljno dokaza:

- (a) da nije izvezio u Uniju proizvod opisan u članku 1. stavku 1. tijekom razdoblja ispitnog postupka (od 1. srpnja 2015. do 30. lipnja 2016.);
- (b) da nije povezan ni sa jednim izvoznikom ili proizvođačem u Brazilu na kojeg se primjenjuju mjere uvedene ovom Uredbom; i
- (c) da je stvarno izvezio u Uniju predmetni proizvod nakon razdoblja ispitnog postupka ili da je sklopio neopozivu ugovornu obvezu izvoza znatne količine u Uniju, tablica u članku 1. stavku 2. može se izmijeniti dodavanjem novog proizvođača izvoznika društvima koja surađuju i koja nisu uključena u uzorak te na koja se, stoga, primjenjuje ponderirana prosječna stopa pristojbe za društva u uzorku, koja iznosi 55,8 eura po toni neto.

Članak 2.

Antidampinški postupak povezan s uvozom u Uniju predmetnog proizvoda podrijetlom iz Srbije završava u skladu s člankom 9. stavkom 2. osnovne uredbe.

Članak 3.

Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/5 od 5. siječnja 2017. o nametanju obveze evidentiranja uvoza određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili ostalih legiranih čelika podrijetlom iz Rusije i Brazila konačno se stavlja izvan snage bez retroaktivne naplate pristojbi.

Članak 4.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

⁽¹⁾ Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29.12.2015., str. 558.).

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 5. listopada 2017.

Za Komisiju

Predsjednik

Jean-Claude JUNKER

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/1796**od 5. listopada 2017.****o utvrđivanju koeficijenta dodjele koji se primjenjuje na zahtjeve za izvozne dozvole za sir koji se izvozi u Sjedinjene Američke Države u 2018. u okviru kvota iz Uredbe (EZ) br. 1187/2009**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 188.,

budući da:

- (1) U poglavlju III. odjeljku 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 1187/2009 ⁽²⁾ utvrđen je postupak dodjele izvoznih dozvola za sir koji se izvozi u Sjedinjene Američke Države u okviru kvota iz članka 21. te Uredbe.
- (2) Količine obuhvaćene zahtjevima za izvozne dozvole za određene skupine proizvoda i kvote premašuju količine raspoložive za kvotnu godinu 2018. Stoga je potrebno odrediti u kojoj se mjeri uvozne dozvole mogu izdavati tako da se odrede koeficijenti dodjele koji će se primjenjivati na zatražene količine, u skladu s člankom 23. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1187/2009.
- (3) Količine obuhvaćene zahtjevima za izvozne dozvole za određene skupine proizvoda i kvote manje su od količina raspoloživih za kvotnu godinu 2018. Stoga je potrebno preostale količine raspodijeliti podnositeljima, proporcionalno zahtijevanim količinama, primjenjujući koeficijent dodjele, u skladu s člankom 23. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 1187/2009.
- (4) S obzirom na rok utvrđen člankom 23. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1187/2009 za utvrđivanje koeficijenata dodjele, ova bi Uredba trebala stupiti na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Količine obuhvaćene zahtjevima za izvozne dozvole podnesenima u skladu s Uredbom (EZ) br. 1187/2009 za skupine proizvoda i kvote pod oznakama „16-Tokyo i 16-, 17-, 18-, 20-, 21-Uruguay” iz stupca 3. Priloga ovoj Uredbi množe se s koeficijentima dodjele iz stupca 5. tog Priloga.

Članak 2.

Zahtjevi za izvozne dozvole podneseni u skladu s Uredbom (EZ) br. 1187/2009 za skupine proizvoda i kvote pod oznakama „22-, 25-Tokyo i 22-, 25-Uruguay” iz stupca 3. Priloga ovoj Uredbi prihvaćaju se za količine za koje je podnesen zahtjev.

Izvozne dozvole mogu se izdati za dodatne količine, raspodijeljene podnositeljima u skladu s koeficijentima dodjele iz stupca 6. tog Priloga, nakon što ih subjekt prihvati u roku od jednog tjedna od objave ove Uredbe i podložno polaganju odgovarajućeg sredstva osiguranja.

⁽¹⁾ SL L 347, 20.12.2013., str. 671.

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1187/2009 od 27. studenoga 2009. o utvrđivanju posebnih detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu izvoznih dozvola i izvoznih subvencija za mlijeko i mliječne proizvode (SL L 318, 4.12.2009., str. 1.).

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 5. listopada 2017.

*Za Komisiju,
u ime predsjednika,
Jerzy PLEWA*

*Glavni direktor
Glavna uprava za poljoprivredu i ruralni razvoj*

PRILOG

Oznaka skupine u skladu s dodatnim bilješkama iz poglavlja 4. harmonizirane tarifne nomenklature Sjedinjenih Američkih Država		Oznaka skupine i kvote	Količine raspoložive za 2018. (u kg)	Koeficijent dodjele iz članka 1.	Koeficijent dodjele iz članka 2.
Broj bilješke	Skupina				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
16	Not specifically provided for (NSPF)	16-Tokyo	908 877	0,1296811	
		16-Uruguay	3 446 000	0,0880789	
17	Blue Mould	17-Uruguay	350 000	0,0754310	
18	Cheddar	18-Uruguay	1 050 000	0,1212471	
20	Edam/Gouda	20-Uruguay	1 100 000	0,0955026	
21	Italian type	21-Uruguay	2 025 000	0,0704102	
22	Swiss or Emmentaler cheese other than with eye formation	22-Tokyo	393 006		19,6493175
		22-Uruguay	380 000		4,4705882
25	Swiss or Emmentaler cheese with eye formation	25-Tokyo	4 003 172		1,0007930
		25-Uruguay	2 420 000		1,4447761

ODLUKE

ODLUKA KOMISIJE (EU) 2017/1797

od 23. svibnja 2017.

o programima potpore SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N) koji je Njemačka provela za određene krajnje potrošače (smanjena dodatna pristojba za kogeneraciju) i SA.47887 (2017/N) koji Njemačka namjerava provesti kako bi proširila program potpore za kogeneraciju u pogledu kogeneracijskih postrojenja koja se upotrebljavaju u zatvorenim mrežama

(priopćeno pod brojem dokumenta C(2017) 3400)

(Vjerodostojan je samo tekst na engleskom jeziku)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 108. stavak 2. prvi podstavak,

uzimajući u obzir Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru, a posebno njegov članak 62. stavak 1. točku (a),

nakon što je zainteresiranim stranama uputila obavijest da dostave svoje primjedbe ⁽¹⁾ i uzimajući u obzir njihove primjedbe,

uzimajući u obzir i Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 108. stavak 3.,

budući da:

1. POSTUPAK

- (1) Njemačka tijela prijavila su 28. kolovoza 2015. Komisiji nacrt Zakona o reformi Zakona o kogeneraciji toplinske i električne energije (*Kraft-Wärme-Kopplungsgesetz*, „KWKG iz 2016. kako je prijavljen”), koji je zatim donesen 21. prosinca 2015. KWKG-om iz 2016. zamijenjen je Zakon o kogeneraciji toplinske i električne energije od 19. ožujka 2002. („KWKG iz 2002.”).
- (2) Komisija je dopisom od 24. listopada 2016. („Odluka o pokretanju postupka”) obavijestila njemačka tijela da je odobrila potporu za kogeneracijska postrojenja, skladišne sustave i mreže centraliziranog grijanja/hlađenja koja se dodjeljuje u skladu s KWKG-om iz 2016. kako je prijavljen, ali da je odlučila pokrenuti postupak utvrđen člankom 108. stavkom 2. Ugovora u pogledu smanjenja dodatne pristojbe za kogeneraciju za određene krajnje potrošače koja su dodijeljena u skladu s KWKG-om iz 2016. kako je prijavljen.
- (3) Odluka o pokretanju postupka objavljena je u *Službenom listu Europske unije* ⁽²⁾. Komisija je pozvala zainteresirane strane da dostave svoje primjedbe u pogledu mjera potpore.
- (4) Komisija je zaprimila primjedbe zainteresiranih strana. Prosljedila ih je njemačkim tijelima, koja su dobila priliku odgovoriti na njih te su njihove primjedbe zaprimljene 13. siječnja 2017. u dopisu s istim datumom.
- (5) Njemačka tijela svoje su primjedbe o Odluci o pokretanju postupka dostavila 10. studenoga 2016. Nastavno na zahtjeve za informacije od 6. veljače 2017., 29. ožujka 2017. i 28. travnja 2017. dostavila su dodatne informacije 10. veljače 2017., 31. ožujka 2017. i 2. svibnja 2017.
- (6) Njemačka tijela isto su tako obavijestila Komisiju da su odredbe kojima se uređuju dodatna pristojba za kogeneraciju i njezina smanjenja za određene krajnje potrošače koje su bile predmet službenog istražnog postupka izmijenjene Zakonom od 22. prosinca 2016. o izmjeni odredaba o proizvodnji električne energije iz kogeneracije i za vlastitu potrošnju (*Gesetz zur Änderung der Bestimmungen zur Stromerzeugung aus Kraft-Wärme-Kopplung und zur Eigenerzeugung*, „Zakon od 22. prosinca 2016.”).

⁽¹⁾ SL C 406, 4.11.2016., str. 21.

⁽²⁾ Odluka Komisije od 24. listopada 2016. o državnoj potpori SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N) – Njemačka – Reforma potpore kogeneraciji u Njemačkoj – Poziv na podnošenje primjedaba u skladu s člankom 108. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL C 406 od 4.11.2016., str. 21.)

- (7) Njemačka tijela prijavila su 29. ožujka 2017. Komisiji planiranu izmjenu potpore za kogeneracijska postrojenja koju je Komisija odobrila 24. listopada 2016. Prijava te izmjene registrirana je pod oznakom SA.47887 (2017/N). Njemačka tijela dostavila su dodatne informacije 3. travnja 2017. Prethodna ocjena te izmjene u skladu s člankom 108. stavkom 3 UFEU-a i člankom 4. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 ⁽³⁾ uključena je u ovu odluku (odjeljak 7.).
- (8) U okviru obaju postupaka njemačka tijela obavijestila su Komisiju 25. travnja 2017. da iznimno prihvaćaju donošenje i prijavu odluke u obama predmetima SA.42393 i SA.47887 na engleskom jeziku.

2. DETALJAN OPIS MJERE POTPORE U POGLEDU KOJE JE POKRENUT SLUŽBENI ISTRAŽNI POSTUPAK (SMANJENE DODATNE PRISTOJBE ZA KOGENERACIJU)

2.1. Predstavljanje KWKG-a iz 2016.: ciljevi i kontekst

- (9) Cilj je KWKG-a iz 2016. (kako je prijavljen i kako je izmijenjen) poboljšati energetske učinkovitost proizvodnje energije u Njemačkoj povećanjem neto proizvodnje električne energije iz kogeneracijskih postrojenja na 110 TWh godišnje do 2020. i na 120 TWh godišnje do 2025. u odnosu na trenutačnu godišnju proizvodnju od 96 TWh. Njemačka tijela očekuju da će se takvim povećanjem pridonijeti dodatnom smanjenju emisija CO₂ za 4 milijuna tona do 2020. u sektoru električne energije jer je u Njemačkoj proizvodnja električne energije iz kogeneracijskih postrojenja odvojena od proizvodnje toplinske i električne energije u elektranama na ugljen. Dio je drukčijih mjera donesenih u okviru energetske tranzicije (*Energiewende*).
- (10) U skladu s KWKG-om iz 2016. potpora se dodjeljuje za nova, modernizirana i prilagođena visokoučinkovita kogeneracijska postrojenja ⁽⁴⁾. Isto tako, kako bi postojeća postrojenja u sektoru centraliziranog grijanja zadržala sadašnju razinu proizvodnje od 15 TWh godišnje i, ako je moguće, ponovno ostvarila prijašnju razinu od 20 do 22 TWh godišnje, Njemačka dodjeljuje potporu za postojeća plinska kogeneracijska postrojenja u sektoru centraliziranog grijanja do 2019. KWKG-om iz 2016. nadalje se podupiru novi skladišni sustavi grijanja/hlađenja ili prilagođeni skladišni sustavi jer se njima povećava fleksibilnost kogeneracijskih postrojenja i stoga mogu pridonijeti daljnjem smanjenju emisija CO₂ u sektoru električne energije. Naposljetku, potpora se može dodijeliti za izgradnju ili proširenje mreža za grijanje/hlađenje jer se upotrebom kogeneracijskih postrojenja za centralizirano grijanje povećava energetska učinkovitost sustava. Komisija je sve navedene mjere potpore odobrila u svojoj Odluci o pokretanju postupka ⁽⁵⁾.
- (11) KWKG iz 2016. kako je prijavljen stupio je na snagu 1. siječnja 2016. Njime nije suspendirano stupanje na snagu odredaba o dodatnoj pristojbi i njezinim smanjenjima. Zakon od 22. prosinca 2016. o izmjeni odredaba o dodatnoj pristojbi za kogeneraciju i njezinim smanjenjima za određene krajnje potrošače („KWKG iz 2016. kako je izmijenjen”) stupio je na snagu 1. siječnja 2017.
- (12) KWKG-om iz 2002., koji je zamijenjen KWKG-om iz 2016., već su se nastojali ostvariti ciljevi zaštite klime i okoliša te energetske učinkovitosti. Konkretno, njime je već bilo predviđeno plaćanje premije operatorima kogeneracijskih postrojenja kako bi se emisije CO₂ u Njemačkoj smanjile za 10 milijuna 2005. i najmanje 20 milijuna 2010. (u odnosu na 1998.). Premija je utvrđena KWKG-om iz 2002. i plaćala se povrh cijene postignute za prodaju električne energije. Potpora u skladu s KWKG-om iz 2002. financirala se i iz dodatne pristojbe (dalje u tekstu i „dodatna pristojba za kogeneraciju”), a KWKG-om iz 2002. propisana su smanjenja te dodatne pristojbe za određene krajnje potrošače. Međutim, KWKG iz 2002. nije prijavljen Komisiji u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a.

2.2. Dodatne pristojbe za kogeneraciju i smanjenja za određene krajnje potrošače

2.2.1 Uobičajena dodatna pristojba za kogeneraciju i smanjenja za određene krajnje potrošače u skladu s KWKG-om iz 2016.

- (13) Potpora za kogeneracijska postrojenja, skladišne sustave i mreže centraliziranog grijanja/hlađenja financira se iz dodatne pristojbe za električnu energiju koja se krajnjim potrošačima isporučuje javnom električnom mrežom ili zatvorenom distribucijskom mrežom („dodatna pristojba za kogeneraciju”). Naplaćuju je mrežni operatori kao dodatak mrežnim pristojbama. U KWKG-u iz 2016. navodi se kao KWKG-Umlage (vidjeti članak 26. stavak 1. KWKG-a iz 2016.). Mrežni operatori moraju voditi odvojene račune za naplaćenu dodatnu pristojbu za kogeneraciju (članak 26. stavak 1. KWKG-a iz 2016. kako je prijavljen i članak 26. stavak 3. KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL L 248, 24.9.2015., str. 9.).

⁽⁴⁾ Kogeneracijska postrojenja na ugljen i lignit isključena su iz potpore u skladu s KWKG-om iz 2016.

⁽⁵⁾ Vidjeti bilješku 1.

- (14) Operatori prijenosnih sustava svake godine izračunavaju iznos dodatne pristojbe za kogeneraciju kao jedinstvenu stopu po kWh električne energije isporučene krajnjim potrošačima koji su priključeni na javnu električnu mrežu ili zatvorene distribucijske mreže.
- (15) Člankom 27.b KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen propisano je da se za skladištenu električnu energiju dodatna pristojba za kogeneraciju plaća kad se električna energija povlači iz skladišnog sustava, a ne kad se u njega pohranjuje.
- (16) Međutim, određene kategorije krajnjih potrošača imaju koristi od smanjene stope utvrđene u skladu s KWKG-om iz 2016. Za krajnje potrošače čija je godišnja potrošnja veća od 1 GWh („krajnji potrošači kategorije B”) KWKG-om iz 2016. kako je prijavljen utvrđena je najveća dodatna pristojba za kogeneraciju u iznosu od 0,04 eurocenta/kWh. Druga kategorija krajnjih potrošača koji imaju koristi od smanjene stope za kogeneraciju jesu oni koji djeluju u proizvodnom sektoru, koji troše više od 1 GWh i čiji trošak električne energije čini više od 4 % prometa („krajnji potrošači kategorije C”). Za potonju kategoriju krajnjih potrošača KWKG-om iz 2016. kako je prijavljen utvrđena je najveća dodatna pristojba za kogeneraciju u iznosu od 0,03 eurocenta/kWh (članak 26. stavak 2. KWKG-a iz 2016. kako je prijavljen). Krajnji potrošači koji plaćaju punu dodatnu pristojbu za kogeneraciju jesu „krajnji potrošači kategorije A”.
- (17) Stope dodatne pristojbe za kogeneraciju (u eurocentima/kWh) ⁽⁶⁾ koje su se primjenjivale 2016. u skladu s KWKG-om iz 2016. kako je prijavljen navedene su u Table 1tablici 1. u nastavku.

Tablica 1.

Stope dodatne pristojbe za kogeneraciju 2016.

Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C
0,445	0,04	0,03

- (18) Na temelju predviđanja ⁽⁷⁾ operatora prijenosne mreže za utvrđivanje dodatne pristojbe za kogeneraciju 2016. ⁽⁸⁾ njemačka tijela dostavila su sljedeće brojke iz kojih je vidljiva relativna veličina svake kategorije i važnost smanjenja.

Tablica 2.

Relativni udio svake kategorije krajnjih potrošača u potrošnji i u financiranju kogeneracije

	Ukupno	Kat. A	Kat. B	Kat. C
Predviđena potrošnja u GWh	485 149	259 748	143 883	81 518
Udio u ukupnoj potrošnji	100 %	53,54 %	29,66 %	16,80 %
Dodatna pristojba za kogeneraciju 2016. (eurocenti/kWh), zaokruženo		0,445	0,04	0,03
Predviđena dodatna pristojba za kogeneraciju (ukupno u milijunima EUR)	1 239	1 157	58	24
Udio u ukupnom prihodu	100 %	93 %	5 %	2 %
Pretpostavljena ⁽¹⁾ dodatna pristojba za kogeneraciju 2016. (eurocenti/kWh), zaokruženo	0,255			

⁽⁶⁾ Vidjeti https://www.netztransparenz.de/de/file/KWKG-Aufschlaege_2016_V01.pdf

⁽⁷⁾ Njemačka je navela da konačne brojke ne bi bile dostupne prije dugog semestra 2017.

⁽⁸⁾ Predviđanja su dostupna na web-mjestu: https://www.netztransparenz.de/de/file/KWKG_Prognose_2016_nach_KWKG_2016_internet.pdf.

	Ukupno	Kat. A	Kat. B	Kat. C
Razlika u odnosu na pretpostavljenu dodatnu pristojbu za kogeneraciju		– 0,19 ⁽²⁾	0,215 ⁽³⁾	0,225 ⁽⁴⁾
Korist (u milijunima EUR), zaokruženo		– 494	310	184

⁽¹⁾ Pretpostavljena dodatna pristojba za kogeneraciju jest dodatna pristojba koja bi se primjenjivala na sve korisnike kad krajnji potrošači kategorija B i C ne bi imali koristi od smanjenja.

⁽²⁾ Kad krajnji potrošači kategorija B i C ne bi imali koristi od smanjenja, dodatna pristojba za kogeneraciju za krajnje potrošače kategorije A bila bi niža za 0,19 eurocenta/kWh.

⁽³⁾ Kad krajnji potrošači kategorija B i C ne bi imali koristi od smanjenja, dodatna pristojba za kogeneraciju za krajnje potrošače kategorije B bila bi viša za 0,215 eurocenta/kWh (u odnosu na pretpostavljenu dodatnu pristojbu za kogeneraciju).

⁽⁴⁾ Kad krajnji potrošači kategorija B i C ne bi imali koristi od smanjenja, dodatna pristojba za kogeneraciju za krajnje potrošače kategorije C bila bi viša za 0,225 eurocenta/kWh (u odnosu na pretpostavljenu dodatnu pristojbu za kogeneraciju).

- (19) Smanjenja dodatnih pristojbi za kogeneraciju uvedena su KWKG-om iz 2002. Za krajnje potrošače čija je godišnja potrošnja veća od 100 000 kWh („krajnji potrošači kategorije B”) KWKG-om iz 2002. utvrđena je najveća dodatna pristojba za kogeneraciju u iznosu od 0,05 eurocenta/kWh. Za krajnje potrošače koji djeluju u proizvodnom sektoru, koji troše više od 100 000 kWh i čiji trošak električne energije čini više od 4 % prometa („krajnji potrošači kategorije C”) KWKG-om iz 2002. utvrđena je najveća dodatna pristojba za kogeneraciju u iznosu od 0,025 eurocenta/kWh.

2.2.2. Dodatna pristojba za kogeneraciju i smanjenja u skladu s KWKG-om iz 2016. kako je izmijenjen 22. prosinca 2016.

- (20) Njemačka tijela navela su da će se od 1. siječnja 2017. smanjenja dodjeljivati samo velikim potrošačima električne energije koji imaju pravo na smanjenja dodatne pristojbe u skladu s EEG-om (odnosno dodatne pristojbe koja se u Njemačkoj naplaćuje za električnu energiju kako bi se financirala potpora za obnovljivu energiju u skladu s EEG-om) na temelju članka 63. stavka 1. Zakona o obnovljivoj energiji (*Erneuerbare-Energien-Gesetz*, EEG iz 2014. ⁽⁹⁾) u vezi s člankom 64. EEG-a (vidjeti članak 27.a KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen). Taj zahtjev podrazumijeva:

- (a) da poduzetnik mora pripadati jednom od sektora navedenih u Prilogu 4. EEG-u;
- (b) da je poduzetnik sam potrošio najmanje 1 GWh električne energije za koju se plaća dodatna pristojba u skladu s EEG-om u posljednjoj financijskih godini na predmetnom potrošačkom mjestu;
- (c) da se predmetni poduzetnik može na predmetnom potrošačkom mjestu svrstati u jedan od sektora iz Priloga 4. EEG-u;
- (d) da je poduzetnik ostvario električni intenzitet od:
 - 14 % za poduzetnike uvrštene na prvi popis Priloga 4. EEG-u,
 - 20 % za poduzetnike uvrštene na drugi popis Priloga 4. EEG-u;
- (e) da poduzetnik mora imati uspostavljen certificirani sustav upravljanja energijom ili okolišem. Ako troši manje od 5 GWh, može upotrijebiti alternativne sustave za poboljšanje energetske učinkovitosti;
- (f) da se električni intenzitet poduzetnika izračunava kao omjer između troškova električne energije i aritmetičke sredine bruto dodane vrijednosti („BDV”) tijekom posljednje tri zatvorene obračunske godine. Relevantni troškovi električne energije odgovaraju pretpostavljenoj potrošnji električne energije poduzetnika pomnoženoj s pretpostavljenom cijenom električne energije. Pretpostavljena potrošnja električne energije odgovara aritmetičkoj sredini tijekom posljednje tri zatvorene obračunske godine ⁽¹⁰⁾. Pretpostavljena cijena električne energije odgovara prosječnoj maloprodajnoj cijeni električne energije koja se primjenjuje na poduzetnike sa sličnom razinom potrošnje električne energije.

⁽⁹⁾ EEG iz 2014. dostupan je na web-mjestu: http://www.gesetze-im-internet.de/eeg_2014/ EEG iz 2014. objavljen je u njemačkom Službenom listu 24. srpnja 2014. (BGBl I 2014 br. 33, str. 1066.)

⁽¹⁰⁾ Tu metodologiju određivanja električnog intenziteta poduzetnika Komisija je odobrila u predmetima državne potpore SA.38632 i SA.44679 (vidjeti Odluku Komisije od 23. srpnja 2014. o državnoj potpore SA.38632 (2014/N) – Njemačka – EEG iz 2014. (SL C 325 od 2.10.2015., str. 4.) i Odluku Komisije od 20. prosinca 2016. o državnoj potpore SA.44679 (2016/N) – Njemačka – Izmjena metode za određivanje električnog intenziteta u skladu s EEG-om (SL C 68 od 3.3.2017., str. 10.).

- (21) Za poduzetnika koji ispunjava te uvjete dodatna pristojba za kogeneraciju ograničena je kako slijedi:
- (a) za potrošnju do 1 GWh nema ograničenja, odnosno plaća se puna dodatna pristojba za kogeneraciju;
 - (b) za preostalu potrošnju plaća se 15 % pune dodatne pristojbe za kogeneraciju.
- (22) Međutim, ukupni iznos dodatne pristojbe za sva potrošačka mjesta koja imaju koristi od smanjenja ograničen je na sljedeće postotke koji se primjenjuju na aritmetičku sredinu BDV-a poduzetnika tijekom posljednje tri zatvorene obračunske godine:
- (a) 0,5 % BDV-a za poduzetnike koji su ostvarili električni intenzitet od najmanje 20 %;
 - (b) 4 % BDV-a za poduzetnike čiji je električni intenzitet manji od 20 %.
- (23) U svakom slučaju, smanjenje dodatne pristojbe za kogeneraciju proizišlo iz ograničenja ne može dovesti do iznosa manjeg od 0,03 eurocenta/kWh za električnu energiju iznad 1 GWh.
- (24) Izmijenjenim KWKG-om iz 2016. za 2017. utvrđena je puna dodatna pristojba za kogeneraciju u iznosu od 0,438 eurocenta/kWh (članak 37. KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen).

2.2.3. Plan prilagodbe

- (25) Njemačka tijela navela su sljedeće stope dodatne pristojbe za kogeneraciju za razdoblje 2011.–2016.:

	Puna stopa (u eurocentima/kWh)	Krajnji potrošači kategorije B		Krajnji potrošači kategorije C	
		(u eurocentima/kWh)	% pune stope	(u eurocentima/kWh)	% pune stope
2011.	0,03	0,03	100	0,025	83
2012.	0,002	0,05	2 500	0,025	1 250
2013.	0,126	0,06	48	0,025	20
2014.	0,178	0,055	31	0,025	14
2015.	0,254	0,051	20	0,025	10
2016.	0,445	0,04	9	0,03	7

- (26) Njemačka tijela objasnila su kako je, s obzirom na to da se dodatna pristojba utvrđivala na temelju procijenjenih financijskih potreba za potporu i uz korektivni mehanizam kad su procjene bile previsoke (ili preniske), dodatna pristojba za krajnje potrošače kategorije A ponekad bila vrlo niska jer je procijenjena potpora bila niska u određenoj godini ili zbog korekcija za prethodne godine u kojima je dodatna pristojba bila previsoka. To je, na primjer, bio slučaj 2012., kad je dodatna pristojba za kogeneraciju bila niska zbog korekcije dodatne pristojbe za kogeneraciju za 2009. koja se pokazala previsokom u odnosu na stvarne brojke. Suprotno tome, dodatna pristojba za krajnje potrošače kategorije C ostala je neizmijenjena te je stoga 2012. činila veći postotak uobičajene dodatne pristojbe.
- (27) Njemačka tijela predstavila su plan prilagodbe za krajnje potrošače kategorija B i C. Cilj je tog plana dodatne pristojbe za kogeneraciju koje plaćaju krajnji potrošači kategorija B i C do 2019. postupno dovesti na razinu od 100 % u slučaju korisnika koji nisu veliki potrošači električne energije i na razinu od 15 % pune dodatne pristojbe za kogeneraciju u slučaju velikih potrošača električne energije.
- (28) Plan prilagodbe počinje 2011. Budući da su dodatne pristojbe koje su za 2011. i 2012. platili krajnji potrošači kategorije B ili C ukupno činile više od 100 % uobičajene dodatne pristojbe, plan prilagodbe primjenjuje se na korisnike koji nisu veliki potrošači električne energije tek od 2013. Potrošači kategorije B zapravo su za razdoblje 2013.–2016. ukupno platili više nego što se zahtijeva planom prilagodbe (21 % umjesto do 12,5 %) i stoga će se u praksi oni morati prilagoditi tek od 2017. Potrošači kategorije C prilagodit će se od 2016. jer su za razdoblje 2013.–2015. ukupno platili više nego što se zahtijeva planom prilagodbe (13 % umjesto do 12,5 %).

- (29) Veliki potrošači električne energije ukupno su za razdoblje 2011.–2016. platili 15 % dodatne pristojbe za kogeneraciju. Plan prilagodbe u praksi će se na njih primjenjivati od 2017.
- (30) Plan prilagodbe za 2017. i 2018. temelji se na pravilu da je dodatna pristojba dvostruko veća od prošlogodišnje, odnosno iznositi će 0,060 eurocenta/kWh ili 0,080 eurocenta/kWh 2017., ovisno o tome pripadaju li krajnji potrošači kategoriji B ili C, i 0,120 eurocenta/kWh ili 0,160 eurocenta/kWh 2018., ovisno o tome pripadaju li krajnji potrošači kategoriji B ili C. Krajnji potrošači plaćat će 2019. 100 % dodatne pristojbe. Međutim, za velike potrošače električne energije dodatna pristojba za kogeneraciju bit će ograničena na 15 % pune dodatne pristojbe za kogeneraciju.
- (31) Plan prilagodbe glasi kako slijedi:

(%)

	Krajnji potrošači kategorije B (korisnici koji nisu veliki potrošači električne energije)	Krajnji potrošači kategorije C (korisnici koji nisu veliki potrošači električne energije)	Veliki potrošači električne energije
2011.	7	7	7
2012.	8,1	8,1	8,1
2013.	9,2	9,2	9,2
2014.	10,3	10,3	10,3
2015.	11,4	11,4	11,4
2016.	12,5	12,5 (0,056 eurocenta/kWh)	12,5
2017.	18,3 (0,08 eurocenta/kWh)	13,7 (0,06 eurocenta/kWh)	13,7 (0,06 eurocenta/kWh) za prijašnje krajnje potrošače kategorije C i 15 % za prijašnje krajnje potrošače kategorije B
2018.	36,5 (0,16 eurocenta/kWh)	27,4 (0,12 eurocenta/kWh)	15
2019.	100	100	15

- (32) Ako je prethodno plaćena dodatna pristojba za kogeneraciju niža od razine utvrđene u planu prilagodbe, korisnici će biti dužni platiti razliku.
- (33) To je slučaj s korisnicima kategorije C koji nisu veliki potrošači električne energije. Oni će za 2016. biti dužni platiti dodatnih 0,026 eurocenta/kWh jer su umjesto 0,056 eurocenta/kWh u skladu s planom prilagodbe platili 0,03 eurocenta/kWh (vidjeti članak 36. KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen). Taj će se iznos uključiti u konačni račun za 2016. Međutim, poduzetnik neće morati platiti dodatnih 0,026 eurocenta/kWh ako ukupna vrijednost smanjenja za razdoblje 2014.–2016. nije veća od 160 000 EUR. Njemačka je navela kako se tim pragom osigurava da smanjenja ne ispunjavaju sve kriterije za državnu potporu u smislu uredbe donesene na temelju članka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 994/98 ⁽¹⁾ (*de minimis*).
- (34) Plan prilagodbe je od 2016. donesen u okviru Zakona od 22. prosinca 2016. (članak 36. KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen).

2.3. Daljnji podaci o uspostavi i naplati dodatne pristojbe za kogeneraciju

- (35) Kako bi se osiguralo da su svakom mrežnom operatoru nadoknađeni dodatni troškovi proizašli iz njegove obveze plaćanja nadoknade, KWKG-om iz 2016. uspostavlja se sustav kojim se opterećenje proizašlo iz obveza kupnje i plaćanja nadoknade ravnomjerno raspoređuje među operatorima prijenosne mreže razmjerno potrošnji krajnjih potrošača koji su priključeni na njihovu mrežu ili na distribucijske mreže koje su priključene na njihove

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 994/98 od 7. svibnja 1998. o primjeni članka 92. i 93. Ugovora o osnivanju Europske zajednice na određene kategorije horizontalnih državnih potpora (SL L 142, 14.5.1998., str. 1.).

prijenosne mreže i zatim u potpunosti nadoknađuje tim operatorima s pomoću dodatne pristojbe za kogeneraciju koja je isto tako razmjerna potrošnji u njihovim mrežama (članci 26. do 28. KWKG-a iz 2016. kako je prijavljen i članak 29. KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen). Taj sustav može se sažeti kako slijedi:

- (a) mrežni operatori naplaćuju dodatnu pristojbu za kogeneraciju od krajnjih potrošača koji su priključeni na njihovu mrežu;
 - (b) svi operatori distribucijske mreže mogu od svojih operatora prijenosne mreže zatražiti nadoknadu dodatnih troškova (proizišlih iz obveze plaćanja premija kogeneracijskim postrojenjima koja su priključena na njihovu mrežu, vidjeti uvodnu izjavu 65. Odluke o pokretanju postupka); time se opterećenje prenosi na operatore prijenosne mreže;
 - (c) operatori prijenosne mreže uravnotežuju financijsko opterećenje među sobom tako da svaki snosi isto opterećenje razmjerno potrošnji krajnjih potrošača koji su (izravno ili neizravno) priključeni na njihovu mrežu; potom
 - (d) operatori prijenosne mreže primaju nadoknadu od operatora distribucijske mreže tako da svaki mrežni operator snosi isto opterećenje razmjerno potrošnji krajnjih potrošača koji su priključeni na njihove distribucijske mreže i razmjerno naplaćenju dodatnoj pristojbi za kogeneraciju. To konkretno znači da operatori distribucijske mreže prenose novac prikupljen od dodatne pristojbe za kogeneraciju svojim operatorima prijenosnog sustava (s obzirom na to da su u skladu s prethodno navedenom točkom (b) na njih prenijeli i cjelokupno financijsko opterećenje) ⁽¹²⁾.
- (36) Taj je sustav zadržan u KWKG-u iz 2016. kako je izmijenjen; međutim u KWKG-u iz 2016. kako je izmijenjen objašnjen je detaljnije i jasnije. Postoji jedna razlika u pogledu načina naplate dodatne pristojbe za kogeneraciju od korisnika: nakon izmjena uvedenih Zakonom od 22. prosinca 2016. operatori prijenosnog sustava izravno naplaćuju smanjenu dodatnu pristojbu za kogeneraciju od velikih potrošača električne energije (članak 27. stavak 2. KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen).
- (37) Kao što je već opisano u Odluci o pokretanju postupka (uvodna izjava 79.), KWKG-om iz 2016. kako je prijavljen utvrđena je metodologija koju operatori prijenosne mreže primjenjuju za izračun dodatne pristojbe za kogeneraciju. Iznos dodatne pristojbe za kogeneraciju funkcija je, s jedne strane, predviđenog iznosa potpore i predviđenih isporuka električne energije krajnjim potrošačima koji su priključeni na javnu mrežu i zatvorene distribucijske mreže. S druge strane, u njemu se uzimaju u obzir korekcije za prethodne godine i smanjenja za određene kategorije krajnjih potrošača. U Zakonu je isto tako utvrđeno godišnje ograničenje proračuna programa, a time i ukupne dodatne pristojbe za kogeneraciju (članak 29. KWKG-a iz 2016. kako je prijavljen).
- (38) Ta je metodologija zadržana u KWKG-u iz 2016. kako je izmijenjen (članak 26.a KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen). Međutim, u pogledu 2017. u KWKG-u iz 2016. kako je izmijenjen odstupa se od te metodologije i izravno se u Zakonu utvrđuje uobičajena stopa dodatne pristojbe za kogeneraciju (0,438 eurocenta/kWh, vidjeti članak 37. stavak 1. KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen).

2.4. Trajanje

- (39) Njemačka tijela obvezala su se ponovno prijaviti smanjenja dodatne pristojbe za kogeneraciju najkasnije 10 godina od datuma donošenja konačne odluke Komisije.

2.5. Primatelj/primatelji

- (40) Prije izmjena uvedenih Zakonom od 22. prosinca 2016. postojale su dvije kategorije korisnika smanjenja.
- (41) S jedne strane, primatelji su bili takozvani krajnji potrošači kategorije B, odnosno krajnji potrošači koji su godišnje trošili više od 1 GWh (vidjeti i prethodnu uvodnu izjavu 15.). Njemačka tijela navela su da nemaju točne informacije o sektorima u kojima djeluju korisnici iz kategorije B, ali su izjavila da je potrošnja društava u proizvodnim sektorima uglavnom veća od 1 GWh, osim 17 sektora u kojima je prosječna potrošnja manja od 1 GWh godišnje i koji su navedeni u tablici 23. Odluke o pokretanju postupka.

⁽¹²⁾ Taj je korak sada jasnije objašnjen u članku 28. stavku 3. KWKG-a kako je izmijenjen.

- (42) Nadalje, iz informacija dostavljenih tijekom faze prethodnog istražnog postupka vidljivo je da je potrošnja poduzetnika koji djeluju u uslužnim sektorima uglavnom manja od 1 GWh, osim nekoliko sektora kao što su bolnička skrb i hoteli (vidjeti tablice 6. i 7. Odluke o pokretanju postupka i njezinu uvodnu izjavu 127.).
- (43) S druge strane, prije izmjena uvedenih Zakonom od 22. prosinca 2016. druga kategorija korisnika smanjenja bili su takozvani krajnji potrošači kategorije C, odnosno krajnji potrošači koji djeluju u proizvodnom sektoru, koji troše više od 1 GWh i čiji trošak električne energije čini više od 4 % prometa.
- (44) Njemačka tijela nisu dostavila detaljne informacije o sektorima ili vrstama poduzetnika koji ispunjavaju te uvjete, ali su navela da se većina njih smatra velikim potrošačima električne energije u smislu „*Besondere Ausgleichregelung*” u skladu s EEG-om („BesAR”).
- (45) Nakon izmjena uvedenih Zakonom od 22. prosinca 2016. korisnici smanjenja bit će veliki potrošači električne energije koji ispunjavaju kriterije opisane u prethodnoj uvodnoj izjavi 20. Riječ je o velikim potrošačima električne energije u smislu BesAR-a. Njemačka tijela u tom su pogledu tijekom faze prethodnog istražnog postupka navela da društva koja ostvaruju koristi od smanjenja dodatnih pristojbi u skladu s EEG-om i koja su obuhvaćena BesAR-om uglavnom djeluju u sektorima navedenima u tablici 3. u nastavku.

Tablica 3.

Pregled sektora obuhvaćenih BesAR-om (izvor: BAFA, svibanj 2016.)

Gospodarske djelatnosti [WZ 2008]	Broj mjesta isporuke	Povlaštena električna energija [GWh]
0800 Vađenje i kopanje, osim energetske sirovine	171	516
1000 Proizvodnja prehrambenih proizvoda	414	3 754
1100 Proizvodnja pića	38	364
1300 Proizvodnja tekstila	63	687
1600 Prerada drva i proizvoda od drva i pluta, osim namještaja itd.	142	3 038
1700 Proizvodnja celuloze, papira i proizvoda od papira	118	11 843
1800 Proizvodnja papira i proizvoda od papira itd.	28	353
1900 Proizvodnja koksa i rafiniranih naftnih proizvoda	15	[...] (*)
2000 Proizvodnja kemikalija i kemijskih proizvoda	283	28 421
2200 Proizvodnja proizvoda od gume i plastike	351	3 984
2300 Proizvodnja stakla i proizvoda od stakla, keramike itd.	285	7 550
2400 Proizvodnja metala	280	24 351
2500 Proizvodnja proizvoda od metala, osim strojeva i opreme	205	1 453
2600 Proizvodnja računala itd.	21	337
2700 Proizvodnja električne opreme	26	799
2800 Strojevi	21	474
2900 Proizvodnja motornih vozila, prikolica i poluprikolica	30	320
3100 Proizvodnja namještaja	5	[...] (*)
3800 Skupljanje otpada, djelatnosti obrade i zbrinjavanja otpada itd.	90	544
4900 Usluge kopnenog prijevoza i cjevovodnog transporta	130	12 443
Potpore ostalim sektorima	61	1 624
Ukupno	2 777	105 935

(*) Poslovna tajna

Izvor: BAFA, svibanj 2016.

- (46) Njemačka tijela isto su tako navela da bi u skladu s novim režimom smanjenja broj korisnika bio približno 2 000 proizvodnih društava s procijenjenom ukupnom godišnjom potrošnjom električne energije od približno 100 TWh.

2.6. Cilj smanjenih dodatnih pristojbi za kogeneraciju

- (47) Njemačka tijela objasnila su da su, prema njihovu mišljenju, smanjenja potrebna kako bi se održala potpora za kogeneraciju jer je ona moguća samo ako se pristojbama ne ugrožava konkurentnost predmetnih društava. Njemačka tijela strahuju da bi puna dodatna pristojba srednjoročno dovela od znatnog smanjenja ulaganja i slabljenja vrijednosnih lanaca u Njemačkoj te dodaju da bez smanjenja više ne bi bila prihvaćena potpora za kogeneraciju, kao ni povezani cilj energetske učinkovitosti i smanjenih emisija CO₂.
- (48) Naposljetku su njemačka tijela naglasila da se opterećenjem u obliku dodatne pristojbe za kogeneraciju povećava već postojeće opterećenje koje proizlazi iz dodatne pristojbe u skladu s EEG-om, čija je svrha isto tako osigurati dostatna financijska sredstva za financiranje potpore za obnovljivu energiju, što je politika koja ima isti cilj kao i potpora za kogeneraciju, a to je dekarbonizacija proizvodnje električne energije u Njemačkoj.

2.7. Razlozi za pokretanje postupka

- (49) U svojoj Odluci o pokretanju postupka Komisija je potvrdila sličnosti između potpore za kogeneraciju i potpore za obnovljivu energiju te sličnosti između dodatnih pristojbi za kogeneraciju i dodatnih pristojbi za obnovljivu energiju. Potvrdila je da možda postoje razlozi za financiranje potpore za kogeneraciju iz dodatnih pristojbi za električnu energiju i da su možda potrebna smanjenja za određene krajnje potrošače kako bi se osigurao redovit i održiv izvor financiranja potpore i zadržali ambiciozni ciljevi u području klimatskih promjena koji se žele postići potporom za kogeneraciju. Međutim, Komisija je imala dvojbe u pogledu razmjernosti i nužnosti mjera potpore te time i narušavanja tržišnog natjecanja.
- (50) Komisija je isto tako navela da će kao smjernice upotrijebiti kriterije prihvatljivosti i razmjernosti iz uvodnih izjava 185. do 192. Smjernica o državnim potporama za zaštitu okoliša i energiju za razdoblje 2014.–2020. ⁽¹³⁾ („EEAG”) te u tom pogledu napomenula da smanjenja koja je dodijelila Njemačka nisu ograničena na iste kategorije korisnika, a posebno se čini kako smanjenja nisu ograničena na poduzetnike koji su veliki potrošači električne energije i koji se suočavaju s međunarodnim tržišnim natjecanjem (te stoga ne mogu prenijeti svoje troškove na potrošače).
- (51) Stoga je Komisija pokrenula službeni istražni postupak.

3. PRIMJEDBE ZAINTERESIRANIH STRANA U POGLEDU SMANJENE DODATNE PRISTOJBE ZA KOGENERACIJU

3.1. Primjedbe BV Glasa

- (52) Komisija je zaprimila primjedbe BV Glasa, trgovinskog udruženja njemačke industrije stakla. BV Glas navodi da industrija stakla izravno zapošljava 53 000 osoba u Njemačkoj, da ima promet od 9,2 milijarde EUR (2015.), da je u velikoj mjeri izložena trgovini i da se većina društava koja se bave izradom stakla smatra krajnjim potrošačima kategorije C.
- (53) BV Glas tvrdi da mjera nije državna potpora jer ne uključuje financijske tokove iz državnog proračuna. Ne navodi nikakve pojedinosti u prilog svojem stajalištu, već samo napominje da je dodatna pristojba za kogeneraciju slična dodatnoj pristojbi u skladu s EEG-om, za koju isto tako smatra da nije državno sredstvo, te upućuje na primjedbe koje je Komisiji poslao u okviru postupka SA.33995 (2013/C) ⁽¹⁴⁾. Smatra i da se mjerom ne osigurava prednost, da nije selektivna i da nema učinka na trgovinu i tržišno natjecanje ne navodeći nikakva dodatna objašnjenja.

⁽¹³⁾ SL C 200, 28.6.2014., str. 1.

⁽¹⁴⁾ Predmet državne potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) o programu potpore koji je provela Njemačka radi potpore obnovljive električne energije i velikih potrošača (vidjeti Odluku Komisije od 25. studenoga 2014. o državnoj potpori SA.33995 – Njemačka – Potpora za održivu električnu energiju i smanjena dodatna naknada u EEG-u za korisnike koji intenzivno upotrebljavaju energiju (SL L 250 od 25.9.2015., str. 122.)).

- (54) BV Glas nadalje smatra da su smanjenja dodijeljena krajnjim potrošačima kategorija B i C spojiva s unutarnjim tržištem jer su nužna kako bi se osigurali *Energiewende* u Njemačkoj i povezani ciljevi zaštite klime. Bez smanjenja ugrozio bi se cilj mjera potpore u području klimatskih promjena koje se financiraju iz dodatne pristojbe: s jedne strane, dodatna pristojba za kogeneraciju nije održiva bez smanjenja za predmetne sektore. To bi dovelo do tako velikog gubitka radnih mjesta da bi se moralo odustati od politike potpore za kogeneraciju (uključujući ambiciozne ciljeve u području klimatskih promjena) i, osim toga, industrija bi se vjerojatno premjestila u zemlje koje provode manje ambicioznu klimatsku politiku. Razmjernost mjere proizlazi iz činjenica da predmetni korisnici i dalje plaćaju određeni udio dodatne pristojbe za kogeneraciju.
- (55) Posebno bi za industriju stakla nestanak dodatnih pristojbi za kogeneraciju značio sedamnaesterostruko povećanje dodatne pristojbe koje bi dovelo do povećanja poreza na energiju, dodatne pristojbe u skladu s EEG-om i mrežnih pristojbi kao posljedica većeg udjela obnovljive energije u proizvodnji. U tom pogledu BV Glas naglašava da se ulaganja u industriju stakla u Njemačkoj smanjuju zbog visokih dodatnih pristojbi za energiju. BV Glas nadalje ukazuje na vrijednosne lance povezane s industrijom stakla, koji bi isto tako nestali u slučaju njezina premještanja.
- (56) BV Glas smatra i da ograničenje smanjenja za kategoriju C na krajnje potrošače koji djeluju u proizvodnom sektoru nije diskriminirajuće, već da je u skladu s logikom sustava jer se proizvodni sektor uglavnom prilagođava cijenama za razliku od pružatelja usluga, suočava s intenzivnim međunarodnim tržišnim natjecanjem i ne može prenijeti troškove na korisnike. BV Glas nadalje navodi da su u uslužnom sektoru emisije CO₂ uglavnom niže, da premještanje uslužnih djelatnosti ne bi uključivalo rizike istjecanja ugljika i da se one ne bi premjestile izvan Unije, već uglavnom u drugu državu članicu.
- (57) BV Glas objašnjava i da je u industriji stakla već postignut visoki stupanj energetske učinkovitosti te da povećana stopa pristojbe ne bi bila poticajna za daljnja smanjenja. Nadalje objašnjava da se veliki potrošači električne energije neprestano potiču na poboljšanje energetske učinkovitosti s obzirom na visoki udio cijena energije u ukupnim troškovima proizvodnje (često između 20 % i 50 %). Naglasio je i da je njemačka industrija stakla tijekom godina neprestano poboljšavala svoju stopu energetske učinkovitosti i da sudjeluje u nekoliko inicijativa za poboljšanje energetske učinkovitosti. Stranka je i sporazuma (preko Saveza njemačke industrije (BDI)) kojim se industrija obvezala poboljšati energetska učinkovitost za 1,35 % godišnje.
- (58) Naposljetku, BV Glas smatra da je na temelju legitimnih očekivanja u ovom predmetu spriječen povrat jer je Komisija u odluci iz 2002. zaključila da prethodna verzija KWKG-a nije potpora.

3.2. Trimet

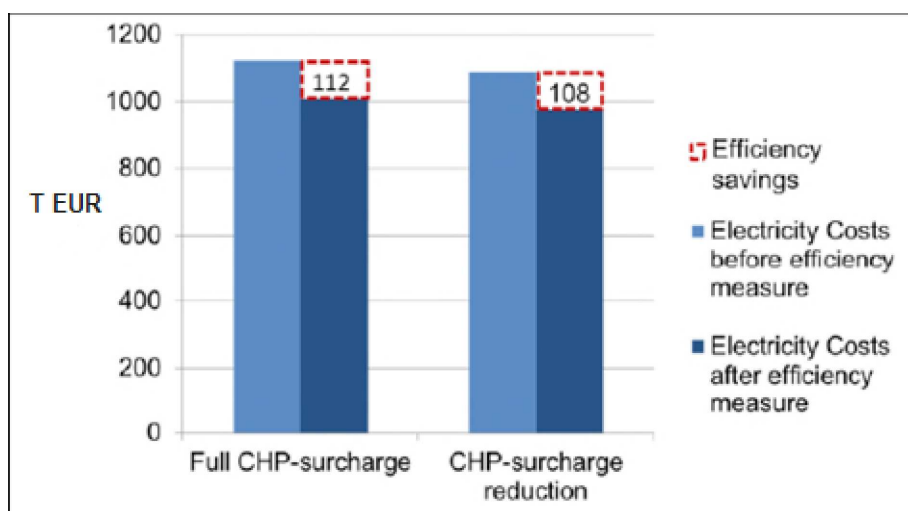
- (59) Komisija je zaprimila i kratki dopis Trimeta u kojem Trimet navodi kako smanjenja smatra nužnima jer bi puna dodatna pristojba iznosila približno [...] EUR (*) i stoga bi na nju otpao veliki dio rezultata grupacije. Trimet je naveo da podržava ograničavanje smanjenja na velike potrošače električne energije koji imaju pravo na smanjenu dodatnu pristojbu u skladu s EEG-om na temelju BesAR-a.

4. PRIMJEDBE KOJE SU NJEMAČKA TIJELA DOSTAVILA NAKON ODLUKE O POKRETANJU POSTUPKA U POGLEDU SMANJENE DODATNE PRISTOJBE ZA KOGENERACIJU

- (60) Njemačka tijela smatraju pokretanje službenog istražnog postupka neopravdanim jer se tijekom faze prethodnog istražnog postupka dokazalo da su smanjenja nužna i razmjerna. U tom pogledu ne navode nikakve dodatne elemente, ali napominju da je sustav smanjenja izmijenjen i da se ona sada dodjeljuju samo velikim potrošačima električne energije koji se suočavaju s međunarodnim tržišnim natjecanjem.
- (61) Njemačka tijela naglašavaju da se novi sustav smanjenja uveden Zakonom od 22. prosinca 2016. u potpunosti temelji na kriterijima prihvatljivosti i razmjernosti koji se primjenjuju za dodjelu smanjenja dodatne pristojbe u skladu s EEG-om na temelju BesAR-a koja je Komisija odobrila u predmetu SA.38632 (2014/N) Njemačka – EEG iz 2014. – Reforma Zakona o obnovljivoj energiji.

(*) Poslovna tajna

- (62) Njemačka tijela nadalje objašnjavaju da je svrha dodatne pristojbe za kogeneraciju pridonijeti zajedničkom cilju energetske učinkovitosti i zaštite okoliša. Priznaju da se općenitim smanjenjima cijena električne energije teoretski može smanjiti poticaj za štednju električne energije, ali da to ovdje nije slučaj jer je za velike potrošače već sama cijena električne energije dovoljan poticaj za povećanje energetske učinkovitosti. Čak se i smanjenom dodatnom pristojbom za kogeneraciju povećavaju troškovi električne energije tih društava, a time i poticaj za povećanje energetske učinkovitosti.
- (63) Njemačka tijela kao primjer navode društvo s ukupnom godišnjom potrošnjom energije od 10 GWh i potencijalom za uštedu od 1 GWh. Potencijalne uštede iznosile bi 112 000 EUR u slučaju plaćanja pune dodatne pristojbe za kogeneraciju. Uz smanjenu dodatnu pristojbu za kogeneraciju uštede bi još uvijek iznosile 109 000 EUR ⁽¹⁵⁾. Njemačka tijela naglašavaju da je iz primjera vidljivo kako se uštede električne energije isplate čak i uz smanjenje dodatne pristojbe za kogeneraciju. Osim toga, korisnici uglavnom upotrebljavaju certificirani sustav upravljanja energijom. S podizanjem svijesti eksponencijalno će se povećati i vjerojatnost da će društva utvrditi i provesti mjere energetske učinkovitosti. Isto tako, zbog paralelizma između programa smanjenja dodatne pristojbe za kogeneraciju i programa smanjenja dodatne pristojbe u skladu s EEG-om, dodatnom pristojbom u skladu s EEG-om nadalje bi se povećali poticaji za energetske učinkovitost.

- (64) Njemačka tijela naglašavaju da je novi sustav smanjenja uveden Zakonom od 22. prosinca 2016. usmjeren na velike potrošače električne energije koji su izloženi međunarodnom tržišnom natjecanju, odnosno na one kojima prijeti stečaj ili premještanje ako bi morali snositi punu dodatnu pristojbu za kogeneraciju, ali da će ta društva unatoč tome pridonijeti financiranju potpore (u načelu 15 % dodatne pristojbe, osim ako dodatna pristojba dosegne određenu razinu BDV-a).
- (65) Njemačka tijela napominju da je učinak smanjenja ograničen jer u relativnom smislu dodatna pristojba za kogeneraciju nije visoka. U svakom slučaju, pozitivni učinci bili bi veći od negativnih.
- (66) Isto tako, na temelju podataka o društvima koja imaju pravo na smanjenu dodatnu pristojbu u skladu s EEG-om njemačka tijela navela su u simulacijama da bi puna dodatna pristojba za kogeneraciju iznosila 0,255 eurocenta/kWh ako se ne bi primijenila smanjenja („pretpostavljena” dodatna pristojba za kogeneraciju iz tablice u nastavku) i da bi ta stopa dodatne pristojbe još uvijek činila između 1 % i 9 % BDV-a za uzorak od približno 100 društava koja imaju pravo na smanjene pristojbe u skladu s EEG-om i čija je potrošnja veća od 1 GWh. Tijekom službenog istražnog postupka dostavila su ažurirane brojke iz kojih je vidljivo da bi za prvih 20 prihvatljivih društava u skladu s BesAR-om (s obzirom na potrošnju) pretpostavljena dodatna pristojba za kogeneraciju činila između 0,8 % i 6 % (na temelju brojki iz 2015.) BDV-a društava, dok bi puna dodatna pristojba za kogeneraciju (u iznosu od 0,445 eurocenta/kWh) činila između 1 % i 11 % BDV-a.

⁽¹⁵⁾ Pretpostavka: tarifa električne energije nakon smanjenja dodatne pristojbe u skladu s EEG-om iznosi 11,2 eurocenta/kWh.

- (67) Dostavila su i sljedeću simulaciju za ilustraciju mogućeg učinka pune dodatne pristojbe na društva:

Tablica 4.

Simulacija učinka pune dodatne pristojbe

	Pretpostavljena dodatna pristojba za kogeneraciju	Dodatna pristojba u skladu sa Zakonom o kogeneraciji iz 2016.	Krajnji potrošač	Potrošnja (GWh)	Opterećenje s povlasticom/bez povlastice (GWh)	Opterećenje u skladu sa Zakonom o kogeneraciji KWKG iz 2016. (EUR)	Povećanje opterećenja prema faktoru
Kat. B	0,255	0,04	Industrija 1.	10	0,0255	8 050	3,17
			Industrija 2.	100	0,255	44 050	5,79
Kat. C	0,255	0,03	Industrija 3.	1 000	2,55	304 150	8,38

- (68) Njemačka je naposljetku naglasila da se opterećenjem u obliku dodatne pristojbe za kogeneraciju povećava već postojeće opterećenje proizišlo iz dodatne pristojbe u skladu s EEG-om.

5. DETALJAN OPIS PRIJAVLJENOG PROGRAMA POTPORE KOJI JE PREDMET PRETHODNOG ISPITIVANJA (SA.47887)

- (69) Potpora za nova kogeneracijska postrojenja s instaliranim kapacitetom između 1 MWe i 50 MWe koju su njemačka tijela prijavila kao SA.42393 (2015/N) i koja je odobrena Odlukom o pokretanju postupka dodjeljivat će se od zime 2017./2018. operatorima odabranima na temelju natječaja (vidjeti uvodnu izjavu 91. Odluke o pokretanju postupka). Sudjelovanje u tim natjecajima uvjetovano je isporukom cjelokupne električne energije proizvedene u kogeneracijskom postrojenju u javnu mrežu, a ako je električnu energiju proizvedenu u kogeneracijskom postrojenju izravno potrošio njegov vlasnik ili ako je isporučena u zatvorenu distribucijsku mrežu bez prethodne isporuke u javnu mrežu, predmetno postrojenje nema pravo sudjelovati u natječaju. Njemačka tijela navela su da bez tog izuzeća ne bi bili osigurani jednaki uvjeti u natječaju. Objasnila su da bi kogeneracijska postrojenja koja se upotrebljavaju za vlastitu potrošnju imala sustavnu prednost u odnosu na kogeneracijska postrojenja koja električnu energiju isporučuju u mrežu jer je električna energija iz kogeneracije za vlastitu potrošnju prihvatljiva za smanjenu dodatnu pristojbu u skladu s EEG-om (vidjeti uvodnu izjavu 94. Odluke o pokretanju postupka).
- (70) Njemačka tijela su 29. ožujka 2017. obavijestila Komisiju da razmatraju primjenu ovlaštenja utvrđenog u članku 33.a stavku 2. točki (b) podtočki (bb) KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen kako bi se kogeneracijskim postrojenjima koja svoju električnu energiju isporučuju u zatvorenu distribucijsku mrežu umjesto u javnu omogućilo sudjelovanje u natjecajima. Kogeneracijska postrojenja koja se upotrebljavaju za vlastitu potrošnju i dalje ne bi imala pravo sudjelovati u natjecajima za potporu te se prijavljena izmjena ne bi odnosila na njih.
- (71) Kad je riječ o kogeneracijskim postrojenjima koja se upotrebljavaju u zatvorenim distribucijskim mrežama, njemačka tijela objasnila su da se isključenje u početku temeljilo na sljedećim pretpostavkama: kad se proizvodnja i potrošnja odvijaju unutar iste zatvorene mreže, mrežne pristojbe mogu biti niže u odnosu na situaciju u kojoj se sva potrošnja proizvodi u kogeneracijskim postrojenjima izvan zatvorene distribucijske mreže. Zahvaljujući tome operator kogeneracijskog postrojenja u zatvorenoj distribucijskoj mreži može u određenim okolnostima postići bolju cijenu za proizvedenu električnu energiju u odnosu na operatora koji električnu energiju isporučuje u javnu mrežu. U natječaju u kojem se operatori nadmeću za fiksnu premiju koja će se plaćati povrh tržišne cijene operatori kogeneracijskih postrojenja koja se upotrebljavaju u zatvorenim distribucijskim mrežama mogu imati koristi od konkurentne prednosti, a ako je ona sustavna i znatna, njome bi se tim operatorima omogućilo da podnesu stratešku ponudu iznad svojih troškova, što bi dovelo do prekomjerne nadoknade. Njemačka tijela dodala su da je prethodno navedeni učinak moguć i izvan zatvorenih distribucijskih mreža, ali da operator kogeneracijskog postrojenja može ostvariti prednost samo ako je svega nekoliko krajnjih potrošača priključeno na istu mrežu. Stoga u javnoj mreži taj učinak uobičajeno ne dovodi do narušavanja tržišnog natjecanja.
- (72) Međutim, nakon provedbe detaljnije studije o tom pitanju njemačka tijela primijetila su da se zatvorene distribucijske mreže razlikuju i da se uglavnom ne ostvaruju uštede mrežnih pristojbi ili su one prilično niske te da su rizici strateškog nadmetanja koji se spominju u uvodnoj izjavi 71. puno niži no što se to pretpostavljalo. Taj je zaključak izveden na temelju brojnih opažanja koja su u međuvremenu imala njemačkih tijela.

- (73) Kao prvo, za realizaciju strateškog nadmetanja kogeneracijsko postrojenje trebalo bi postići puno bolju cijenu za proizvedenu električnu energiju, što podrazumijeva znatne uštede mrežnih pristojbi. Kako bi se ostvario mjerljiv učinak, trebalo bi prodati veći udio proizvodnje za potrebe lokalne potrošnje. U suprotnom ne bi bilo potencijala za postizanje boljih cijena.
- (74) Kao drugo, korisnici nižih mrežnih pristojbi jesu svi krajnji potrošači u zatvorenoj distribucijskoj mreži neovisno o tome sklope li ugovor o opskrbi energijom s operatorom kogeneracije. Stoga bi operator kogeneracije morao sklopiti ugovore sa svim krajnjim potrošačima ili barem s većinom njih. Ako je na zatvorenu distribucijsku mrežu priključeno mnogo krajnjih potrošača, to će vjerojatno dovesti do besplatnog korištenja uslugama. Krajnji potrošači neće biti spremni operatoru kogeneracije platiti više cijene jer će mrežne pristojbe ionako biti niže. Budući da su kogeneracijska postrojenja dugotrajna imovina, operator će morati osigurati dugoročne ugovore s većinom krajnjih potrošača koji su priključeni na zatvorenu distribucijsku mrežu, čime se ponovno smanjuje mogućnost postizanja (puno) viših cijena od krajnjih potrošača.
- (75) Kao treće, krajnji potrošači u zatvorenim distribucijskim mrežama često su industrijski korisnici koji imaju pravo na smanjene mrežne naknade na temelju različitih izuzeća iz članka 19. Pravilnika o naknadi za električnu mrežu (*Stromnetzentgeltverordnung*). Budući da se smanjenja temelje na stabilnom ili posebnom profilu potrošnje predmetnih krajnjih potrošača, a ne na činjenici da je riječ o zatvorenoj distribucijskoj mreži, mogućnosti za znatna smanjenja mrežnih naknada koje bi se mogle iskoristiti za dogovor o višim cijenama male su ili ih nema.
- (76) Kao rezultat, njemačka tijela primijetila su da navodna konkurentska prednost nije nužno znatna ni sustavna, tako da je i rizik strateškog nadmetanja puno niži no što se u početku strahovalo (ako uopće postoji). Njemačka tijela stoga razmatraju mogućnost da kogeneracijskim postrojenjima koja proizvode električnu energiju koja se isporučuje u zatvorenu distribucijsku mrežu dopuste sudjelovanje u natjecajima bez dodatnih izmjena u planu natječaja. Međutim, ako iz daljnjih ispitivanja tijekom zakonodavnog postupka koji je u tijeku postane vidljivo da se i dalje narušava tržišno natjecanje te da su potrebne posebne mjere u planu natječaja, njemačka tijela obvezala su se Komisiji prijaviti te učinke i sve protumjere. Njemačka tijela u svakom su se slučaju obvezala u evaluaciju programa potpore za kogeneraciju uključiti i sudjelovanje kogeneracijskih postrojenja koja proizvode električnu energiju koja se isporučuje u zatvorene distribucijske mreže.
- (77) Njemačka tijela potvrdila su da su predmetna kogeneracijska postrojenja ona opisana u uvodnim izjavama 23. i 63. Odluke o pokretanju postupka za koje su njemačka tijela dostavila sljedeće izračune ujednačenih troškova proizvodnje energije (LCOE).

Tablica 5.

Izračuni LCOE-a za projekte koje provode izvođači izvan područja primjene BesAR-a i koji su veći od 100 kWel u razdoblju od 15 godina (2016.–2030.) za vrijednosti do 10 MW i u razdoblju od 20 godina (2016.–2035.) za vrijednosti iznad 10 MW s diskontnom stopom od 30 % godišnje – u eurocentima/kWh (vrijednosti za 2013.)

Sektor u kojem djeluje klijent izvođača	proizvodnja automobilskih dijelova	proizvođač automobila	proizvođač automobila	proizvođač automobila	proizvođač automobila	proizvođač automobila
Vrsta postrojenja	BHKW 5	BHKW 5	DT 1	GT 1	BHKW 6	GUD 1
Kapacitet proizvodnje električne energije	2 000 kW	2 000 kW	5 000 kW	10 000 kW	10 000 kW	20 000 kW
Sati rada pod punim opterećenjem	4 500 h/god	8 000 h/god	5 500 h/god	5 500 h/god	5 500 h/god	5 000 h/god
Stopa vlastite potrošnje	50 %	100 %	100 %	100 %	100 %	80 %
LCOE	10,42	7,22	12,13	8,42	8,49	11,56
Prosječna tržišna cijena	6,77	6,25	6,25	6,25	6,25	5,87
Razlika između LCOE-a i tržišne cijene	3,65	0,97	5,88	2,17	2,24	5,7

- (78) Kao i ostala kogeneracijska postrojenja koja mogu sudjelovati u natjecajima, morat će biti visokoučinkovita kogeneracijska postrojenja kako bi imala pravo sudjelovati.
- (79) Kogeneracijskim postrojenjima koja su odabrana na temelju natječaja potpora će se dodijeliti kao premija povrh tržišne cijene tijekom 30 000 sati rada pod punim opterećenjem. Premija se neće plaćati ako je vrijednost ugovora o satnici nula ili negativna po promptnom tečaju (dan unaprijed) za Njemačku (članak 7. stavak 8. KWKG-a iz 2016. kako je prijavljen, članak 7. stavak 7. KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen). Električna energija proizvedena tijekom tog razdoblja ne uzima se u obzir pri izračunu broja sati rada pod punim opterećenjem tijekom kojih se može dodijeliti potpora. Operator kogeneracije odgovoran je za uravnoteženje.

6. OCJENA SMANJENJA DODATNE PRISTOJBE ZA KOGENERACIJU

6.1. Postojanje državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora

- (80) U skladu s člankom 107. stavkom 1. Ugovora, „osim ako je Ugovorima drukčije predviđeno, svaka potpora koju dodijeli država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava u bilo kojem obliku koja narušava ili prijeti da će narušiti tržišno natjecanje stavljanjem određenih poduzetnika ili proizvodnje određene robe u povoljniji položaj, nespojiva je s unutarnjim tržištem u mjeri u kojoj utječe na trgovinu među državama članicama”.
- (81) Kako bi utvrdila je li mjera državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora, Komisija mora ocijeniti sljedeće:
- (a) dodjeljuje li se mjerom prednost određenim poduzetnicima ili sektorima (selektivna prednost);
 - (b) može li se mjera pripisati državi i uključuje li državna sredstva;
 - (c) narušava li se mjerom ili prijeti da će se narušiti tržišno natjecanje;
 - (d) može li mjera utjecati na trgovinu među državama članicama.

6.1.1. Selektivna prednost

- (82) Kako je Sud podsjetio u svojoj presudi od 21. prosinca 2016. u spojenim predmetima *Komisija/World Duty Free Group* i *Komisija/Banco Santander i Santusa* ⁽¹⁶⁾, za utvrđenje selektivnosti porezne mjere ili pristojbe potrebno je provjeriti uvodi li ona između subjekata koji se, s obzirom na cilj odnosno općeg poreznog sustava, nalaze u činjenično i pravno usporedivoj situaciji razlikovanje koje nije opravdano po naravi i strukturi tog sustava.
- (83) U svojoj Odluci o pokretanju postupka Komisija je utvrdila da se dodatna pristojba za kogeneraciju u načelu plaća po svakom kWh isporučenom krajnjim potrošačima javnom mrežom ili zatvorenom distribucijskom mrežom kojom upravljaju odgovarajući mrežni operatori. Riječ je o jedinstvenoj dodatnoj pristojbi po kWh. Kao što je opisano u prethodnim odjeljcima 2.2.1. i 2.3., sustav za određivanje dodatne pristojbe u osnovi je ostao isti u KWKG-u iz 2016. kako je izmijenjen te se i dalje temelji na načelu jedinstvene dodatne pristojbe za kogeneraciju. Uobičajena dodatna pristojba za kogeneraciju iznosila je 0,445 eurocenta/kWh 2016., dok 2017. iznosi 0,438 eurocenta/kWh.
- (84) Ograničavanjem dodatne pristojbe za kogeneraciju na 0,04 eurocenta/kWh i 0,03 eurocenta/kWh KWKG-om iz 2016. kako je prijavljen smanjuje se dodatna pristojba za kogeneraciju za društva koja se smatraju krajnjim potrošačima kategorije B ili C te ih se time oslobađa od opterećenja koje bi u pravilu morali snositi. Isto tako, ograničavanjem dodatne pristojbe za kogeneraciju na 0,056 eurocenta/kWh 2016., 0,06 eurocenta/kWh i 0,08 eurocenta/kWh 2017. te 0,12 eurocenta/kWh i 0,16 eurocenta/kWh 2018. KWKG-om iz 2016. kako je izmijenjen smanjuje se financijsko opterećenje poduzetnika koji se smatraju krajnjim potrošačima kategorije B ili C te ih se time oslobađa od opterećenja koje bi u pravilu morali snositi. Isto tako, ograničavanjem dodatne pristojbe za kogeneraciju na 15 % pune dodatne pristojbe (i na 0,5 % ili 4 % njihova BDV-a) za velike potrošače električne energije koji ispunjavaju uvjete iz prethodne uvodne izjave 20. KWKG-om iz 2016. kako je izmijenjen smanjuje se financijsko opterećenje poduzetnika koji se smatraju krajnjim potrošačima kategorije B ili C te ih se time oslobađa od opterećenja koje bi u pravilu morali snositi. Takvo je smanjenje prednost ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁶⁾ Presuda od 21. prosinca 2016., *Komisija/World Duty Free Group*, spojeni predmeti C-20/15 P i C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, točka 60.

⁽¹⁷⁾ Presuda od 11. prosinca 2014., *Austrija/Komisija*, T-251/11, ECLI:EU:T:2014:1060, točka 112. Presuda od 10. svibnja 2016., *Njemačka/Komisija*, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, točka 55.

- (85) Prednost je isto tako selektivna. Kad je riječ o kategoriji C, smanjenje je ograničeno samo na proizvodni sektor. Unutar tog sektora smanjenje se nadalje dodjeljuje samo društvima koja troše više od 1 GWh godišnje i čiji troškovi električne energije čine više od 4 % njihova prometa (čime su isključeni daljnji proizvodni sektori jer u pravilu ne ostvaruju te vrijednosti, vidjeti uvodnu izjavu 127. Odluke o pokretanju postupka). Isto opažanje vrijedi i za smanjenja dodijeljena velikim potrošačima električne energije koji ispunjavaju uvjete iz prethodne uvodne izjave 20. Smanjenja su selektivna jer se dodjeljuju samo poduzetnicima koji djeluju u posebnim sektorima, dok se unutar sektora dodjeljuju samo poduzetnicima koji su dosegili potrošnju od 1 GWh na predmetnom potrošačkom mjestu i kad dosegnu određeni prag električnog intenziteta.
- (86) Kad je riječ o kategoriji B, prednost je ograničena na poduzetnike koji su dosegili razinu godišnje potrošnje od 1 GWh. Komisija nadalje napominje da iako se čini kako je kategorija B otvorena za sve sektore, pragom od 1 GWh *de facto* se isključuje nekoliko gospodarskih sektora i poduzetnika koji u pravilu ne dosežu taj prag potrošnje.
- (87) Međutim, s obzirom na cilj dodatne pristojbe (doprinos potpori za kogeneraciju) krajnji potrošači kategorije B ili C i veliki potrošači električne energije nalaze se u činjenično i pravno usporedivoj situaciji. Konkretno, ti krajnji potrošači troše električnu energiju isporučenu u javnu mrežu ili zatvorenu mrežu kao krajnji potrošači kategorije A. Isto tako, slično kao krajnji potrošači kategorije A, ostvaruju koristi od niže razine emisija CO₂ zahvaljujući potpori za energetske visokoučinkovitu kogeneraciju koja se financira iz dodatne pristojbe za kogeneraciju.
- (88) Njemačka tijela nisu dostavila primjedbe o selektivnosti mjere.
- (89) Čini se da BV Glas tvrdi kako je činjenica da su smanjenja ograničena na proizvodni sektor u okviru logike sustava jer se poduzetnici koji djeluju u proizvodnim sektorima uglavnom prilagođavaju cijenama i ne mogu prenijeti svoje dodatne troškove na potrošače, dok uslužni sektori uglavnom prenose dodatne pristojbe na potrošače.
- (90) Komisija prvo napominje da kad Komisija utvrdi da se određenom mjerom stvaraju razlike među poduzetnicima koji se s obzirom na cilj predmetne mjere nalaze u činjenično i pravno usporedivoj situaciji, na državi je članici koja je uvela takvo razlikovanje među poduzetnicima u pogledu pristojbi da dokaže da je ta mjera stvarno opravdana prirodom i općom strukturom predmetnog sustava ⁽¹⁸⁾. Njemačka tijela nisu tvrdila da bi smanjenja bila u prirodi i općoj strukturi dodatne pristojbe za kogeneraciju. Konkretno, nisu tvrdila da bi se dodatna pristojba za kogeneraciju temeljila na načelu da se ta pristojba uvodi poduzetnicima samo ako svoje dodatne troškove mogu prenijeti na korisnike. Osim toga, kriterijima prihvatljivosti ne podupire se – neutemeljena – pretpostavka da se uobičajeni sustav naplate dodatne pristojbe za kogeneraciju temelji na načelu da se ta pristojba uvodi poduzetnicima samo ako svoje dodatne troškove mogu prenijeti na korisnike.
- (91) Kao prvo, prihvatljivost za smanjenja u skladu s KWKG-om iz 2016. kako je prijavljen ne ovisi o dokazu da poduzetnik svoje dodatne troškove ne može prenijeti na korisnike. Kao drugo, nisu dostavljeni elementi kojima se dokazuje da svi sektori i svi poduzetnici koji imaju koristi od smanjenja za kategorije B i C *de facto* ne mogu prenijeti svoje dodatne troškove i da ih svi oni koji su isključeni iz smanjenja mogu. Kao treće, tvrdnja BV Glasa kako je uobičajeno ograničiti smanjenja na poduzetnike koji djeluju u proizvodnom sektoru nije u skladu s dodjelom smanjenja krajnjim potrošačima kategorije B, koji mogu poslovati u uslužnom sektoru i ne moraju biti veliki potrošači električne energije. Kad je riječ o KWKG-u iz 2016. kako je izmijenjen, njemačka tijela nisu navela da se dodatna pristojba za kogeneraciju temelji na mogućnosti krajnjih potrošača da prenesu troškove. Isto tako, nemogućnost prenošenja troškova nije formalni uvjet prihvatljivosti za smanjenja.
- (92) Stoga Komisija zaključuje da se ne može smatrati kako su smanjenja u okviru logike sustava dodatne pristojbe za kogeneraciju te ostaje pri svojem zaključku da su smanjenja koja su predmet istrage selektivna prednost za njihove korisnike.
- (93) Njemačka tijela uvela su u KWKG iz 2016., kako je izmijenjen, i članak 27.b kojim je propisano da se za skladištenu električnu energiju dodatna pristojba za kogeneraciju plaća kad se električna energija povlači iz skladišnog sustava, a ne kad se u njega pohranjuje. Komisija smatra da je ta odredba u prirodi i općoj strukturi

⁽¹⁸⁾ Presuda od 8. rujna 2011., Komisija/Nizozemska, C-279/08 P, ECLI:EU:C:2011:551, točka 32.

dodatne pristojbe za kogeneraciju (i stoga nije selektivna prednost) jer je njezin cilj izbjegavanje dvostrukog oporezivanja, što je načelo koje se općenito primjenjuje u poreznim sustavima ili sustavima pristojbi. Ta je odredba u skladu s načelom da dodatna pristojba dopijeva u trenutku preuzimanja električne energije iz mreže i njezine potrošnje. Njemačka je objasnila da električna energija koja je pohranjena u skladišnom sustavu još nije potrošena. Komisija stoga smatra da izuzeće propisano člankom 27.b KWKG-a iz 2016., kako je izmijenjen, nije selektivno.

6.1.2. Državna sredstva i pripisivost državi

- (94) U svojoj Odluci o pokretanju postupka Komisija je utvrdila da se smanjenja mogu pripisati državi jer su sva dodijeljena u skladu sa zakonom (KWKG-om iz 2016.) i stoga pripisiva državi. Osim toga, Komisija je primijetila da je BAFA (odnosno Savezni ured za gospodarstvo i kontrolu izvoza, više savezno tijelo podređeno Saveznom ministarstvu gospodarstva i energije) nadležna provjeriti jesu li samo prihvatljivi operatori dobili potporu.
- (95) Komisija je nadalje u svojoj Odluci o pokretanju postupka utvrdila da se smanjenja financiraju iz državnih sredstava.
- (96) U tom je pogledu Komisija prvo napomenula da je u svrhu financiranja potpore za kogeneraciju Njemačka uvela posebnu dodatnu pristojbu odnosno dodatnu pristojbu za kogeneraciju (vidjeti članak 26. KWKG-a iz 2016. kako je prijavljen i članak 26. KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen kojima se uspostavlja dodatna pristojba za kogeneraciju i mrežnim operatorima daje pravo njezina nametanja krajnjim potrošačima), te definirala njezinu svrhu (a to je financiranje državne politike u području energije: potpore za kogeneraciju i subvencija za ulaganja u skladištenje i mreže centraliziranog grijanja/hlađenja) i metodologiju za određivanje njezina iznosa, koji za neke kategorije krajnjih potrošača izravno utvrđuje država (za krajnje potrošače kategorija B i C i velike potrošače električne energije). Isto tako, manjkovi i viškovi naplaćene dodatne pristojbe za kogeneraciju (u odnosu na potrebnu potporu) ispravljaju se sljedeće godine, pri čemu se osigurava potpuna nadoknada dodatnih troškova mrežnih operatora proizšlih iz obveze plaćanja potpore, što podrazumijeva i da prihod od dodatne pristojbe mogu upotrijebiti samo za financiranje potpore za električnu energiju iz kogeneracije, skladištenje grijanja i hlađenja i mreže centraliziranog grijanja/hlađenja. Komisija je na temelju toga zaključila da je, kao u predmetu koji je doveo do presude od 19. prosinca 2013. u predmetu *Association Vent de Colère* ⁽¹⁹⁾, država u okviru KWKG-a iz 2016. stvorila sustav na temelju kojega se troškovi mrežnih operatera koji se odnose na potporu za električnu energiju iz kogeneracije, skladišne sustave i mreže centraliziranog grijanja/hlađenja u potpunosti nadoknađuju dodatnom pristojbom za kogeneraciju koja je uvedena krajnjim potrošačima električne energije. S obzirom na tu okolnost ovaj predmet razlikuje se od predmeta koji je doveo do presude od 13. ožujka 2001. u predmetu *PreussenElektra* ⁽²⁰⁾, jer su u potonjem slučaju dobavljači električne energije morali vlastitim sredstvima financirati dodatne troškove. Osim toga, potpora za kogeneraciju koja je dodijeljena proizvođačima električne energije iz kogeneracije i subvencije za ulaganja koje su dodijeljene operatorima mreža centraliziranog grijanja i hlađenja te skladišnih sustava nisu cijene ili naknade za robu ili usluge. Mrežni operatori plaćaju potporu za kogeneraciju operatorima kogeneracijskih postrojenja iako električna energija nije prodana mrežnim operatorima, već trećim stranama, a u određenim ju je slučajevima čak potrošio sam operator kogeneracijskog postrojenja. Isto tako, kad je riječ o mrežama centraliziranog grijanja/hlađenja i skladišnim sustavima, oni ostaju u vlasništvu operatora koji je zatražio subvenciju te plaćanjem subvencije operatori električne mreže ne stječu nikakva prava u pogledu predmetnih mreža centraliziranog grijanja/hlađenja i skladišnih sustava (u pogledu potpore za mreže centraliziranog grijanja/hlađenja i skladišne sustave vidjeti uvodne izjave 33. do 45. Odluke o pokretanju postupka).
- (97) Komisija je nadalje u Odluci pokretanju postupka navela da operatori prijenosne mreže imaju posebnu ulogu u sustavu. Povjereni su im izračun dodatne pristojbe za kogeneraciju na temelju metodologije utvrđene u KWKG-u iz 2016. i upravljanje financijskim tokovima dodatne pristojbe za kogeneraciju. Na njih je u potpunosti preneseno financijsko opterećenje proizišlo iz potpore za kogeneraciju, mreže centraliziranog grijanja i sustava grijanja, a moraju osigurati i ravnomjernu raspodjelu financijskog opterećenja među operatorima prijenosne mreže (razmjerno krajnjim potrošačima kategorija A, B i C koji su priključeni na njihovu mrežu) i na njih se prenosi dodatna pristojba za kogeneraciju od operatora distribucijske mreže kako bi im se nadoknadilo financijsko opterećenje proizišlo iz potpore. Isto tako moraju upozoriti BAFA-u na eventualno prekoračenje

⁽¹⁹⁾ Presuda od 19. prosinca 2013., *Vent De Colère* i drugi, C-262/12 ECLI:EU:C:2013:851

⁽²⁰⁾ Presuda od 13. ožujka 2001., *PreussenElektra*, C-379/98 ECLI:EU:C:2001:160

proračuna. U tom pogledu postoje sličnosti sa situacijom društva Samenwerkende Elektriciteits-Produktiebedrijven NV u predmetu koji je doveo do presude od 17. srpnja 2008. u predmetu *Essent Network Noord* ⁽²¹⁾, i sa situacijom operatora prijenosnog sustava u predmetu koji je doveo do presude od 10. svibnja 2016. u predmetu *Njemačka/Komisija (EEG iz 2012.)* ⁽²²⁾.

- (98) Nadalje, Komisija je u svojoj Odluci o pokretanju postupka isto tako utvrdila da je na temelju sljedećih elemenata potvrđeno da je dodatna pristojba za kogeneraciju pod kontrolom države: dodatna pristojba za kogeneraciju mora biti na odvojenom računu kako bi regulator mogao potvrditi nepostojanje unakrsnih subvencija između različitih djelatnosti mrežnih operatora. Osim toga, Zakonom se zahtijeva da fakturiranje među operatorima prijenosne mreže bude pod kontrolom revizora ili ovlaštenog računovođe. Naposljetku, Zakonom su isto tako ograničeni ukupni proračun mjere i ukupni iznos dodatne pristojbe. Ako postoji rizik premašivanja proračuna, operatori prijenosne mreže moraju upozoriti BAFA-u, koja će zatim izračunati nove, smanjene stope potpore kako bi se spriječilo premašnje proračuna. Time se nadalje potvrđuje da je dodatna pristojba za kogeneraciju sredstvo pod kontrolom države.
- (99) Njemačka tijela nisu dostavila primjedbe u pogledu tog pitanja. BV Glas iznio je primjedbu da mjera nije državna potpora jer se njome ne opterećuje državni proračun. Međutim, Komisija u tom pogledu napominje kako u skladu s ustaljenom sudskom praksom sredstva ne moraju prolaziti kroz državni proračun da bi ih se smatralo državnim sredstvima. Dovoljno je da ostaju pod javnim nadzorom ⁽²³⁾. Prednosti dodijeljene izravno ili neizravno putem državnih sredstava smatraju se potporama u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora. Razlika između potpora koje dodjeljuje država i potpora koje se dodjeljuju putem državnih sredstava služi obuhvaćanju, u definiciju potpore, ne samo potpora koje izravno dodjeljuje država, nego i potpora koje dodjeljuju javna ili privatna tijela koje je zadužila ili osnovala država ⁽²⁴⁾.
- (100) Komisija na temelju tih elemenata ostaje pri svojem zaključku da je dodatna pristojba za kogeneraciju državno sredstvo i da se stoga smanjene stope dodatne pristojbe za kogeneraciju isto tako financiraju iz državnih sredstava. Ta se smanjenja financiraju iz državnih sredstava kao potpora za kogeneraciju. Svako smanjenje dodatne pristojbe za kogeneraciju utvrđeno je zakonom i uključuje državni nadzor u istoj mjeri kao i puna dodatna pristojba za kogeneraciju (vidjeti prethodno navedeno). Stoga se mora smatrati i da se smanjenje dodatne pristojbe za kogeneraciju financira iz državnih sredstava ⁽²⁵⁾.

6.1.3. Učinak na trgovinu i tržišno natjecanje

- (101) Smanjenjima dodatnih pristojbi za kogeneraciju može se narušiti tržišno natjecanje među poduzetnicima u istom sektoru jer nisu svi poduzetnici prihvatljivi (ovisno o razini njihove potrošnje i/ili važnosti troškova električne energije u odnosu na promet i/ili ovisno o važnosti troškova električne energije u odnosu na BDV), a mogu utjecati i na trgovinu među državama članicama i tržišno natjecanje s poduzetnicima u drugim državama članicama. Poduzetnici koji imaju koristi od smanjenja u pravilu djeluju u određenim proizvodnim sektorima u kojima troškovi električne energije čine veći udio troškova proizvodnje (metalna industrija, sektor papira i kemijski sektor, staklarska industrija, rafinerije, drvena industrija, sektor hrane i hrane za životinje, vidjeti uvodnu izjavu 127. Odluke o pokretanju postupka i prethodnu tablicu 3.). društva koja djeluju u sektorima kao što su kemijski sektor, industrija papira, industrija proizvodnje automobila i automobilska opskrba industrija natječu se s poduzetnicima iz drugih država članica.
- (102) BV Glas naveo je da nema učinka na tržišno natjecanje, ali nije objasnio zašto. Čini se da BV Glas implicira kako neće biti učinka na tržišno natjecanje jer je cilj mjere ublažiti konkurentski nepovoljniji položaj u odnosu na poduzetnike u drugim državama članicama. Budući da dodatne pristojbe za kogeneraciju postoje i u drugim

⁽²¹⁾ Presuda od 17. srpnja 2008., *Essent Network Noord* i drugi, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413

⁽²²⁾ Presuda od 10. svibnja 2016., *Njemačka/Komisija*, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281

⁽²³⁾ Presuda od 16. svibnja 2002., *Francuska/Komisija*, C-482/99 EU:C:2002:294, točka 37., i presuda od 10. svibnja 2016., *Njemačka/Komisija*, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, točka 83.

⁽²⁴⁾ Vidjeti u tom smislu presudu od 22. ožujka 1977., *Steinike & Weinlig*, C-78/76, EU:C:1977:52, točku 21., presudu od 17. ožujka 1993., *Sloman Neptun/Bodo Ziesemer*, spojeni predmeti C-72/91 i C-73/91, EU:C:1993:97, točku 19., i presudu od 10. svibnja 2016., *Njemačka/Komisija*, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, točku 81.

⁽²⁵⁾ Vidjeti i presudu od 10. svibnja 2016., *Njemačka/Komisija*, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, točku 112., i presudu od 11. prosinca 2014., *Austrija/Komisija*, T-251/11, ECLI:EU:T:2014:1060, točku 76.

državama članicama (na primjer u Francuskoj ⁽²⁶⁾), ta se tvrdnja ne temelji na činjenicama. Osim toga, u skladu s ustaljenom sudskom praksom činjenica da je cilj mjere jednostranim mjerama uskladiti uvjete tržišnog natjecanja među državama članicama ne znači da se takva mjera ne može smatrati državnom potporom ⁽²⁷⁾.

6.1.4. Zaključak o postojanju državne potpore

- (103) Komisija stoga zaključuje da smanjenja dodatne pristojbe za kogeneraciju koja su u skladu s KWKG-om iz 2016. dodijeljena krajnjim potrošačima kategorija B i C i velikim potrošačima električne energije jesu državna potpora u smislu članka 107. Ugovora.

6.2. Postojeća potpora/nova potpora i zakonitost te potpore

- (104) BV Glas naglasio je da je KWKG iz 2016. vrlo sličan KWKG-u iz 2002. i stoga čini postojeću potporu.
- (105) Međutim, Komisija napominje da se usprkos brojnim sličnostima između KWKG-a iz 2002. i KWKG-a iz 2016. ne može zaključiti da bi se program potpore za smanjenja dodatne pristojbe za kogeneraciju kako je predviđen KWKG-om iz 2016. mogao smatrati postojećim programom potpore.
- (106) Točno je da je Komisija smatrala kako Zakon od 12. svibnja 2000. o zaštiti proizvodnje električne energije iz kogeneracije („KWKG iz 2000.”), koji je jedan od preteča KWKG-a iz 2016., nije državna potpora ⁽²⁸⁾. Međutim, kako je Komisija navela u svojoj Odluci o pokretanju postupka (uvodna izjava 288.), KWKG iz 2000. ukinut je već 2002. i zamijenjen KWKG-om iz 2002., koji je zatim zamijenjen KWKG-om iz 2016.
- (107) Stoga se mjera potpore ne može smatrati postojećom potporom, posebno zato jer postoji nekoliko bitnih razlika između KWKG-a iz 2000. i KWKG-a iz 2016. te već između KWKG-a iz 2000. i KWKG-a iz 2002.
- (108) Prva je da smanjenja dodatne pristojbe za kogeneraciju koja su predmet službenog istražnog postupka nisu postojala u KWKG-u iz 2000. i Komisija ih nije ispitala u svojoj Odluci od 22. svibnja 2002. o državnoj potpori NN 68/2000 – Njemačka – Zakon o zaštiti proizvodnje električne energije iz kogeneracije od 12. svibnja 2000. ⁽²⁹⁾
- (109) Osim toga, u skladu s KWKG-om iz 2000. tim su zakonom samo uspostavljene obveza kupnje i cijena koja se plaća za tu robu. Mrežni operatori dijelili su opterećenje. Zakonom, međutim, nije bila uspostavljena dodatna pristojba za kogeneraciju za financiranje potpore i, kao što je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi, nije bilo smanjenih dodatnih pristojbi za kogeneraciju za određene kategorije krajnjih potrošača.
- (110) KWKG iz 2016. razlikuje se od KWKG-a iz 2000. u sljedećim aspektima: kao prvo, obveza kupnje zamijenjena je obvezom plaćanja premije za električnu energiju koju mrežni operator većinu vremena ne kupuje. Kao drugo, KWKG-om iz 2016. predviđena je potpora za električnu energiju za vlastitu potrošnju, odnosno potpora koja čak nije ni ubrizgana u mreže kojima upravljaju mrežni operatori. Kao treće, KWKG-om iz 2016. predviđena je i potpora za skladištenje grijanja i mreže centraliziranog grijanja, odnosno infrastrukturu koja nije povezana s električnom mrežom. Kao četvrto, zakonom je zajamčeno da se dodatnom pristojbom za kogeneraciju koja je uspostavljena zakonom mrežnim operatorima u potpunosti nadoknađuju njihovi dodatni troškovi i da operatori prijenosne mreže centraliziraju financijske tokove povezane s plaćanjima premije i dodatnom pristojbom za kogeneraciju. Dodatna pristojba za kogeneraciju jedinstvena je pristojba po kWh u svim mrežama. Kao peto, zakonom je predviđen najveći proračun kojim je isto tako ograničeno povećanje dodatne pristojbe za kogeneraciju. I kao šesto, KWKG-om iz 2016. predviđeno je ograničenje dodatne pristojbe za kogeneraciju za krajnje potrošače kategorija B i C. Naposljetku, potpora za kogeneracijska postrojenja, mreže centraliziranog grijanja itd. dostupna je tek nakon pribavljanja odobrenja BAFA-e. Takva potvrda prihvatljivosti za potporu nije postojala u skladu s KWKG-om iz 2000.

⁽²⁶⁾ Odluka Komisije od 27. ožujka 2014. o državnoj potpori SA.36511 (2014/C) (ex 2013/NN) – Francuska – Mehanizam potpore za energiju iz obnovljivih izbora i ograničenje pristojbe CSPE – Poziv na podnošenje primjedaba u skladu s člankom 108. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL C 348, 3.10.2014., str. 78.)

⁽²⁷⁾ Presuda od 1. veljače 2017., Portovesme/Komisija, C-606/14 P, ECLI:EU:C:2017:75, točka 91.

⁽²⁸⁾ Odluka Komisije od 22. svibnja 2002. o državnoj potpori NN 68/2000 – Njemačka – Zakon o zaštiti proizvodnje električne energije iz kogeneracije od 12. svibnja 2000. (SL C 164, 10.7.2002., str. 5.)

⁽²⁹⁾ Ibid.

- (111) Već je KWKG iz 2002. sadržavao nekoliko važnih izmjena u odnosu na KWKG iz 2000.: obvezu plaćanja premije povrh tržišne cijene (umjesto obveze kupnje električne energije po utvrđenoj cijeni), zakonom predviđeno jamstvo da će se mrežnim operatorima nadoknaditi dodatni troškovi proizišli iz obveze plaćanja premije, uspostavu jedinstvene dodatne pristojbe za kogeneraciju, središnju ulogu operatora prijenosne mreže u centralizaciji financijskih tokova povezanih s plaćanjima potpore i dodatnom pristojbom za kogeneraciju i uvođenje ograničenja dodatne pristojbe za kogeneraciju za dvije kategorije krajnjih potrošača (kategorije B i C). Godine 2002. uvedena je i obveza pribavljanja odobrenja BAFA-e za pristup potpori. KWKG iz 2002. izmijenjen je 2009. te je propisana potpora i za vlastitu potrošnju i mreže centraliziranog grijanja. KWKG iz 2002. izmijenjen je 2012. te je uključena i potpora za skladišne sustave grijanja i hlađenja i za mreže centraliziranog hlađenja. KWKG-om iz 2016. uvedeno je ograničenje proračuna.
- (112) Stoga Komisija na temelju tih elemenata zaključuje da KWKG iz 2016. ima nekoliko zajedničkih značajki s KWKG-om iz 2002., ali da se ne može smatrati postojećom mjerom potpore jer se odluka u predmetu NN 68/2000 ⁽³⁰⁾ nije odnosila na KWKG iz 2002., već na KWKG iz 2000. i jer KWKG iz 2016. sadržava nekoliko bitnih izmjena u odnosu na KWKG iz 2000.
- (113) Na temelju sličnosti između KWKG-a iz 2002. i KWKG-a iz 2016. (obveza plaćanja premije povrh tržišne cijene, zakonom predviđeno jamstvo da će se mrežnim operatorima nadoknaditi dodatni troškovi proizišli iz obveze plaćanja premije, uvođenje jedinstvene dodatne pristojbe za kogeneraciju i uvođenje smanjene dodatne pristojbe za kogeneraciju za određene krajnje potrošače, središnja uloga operatora prijenosne mreže u centralizaciji financijskih tokova povezanih s plaćanjem potpore i dodatna pristojba za kogeneraciju, odobrenje BAFA-e za pristup potpori) i razlika u odnosu na KWKG iz 2000. može se zapravo zaključiti da su se smanjenja dodatne pristojbe za kogeneraciju koja su dodijeljena u skladu s KWKG-om iz 2002. već smatrala državnim potporom. Komisija potvrđuje da se u skladu s člankom 1. točkom (a) podtočkom iv. u vezi s člankom 17. Uredbe (EU) 2015/1589 samo smanjenja dodatne pristojbe za kogeneraciju koja su dodijeljena 10 godina prije 24. listopada 2016. smatraju državnim potporom.
- (114) Osim toga, Njemačka je dostavila plan prilagodbe s početkom od 2011., čime je izričito priznala da su smanjenja dodatne pristojbe za kogeneraciju od 2011. bila nova državna potpora u odnosu na KWKG iz 2002.

6.3. Spojivost s unutarnjim tržištem

- (115) Komisija je u Odluci o pokretanju postupka zaključila da je državna potpora za visokoučinkovita kogeneracijska postrojenja, skladišne sustave i energetske učinkovite mreže centraliziranog grijanja/hlađenja koja je dodijeljena u skladu s KWKG-om iz 2016. spojiva s unutarnjim tržištem.
- (116) Međutim, Komisija je u svojoj Odluci o pokretanju postupka izrazila sumnje u mogućnost da se smanjene dodatne pristojbe za kogeneraciju za krajnje potrošače kategorija B i C proglase spojivima s unutarnjim tržištem na temelju članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a.
- (117) Ocjenom spojivosti u nastavku obuhvaćena su samo smanjenja koja su dodijeljena krajnjim potrošačima kategorija B i C od 2007. i velikim potrošačima električne energije opisanima u prethodnoj uvodnoj izjavi 20. Ovom Odlukom nisu obuhvaćena smanjenja dodijeljena željezničkim prijevoznicima za plaćanja dodatne pristojbe za kogeneraciju. Ta su smanjenja odobrena odlukom SA.43666 ⁽³¹⁾.
- (118) Ograničenom dodatnom pristojbom krajnji potrošači kategorija B i C i veliki potrošači električne energije oslobađaju se dijela dodatne pristojbe za kogeneraciju koji bi u pravilu morali snositi u svojem svakodnevnom poslovanju kao dio troškova električne energije, čime se smanjuju operativni troškovi predmetnih društava.
- (119) Člankom 107. stavkom 1. Ugovora predviđeno je opće načelo zabrane državne potpore unutar Unije. Člankom 107. stavcima 2. i 3. Ugovora predviđena su izuzeća od tog načela.
- (120) Kako je Komisija napomenula u svojoj Odluci o pokretanju postupka, smanjenja nisu obuhvaćena područjem primjene EEAG-a. Kao prvo, dodatne pristojbe za kogeneraciju ne smatraju se porezom za zaštitu okoliša u smislu odjeljka 3.7.1. EEAG-a. Dodatnom pristojbom za kogeneraciju želi se postići poseban cilj, a to je financiranje potpore za kogeneracijska postrojenja. Za razliku od poreza za zaštitu okoliša dodatna pristojba za kogeneraciju nema učinak upravljanja ponašanjem (vidjeti točke 167. i 181. EEAG-a). Njezin cilj nije promjena ponašanja samih obveznika plaćanja dodatne pristojbe za kogeneraciju. Stoga se može isključiti ocjena njezinih

⁽³⁰⁾ Ibid.

⁽³¹⁾ Odluka Komisije od 22. kolovoza 2016. o državnoj potpori SA.43666 (2015/N) – Njemačka – Smanjenje dodatne pristojbe u skladu s KWKG-om za željeznice (SL C 406, 4.11.2016., str. 1.).

smanjenja u skladu s odjeljkom 3.7.1. Dodatna pristojba za kogeneraciju ima mnogo sličnosti s dodatnim pristojbama za obnovljivu energiju koje su namijenjene financiranju potpore za obnovljivu električnu energiju jer se njome neizravno nastoji postići cilj zaštite okoliša za smanjenje emisija CO₂ u proizvodnji električne energije financiranjem potpore za kogeneraciju. Međutim, odjeljak 3.7.2. EEAG-a odnosi se samo na dodatne pristojbe koje su namijenjene financiranju potpore za energiju iz obnovljivih izvora i stoga njime nije obuhvaćeno financiranje mjera energetske učinkovitosti kao što je energetski visokoučinkovita kogeneracija. Druge smjernice Komisije ne mogu se primijeniti na prijavljenu mjeru.

- (121) Međutim, Komisija može proglasiti mjeru potpore spojem izravno na temelju članka 107. stavka 3. točke (c) Ugovora ako je ona nužna i razmjerna te ako pozitivni učinci u pogledu postizanja zajedničkog cilja nadmašuju negativne učinke na tržišno natjecanje i trgovinu. Može se smatrati da su ti uvjeti ispunjeni ako se može dati potvrđan odgovor na sljedeća pitanja:

- (a) Je li mjera potpore usmjerena na točno određen cilj od zajedničkog interesa ⁽³²⁾?
- (b) Je li usmjerena na situaciju u kojoj se potporom može ostvariti znatno poboljšanje koje tržište ne može ostvariti samo (na primjer jer se njome otklanja tržišni nedostatak)?
- (c) Je li mjera potpore dobro osmišljena za postizanje cilja od zajedničkog interesa (nužnost potpore) ⁽³³⁾?
Posebno:
- Je li mjera potpore prikladan i nužan instrument, odnosno postoje li drugi, prikladniji instrumenti?
 - Postoji li poticajni učinak, odnosno mijenja li se potporom ponašanje poduzetnika?
 - Je li mjera potpore razmjerna, odnosno bi li se ista promjena ponašanja mogla postići i manjom potporom?
- (d) Jesu li narušavanja tržišnog natjecanja i učinak na trgovinu ograničeni, tako da je sveukupna ravnoteža pozitivna?

6.3.1. Cilj od zajedničkog interesa

- (122) Komisija je u svojoj Odluci o pokretanju postupka napomenula da je dodatna pristojba za kogeneraciju namijenjena financiranju potpore za visokoučinkovitu kogeneraciju i stoga se njome neizravno pridonosi postizanju ciljeva tih mjera potpore, odnosno smanjenju učinka proizvodnje električne energije na okoliš povećanjem energetske učinkovitosti proizvodnje energije i smanjenju emisija CO₂ u sektoru električne energije, za koje je Komisija utvrdila da odgovaraju cilju od zajedničkog interesa.
- (123) Komisija je isto tako napomenula da se smanjenjima dodatnih pristojbi za kogeneraciju koje su namijenjene financiranju potpore za kogeneraciju toplinske i električne energije može neizravno pridonijeti i cilju mjera potpore koje se financiraju iz dodatnih pristojbi (odnosno povećanju energetske učinkovitosti proizvodnje energije i smanjenju emisija CO₂ povezanih s potrošnjom električne energije) jer se njima pridonosi osiguravanju dostatne osnove za financiranje samih mjera potpore slično kao što se smanjenjima financiranja potpore za obnovljivu električnu energiju pridonosi osiguravanju dostatne osnove za financiranje potpore za obnovljivu električnu energiju (vidjeti odjeljak 3.7.2. EEAG-a, a posebno njegovu točku 182.). Ako su potrebna za osiguravanje financiranja tih mjera potpore, smanjenjima bi se isto tako neizravno pridonijelo ciljevima mjera potpore koje se ispituju u odjeljcima 3.3.1. do 3.3.5. Odluke o pokretanju postupka.
- (124) Komisija je isto tako napomenula da, za razliku od obnovljive energije, Unija državama članicama nije odredila obvezne ciljeve za proizvodnju električne energije iz visokoučinkovite kogeneracije. Sredstva potrebna za potporu za kogeneracijska postrojenja stoga su općenito niža od sredstava potrebnih za potporu za obnovljivu energiju, zbog čega je manje važno da se mjere potpore financiraju iz pristojbe za potrošnju električne energije. Međutim, u Direktivi 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁴⁾ određen je krovni cilj povećanja energetske

⁽³²⁾ Presuda od 14. siječnja 2009., Kronoply/Komisija, T-162/06, ECLI:EU:T:2009:2, posebno točke 65., 66., 74. i 75.

⁽³³⁾ Presuda od 7. lipnja 2001., Agrana Zucker und Stärke/Komisija, predmet T-187/99, ECLI:EU:T:2001:149, točka 74., presuda od 14. svibnja 2002., Graphischer Maschinenbau/Komisija, predmet T-126/99, ECLI:EU:T:2002:116, točke 41. do 43., presuda od 15. travnja 2008., Nuova Agricast, predmet C-390/06, ECLI:EU:C:2008:224, točke 68. do 69.

⁽³⁴⁾ Direktiva 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetske učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (SL L 315, 14.11.2012., str. 1.)

učinkovitosti za 20 % i predviđeni su okvirni nacionalni ciljevi energetske učinkovitosti kojima visokoučinkovita kogeneracijska postrojenja, energetske učinkovite mreže centraliziranog grijanja i skladišni sustavi mogu znatno pridonijeti. Osim toga, države članice imaju obvezu ocijeniti svoj potencijal provedbe mjera energetske učinkovitosti, uključujući kogeneracijska postrojenja, centralizirano grijanje i skladišne sustave, te iskoristiti utvrđeni potencijal. Stoga bi potrebe za financiranjem mjera potpore za energetske učinkovitost isto tako mogle postati važne, zbog čega će se povećati potreba država članica za mogućnošću financiranja mjera iz pristojbi za potrošnju energije. Osim toga, Unija i njezine države članice i dalje će se voditi ciljem poboljšanja energetske učinkovitosti za 27 % do 2030., koji je Europsko vijeće podržalo 23. listopada 2014. ⁽³⁵⁾, kako bi dodatno smanjile emisije CO₂ i uštedjele energiju.

- (125) Kako bi se izbjeglo da se krajnji potrošači električne energije na koje posebno utječu troškovi financiranja promicanja visokoučinkovite kogeneracije (i povezanog promicanja energetske učinkovitih mreža centraliziranog grijanja i skladišnih sustava grijanja koji su priključeni na kogeneracijska postrojenja) nađu u konkurentski znatno nepovoljnijem položaju, Njemačka će možda morati dodijeliti djelomična smanjenja, posebno jer se dodatna pristojba za kogeneraciju dodaje dodatnoj pristojbi u skladu s EEG-om kako bi se financirao skup mjera potpore u sektoru električne energije u svrhu smanjenja emisija CO₂ i borbe protiv klimatskih promjena. Stečaj ili premještanje prevelikog broja poduzetnika na koje posebno utječe dodatna pristojba u skladu s EEG-om ili dodatna pristojba za kogeneraciju moglo bi dovesti do smanjenja financijske osnovice: umjesto da plaćaju smanjenu dodatnu pristojbu, relevantna društva ne bi uopće pridonosila financiranju te bi se od ostalih krajnjih potrošača zahtijevala veća financijska sredstva za financiranje potpore za kogeneraciju, zbog čega bi se dodatno smanjila prihvatljivost dodatne pristojbe, a time i sama potpora za kogeneraciju.
- (126) Komisija je u svojoj Odluci o pokretanju postupka napomenula da iako cilj dodatne pristojbe za kogeneraciju nije stvaranje poticaja za smanjenu potrošnju energije, već financiranje mjera energetske učinkovitosti, trebalo bi izbjeći da društva zbog važnosti smanjenja postanu manje energetske učinkovita jer bi to bilo u suprotnosti s ciljem podržanih mjera energetske učinkovitosti.
- (127) Kad je riječ o riziku smanjenja poticaja za energetske učinkovitost, njemačka tijela navela su da se smanjenjima ne uklanjaju poticaji za energetske učinkovitost velikih potrošača električne energije jer dodatna pristojba za kogeneraciju čini samo mali dio troškova električne energije. Uzimajući u obzir visoki udio troškova energije u ukupnim troškovima proizvodnje, već je sama cijena električne energije poticaj za povećanje energetske učinkovitosti (vidjeti prethodne uvodne izjave 62. i dalje). BV Glas isto tako navodi da se velike potrošače električne energije neprestano potiče na poboljšanje energetske učinkovitosti s obzirom na visoki udio cijena energije u ukupnim troškovima proizvodnje (često između 20 % i 50 %).
- (128) Komisija se slaže da za društva koja su veliki potrošači električne energije i koja su izložena međunarodnoj trgovini već sama cijena električne energije može biti poticaj za povećanje energetske učinkovitosti s obzirom na visoki udio energije velikog energetskog intenziteta u troškovima proizvodnje. Taj poticaj bit će važniji za društva koja se suočavaju s određenom razinom međunarodne trgovine jer će se konkurentskim pritiskom društva potaknuti na učinkovitost. Budući da će ista društva morati plaćati najmanje 15 % dodatne pristojbe za kogeneraciju, tim minimalnim doprinosom u stvari će se društva koja su veliki potrošači električne energije i koja se suočavaju s međunarodnim tržišnim natjecanjem dodatno potaknuti na ulaganja u mjere energetske učinkovitosti. Međutim, nisu dostavljeni elementi kojima se dokazuje da se smanjenjima ne bi uklonili poticaji za poduzetnike koji nisu veliki potrošači električne energije. Njemačka tijela ograničila su smanjenja na velike potrošače električne energije koji se od 1. siječnja 2017. suočavaju s određenom razinom međunarodnog tržišnog natjecanja, pri čemu se veliki dio korisnika iz 2016. može smatrati velikim potrošačima električne energije. Smanjenja su isto tako uvjetovana sudjelovanjem u sustavu upravljanja energijom ili okolišem. Naposljetku, kao što će se detaljnije ispitati u nastavku, njemačka tijela zadržala su vlastiti doprinos od 15 % dodatne pristojbe za kogeneraciju. Stoga Komisija zaključuje da se smanjenjima, kako su izmijenjena, neće ukloniti poticaji za povećanje energetske učinkovitosti velikih potrošača električne energije. Kad je riječ o korisnicima koji nisu veliki potrošači električne energije u razdoblju 2011.–2018., njemačka tijela dostavila su plan prilagodbe kojim će se povećati poticaji za njihovu energetske učinkovitost.
- (129) Komisija na temelju tih elemenata zaključuje da se smanjenim dodatnim pristojbama za kogeneraciju pridonosi zajedničkom cilju.

⁽³⁵⁾ Zaključci Europskog vijeća od 23.–24. listopada 2014.

6.3.2. Potreba za intervencijom države, prikladnost potpore i poticajni učinak

- (130) Komisija je u odjeljcima 3.3.1.2., 3.3.2.2., 3.3.4.2. i 3.3.5.2. svoje Odluke o pokretanju postupka zaključila da tržište samo po sebi neće promicati visokoučinkovita kogeneracijska postrojenja, energetske učinkovite mreže centraliziranog grijanja/hlađenja i skladišne sustave grijanja/hlađenja te da su potrebne mjere potpore (uključujući njihovo financiranje) za poticanje ulaganja u ta postrojenja i sustave i/ili njihova rada.
- (131) Sve mjere potpore koje se ispituju u odjeljcima 3.3.1. do 3.3.5. Odluke o pokretanju postupka usmjerene su na povećanje energetske učinkovitosti proizvodnje energije i smanjenje ugljičnog otiska proizvodnje te time i potrošnje električne energije. Njihov je cilj borba protiv klimatskih promjena.
- (132) Iako nije jedino moguće financijsko sredstvo, dodatna pristojba za kogeneraciju prikladna je za financiranje mjera potpore za proizvodnju električne energije iz visokoučinkovite kogeneracije, energetske učinkovite mreže centraliziranog grijanja i skladišne sustave grijanja na temelju dodatne pristojbe za električnu energiju koju su potrošili krajnji potrošači priključeni na mrežu i koja je povučena iz te mreže zbog bliske veze između podržanih mjera i električne energije povučene iz mreže. Takvom se dodatnom pristojbom osigurava i relativno stabilan izvor financiranja i ne narušava proračunska disciplina. Zbog tih se razloga takav financijski sustav često primjenjuje za financiranje potpore za proizvodnju obnovljive električne energije. Kako je već navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 125., potrebe za financiranjem mjera potpore za energetske učinkovitost mogle bi postati važne, zbog čega će se povećati potreba država članica za mogućnošću financiranja mjera iz dodatnih pristojbi za električnu energiju.
- (133) Stoga Komisija smatra da bi se smanjena dodatna pristojba za kogeneraciju mogla smatrati nužnom za postizanje ciljeva energetske učinkovitosti i zaštite okoliša koji se žele ostvariti mjerama koje se ispituju u odjeljcima 3.3.1. do 3.3.5. Odluke o pokretanju postupka ako bi se zbog nepostojanja smanjenja ugrozila dodatna pristojba za kogeneraciju kojom se financiranje te mjere i njihovi ciljevi.
- (134) To bi mogao biti slučaj ako bi plaćanje pune dodatne pristojbe za kogeneraciju podrazumijevalo premještanje ili stečaj prevelikog broja poduzetnika ili sektora. Time bi se znatno smanjili prihvatljivost dodatne pristojbe za kogeneraciju i broj obveznika plaćanja dodatne pristojbe te bi se ugrozila sama mjera potpore.
- (135) Komisija je u svojoj Odluci o pokretanju postupka (uvodna izjava 274.) navela da kriteriji razvijeni u skladu s točkama 185., 186. i 187. EEAG-a mogu poslužiti kao smjernice za utvrđivanje sektora u kojima postoji rizik premještanja ili stečaja u slučaju previsokih dodatnih pristojbi za energiju čija je svrha financiranje potpore za kogeneraciju. To se čini osobito prikladnim ako se uzme u obzir da, s jedne strane, mjere koje se financiraju iz dodatne pristojbe za kogeneraciju imaju isti cilj zaštite okoliša kao i mjere koje se financiraju iz dodatnih pristojbi za obnovljivu energiju koje su obuhvaćene područjem primjene odjeljka 3.7.2. EEAG-a (borba protiv klimatskih promjena smanjenjem emisija CO₂ u proizvodnji električne energije) te, s druge strane, da se dodatna pristojba za kogeneraciju u Njemačkoj dodaje dodatnim pristojbama za obnovljivu energiju (dodatnoj pristojbi u skladu s EEG-om u Njemačkoj) i da je slično strukturirana. Budući da se naplaćuje razmjerno električnoj energiji povučenoj iz mreže, dodatna pristojba za kogeneraciju posebno će utjecati na poduzetnike čiji troškovi električne energije čine važan udio u bruto dodanoj vrijednosti i koji ne mogu svoje troškove lako prenijeti na krajnje potrošače bez gubitka važnih tržišnih udjela s obzirom na intenzitet međunarodne trgovine sektora u kojem djeluju. Svrha kriterija iz točaka 185., 186. i 187. EEAG-a jest utvrditi te poduzetnike.
- (136) Tijekom prethodnog istražnog postupka njemačka tijela objasnila su da su smanjene dodatne pristojbe za kogeneraciju potrebne kako bi se osigurala konkurentnost predmetnih društava (potrošača energije) i da će u konačnici biti potrebne za osiguravanje financiranja mjera potpore. Međutim, njemačka tijela nisu dostavila dovoljno informacija iz kojih je vidljivo da su smanjene dodatne pristojbe za kogeneraciju potrebne za sve vrste poduzetnika ili sektora koji pripadaju krajnjim potrošačima kategorija C i B kako bi se osiguralo financiranje mjera potpore utvrđenih u KWKG-u iz 2016., kako je prijavljen. Dostavila su samo informacije o velikim potrošačima električne energije koji su izloženi međunarodnom tržišnom natjecanju i imaju pravo na smanjenja dodatnih pristojbi za obnovljivu energiju, ali su potvrdila da nisu svi krajnji potrošači kategorija B i C takvi poduzetnici.
- (137) Komisija je u svojoj Odluci o pokretanju postupka napomenula kako je prihvatila da će puna dodatna pristojba u skladu s EEG-om vrlo vjerojatno znatno utjecati na određene sektore s viskom električnim intenzitetom i velikom izloženošću međunarodnoj trgovini te kako je ta prijetnja njihovoj konkurentnosti i održivosti dovoljno

bitna da bi se njome mogla ugroziti potpora za obnovljivu energiju ⁽³⁶⁾. Pod pretpostavkom da će korisnici biti društva koja imaju pravo na potporu u skladu s EEG-om, za znatan broj tih društava puna dodatna pristojba za kogeneraciju iznosila bi između 1 % i 9 % BDV-a. Riječ bi bila o stvarno znatnom opterećenju, posebno jer bi se dodalo opterećenju koje već proizlazi iz dodatne pristojbe u skladu s EEG-om kojom se financiraju mjere s istim ciljem zaštite okoliša kao i mjere koje se financiraju iz dodatne pristojbe za kogeneraciju.

- (138) Tijekom službenog istražnog postupka njemačka tijela nisu dostavila nikakve dodatne informacije na temelju kojih bi Komisija mogla provjeriti koji udio korisnika bi zapravo činili poduzetnici koji imaju pravo na smanjene dodatne pristojbe u skladu s EEG-om ili na smanjenja u skladu s odjeljkom 3.7.2. EEAG-a ni informacije kojima bi se dokazala nužnost smanjenja i za društva koja nisu veliki potrošači električne energije i koja se ne suočavaju s međunarodnim tržišnim natjecanjem. Nadalje, iako tvrdi da su sva smanjenja nužna, BV Glas nije dostavio informacije koje bi upućivale na to da su ona nužna i za korisnike koji nisu veliki potrošači električne energije. *De facto*, informacija koje je dostavio BV Glas ograničene su na velike potrošače električne energije. Međutim, od 1. siječnja 2017. smanjenja će biti ograničena na velike potrošače električne energije koji ispunjavaju uvjete za smanjenja dodatne pristojbe za obnovljivu energiju (odnosno na velike potrošače električne energije kojima prijeti opasnost od premještanja ili stečaja). Korisnici iz kategorija B i C koji nisu veliki potrošači električne energije više neće imati pravo na smanjenja. Za korisnike koji nisu veliki potrošači električne energije njemačka tijela propisala su plan prilagodbe u skladu s kojim će se smanjenja postupno i u potpunosti ukinuti do 2019., dok su smanjenja koja su dodijeljena korisnicima koji nisu veliki potrošači električne energije počevši od 2011. prilagođena na temelju plana prilagodbe dostavljenog Komisiji (vidjeti i odjeljak 6.4. o planu prilagodbe u nastavku).
- (139) Na temelju tih elemenata, posebno izmjena i plana prilagodbe koje su dostavila njemačka tijela i kojima se osigurava ograničavanje smanjenja na velike potrošače električne energije koji su izloženi međunarodnoj trgovini, Komisija zaključuje da su smanjenja prikladna i nužna za osiguravanje održivosti financiranja potpore za kogeneraciju i da imaju poticajan učinak.

6.3.3. Razmjernost

- (140) Komisija je u svojoj Odluci o pokretanju postupka navela da smanjenja ne mogu odgovarati potpunim izuzećima niti mogu biti toliko velika da se njima ugrožava svrha mjere potpore jer dovode do prevelikog opterećenja drugih krajnjih potrošača (uvodna izjava 269. Odluke o pokretanju postupka). Prevelikim smanjenjima isto se tako povećava narušavanje tržišnog natjecanja proizišlo iz njih. Zbog toga bi u pogledu smanjenja financiranja potpore za energiju iz obnovljivih izvora u skladu s EEAG-om poduzetnici koji imaju pravo na smanjenja trebali platiti minimalan doprinos koji u načelu odgovara 15 % uobičajene pristojbe (vidjeti točku 188. EEAG-a) uz mogućnost daljnjih smanjenja kad pristojba čini više od određenog udjela BDV-a društva (točka 189. EEAG-a).
- (141) Komisija je u svojoj Odluci o pokretanju postupka (uvodna izjava 282.) navela da će za ocjenu razmjernosti smanjenja kao smjernice upotrijebiti točke 188. i 189. EEAG-a. To se čini posebno prikladnim ako se uzme u obzir da, s jedne strane, mjere koje se financiraju iz dodatne pristojbe za kogeneraciju imaju isti cilj zaštite okoliša kao i mjere koje se financiraju iz dodatnih pristojbi za obnovljivu energiju koje su obuhvaćene područjem primjene odjeljka 3.7.2. EEAG-a (borba protiv klimatskih promjena smanjenjem emisija CO₂ u proizvodnji električne energije) te, s druge strane, da je cilj smanjenja osigurati održivost financiranja tih mjera potpore tako da se ograniči opterećenje poduzetnika na koje dodatne pristojbe za energiju posebno utječu, ali da se od njih i dalje zahtijeva dovoljan vlastiti doprinos.
- (142) Komisija je u svojoj Odluci o pokretanju postupka navela (uvodna izjava 283.) da tijekom prethodnog istražnog postupka njemačka tijela nisu dokazala da je primjena ograničenja od 0,04 eurocenta/kWh i 0,03 eurocenta/kWh bila svedena na nužni minimum. Njemačka tijela nisu dokazala da manja smanjenja ne bi bila prihvatljiva. Ustrajala su na kumulativnom učinku s EEG-om, ali nisu dostavila konkretne informacije o korisnicima smanjenja za usporedbu omjera između smanjene dodatne pristojbe za kogeneraciju i BDV-a s omjerom između nešto viših dodatnih pristojbi za kogeneraciju (na primjer 15 %) i BDV-a ili s omjerom između smanjene dodatne pristojbe za kogeneraciju dodane smanjenoj dodatnoj pristojbi u skladu s EEG-om i BDV-a.

⁽³⁶⁾ Vidjeti Odluku Komisije od 23. srpnja 2014. o državnoj potpori SA.38632 (2014/N) – Njemačka – EEG iz 2014. (SL C 325, 2.10.2015., str. 4.)

- (143) Njemačka tijela nisu dostavila nikakve dodatne informacije tijekom službenog istražnog postupka. BV Glas naveo je da su smanjenja ograničena na nužni minimum, ali nije objasnio zašto bi smanjenja bila ograničena na minimum.
- (144) Međutim, Njemačka je izmijenila KWKG iz 2016. te su kao rezultat od 1. siječnja 2017. smanjenja ograničena na velike potrošače električne energije koji ispunjavaju uvjete za smanjenja dodatne pristojbe za obnovljivu energiju i dodatna pristojba iznositi će najmanje 15 % dodatne pristojbe (vidjeti prethodnu uvodnu izjavu 21.). Korisnici koji nisu veliki potrošači električne energije više neće imati pravo na smanjenja. Njemačka tijela dostavila su i plan prilagodbe za prijašnje krajnje potrošače kategorija B i C prema kojem će se smanjenja postupno i u potpunosti ukinuti do 2019. za krajnje potrošače kategorija B i C koji se ne smatraju velikim potrošačima električne energije, dok su smanjenja koja su u prošlosti bila dodijeljena korisnicima koji nisu veliki potrošači električne energije prilagođena počevši od 2011. Njemačka tijela dostavila su i plan prilagodbe za prijašnje krajnje potrošače kategorija B i C koji se smatraju velikim potrošačima električne energije počevši od 2011.
- (145) Na temelju tih elemenata, posebno izmjena razine smanjenja uvedenih 1. siječnja 2017. i plana prilagodbe koje su dostavila njemačka tijela, Komisija zaključuje da su smanjenja dodatnih pristojbi za kogeneraciju razmjerna cilju koji se želi postići.

6.3.4. *Narušavanje tržišnog natjecanja*

- (146) Komisija je svojoj Odluci o pokretanju postupka navela da tijekom faze prethodnog istražnog postupka nije zaprimila dovoljno elemenata na temelju kojih bi mogla ocijeniti ukupnu bilancu potencijalnog narušavanja tržišnog natjecanja i trgovine među državama članicama. Nadalje, budući da nužnost, prikladnost, poticajni učinak i razmjernost mjere potpore još nisu dokazani, Komisija je sumnjala da se mjerom potpore osigurava da je narušavanje tržišnog natjecanja koje proizlazi iz oslobođenja društava od dijela njihovih operativnih troškova ograničeno i da bi ukupna bilanca mjere bila pozitivna.
- (147) Njemačka tijela naglasila u svojim primjedbama na Odluku o pokretanju postupka (uvodna izjava 287.) da je narušavanje ograničeno s obzirom na pozitivni učinak mjera koje se financiraju iz dodatne pristojbe za kogeneraciju i na izmjene donesene 22. prosinca 2016. na temelju kojih će se smanjenja ograničiti na nužni minimum kako bi se osigurala održivost dodatne pristojbe za kogeneraciju.
- (148) U pogledu pozitivnih učinaka Komisija je u svojoj Odluci o pokretanju postupka navela da su cilj mjera koje se financiraju iz dodatne pristojbe za kogeneraciju važna smanjenja emisija CO₂ te da su one isto tako važne za poboljšanje integracije električne energije iz kogeneracije na tržište električne energije. Sažetak pozitivnih učinaka naveden je u prethodnim uvodnim izjavama 9. i 10.
- (149) Komisija nadalje navodi da je u Direktivi 2012/27/EU utvrđen krovni cilj povećanja energetske učinkovitosti za 20 % i da su na temelju nje države članice obvezne ocijeniti svoj potencijal provedbe mjera energetske učinkovitosti, uključujući kogeneracijska postrojenja, centralizirano grijanje i skladišne sustave, te utvrđeni potencijal iskoristiti. Osim toga, Unija i njezine države članice i dalje će se voditi ciljem poboljšanja energetske učinkovitosti za 27 % do 2030., koji je Europsko vijeće podržalo 23. listopada 2014. ⁽³⁷⁾, kako bi dodatno smanjile emisije CO₂ i uštedjele energiju. Kao rezultat, postoje potrebe za financiranjem mjera potpore za energetske učinkovitost koje bi u budućnosti isto tako mogle postati važnije jer još nije ostvaren cilj od 20 %, nakon čega će ih biti potrebno dodatno poboljšati kako bi se ostvario cilj za 2030. Stoga je osiguravanje dostupnosti i održivosti financijskih sredstava za kogeneracijska postrojenja, centralizirano grijanje i skladišne sustave važan element kako bi se omogućili povećana energetska učinkovitost proizvodnje energije i daljnja smanjenja emisija CO₂. Komisija je u svojoj Odluci o pokretanju postupka isto tako utvrdila da u tom području još uvijek postoje tržišni nedostaci i da će za povećanje energetske učinkovitosti biti potrebne mjere potpore.
- (150) Komisija nadalje navodi da je izmjenama uvedenima 22. prosinca 2016. Njemačka ograničila prihvatljivost za smanjenja na poduzetnike koji imaju pravo na smanjenja u skladu s BesAR-om, odnosno na poduzetnike i sektore koji su u najvećoj opasnosti od premještanja i stečaja u slučaju plaćanja pune dodatne pristojbe i stoga predstavljaju najveću prijetnju njezinoj održivosti. Isto tako, od korisnika se i dalje zahtijeva da pridonose financiranju mjera energetske učinkovitosti i da se smanjenjima ne ugrožavaju poticaji za održavanje energetske učinkovitosti korisnika.

⁽³⁷⁾ Zaključci Europskog vijeća od 23.–24. listopada 2014.

- (151) Naposljetku, Komisija navodi da se smanjenja dodjeljuju svim poduzetnicima koji djeluju u istom sektoru kad se nalaze u istoj situaciji s obzirom na električni intenzitet.
- (152) Komisija na temelju toga zaključuje da je ukupna bilanca mjere potpore pozitivna jer njezini pozitivni učinci nadmašuju moguće narušavanje tržišnog natjecanja.

6.4. Plan prilagodbe

- (153) Smanjene dodatne pristojbe za kogeneraciju uvedene su 2002. KWKG-om iz 2002. U tom su pogledu njemačka tijela navela da je Komisija 2002. utvrdila kako tada primjenjivi KWKG iz 2000. nije državna potpora i nije obavijestila Njemačku da će KWKG iz 2002. biti akt koji je potrebno prijaviti ⁽³⁸⁾. Navela su kako je činjenica da Komisija nije imala prigovora na KWKG iz 2002. i da je proglasila da KWKG iz 2000. nije potpora legitiman razlog za to da se smanjenja dodatnih pristojbi za kogeneraciju ne smatraju potporom, barem do 2014. kad je Komisija donijela EEAG iz 2014. i jasno dala do znanja da se programi potpore za obnovljivu energiju ili kogeneraciju koji se financiraju iz dodatnih pristojbi smatraju potporom. BV Glas isto tako navodi da su Odlukom Komisije od 22. svibnja 2002. o državnoj potpori NN 68/2000 – Njemačka – Zakon o zaštiti proizvodnje električne energije iz kogeneracije od 12. svibnja 2000. („Odluka Komisije iz 2002.”) stvorena legitimna očekivanja da KWKG iz 2002. i zatim KWKG iz 2016. nisu potpora.
- (154) Neovisno o tome, Njemačka je Komisiji dostavila plan prilagodbe počevši od 2011. kojim se krajnji potrošači kategorija B i C postupno prilagođavaju kriterijima prihvatljivosti i razmjernosti koji su uvedeni Zakonom od 22. prosinca 2016. i ugrađeni u KWKG iz 2016. kako je izmijenjen (odnosno smanjenja ograničena na velike potrošače električne energije koji ispunjavaju uvjete iz prethodne uvodne izjave 20. i smanjenja ograničena na 85 % dodatne pristojbe za kogeneraciju ili na 4 % ili 0,5 % BDV-a ovisno o električnom intenzitetu poduzetnika).
- (155) Njime se plaćanja dodatnih pristojbi za kogeneraciju svih prijašnjih krajnjih potrošača kategorija B i C koji se smatraju velikim potrošačima električne energije usklađuju na spojive razine do 2018. Iako Komisija taj plan prilagodbe ocjenjuje isključivo na temelju članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a, iz usporedbe s kriterijima ocjenjivanja iz EEAG-a u pogledu prilagodbe smanjenja dodatne pristojbe za obnovljive izvore energije koja se primjenjivala prije 1. srpnja 2014. vidljivo je da bi se postupnom prilagodbom dodatne pristojbe za kogeneraciju kako je predviđena u dostavljenom planu omogućilo da se prijašnja plaćanja dodatnih pristojbi za kogeneraciju smatraju spojivima s unutarnjim tržištem.
- (156) Planom se *de facto* predviđa postupno povećanje dodatne pristojbe za kogeneraciju za krajnje potrošače kategorija B i C od 2011. nadalje, tako da će 2019. morati plaćati punu dodatnu pristojbu za kogeneraciju (100 %). Taj je put stroži od prijelazne odredbe o smanjenju financiranja obnovljivih izvora energije kako je predviđeno EEAG-om. Planom je za velike potrošače električne energije predviđena prilagodba na 15 % već 2018., što je prije no što Komisija zahtijeva u pogledu prilagodbe smanjenja financiranja obnovljivih izvora energije (vidjeti točku 193. EEAG-a). Stoga Komisija smatra da će se provedbom dostavljenog plana prilagodbe prijašnja smanjenja dodatnih pristojbi za kogeneraciju uskladiti s unutarnjim tržištem.
- (157) Budući da su dodatne pristojbe za kogeneraciju koje su za 2011. i 2012. platili krajnji potrošači kategorije B ili C ukupno činile više od 100 % pune dodatne pristojbe za kogeneraciju koju su platili krajnji potrošači kategorije A, plan prilagodbe primjenjuje se na korisnike koji nisu veliki potrošači električne energije tek od 2013. Potrošači kategorije B zapravo su za razdoblje 2013.–2016. ukupno platili više nego što se zahtijeva planom prilagodbe (21 % umjesto do 12,5 %) i stoga će se u praksi oni morati prilagoditi tek od 2017. Potrošači kategorije C prilagodit će se od 2016. jer su za razdoblje 2013.–2015. ukupno platili više nego što se zahtijeva planom prilagodbe (13 % umjesto do 12,5 %).
- (158) Veliki potrošači električne energije ukupno su za razdoblje 2011.–2016. platili 15 % dodatne pristojbe za kogeneraciju. Plan prilagodbe u praksi će se na njih primjenjivati od 2017.

⁽³⁸⁾ Odluka Komisije od 22. svibnja 2002. o državnoj potpori NN 68/2000 – Njemačka – Zakon o zaštiti proizvodnje električne energije iz kogeneracije od 12. svibnja 2000. (SL C 164, 10.7.2002., str. 5.).

- (159) S obzirom na stvarne iznose dodatne pristojbe za kogeneraciju koje su korisnici platili tijekom prethodnih godina, provedbom plana prilagodbe stoga se neće zahtijevati povećanje dodatne pristojbe za prethodne godine, osim za 2016. za krajnje potrošače kategorije C koji se ne smatraju velikim potrošačima električne energije. Međutim, to povećanje dodatne pristojbe za kogeneraciju već je doneseno Zakonom od 22. prosinca 2016. i povećana dodatna pristojba za kogeneraciju za tu kategoriju krajnjih potrošača uključena je u konačni račun za 2016. U skladu s člankom 36. KWKG-a iz 2016. kako je izmijenjen plativa je još i dodatna pristojba od 0,026 eurocenta/kWh, osim ako su smanjenja za razdoblje 2014.–2016. manja od 160 000 EUR (odnosno 20 % ispod *de minimis* praga).
- (160) Komisija isto tako smatra da je opravdano s planom prilagodbe započeti 2011. U lipnju 2010. Europsko vijeće dogovorilo se o cilju povećanja energetske učinkovitosti za 20 % do 2020. Tijekom 2010. i 2011. EU je donio nekoliko planova djelovanja i komunikacija ⁽³⁹⁾ u kojima se naglašava važnost energetske učinkovitosti i potreba za ulaganjem većih napora, uključujući u području proizvodnje energije i u okviru programa, kako bi se povećala energetska učinkovitost. To je zajedno s Direktivom 2012/27/EU potaknulo države članice da povećaju mjere potpore te su se kao rezultat povećale dodatne pristojbe, uključujući onu za kogeneraciju.
- (161) U pogledu legitimnih očekivanja proizišlih iz Odluke Komisije iz 2002. Komisija napominje da se njezina Odluka iz 2002. nije odnosila na smanjenja dodatne pristojbe za kogeneraciju i nije jasno kako je mogla dovesti do legitimnih očekivanja u pogledu nepostojanja potpore. U svakom slučaju, pod pretpostavkom da su na temelju Odluke Komisije iz 2002. i sudske prakse (PreussenElektra ⁽⁴⁰⁾) mogla postojati legitimna očekivanja, ona bi prestala najkasnije 2011. jer je oprezan i razborit gospodarski subjekt na temelju razvoja sudske prakse i prakse odlučivanja mogao shvatiti da se više ne može pretpostaviti kako smanjenja dodatne pristojbe za kogeneraciju nisu potpora.
- (162) Sud je u više navrata presudio da se pravo pozivanja na načelo zaštite legitimnih očekivanja primjenjuje na svakog pojedinca kod kojega je institucija Zajednice stvorila legitimna očekivanja temeljena na preciznim jamstvima koja mu je ona pružila. Međutim, ako je oprezan i razborit gospodarski subjekt u stanju predvidjeti donošenje mjere Zajednice koja može utjecati na njegove interese, on se ne može pozivati na blagodat tog načela kad se ta mjera donese ⁽⁴¹⁾.
- (163) U međuvremenu je Sud u svojoj presudi od 17. srpnja 2008., Essent ⁽⁴²⁾, pojasnio granice presude PreussenElektra ⁽⁴³⁾ i zaključio da se dodatna pristojba koju je propisala država i kojom upravlja subjekt koji je ona odredila smatra državnim sredstvom čak i ako novac ne prolazi kroz fond ili račun kojim izravno upravlja država; osim toga, Komisija je 22. srpnja 2009. pokrenula službeni istražni postupak o ograničenjima koja su uvedena austrijskim zakonom kojim se društva u industrijama s velikom potrošnjom energije izuzimaju od obveze kupnje

⁽³⁹⁾ Vidjeti zaključke Europskog vijeća od 17. lipnja 2010. U zaključcima Europskog vijeća od 17. lipnja 2010. cilj povećanja energetske učinkovitosti potvrđen je kao jedan od krovnih ciljeva nove strategije Unije za radna mjesta i pametan, održiv i uključiv rast. U okviru tog procesa i kako bi provele navedeni cilj na nacionalnoj razini, države članice moraju u bliskom dijalogu s Komisijom utvrditi nacionalne ciljeve te u svojim nacionalnim programima reformi navesti kako ih namjeravaju ostvariti. Vidjeti i Komunikaciju Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija: Energija 2020. – Strategija za konkurentnu, održivu i sigurnu energiju (COM(2010) 639 final od 10. studenoga 2010.). U njoj je energetska učinkovitost stavljena u središte energetske strategije Unije za 2020. i istaknuta je potreba za novom strategijom za energetske učinkovitost kojom će se svim državama članicama omogućiti odvajanje upotrebe energije od gospodarskog rasta. Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija. Vidjeti i zaključke Europskog vijeća od 4. veljače 2011. u kojima je potvrđeno da se cilj povećanja energetske učinkovitosti Unije ne ostvaruje prema planu i da je potrebno odlučno djelovanje kako bi se iskoristio znatan potencijal za veću uštedu energije u zgradama, prometu, proizvodima i procesima. Vidjeti i Komunikaciju Komisije od 8. ožujka 2011. Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija: Plan energetske učinkovitosti iz 2011. U Komunikaciji je potvrđeno da Unija ne ostvaruje cilj povećanja energetske učinkovitosti prema planu. Kako bi se to ispravilo, u Planu energetske učinkovitosti iz 2011. naveden je niz politika i mjera energetske učinkovitosti kojima je obuhvaćen cjelokupni energetski lanac, uključujući proizvodnju toplinske i električne energije, te je naglašeno da bi, gdje je to moguće, trebalo iskoristiti otpadnu toplinu i u većoj mjeri upotrebljavati visokoučinkovitu kogeneraciju.

⁽⁴⁰⁾ Presuda Suda od 13. ožujka 2001., PreussenElektra, predmet C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160

⁽⁴¹⁾ Presuda od 22. lipnja 2006., Forum 187/Komisija, spojeni predmeti C-182/03, C-217/03, ECLI:EU:C:2006:266, točka 147.

⁽⁴²⁾ Presuda od 17. srpnja 2008., Essent Network Noord i drugi, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413

⁽⁴³⁾ Presuda Suda od 13. ožujka 2001., PreussenElektra, predmet C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160

zelene električne energije ako su njezini troškovi veći od 0,5 % vrijednosti njihove proizvodnje ⁽⁴⁴⁾. Komisija je 8. ožujka 2011. u konačnoj odluci potvrdila svoje stajalište da austrijsko ograničenje za velike potrošače električne energije iz Zakona o zelenoj električnoj energiji čini državnu potporu ⁽⁴⁵⁾.

- (164) Komisija isto tako napominje da plan prilagodbe u praksi dovodi do prilagodbe za krajnje potrošače kategorije C koji se 2016. ne smatraju velikim potrošačima električne energije. Oprezan i razborit gospodarski subjekt shvatio bi 2016. da bi, prije nego što povjeruje kako smanjenja nisu potpora, bilo razborito pričekati stajalište Komisije, posebno jer se znalo da je KWKG iz 2016. prijavljen Komisiji radi odobrenja.
- (165) Naposljetku, Komisija napominje da se planom prilagodbe izbjegavaju previsoka i prenapla financijska opterećenja pojedinačnih poduzetnika te se u tom smislu pridonosi i održivosti financiranja potpore za kogeneraciju kako je opisano u prethodnim uvodnim izjavama 124. i dalje.
- (166) U pogledu smanjenja dodatnih pristojbi za kogeneraciju koja su se primjenjivala prije datuma početka plana prilagodbe Komisija smatra da se, s obzirom na stanje razvoja visokoučinkovite kogeneracije (u razdoblju prije postavljanja cilja povećanja energetske učinkovitosti EU-a za 20 %), može smatrati da iznosi smanjenja koja su dodijeljena u skladu s KWKG-om iz 2002. poslije studenog 2006. ne ispunjavaju sve kriterije iz članka 107. stavka 1. UFEU-a i da su stoga obuhvaćeni Uredbom u skladu s člankom 2. Uredbe (EZ) br. 994/98 koja se u to vrijeme primjenjivala (*de minimis* potpore) ili da su smanjenja koja su dodijeljena od prosinca 2008. do prosinca 2010. obuhvaćena Privremenim okvirom Zajednice za državne potpore kojima se podupire pristup financiranju u trenutačnoj financijskoj i gospodarskoj krizi ⁽⁴⁶⁾.

6.5. Zaključak

- (167) Komisija utvrđuje da je Njemačka nezakonito primijenila smanjene dodatne pristojbe za kogeneraciju za određene krajnje potrošače u suprotnosti s člankom 108. stavkom 3. Ugovora. Međutim, Komisija utvrđuje da su ta smanjenja kako su izmijenjena Zakonom od 22. prosinca 2016. i dopunjena planom provedbe spojiva s unutarnjim tržištem u smislu članka 107. stavka 3. točke (c) Ugovora.

7. PRETHODNO ISPITIVANJE PLANIRANOG PROŠIRENJA POTPORE ZA KOGENERACIJU NA TEMELJU KWKG-A IZ 2016. KAKO JE IZMIJENJEN ZAKONOM OD 22. PROSINCA 2017.

- (168) Kako je opisano u uvodnoj izjavi 7., njemačka tijela prijavila su izmjenu programa potpore za kogeneraciju koji je Komisija odobrila 24. listopada 2016. Izmjena se sastoji od promjene uvjeta koje kogeneracijska postrojenja moraju ispuniti kako bi imala pravo sudjelovati u natječajima koji će se organizirati od zime 2017./2018. za odabir kogeneracijskih projekata koji će koristiti potporu. Kao rezultat te izmjene pravo sudjelovanja u navedenim natječajima imat će i kogeneracijska postrojenja koja isporučuju električnu energiju u zatvorene distribucijske mreže („izmjena”). Međutim, kogeneracijska postrojenja koja se upotrebljavaju za vlastitu potrošnju i dalje neće imati pravo na potporu te se prijavljena izmjena na njih ne odnosi. U sljedećem se odjeljku opisuje prethodno ispitivanje te izmjene u skladu s člankom 4. Uredbe (EU) 2015/1589.

7.1. Postojanje potpore

- (169) Kao rezultat izmjene opisane u prethodnom odjeljku 5. dodatna kategorija operatora kogeneracije imala bi pravo sudjelovati u natječajima za dobivanje fiksne premije povrh tržišne cijene za električnu energiju. Izmjenom bi se tako povećao krug korisnika odobrenog programa potpore. Njome se ne izmjenjuje ocjena Komisije u pogledu postojanja potpore iz uvodne izjave 123., uvodnih izjava 128. do 137., uvodne izjave 139. i uvodne izjave 144. točke (a) Odluke o pokretanju postupka. Stoga je i izmjena program potpore.
- (170) Konkretno, izmjenom se predmetnim kogeneracijskim postrojenjima omogućuje pristup natječajima koji se organiziraju za kogeneracijska postrojenja koja isporučuju električnu energiju u javne mreže. Kogeneracijska postrojenja odabrana na temelju natječaja dobit će premiju povrh tržišne cijene. Time im se osigurava prednost u odnosu na ostale proizvođače električne energije koji dobivaju samo tržišnu cijenu za proizvedenu električnu

⁽⁴⁴⁾ Odluka Komisije od 22. srpnja 2009. o državnoj potpori SA.26036 (C 24/2009) – Austrija – Potpora velikim potrošačima električne energije (SL C 217, 11.9.2009., str. 12.)

⁽⁴⁵⁾ Odluke Komisije 2011/528/EU od 8. ožujka 2011. o državnoj potpori C 24/09 (ex N 446/08) – Državna potpora u korist poduzeća s visokim energetske intenzitetom, austrijski zakon o zelenoj električnoj energiji (SL L 235, 10.9.2011., str. 42.)

⁽⁴⁶⁾ SL C 83, 7.4.2009., str. 1.

energiju. Budući da samo operatori kogeneracijskih postrojenja i samo određene vrste operatora kogeneracije mogu sudjelovati u natječaju, prednost je selektivna. Potpora se financira iz dodatne pristojbe za kogeneraciju opisane u prethodnim odjeljcima 2.2. i 2.3. i stoga iz državnih sredstava zbog razloga navedenih u prethodnom odjeljku 6.1.2. Prednost isto tako može utjecati na trgovinu među državama članicama i tržišno natjecanje. Operatori kogeneracijskih postrojenja koji isporučuju električnu energiju u zatvorene distribucijske mreže natječu se s isporučiteljima koji električnu energiju isporučuju u javne mreže. Budući da električna energija koja je isporučena u javne mreže podliježe trgovini i tržišnom natjecanju među državama članicama, izmjena kojom se omogućuje proširenje na kogeneracijska postrojenja koja isporučuju električnu energiju u zatvorene distribucijske mreže može utjecati na trgovinu i tržišno natjecanje među državama članicama.

7.2. Zakonitost

- (171) Budući da dodavanje nove kategorije kogeneracijskih postrojenja koja imaju pravo sudjelovati u natječajima još nije doneseno, Njemačka je poštovala svoje obveze na temelju članka 108. stavka 3. Ugovora.

7.3. Spojivost

7.3.1. Doprinos cilju od zajedničkog interesa

- (172) Cilj potpore ostaje isti kao što je opisano u uvodnoj izjavi 148. Odluke o pokretanju postupka: usmjerena je na povećanje razine zaštite okoliša promicanjem električne energije iz energetske visokoučinkovite kogeneracije. Komisija u tom pogledu napominje da bi kogeneracijska postrojenja koja bi stekla pravo sudjelovanja u natječajima i dalje podlijezala zahtjevu visoke učinkovitosti u skladu s točkom 139. EEAG-a.
- (173) Stoga Komisija zaključuje da se izmjenom pridonosi cilju od zajedničkog interesa jednako kao i izvornim programom (vidjeti u tom pogledu odjeljak 3.3.1.1. Odluke o pokretanju postupka).

7.3.2. Potreba za intervencijom države i poticajni učinak

- (174) Kogeneracijska postrojenja koja isporučuju električnu energiju u privatnu mrežu pripadaju vrsti kogeneracijskih postrojenja koja se u Odluci o pokretanju postupka nazivaju „Kontraktor” (vidjeti uvodnu izjavu 23. Odluke o pokretanju postupka) i za koja su njemačka tijela dostavila izračune ujednačenih troškova proizvodnje energije i usporedbu s predviđanjima tržišne cijene (vidjeti prethodnu tablicu 5.).
- (175) Države članice trebaju dokazati da je državna potpora nužna za otklanjanje tržišnog nedostatka koji bi u protivnom ostao neriješen (vidjeti točku 37. EEAG-a). Kad je riječ o kogeneraciji, Komisija pretpostavlja da su mjere energetske učinkovitosti usmjerene na negativne vanjske učinke stvaranjem pojedinačnih poticaja kako bi se postigli ciljevi zaštite okoliša za energetske učinkovitost i za smanjenje emisija stakleničkih plinova (vidjeti točke 35. i 142. EEAG-a).
- (176) U skladu s točkom 49. EEAG-a države članice moraju dokazati da potpora ima poticajni učinak koji dovodi do promjene ponašanja korisnika u skladu s ciljem od zajedničkog interesa koji se želi postići.
- (177) Iz izračuna koje su dostavila njemačka tijela (vidjeti Tablicu 5.) vidljivo je da su troškovi proizvodnje električne energije iz visokoučinkovite kogeneracije (LCOE) viši od tržišne cijene električne energije i da bez potpore takva djelatnost vjerojatno ne bi bila gospodarski održiva.
- (178) Kogeneracijska postrojenja na koja se izmjena odnosi dobit će potporu samo ako budu odabrana u konkurentnom natječajnom postupku i stoga ne postoji potreba za zahtjevom obrasca iz točke 51. EEAG-a (vidjeti točku 52. EEAG-a).
- (179) Komisija stoga zaključuje da su njemačka tijela dokazala da je potpora za kogeneracijska postrojenja koja isporučuju električnu energiju u privatne mreže nužna i da će program potpore imati poticajni učinak.

7.3.3. Prikladnost potpore, razmjernost i izbjegavanje neopravdanog narušavanja tržišnog natjecanja

- (180) U skladu s točkom 145. EEAG-a državna potpora može se smatrati prikladnim instrumentom za financiranje mjera energetske učinkovitosti, bez obzira na oblik u kojem se dodjeljuje. Premije povrh tržišne cijene prikladni su instrumenti potpore kojima se kogeneracijskim postrojenjima nadoknađuju viši troškovi proizvodnje električne energije iz visokoučinkovite kogeneracije jer su usmjerene na element dodatnih troškova koji nije obuhvaćen tržišnom cijenom.

- (181) Prijavljenom izmjenom dodala bi se nova kategorija operatora kogeneracije koji bi mogli sudjelovati u natječaju za dobivanje premije povrh tržišne cijene. Ona odgovara operativnoj potpori za proizvodnju električne energije u energetski visokoučinkovitim kogeneracijskim postrojenjima te se stoga za ocjenu razmjernosti primjenjuje točka 151. EEAG-a.
- (182) U pogledu ocjene razmjernosti u točki 151. EEAG-a upućuje se na uvjete koji se primjenjuju na operativnu potporu za električnu energiju iz obnovljivih izvora kako je utvrđeno u odjeljku 3.3.2.1. EEAG-a.
- (183) Kogeneracijska postrojenja na koja se izmjena odnosi pripadaju kategoriji definiranoj u točki 151. podtočki (a) EEAG-a: proizvedena električna energija prodat će se javnosti (iako manjem broju korisnika nego u slučaju električne energije koja se prodaje u javnu mrežu).
- (184) U pogledu ocjene razmjernosti u točki 151. EEAG-a upućuje se na uvjete koji se primjenjuju na operativnu potporu za električnu energiju iz obnovljivih izvora kako je utvrđeno u odjeljku 3.3.2.1. EEAG-a.
- (185) U skladu s točkom 124. EEAG-a potpora se mora dodijeliti kao premija povrh tržišne cijene pri čemu proizvođači svoju električnu energiju prodaju izravno na tržištu. Osim toga, korisnici podliježu standardnim odgovornostima za uravnoteženje, osim ako ne postoje likvidna tržišta dnevnog uravnoteženja, i, naposljetku, programom se mora osigurati da se proizvođače ne potiče na proizvodnju električne energije kad su tržišne cijene negativne.
- (186) Program potpore u skladu je s točkom 124. podtočkom (a) EEAG-a jer će se potpora odabranim poduzetnicima isplaćivati kao premija povrh tržišne cijene i operator kogeneracijskog postrojenja mora prodati električnu energiju na tržištu (vidjeti prethodnu uvodnu izjavu 79.). Operator isto tako podliježe uobičajenim odgovornostima za uravnoteženje (vidjeti prethodnu uvodnu izjavu 79.). Naposljetku, programom se ne stvaraju poticaji za proizvodnju u vrijeme negativnih cijena. Potpora se isplaćuje kao fiksna premija i za ograničeni broj sati rada pod punim opterećenjem. Time se povećavaju poticaji za prodaju električne energije u vrijeme veće potražnje jer će se time povećati prihodi i, s druge strane, smanjiti poticaji za proizvodnju u vrijeme negativnih cijena. Osim toga, Njemačka obustavlja potporu u vrijeme negativnih cijena (vidjeti prethodnu uvodnu izjavu 79.).
- (187) Točkom 126. EEAG-a zahtijeva se da se od 1. siječnja 2017. potpore dodjeljuju u okviru natječajnog postupka.
- (188) Izmjena je u skladu s tim zahtjevom jer uključuje dodavanje kategorije operatora kogeneracije koji imaju pravo sudjelovati u natječajima koji će se organizirati od zime 2017./2018. Komisija u pogledu strateškog nadmetanja napominje da su njemačka tijela provela studiju isplativosti kogeneracijskih postrojenja koja isporučuju električnu energiju u privatne mreže u kojoj je utvrđeno da je konkurentska prednost puno ograničenija no što se to u početku mislilo (ako uopće postoji), tako da je rizik strateškog nadmetanja dovoljno nizak da se omogući uključivanje te vrste kogeneracijskih postrojenja u isti natječaj. Osim toga, njemačka tijela navela su da će taj element uključiti u ocjenu natječaja i, nadalje, da će znakove strateškog nadmetanja, ako ih se otkrije, riješiti u okviru plana natječaja te Komisiji prijaviti izmjene uvjeta prihvatljivosti i plana natječaja.

7.3.4. Transparentnost

- (189) Izmjena ne utječe na obvezu njemačkih tijela da provedu sve uvjete utvrđene u odjeljku 3.2.7. EEAG-a. Mjere su u skladu s odredbom o transparentnosti.

7.3.5. Zaključak

- (190) Na temelju razloga utvrđenih u odjeljcima 7.3.1. do 7.3.4. Komisija zaključuje da je potpora za nova visokoučinkovita kogeneracijska postrojenja koja se upotrebljavaju u zatvorenim distribucijskim mrežama u skladu s EEAG-om, posebno s njegovim odjeljkom 3.4., i stoga je spojiva s unutarnjim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (c) UFEU-a.

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Smanjenja dodatnih pristojbi za kogeneraciju koje je Njemačka provela u skladu s KWKG-om iz 2016. u suprotnosti s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a spojiva su s unutarnjim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (c) UFEU-a nakon izmjena od 22. prosinca 2016.

Članak 2.

Pojedinačna potpora dodijeljena na temelju programa potpore iz članka 1. nije državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora ako je u trenutku dodjele ispunjavala uvjete utvrđene u Uredbi koja je donesena u skladu s člankom 2. Uredbe (EZ) br. 994/98 koja se primjenjivala u trenutku dodjele potpore.

Članak 3.

Komisija prihvaća plan prilagodbe za razdoblje 2011.–2019. koji je prijavila Njemačka. Njemačka obavještuje Komisiju o provedbi plana prilagodbe.

Članak 4.

Komisija nema prigovora na proširenje programa potpore koji je odobren Odlukom C(2016)6714 na nova visokoučinkovita kogeneracijska postrojenja koja se upotrebljavaju u zatvorenim distribucijskim mrežama, a koje Njemačka planira provesti na temelju članka 33.a stavka 2. točke (b) podtočke (bb) KWKG-a iz 2016., kako je izmijenjen Zakonom od 22. prosinca 2016., uz obrazloženje da je proširenje programa potpore spojivo s unutarnjim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (c) Ugovora.

Članak 5.

Ova Odluka upućena je Saveznoj Republici Njemačkoj.

Sastavljeno u Bruxellesu 23. svibnja 2017.

Za Komisiju
Margrethe VESTAGER
Članica Komisije

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR